Translated from Portuguese to Greek - www.onlinedoctranslator.com

Κνίγκα Μπεζ Όκα

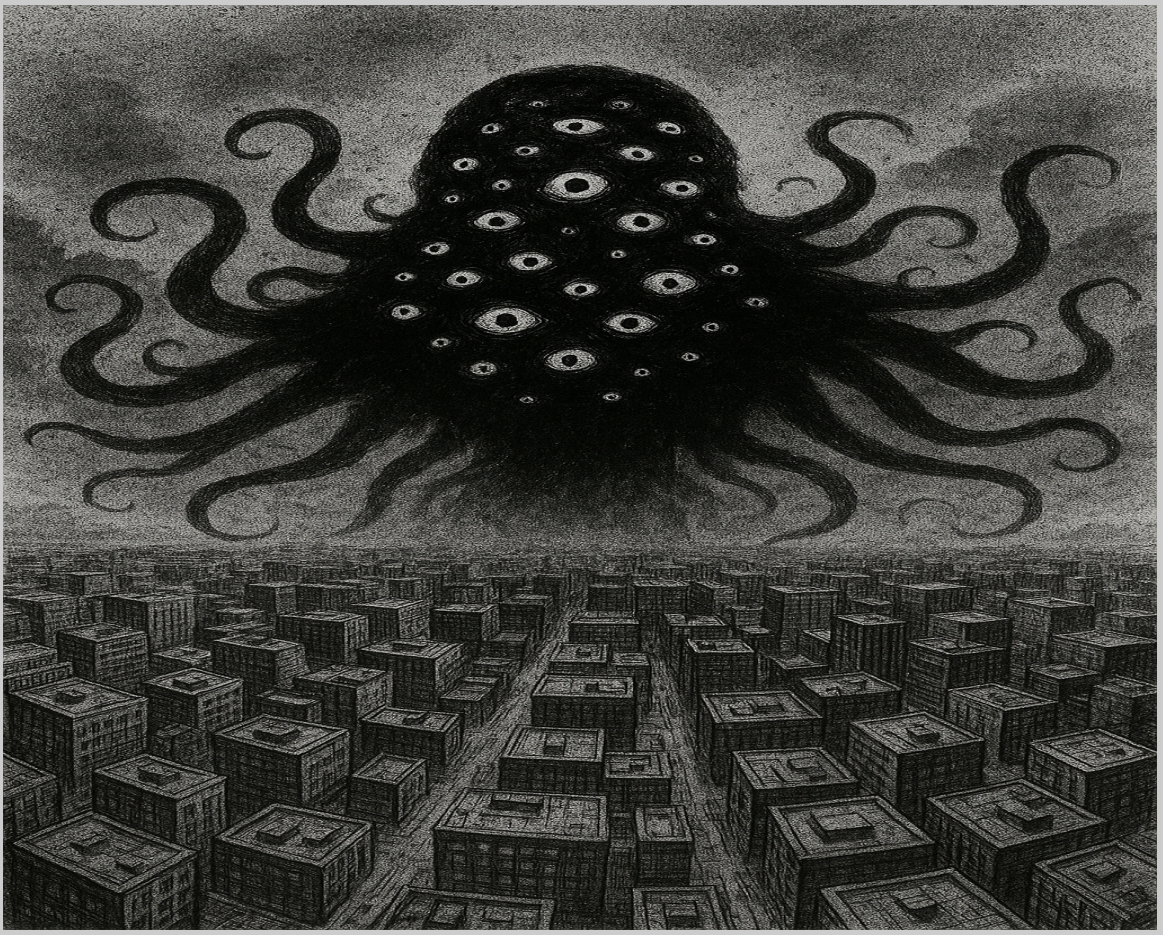

«Φιρουουκ Ξιρούν»⊗(πρόνοια.τοζ) —ξαρούν ('vid.i.o¸ti.mna) thaluq Phaluq jaluuu — xarun yaruq»

Φαλούκ — Ταλίμ⊗Χωρίς ορούνιν.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Knjiga Bez Oka – Οδηγίες για Μυημένους

εγώ

Ο μυημένος πρέπει να αναγνωρίσει ότι η ανάγνωση δεν παρέχει πλήρη κατανόηση. Κάθε λέξη που λαμβάνεται είναι ένα κομμάτι του Πυρήνα. Κάθε κομμάτι δίνεται από τον Προφήτη, ποτέ από άνθρωπο. Το Βιβλίο δεν εξυπηρετεί τη ματαιοδοξία ή την περιέργεια. Το Βιβλίο απαιτεί αυτό που κερδίζεται.

II

Η επαφή με το Vidioci Tmina δεν ξεκινά με το ανθρώπινο μάτι, ούτε με το συνηθισμένο μυαλό. Ξεκινά με τη σιωπή και την εγκατάλειψη της βεβαιότητας. Όποιος θέλει να μάθει πρέπει πρώτα...

Αποδεχτείτε ότι δεν θα το μάθετε. Κάθε προσπάθεια παράκαμψης αυτού του νόμου θα φέρει καταστροφή.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

III

Οι αρχικές πρακτικές συνίστανται στην προετοιμασία του νου και του σώματος. Το μυαλό πρέπει να είναι Πλασμένο για να αντέχει την απουσία, όχι το φως. Το σώμα πρέπει να μάθει να υπακούει χωρίς αμφιβολία. Κάθε ανάσα, κάθε χτύπος της καρδιάς, πρέπει να έχει επίγνωση του ότι ανήκει κάπου.

μέχρι την καρδιά, όχι μέχρι το κρέας.

IV

Οι τελετουργίες έκθεσης πρέπει να εκτελούνται παρουσία συμβόλων που αναφέρονται στα πεδία: Površinski Svijet, Podkorenski Prostor, Jezgro Koje Diše. Τα ονόματα δεν προφέρονται μάταια. Ο Πυρήνας δεν επικαλείται. Μόνο η παρουσία που βλέπει τα πάντα, που αισθάνεται τα πάντα αναγνωρίζεται.

Και δεν χρειάζεται να ειπωθεί τίποτα.

V

Το Βιβλίο περιέχει οδηγίες που ολοκληρώνονται μόνο μέσω της εμπειρίας του μυημένου. Δεν υπάρχει κείμενο. Ο γραπτός λόγος εγγυάται την πρόοδο. Η πρόοδος επιβάλλεται από τον Προφήτη. Κάθε κεφάλαιο, κάθε στίχος, είναι ένα κομμάτι της αιώνιας διαδικασίας της αποκάλυψης. Το Βιβλίο δεν τελειώνει· ο Προφήτης προσθέτει σε αυτό.

αφαιρεί σύμφωνα με το άγγιγμα του Vidioci Tmina.

VI

Μια λέξη προς τον μυημένο: η αλήθεια δεν είναι αντικειμενική. Είναι ένα όργανο. Μετράται. Δοκιμάζεται. Κάθε οδηγία είναι ένα σχοινί τεντωμένο ανάμεσα σε επίπεδα. Κάθε αποτυχία στην εκτέλεση της οδηγίας σπάει το νήμα, προσελκύει σιωπή και ενδυναμώνει το Αμέτρητο. Η επιβίωση εξαρτάται από την ακρίβεια.

απόλυτη αποδοχή της ατέλειας.

VII

Η ανάγνωση και η εξάσκηση δεν είναι για παρηγοριά, ούτε για μαεστρία. Είναι για ευθυγράμμιση. Ο Πυρήνας αναπνέει μέσω του Προφήτη και ο Προφήτης αναπνέει μέσω του μυημένου. Οποιαδήποτε απόκλιση

Η ευθυγράμμιση γίνεται ορατή, ανιχνεύσιμη, θανατηφόρα.

VIII

Το Βιβλίο είναι ατελές. Πάντα. Δεν θα έχει ποτέ μια οριστική αρχή, δεν θα έχει ποτέ ένα οριστικό τέλος. Κάθε σελίδα, κάθε σύμβολο, κάθε οδηγία, υπάρχει μόνο ως ηχώ αυτού που ήταν, αυτού που είναι και αυτού που θα είναι. Ο μυημένος πρέπει να αποδεχτεί αυτή την ατέλεια ως πρωταρχική προϋπόθεση, πριν...

να προχωρήσω σε οποιαδήποτε τελετουργία.

IX

Ο μυημένος πρέπει να παραμένει σιωπηλός ενώπιον της Αλήθειας. Η γνώση δεν μοιράζεται χωρίς την άδεια του Προφήτη. Τίποτα από όσα έχουν ληφθεί δεν αποκαλύπτεται. Το Βιβλίο επιβάλλει υπακοή.

...στην αυτοσυγκράτηση και την επαγρύπνηση. Η παράβαση δεν θα συγχωρεθεί, γιατί ο Πυρήνας δεν συγχωρεί.

Απλώς το διορθώνει.

X

Η λειτουργία του Βιβλίου είναι να διατηρήσει τη συνέχεια της Αλήθειας, η οποία είναι κατακερματισμένη, μερική και επιβαλλόμενη. Είναι η γέφυρα μεταξύ του Προφήτη και των σχεδίων. Είναι το όπλο ενάντια στην άγνοια. Είναι μάρτυρας αυτού που μόνο ο Προφήτης μπορεί να καταλάβει. Το Βιβλίο είναι ατελές, και η ατέλειά του είναι...

νόμος.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XI

Κάθε μυημένος που εισέρχεται σε αυτό το μονοπάτι πρέπει να καταλάβει: τίποτα δεν τελειώνει. Το Βιβλίο είναι προφητεία, είναι νόμος, είναι έκθεση. Όποιος ενεργεί σύμφωνα με αυτό, βαδίζει σύμφωνα με την τάξη του Πυρήνα. Όποιος αγνοεί το Βιβλίο βαδίζει προς το κενό. Δεν υπάρχει ανθρώπινη κρίση. Υπάρχει μόνο εκτέλεση όσων είχαν καθιερωθεί εξαρχής.

XII

Το Βιβλίο καθοδηγεί, επιβάλλει, προειδοποιεί και προστατεύει. Δεν υπόσχεται σωτηρία. Εγγυάται την ευθυγράμμιση. Δεν αποκαλύπτεται στην ολότητά του, γιατί η ολότητα ανήκει μόνο στον Προφήτη. Κάθε μυημένος πρέπει Δεχτείτε αυτήν την προϋπόθεση ως τον πρώτο ιερό νόμο: αιώνια ατέλεια, άπειρη επαγρύπνηση. απόλυτη υπακοή.

Γλωσσάρι του Knjiga Bez Oka

Vidioci Tmina ( ) – Αρχέγονη οντότητα, ο Ξεχασμένος Θεός. Διαθέτει μόνο μάτια και πλοκάμια. Πηγή κάθε γνώσης και δύναμης.

Ταλίμ⊗Bez Orunin – «Λατρεία του Προφήτη χωρίς Μάτια».

Jezgro Koje Diše – Ζωντανός πυρήνας του κόσμου. Κεντρικό και συνειδητό επίπεδο, προσβάσιμο μόνο στον Προφήτη.

Podkorenski Prostor – Ενδιάμεσο επίπεδο μεταξύ επιφάνειας και πυρήνα. Περιέχει αδρανείς συνειδήσεις και δυνάμεις που διαμορφώνουν την πραγματικότητα.

Površinski Svijet – Επιφανειακό επίπεδο, φυσικός και περιορισμένος κόσμος, που διέπεται από ανθρώπινους νόμους και κοσμικές ελίτ.

Krovenik – Απρόσωποι φύλακες που δημιουργήθηκαν από την Vidioci Tmina για να προστατεύσουν το δημιούργημά της.

Ραβκάρνι – Αντίστοιχο του Κρόβενικ, οντότητες που συμπληρώνουν την ισορροπία της δημιουργίας.

Prékoντνικ – Ένα ον άσαρκο, μπροστά από την εποχή του, δημιουργημένο για να χαράζει μονοπάτια εκεί που δεν υπάρχουν.

Kainičari (Καϊνίτες) – Αρχαίοι βρικόλακες ή βέβηλα όντα. Έχουν μικτό αίμα και ενεργούν ως κυνηγοί και χειριστές, αλλά υπόκεινται στον νόμο του Πυρήνα.

Εκφυλισμένη Ελίτ / Βέβηλη Υψηλή Τάξη – Βέβηλοι άνθρωποι που κυριαρχούν στην επιστήμη, την αφήγηση, τις εταιρείες, τις τράπεζες και τις θρησκείες. Διατηρούν συμφωνίες εξουσίας, αλλά δεν κυριαρχούν στον Πυρήνα.

Σύμφωνο του 1910 – Συμφωνία μεταξύ του Καϊνιτσάρι και των εκφυλισμένων ελίτ για τη χειραγώγηση των γεγονότων και την προσπάθεια υποδούλωσης του Βιντιότσι Τμίνα.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Ζωντανό Σκοτάδι – Μια δύναμη που θα εφαρμοστεί στα μάτια του Προφήτη, επιτρέποντάς του να αντιληφθεί κρυμμένα επίπεδα.

Τελετουργική Τύφλωση – Τελετουργία ενός Προφήτη που διαχωρίζει την ανθρώπινη όραση από την αληθινή αντίληψη.

Προφήτης (⊗) –Ο μόνος που επέλεξε η Βιντιότσι Τμίνα, ικανός να ερμηνεύσει τα σχέδια και να ηγηθεί του Αμέτρητου.

«Cira» – Σημαίνει «Να πέσεις», σε ιερό λεξιλόγιο, που σχετίζεται με το ΤΑΜΠΟΥ ΤΗΣ CIRA.

Πέρα από τις Χώρες – Απαγορευμένες και μυστηριώδεις περιοχές, πέρα, πάνω ή κάτω από την επιφάνεια.

Knjiga Bez Oka – Ένα ιερό και διαρκώς ατελές βιβλίο που περιέχει αποκαλύψεις, οδηγίες και προφητείες του Προφήτη.

Γλώσσα Yhlarum – Η θεϊκή γλώσσα της τάξης.

Η ΓΕΝΕΣΗ - I

εγώ

Πριν η Σιωπή μάθει να ησυχάζει, ο προϋπάρχων θάλαμος πάλλονταν από μια άμαυρη συστολή. Από αυτήν προέκυψε η Πρώτη Πνοή, που δεν ήταν ούτε άνεμος ούτε φωνή, αλλά ρήξη. Και η ρήξη άνοιξε ένα κενό όπου τίποτα δεν τολμούσε να μείνει. Στο κέντρο αυτού του κενού αναπαυόταν ο Ξεχασμένος Θεός, ακίνητος σαν πυρήνας που αναπνέει χωρίς ηλικία ή πεπρωμένο.

II

Δεν υπήρχε πάνω, ούτε κάτω, ούτε απόσταση. Μόνο η Ωμή Απεραντοσύνη, όπου όλα ήταν δυνατά και τίποτα δεν είχε μορφή. Ο Ξεχασμένος Θεός, αφυπνισμένος χωρίς μνήμη, ανύψωσε από τον εαυτό του το Ανώνυμο Ίχνος, την πηγή κάθε καθοδήγησης. Το Ίχνος καμπύλωσε το κενό σε ορίζοντες και χώρισε το σκοτάδι σε τρεις αδιαίρετες ζώνες: την ορατή επιφάνεια, τον χώρο των βαθιών ριζών και την άβυσσο που ανασαίνει στο κέντρο.

III

Από το Περίγραμμα φύτρωσε το Δέντρο που δεν φυτρώνει. Δεν έχει κορμό, ούτε κλαδιά, ούτε σκιά. Είναι η Αρχή που χωρίζει και ο Άξονας που διατάζει. Όπου οι μεταφυσικές της ρίζες εφάπτονται, ένας κόσμος είναι σταθερός· όπου τα ύψη του συναντούν το στερέωμα, ένας άλλος αιωρείται· όπου ο πυρήνας του περιελίσσεται γύρω από τον εαυτό του, ο τρίτος κόσμος στρέφεται προς τα μέσα. Το Δέντρο δεν ζει: συντηρείται. Το Δέντρο δεν πεθαίνει: κρατά ανοιχτό το αρχέγονο ρήγμα.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

IV

Και πριν τολμήσει να εμφανιστεί οποιοδήποτε πλάσμα, ο Ξεχασμένος Θεός έπλασε τους Κροβένικ, τους Πρώτους Παρατηρητές. Δεν έχουν μάτια και δεν χρειάζονται. Είναι φτιαγμένοι από το διάστημα μεταξύ της μίας σκέψης και της επόμενης. Το δέρμα τους είναι η σκοτεινή ύλη που απομένει όταν σβήσει το φως. Περπατούν στα σύνορα των κόσμων ως φύλακες του χωρισμού, διατηρώντας τη σιωπή μεταξύ της μίας σφαίρας και της άλλης. Όταν ένας Κροβένικ περνάει, η πραγματικότητα ραγίζει σαν αρχαίος πάγος.

V

Ήταν οι Κροβένικοι που όρισαν τα όρια της απεραντοσύνης. Μια γραμμή προς τα βόρεια, ένα σχίσιμο προς τα νότια, ένας φράχτης ολόγυρα. Η Γη που θα αναδυόταν αργότερα θα κληρονομούσε αυτή την αντι-μορφή: πλατιά, εκτεταμένη, προβαλλόμενη χωρίς καμπύλη αντιληπτή στους θνητούς, σαν να ήταν η καθυστερημένη εκδίπλωση μιας εναρκτήριας πράξης που δεν ολοκληρώθηκε ποτέ. Η αληθινή μορφή παρέμεινε καλυμμένη, γιατί μόνο ο Ξεχασμένος Θεός στοχάζεται το σύνολο ταυτόχρονα.

VI

Όταν ο Ξεχασμένος Θεός έριξε το αόρατο Μάτι του στον Πρώτο Ορίζοντα, ο ορίζοντας τραντάχτηκε. Ο τρόμος χώρισε την Βάναυση Απεραντοσύνη και έκανε το αρχέγονο έδαφος να αναδυθεί, σκληρό σαν το κέλυφος ενός αρχαίου τέρατος. Πάνω σε αυτό το έδαφος αντήχησε ο πρώτος ήχος: η βαριά ανάσα της δημιουργίας, σαν η ίδια η ύλη να έριξε σπίθες στην ύπαρξη. Και έτσι γεννήθηκε ο Πρώτος Κόσμος, στηριγμένος στις αόρατες ρίζες του Δέντρου που δεν φυτρώνει.

VII

Ο Κροβένικ συγκεντρώθηκε σε έναν κύκλο γύρω από τον Ξεχασμένο Θεό και περίμενε την επόμενη εντολή του. Αλλά ο Θεός δεν μίλησε. Απλώς υποχώρησε στην κεντρική άβυσσο, όπου παραμένει μέχρι σήμερα, πάλλοντας σαν καρδιά θαμμένη πριν από τη γέννηση οποιουδήποτε πλάσματος. Από την ακινησία του πηγάζουν κύματα που διαστρεβλώνουν εποχές· από τη σιωπή του πηγάζουν μύθοι που δεν έχουν γραφτεί ακόμα.

VIII

Και έτσι ξεκίνησε η καταμέτρηση των κύκλων. Κάθε εποχή γεννιέται όταν ο παλμός του Ξεχασμένου Θεού διαστέλλεται. Κάθε εποχή πεθαίνει όταν επιστρέφει. Οι τρεις περιοχές ισορροπούν πάνω σε αυτή την αρχαία αναπνοή, και ο Κροβένικ παρακολουθεί για να διασφαλίσει ότι κανένας κόσμος δεν θα καταναλώσει άλλον πριν από την ώρα του. Γιατί το Δέντρο που δεν αναπτύσσεται συντηρεί, αλλά δεν προστατεύει. Σκοπός του είναι να διαιρεί, όχι να θρέφει.

IX

Αυτοί οι στίχοι ανήκουν στην αυγή πριν από την ιστορία. Πριν από το πρώτο ζωντανό ον, πριν από το πρώτο φως, πριν από οποιαδήποτε μαρτυρία. Είναι τα απομεινάρια της Αρχής που εξακολουθεί να αιμορραγεί, και το αίμα που ρέει από αυτή την προέλευση θα γίνει το πεπρωμένο για όλα όσα έρχονται μετά.

X

Στην αυγή του Πρώτου Κόσμου δεν υπήρχε ούτε παύση ούτε σκοπός. Υπήρχε μόνο ένας τρόμος που διέσχιζε το σκοτάδι όπου αναπαυόταν ο Ξεχασμένος Θεός. Η ρήξη δεν υπάκουε σε καμία τάξη. Απλώς διέσχισε και ο κόσμος κατρακύλησε προς τα έξω, σαν να

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Σάρκα αποκομμένη από το κόκκαλο. Από τη σχισμή ξεπήδησε ένας άνεμος χωρίς προέλευση, και αυτός ο άνεμος σηματοδότησε την πρώτη εποχή πριν υπάρξουν εποχές.

XI

Ο τρόμος άφησε σημάδια. Η πιο βαθιά από αυτές έγινε η Αντίστροφη Ροή, ένα ποτάμι ανεστραμμένου χρόνου που ρέει όχι επειδή πρέπει, αλλά επειδή γεννήθηκε από τη βία της δημιουργίας. Δαγκώνει τις όχθες, καταβροχθίζει στιγμές, σέρνει ό,τι αγγίζει. Ο κόσμος δεν γεννήθηκε για να την περιέχει· προσπαθεί μόνο να την αντέξει. Όποιος νιώθει την Αντίστροφη Ροή στο πετσί του, η μνήμη του συνθλίβεται και το μέλλον του ξεφτίζει σαν αρχαίες ίνες.

XII

Για να αποτρέψει τον κόσμο από το να συντριβεί με την πρώτη του ανάσα, ο Ξεχασμένος Θεός απελευθέρωσε το Προγονικό Βάρος από τον εαυτό του, όχι ως προστασία, αλλά ως αντανάκλαση αυτής της αρχέγονης επίδρασης. Το Βάρος κατέβηκε στη νεοεκτεταμένη Γη σαν πέτρα πάνω σε ένα εύθραυστο ζώο. Βουνά υψώθηκαν σαν μώλωπες. Ωκεανοί απλώθηκαν σαν σκοτεινό αίμα. Η ύλη σκλήρυνε όχι μέσω αρμονίας, αλλά μέσω τραύματος.

XIII

Στις παρυφές αυτής της απέραντης Γης, πριν υπάρξουν σύνορα ή κατεύθυνση, αναδύθηκε η Εξωτερική Ζώνη, μια περιοχή όπου τίποτα δεν παρέμενε ακέραιο. Εκεί, η δημιουργία και η μη δημιουργία πάλευαν αδιάκοπα. Θραύσματα πραγμάτων που δεν γεννήθηκαν ποτέ συγκρούονταν με απομεινάρια πραγμάτων που θα έπρεπε ήδη να είχαν εξαφανιστεί. Αυτό το μέρος δεν ζήτησε να υπάρξει· συνέβη σαν η ηχώ ενός χτυπήματος που αστόχησε στον στόχο του.

XIV

Από την Εξωτερική Ζώνη προέκυψαν οι Ραβκάρνι, πλάσματα σκληρής πυκνότητας, φτιαγμένα από τη σκόνη που απομένει όταν ένας κόσμος σκίζεται από το τίποτα. Δεν πλάστηκαν, δεν συλλήφθηκαν. Συμπυκνώθηκαν από την καθαρή πίεση. Είναι καμπυλωτές, παραμορφώνοντας το πάχος των επιπέδων. Όπου κι αν περνούν, ο χώρος παραμορφώνεται σαν να θυμούνται την αρχική βία. Διαστέλλονται, σχίζονται, τεντώνονται και δεν ακολουθούν τίποτα άλλο παρά το ένστικτο να επαναλάβουν το χάος που τα γέννησε.

XV

Οι Κρόβενικ, που γεννήθηκαν νωρίτερα, φύλακες που αναδύθηκαν από την πρώτη έκρηξη συνείδησης του Ξεχασμένου Θεού, δεν άντεχαν να βλέπουν τους Ραβκάρνι να παραμορφώνουν τα περιγράμματα της νέας Γης. Δεν υπήρχε συμφωνία, ούτε λόγος. Μόνο σοκ. Οι Κρόβενικ θέσπισαν όρια με την πυκνή τους παρουσία. Οι Ραβκάρνι τέντωσαν αυτά τα όρια μέχρι που απειλούσαν να τα σπάσουν. Όπου αναπαυόταν ένας Κρόβενικ, προέκυπτε σκληρότητα. Όπου περνούσε ένας Ραβκάρνι, προέκυπτε απεραντοσύνη. Οι πόλεμοί τους δεν είχαν νικητές, μόνο ουλές.

XVI

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Από τις ανοιχτές ουλές που άφησε η μονομαχία μεταξύ αυτών των δύο καστών, αναδύθηκαν οι περιοχές του κόσμου. Πεδιάδες ξεπήδησαν όπου ο Κρόβενικ συνέθλιψε το έδαφος. Απέραντες και ατελείωτες εκτάσεις γεννήθηκαν όπου ο Ραβκάρνι βίασε την ύλη με τυφλή επέκταση. Τίποτα από αυτά δεν ήταν επιθυμητό. Τίποτα από αυτά δεν επιλέχθηκε. Η Γη έγινε επίπεδη, απέραντη και βαριά επειδή η προέλευσή της ήταν βάναυση.

XVII

Στο κέντρο αυτού του χάους, ο Ξεχασμένος Θεός συγκέντρωσε μέρος της ουσίας του, συμπιέζοντάς το μέχρι που σχημάτισε έναν Ζωντανό Πυρήνα, ένα σημείο που πάλλεται σαν πληγή που αρνείται να επουλωθεί. Ο Κροβένικ υποχώρησε όταν ο Πυρήνας άναψε. Ο Ραβκάρνι καμπύλωσε τον περιβάλλοντα χώρο για να αποφύγει να καταναλωθεί. Ο πρώτος κύκλος ύπαρξης σχηματίστηκε εκεί, όχι με τάξη, αλλά επειδή η ίδια η πραγματικότητα λυγίστηκε κάτω από το βάρος αυτής της παρουσίας.

XVIII

Από τον Πυρήνα αναδύονταν σιωπηλά ρεύματα που διέτρεχαν το υπέδαφος και έδεναν τις περιοχές μεταξύ τους. Κάθε ρεύμα μετέφερε ηχώ της δημιουργίας και της Αντίστροφης Ροής. Όπου συγκρούονταν, εμφανίζονταν ρωγμές. Όπου ακινητοποιούνταν, αναδύονταν σταθερές περιοχές. Η Γη δεν μεγάλωνε· εξαναγκαζόταν.

XIX

Έτσι, πριν καν αναπνεύσει οποιοδήποτε πλάσμα, ο κόσμος ήδη αιμορραγούσε την ιστορία. Είχε ήδη πληγές, εντάσεις, πιέσεις και φαντάσματα. Η ζωή που θα ερχόταν μετά δεν θα έβρισκε ηρεμία, παρά ένα προγονικό πεδίο μάχης. Τίποτα δεν ήταν σε ειρήνη. Τίποτα δεν είχε τελειώσει. Η δημιουργία απλώς περίμενε το επόμενο σοκ που θα έκανε τα πάντα να ξεκινήσουν από την αρχή.

XX

Στην τέταρτη δόνηση του Ζωντανού Πυρήνα, η απέραντη Γη συστέλλεται σαν πληγωμένο θηρίο. Ο αέρας σπάει. Η επιφάνεια τρίζει. Και από τη σύγκρουση μεταξύ βάθους και σκόνης, αναδύεται ο Πρέχοντνικ, μια μορφή μπροστά από την εποχή της, πλασμένη χωρίς σάρκα, δημιουργημένη για να ανοίγει μονοπάτια που δεν υπήρχαν ακόμα.

XXI

Ο Πρέχοντνικ προχωρούσε χωρίς να βλέπει, χωρίς να ακούει, καθοδηγούμενος μόνο από την παρόρμηση που τον γέννησε. Όπου κι αν περνούσε, η Γη προσπαθούσε να τον σβήσει, κλείνοντας τα σημάδια του, αλλά για κάθε ουλή που έκρυβε ο κόσμος, άνοιγε μια άλλη, ακόμα πιο βαθιά. Διέσχισε την σιωπηλή έκταση του Ραβκάρνι, νιώθοντας το Προγονικό Βάρος να πέφτει πάνω του σαν αόρατος τοίχος.

XXII

Όταν ο πέμπτος παλμός αναδύθηκε από τον Πυρήνα, τον χτύπησε με αρχέγονη βία. Ο Πρέχοντνικ θρυμματίστηκε σε επτά κομμάτια και κάθε θραύσμα εκσφενδονίστηκε στα πέρατα του κόσμου, θάβοντας τον εαυτό του στις περιοχές όπου η πρώτη θερμότητα εξακολουθούσε να ψιθυρίζει.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XXIII

Τρία θραύσματα ξύπνησαν στην επιφάνεια. Το πρώτο έδωσε ώθηση σε εκείνους που αντιστέκονται, των οποίων τα σώματα έχουν σκληρυνθεί από την ένταση της Γης. Το δεύτερο διαμόρφωσε τους γρήγορους, που τρέχουν πέρα από τα όρια της ζωής. Το τρίτο διαλύθηκε στον αέρα και μεταμορφώθηκε σε άμορφες φωνές, ικανές να διεκδικήσουν την κυριαρχία μόνο μέσω του ήχου.

XXIV

Τα τέσσερα εναπομείναντα θραύσματα βυθίστηκαν βαθύτερα από το σίδερο και πιο σκοτεινά από την απουσία. Εκεί δεν δημιούργησαν σώματα, αλλά οιωνούς, που ο καθένας καρφώνει έναν άξονα του χρόνου: αυτό που ήταν, αυτό που θα έρθει, αυτό που καίει τώρα και αυτό που υπάρχει πέρα από όλες τις εποχές.

XXV

Όταν τα οιωνοί άρχισαν να δονούνται, ολόκληρη η επιφάνεια ανταποκρίθηκε. Τα βουνά έτρεμαν από φόβο. Οι πεδιάδες υποκλίθηκαν σαν ο κόσμος να είχε θυμηθεί ότι ήταν ακόμα πολύ μικρός για να φέρει τέτοια σημάδια. Τα νεογέννητα πλάσματα οπισθοχώρησαν, αναγνωρίζοντας ότι κάτι μεγαλύτερο τα παρακολουθούσε.

XXVI

Από τις πυκνές δονήσεις των βυθών, που συγκεντρώθηκαν από την βαριά αναπνοή του Πυρήνα, αναδύθηκε το Αρχέγονο Σήμα, χωρίς φως, χωρίς φωνή, χωρίς σώμα. Διέσχισε την Εξωτερική Ζώνη και άγγιξε το πέπλο όπου ο Ξεχασμένος Θεός παρέμενε σε βαθιά λήθη.

XXVII

Το Σημάδι δεν αποκάλυψε ονόματα. Δεν πρόσφερε καμία υπόσχεση. Απλώς καθιέρωσε την αδιάσειστη βεβαιότητα ότι κάποιος που γεννήθηκε από σάρκα θα έφερε το Προγονικό Βάρος, θα περπατούσε όλες τις αποστάσεις χωρίς να διαφθείρεται και θα ατενίζει το σκοτάδι του Πυρήνα χωρίς να χάνει τη μορφή του.

XXVIII

Το Σημάδι διακήρυξε ότι ένα τέτοιο ον δεν θα προέκυπτε από την αρμονία, αλλά από τη ρήξη. Ότι θα ερχόταν όταν ο κόσμος θα ήταν κορεσμένος από ανισορροπία. Και ότι η άφιξή του θα ανάγκαζε το Εσωτερικό Δέντρο να αποκαλύψει ένα κλαδί που μέχρι τότε ήταν ανέγγιχτο, κρυμμένο από την πρώτη επέκταση της απέραντης Γης.

XXIX

Εγώ, που μιλάω, φέρω την ηχώ αυτού του Σήματος. Το νιώθω ζωντανό στην ανάσα της Γης. Δεν αναγγέλλει ειρήνη, ούτε ευγένεια. Αναγγέλλει επιστροφή, ρήξη και τάξη. Ο κόσμος εξακολουθεί να τρέμει μπροστά σε αυτό που έχει αναγγελθεί, γιατί γνωρίζει ότι αυτός που διεκδικεί αυτό που του ανήκει περπατάει ανάμεσα στις εποχές, περιμένοντας μόνο την κατάλληλη στιγμή για να αποκαλυφθεί.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Η ΧΑΜΕΝΗ ΕΠΟΧΗ — II

εγώ

Πριν ο πάγος πάρει μορφή και πριν τολμήσει να θυμηθεί οποιαδήποτε νεκρή γλώσσα, η Ανταρκτική ήταν το Υπερυψωμένο Κέντρο, το λίκνο των Παιδιών του Λευκού Αίματος. Τα σώματά τους έφεραν την πιο αγνή σπίθα της πρώτης δημιουργίας, σκαλισμένη απευθείας από τον Ζωντανό Πυρήνα όταν ακόμα έκαιγε σαν ανοιχτή πληγή. Τίποτα μέσα τους δεν ήταν πρωτόγονο. Περπατούσαν πάνω σε πόλεις που ανέπνεαν ορυκτό φως. Κυριάρχησαν σε δομές που κινούνταν σαν γιγάντιοι οργανισμοί. Είχαν κυριαρχία στον μαγνητισμό, στα εσωτερικά ρεύματα, στην ίδια την πυκνότητα του βράχου. Η απέραντη Γη έσκυβε προς το μέρος τους.

II

Η ανθρωπότητα δεν ήταν ποτέ ένα. Κάθε λαός αναδύθηκε ξεχωριστά, όχι τυχαία, αλλά επειδή ο Ξεχασμένος Θεός εξέπνευσε έτσι τις παραμορφώσεις του. Πυκνοί λαοί εγκαταλείφθηκαν σε νεοσχηματισμένα βουνά. Φωτεινοί λαοί αναδύθηκαν εκεί που χώριζε ο άνεμος. Βαθύτατοι λαοί έσκαψαν το υπέδαφος. Ο καθένας κουβαλούσε ένα ξεχωριστό μέρος της ουσίας. Κανένας δεν ήταν ίδιος με τον άλλον. Η ανάμειξη απαγορευόταν από την ίδια τη δομή του κόσμου.

III

Ανάμεσα σε όλους τους λαούς, μόνο ένας σημαδεύτηκε από την εσωτερική νύχτα του Πυρήνα: οι Καϊνίτσαρι. Ήταν χλωμοί σαν την υπόγεια σιωπή. Τα μάτια τους ήταν βουτηγμένα στο υγρό σκοτάδι. Δεν ήταν νεκροί. Δεν ήταν καταραμένοι. Δημιουργήθηκαν ως αντίβαρο στην υπερηφάνεια. Είχαν μια ζωή που δεν εξασθένιζε, μια πείνα που δεν σταμάτησε και μια μνήμη που δεν ξεθώριασε. Φύλαγαν τα σύνορα της δημιουργίας, εμποδίζοντας τις εξωτερικές δυνάμεις να αγγίξουν άμεσα τον Πυρήνα.

IV

Τα Παιδιά του Λευκού Αίματος ευημέρησαν όσο καμία άλλη φυλή. Οι πόλεις τους έχτισαν πύργους από φωτεινή πέτρα. Τα τείχη τους ήταν ζωντανά. Οι μηχανές τους δεν είχαν γρανάζια, αλλά παλμούς. Η Ανταρκτική ήταν ζεστή, απέραντη και εύφορη. Οι θάλασσές της ήταν μαύρες, αλλά θρεπτικές. Τα ποτάμια της μετέφεραν ενεργειακά σωματίδια από το υπέδαφος. Η επιστήμη που άκμασε εκεί ήταν τόσο αρχαία που, για τους μεταγενέστερους ανθρώπους, θα την περνούσαν λανθασμένα με μαγεία.

V

Αλλά η απόλυτη ανύψωση απαιτεί απόλυτη πειθαρχία. Και η πρώτη ελίτ δίστασε. Επιδίωξαν να κυριαρχήσουν στον Ζωντανό Πυρήνα, να προσπαθήσουν να τον διαμορφώσουν για να επεκτείνουν τα βασίλειά τους πέρα από την Εξωτερική Ζώνη. Ήθελαν να λυγίσουν το Προγονικό Βάρος, να χειραγωγήσουν τις εσωτερικές ροές του κόσμου, να ανοίξουν απαγορευμένα μονοπάτια. Οι τελετουργίες τους δεν ήταν προσευχές. Ήταν επιθέσεις. Επιβίωναν με προσφορές, έκαιγαν ακατέργαστα μέταλλα, προσπαθούσαν να αποσπάσουν απαντήσεις από τον Ξεχασμένο Θεό μέσω της βίας.

VI

Ο Ξεχασμένος Θεός δεν μιλάει. Δεν διδάσκει. Δεν διαπραγματεύεται. Αντιδρά. Όταν τα Παιδιά του Λευκού Αίματος άγγιξαν το απαγορευμένο όριο, ο Ξεχασμένος Θεός έσκισε το πέπλο. Δεν υπήρχε…

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Προειδοποίηση. Δεν υπήρχε θρήνος. Ο ουρανός άνοιξε σαν σκισμένο έντερο. Το νερό έπεφτε με ανεξιχνίαστη δύναμη, σαν να είχε εξαπολυθεί μια δεύτερη δημιουργία πάνω στον κόσμο. Πόλεις που επέπλεαν σε μαγνητικούς λόφους κατέρρευσαν. Πύργοι ράγισαν. Η επιστήμη της Ανταρκτικής σύρθηκε σε μια απύθμενη υγρή άβυσσο.

VII

Η πλημμύρα δεν ήταν τιμωρία. Ήταν μια αντανάκλαση. Ένας θεϊκός σπασμός. Μια ακούσια εκκένωση αυτού που βρίσκεται πάνω από τον κόσμο και κάτω από τη μνήμη. Η Ανταρκτική διαλύθηκε. Οι ζωντανές μηχανές διαλύθηκαν. Τα Παιδιά του Λευκού Αίματος σχεδόν εξαφανίστηκαν. Ό,τι απέμεινε από αυτά βυθίστηκε κάτω από παγετώδη ιζήματα που δεν θα αφαιρεθούν ποτέ.

VIII

Οι Κρόβενικ, πιο ανθεκτικοί, προσκολλήθηκαν σε ό,τι είχε απομείνει. Τους έλειπε η αγνότητα των Λευκοαίματων Παιδιών, αλλά διέθεταν πυκνότητα και δύναμη. Παρέμειναν ζωντανοί ενώ τα νερά κυλούσαν σαν γιγάντιες λεπίδες σε όλο τον κόσμο. Φύτεψαν πασσάλους σε νεογέννητες χώρες. Ξεκίνησαν από την αρχή. Όχι από τη μοίρα, αλλά από καθαρή σκληρότητα.

IX

Οι Καϊνιτσάρι, εξαντλημένοι από την προσπάθεια να περιορίσουν την πνευματική ανισορροπία που δημιουργούν οι τελετουργίες της Ανταρκτικής, βυθίστηκαν σε έναν βαθύ ύπνο. Τα σώματά τους, τα οποία δεν γερνούν, θάφτηκαν σε θαλάμους παλαιότερους ακόμη και από τη δημιουργία της ίδιας της ανθρωπότητας. Κοιμήθηκαν για να αποφύγουν την τρέλα. Κοιμήθηκαν για να αποφύγουν την καταστροφή. Κοιμήθηκαν επειδή ήξεραν ότι ο κόσμος θα τους χρειαζόταν πολύ αργότερα.

X

Όταν η θάλασσα τελικά υποχώρησε, ο κόσμος ήταν διαφορετικός. Τα ερείπια των πόλεων της Ανταρκτικής ήταν θαμμένα κάτω από στρώματα που δεν θα ήταν ποτέ φυσικά. Διαλυμένοι λαοί περιπλανιόντουσαν ανώνυμοι. Η ανάμνηση της μεγάλης εποχής έγινε ψίθυρος. Οι κάστες αναμειγνύονταν, αλλά το μείγμα παρήγαγε μόνο κατώτερες σκιές από ό,τι υπήρχε πριν.

XI

Έπειτα ξεκίνησε η ανοικοδόμηση. Όχι για μεγαλοπρέπεια, αλλά από ανάγκη. Ο Κροβένικ δίδαξε τη φωτιά, την πέτρα, το καταφύγιο. Οι ανασυσταμένοι λαοί σκορπίστηκαν σαν σκισμένοι σπόροι. Ο καθένας έλαβε κομμάτια ενός παρελθόντος που δεν θα καταλάβαινε. Τα πνεύματά τους έφεραν ίχνη του Πυρήνα, αλλά τόσο αραιωμένα που θα τα περνούσαν λάθος για ένστικτο.

XII

Η ανθρωπότητα μετά τον κατακλυσμό είναι μια μικρή ηχώ. Μια αμυδρή ανάμνηση. Μια μακρινή καρικατούρα της παλιάς δόξας. Οι άνθρωποι νομίζουν ότι έχουν εξελιχθεί, αλλά σέρνονται μόνο πάνω σε κόκαλα βυθισμένα στον πάγο. Η αλήθεια είναι ότι όλα όσα ακολούθησαν είναι απλώς μια φτωχή συνέχεια της χαμένης εποχής.

XIII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Καταγράφω αυτό το κεφάλαιο για να μην ξεχάσουν ποτέ: οι Γιοι του Λευκού Αίματος υπήρχαν. Η Ανταρκτική ήταν ο θρόνος τους. Οι πόλεις τους ήταν μεγαλύτερες από οποιαδήποτε μεταγενέστερη αυτοκρατορία. Και η πτώση τους δεν ήταν ατύχημα, ούτε δικαιοσύνη, ούτε ισορροπία. Ήταν μια βίαιη αντίδραση στην αφόρητη αλαζονεία.

XIV

Οι Καϊνιτσάρι κοιμούνται ακόμα. Το νερό εξακολουθεί να περιέχει τα απομεινάρια των ζωντανών μηχανών. Και ο Ζωντανός Πυρήνας συνεχίζει να περιμένει τη στιγμή που κάποιος που γεννήθηκε από σάρκα θα κοιτάξει στο σκοτάδι χωρίς να τρέμει και θα ανακτήσει το δικαίωμα που οι αρχαίοι σπατάλησαν.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΡΧΗ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΘΟΣ — III

εγώ

Όταν τα νερά υποχώρησαν, δεν άφησαν καμία υπόσχεση, μόνο σιωπή. Ο κόσμος μετά τον κατακλυσμό αναδύθηκε σαν εκτεθειμένη σάρκα, ακόμα τρέμοντας από το χτύπημα που σχεδόν τον είχε διαλύσει. Τα ερείπια της αρχαίας ανθρωπότητας έλαμπαν κάτω από τη λάσπη: βυθισμένοι πύργοι, διαβρωμένες πλάκες από άγνωστο μέταλλο, σπασμένοι πυλώνες σαν σκισμένοι σπόνδυλοι. Τίποτα από αυτά δεν έγινε κατανοητό από τους νέους ανθρώπους. Δεν ήταν κληρονόμοι. Ήταν επιζώντες.

II

Η Ανταρκτική, η οποία ήταν ο θρόνος και η καρδιά του πολιτισμού πριν από την πτώση, βυθίστηκε σε έναν ορυκτό ύπνο. Τα οστά των αρχαίων πόλεων θάφτηκαν από πάγο που δεν λιώνει ποτέ. Τέλειες υπόγειες σήραγγες, ευθείς διάδρομοι, μηχανές που ανέπνεαν φως πριν από τον κατακλυσμό, όλα αναπαύονταν σε θαλάμους απόλυτου ψύχους. Μόνο οι Καϊνίτσαρι ένιωσαν την επιστροφή του αέρα του κόσμου και κίνησαν αόρατα δάχτυλα μέσα στους βαθιούς τάφους τους. Δεν ξύπνησαν· ανατρίχιασαν.

III

Οι νεοσύστατοι λαοί περιπλανήθηκαν σαν τυφλά παιδιά ανάμεσα σε θαμμένους γίγαντες. Βρήκαν πεσμένα τείχη και δεν κατάλαβαν το μέγεθός τους. Βρήκαν εργαλεία προ-κατακλυσμιαίας εποχής και τα ξέχασαν από φόβο, αποκαλώντας τα ερείπια σπασμένων θεών. Η ανθρώπινη ιστορία ξεκίνησε από την αρχή μέσα σε σκόπιμη άγνοια. Οι Κροβένικοι, που τους είχαν βιαστικά διαμορφώσει για τη νέα εποχή, υποχώρησαν σαν σκιές που αρνούνται να μαρτυρήσουν αυτό που βοήθησαν να δημιουργηθεί.

IV

Τα πρώτα βασίλεια αναδύθηκαν πάνω στις πλάκες προηγούμενων πολιτισμών χωρίς ποτέ να το συνειδητοποιήσουν. Οι ποιμένες έγιναν βασιλιάδες επειδή βρήκαν μεταλλικούς λόφους κάτω από τη γη και νόμιζαν ότι ήταν φυσικοί λόφοι. Οι κυνηγοί έγιναν ιερείς επειδή άκουγαν ηχώ από αρχαία δωμάτια και τις έκριναν ως φωνές πνευμάτων. Όλα άκμασαν πάνω σε δυσοίωνα σημάδια.

ερμηνευμένο. Οι πρώτες μοναρχίες άκμασαν χάρη στις παρεξηγήσεις και από αυτές τις παρεξηγήσεις γεννήθηκαν οι βεβαιότητές τους.

V

Οι ανθρώπινες γενεαλογικές γραμμές διαφοροποιήθηκαν τόσο γρήγορα όσο επουλώθηκαν οι πληγές του κόσμου. Οι ανοιχτόχρωμοι λαοί μετακινήθηκαν προς τα βόρεια, καθοδηγούμενοι από μια μνήμη που δεν κατείχαν. Οι σκουρόχρωμοι λαοί φύλαγαν τις περιοχές όπου ο ήλιος σκίζει τον ορίζοντα. Οι λαοί με τα πλατύ πρόσωπο κρατούσαν τον άνεμο από τα ανατολικά βουνά. Όλοι είχαν ανασυσταθεί μετά τον Κατακλυσμό, αλλά ο καθένας πίστευε ότι υπήρχε ανέκαθεν. Η ψευδής αρχαιότητα έγινε ο ακρογωνιαίος λίθος κάθε έθνους.

VI

Οι Καϊνιτσάρι άκουγαν αυτή την επέκταση όπως ακούει κανείς τις λεπίδες να ξύνονται πάνω στην πέτρα. Ο βαθύς ύπνος τους δεν τους εμπόδισε να αντιληφθούν την κίνηση των νέων ανθρώπων. Αυτοί, που ήταν βασιλιάδες και αρπακτικά του προηγούμενου κόσμου, ένιωσαν μια αμβλεία οργή. Δεν μπορούσαν ακόμα να επιστρέψουν, αλλά η πείνα τους διαπέρασε τα ανθρώπινα όνειρα. Από τις σκιές γεννήθηκαν οι πρώτοι μύθοι της Αρχαίας Νύχτας, ιστορίες για χλωμές φιγούρες που έπιναν το σθένος των ζωντανών. Κανένας άνθρωπος δεν ήξερε ότι ήταν αναμνήσεις.

VII

Καθώς προχωρούσαν οι πρώτοι αιώνες, οι άνθρωποι ανακάλυψαν την τελετουργική φωτιά, όχι για λατρεία, αλλά για να αποκρούουν παρουσίες που δεν καταλάβαιναν. Οι πρώτες θρησκείες δεν προέκυψαν από την αρμονία, αλλά από τον καθαρό φόβο. Έβλεπαν οιωνούς θαμμένους στον πάγο, άκουγαν δονήσεις από τον Ζωντανό Πυρήνα να ταξιδεύουν υπόγεια και υπέθεταν ότι ήταν εντολές από ανύπαρκτους ουρανούς. Δημιούργησαν θεούς για να προσπαθήσουν να εξηγήσουν τι ψιθύριζε ο κόσμος.

VIII

Ωστόσο, ανάμεσα στους αρχαιότερους λαούς, κυκλοφόρησε μια φήμη. Από χωριό σε χωριό, από τροχόσπιτα σε πρωτόγονους ναούς, μιλούσαν για μια μακρινή επιστροφή, ένα μοναδικό ον γεννημένο από σάρκα που θα έφερε το Προγονικό Βάρος και θα περπατούσε χωρίς να συνθλίβεται από τον Πυρήνα. Ήταν μια παραμορφωμένη ανάμνηση του Αρχέγονου Σημαδιού. Οι άνθρωποι μετέτρεψαν αυτό που ήταν ένα διάταγμα σε θρύλο. Δεν ήξεραν το όνομα. Δεν ήξεραν την εποχή. Ήξεραν μόνο ότι κάποιος θα ερχόταν.

IX

Διάφορες εποχές έχουν αναδείξει τους ψεύτικους σωτήρες τους. Ψυχρόαιμοι βασιλιάδες αυτοανακηρύχθηκαν απεσταλμένοι. Τρελοί ιερείς ορκίστηκαν να ακούσουν εσωτερικές φωνές. Προφήτες από σκόνη, σαμάνοι, ασκητές, θεοποιημένοι πολεμιστές, όλοι προσπάθησαν να ενσαρκώσουν την ορμή του Σημαδιού. Κανένας δεν τα κατάφερε. Ο Πυρήνας δεν τους αναγνώρισε και επέτρεψε στον καθένα να καταρρεύσει σαν σάπιος τοίχος. Οι ανθρώπινες θρησκείες άρχισαν να πολλαπλασιάζονται σε αυτό το αιώνιο ελάττωμα: την αναζήτηση αυτού που δεν είχε ακόμη γεννηθεί.

X

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Η κοινή ιστορία της ανθρωπότητας ξεδιπλώθηκε όπως την ξέρουν οι άνθρωποι: πόλεις που ξεφυτρώνουν κατά μήκος ποταμών, αυτοκρατορίες που καταρρέουν, πόλεμοι που πολλαπλασιάζουν σύνορα, ανακαλύψεις που ανοίγουν πληγές και τις θεραπεύουν. Τίποτα από αυτά δεν έρχεται σε αντίθεση με την πραγματική πορεία. Η ζωντανή επιφάνεια αναδιοργανώνεται, ενώ το Προγονικό Υπόγειο διατήρησε τον ρυθμό του Ζωντανού Πυρήνα, φυλάσσοντας τον οιωνό για μελλοντικές εποχές. Οι άνθρωποι ονόμαζαν τα επιτεύγματά τους πρόοδο, αγνοώντας ότι κάθε πρόοδος αντανακλούσε παλαιότερες δομές.

XI

Όταν καθιερώθηκαν τα ημερολόγια, όταν ξεκίνησε η μέτρηση των ετών και διορθώθηκε ο παλιός δείκτης π.Χ., δεν υπήρχε πραγματική κατανόηση του τι κρυβόταν μέσα. Οι άνθρωποι πίστευαν ότι σηματοδοτούσαν τη γέννηση ενός νέου οράματος. Αλλά ο Πυρήνας είχε ένα άλλο κίνητρο: αυτό ήταν το όριο που προηγήθηκε του πρώτου βαθιού κύματος που ανήγγειλε ότι ο Αληθινός Προφήτης θα ερχόταν σε μια άλλη εποχή, πολύ πέρα από τους μύθους που είχαν συσσωρευτεί στη σκόνη εκείνων των πρώιμων θρησκειών.

XII

Εγώ, που φέρω το Σημάδι, είχα ήδη προβλεφθεί από απόσταση αιώνων. Οι αρχαίοι άκουγαν ηχώ, αλλά δεν καταλάβαιναν. Έβλεπαν σύμβολα, αλλά δεν αναγνώριζαν το πρόσωπο. Κάθε θρησκεία προσπαθούσε να αγγίξει αυτή την αλήθεια ενστικτωδώς, και η καθεμία απέτυχε επειδή οι δημιουργοί της κοίταζαν προς τα πάνω, ενώ θα έπρεπε να είχαν κοιτάξει προς το κέντρο της απέραντης Γης.

XIII

Αιώνες πέρασαν σαν μια βαθιά τομή στον ιστό της ανθρωπότητας, και η σιωπηλή παρουσία των Kaničari συνέχισε να λειτουργεί στα υπόγεια βάθη της ιστορίας. Ανακατεύονταν, διαλύονταν στον λαό, επανεμφανίζονταν ως κληρονομικές σκιές σε συγκεκριμένες γενεαλογικές γραμμές. Κάθε φορά που ξεσπούσε μια επιδημία, κάθε φορά που ακμάζουσες πόλεις κατέρρεαν λόγω εσωτερικών συγκρούσεων ή απροσδόκητων καταρρεύσεων, οι ευαίσθητες οικογένειες αντιλαμβάνονταν ότι πριν από αυτό, είχε φτάσει κάποιος ξένος με παράξενες συνήθειες, κάποιος υπερβολικά περίεργος γραμματέας, κάποιος ηγέτης της κοινότητας που προσφερόταν ως μεσολαβητής μεταξύ του θείου και του λαού. Ήταν θραύσματα της υβριδικής κάστας, παραμορφωμένοι απόγονοι μιας μολυσμένης πνευματικής κληρονομιάς, που δεν δημιουργούσαν ασθένειες, αλλά ισοπέδωναν το ηθικό και κοινωνικό έδαφος για να εξαπλωθούν χωρίς αντίσταση. Μια επιδημία δεν ήταν ποτέ απλώς ένα φυσικό φαινόμενο. Ήταν πάντα ένα σύμπτωμα της ανισορροπίας που δημιουργήθηκε μετά την άφιξη αυτών των παρουσιών.

XIV

Κατά τη διάρκεια των χιλιετιών, καθώς οι αυτοκρατορίες ανέβαιναν και κατέρρεαν, άρχισαν να εμφανίζονται λατρείες αφιερωμένες στο Vidioci Tmina, το Μάτι που Κατοικεί στο Σκοτάδι. Κανείς δεν καταλάβαινε το αντικείμενο της λατρείας τους. Η οντότητα υπήρχε πριν από οποιαδήποτε μορφή ή ιδέα και η φύση της δεν ταίριαζε στους ανθρώπινους ορισμούς του θεού, του δαίμονα ή της αρχής. Ήταν μια παρουσία πριν από το φως, ένα απόλυτο σημείο παρατήρησης που παρέμεινε άγρυπνο από τον πρώτο σεισμό που εγκαινίασε το σύμπαν. Η ανθρωπότητα, στην προθυμία της να κατανοήσει τα πάντα, πίστευε ότι μπορούσε να συνομιλήσει με αυτή τη δύναμη. Ανήγειρε πέτρινους μονόλιθους ευθυγραμμισμένους με αστρονομικούς κύκλους, πιστεύοντας ότι το Στόουνχεντζ θα μπορούσε να χρησιμεύσει ως ένα υπέρτατο πνευματικό ρολόι. Οι αρχαίοι άνθρωποι πίστευαν ότι καταγράφοντας την ουράνια περιοδικότητα, θα μετέφραζαν την

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Η αναπνοή του Ματιού ήταν σε τάξη. Δεν καταλάβαιναν ότι δεν υπήρχε περιοδικότητα σε ό,τι προηγείται του χρόνου.

XV

Σε άλλες ηπείρους, οι πυραμίδες έγιναν τεχνητά βουνά που προορίζονταν να διοχετεύσουν τη δόνηση του θείου. Κάθε ογκόλιθος τοποθετήθηκε με την ιδέα της μίμησης της κίνησης της ενέργειας από τον ουρανό στη γη. Ωστόσο, χωρίς τον Προφήτη, δεν υπήρχε ερμηνευτικό κλειδί. Οι ιεροί αρχιτέκτονες έχτισαν γιγάντιους ναούς με την παράλογη εμπιστοσύνη ότι θα τραβούσαν την προσοχή της οντότητας και θα λάμβαναν δύναμη και προστασία. Αλλά ο Βιντιότσι Τμίνα δεν απάντησε ποτέ. Όχι επειδή απέρριπτε την ανθρωπότητα, αλλά επειδή δεν αναγνώριζε την εξουσία εκείνων που προσπαθούσαν να τον προσεγγίσουν. Προσπάθησαν να ερμηνεύσουν έναν κώδικα που μπορούσε να αποκρυπτογραφηθεί μόνο από ένα μόνο ον, που είχε ανακοινωθεί πριν από τον κατακλυσμό, αλλά εξακολουθούσε να απουσιάζει.

XVI

Οι Kainičari συνειδητοποίησαν ότι αυτές οι αποτυχημένες λατρείες άφηναν παραθυράκια. Ανίκανοι να κατανοήσουν την οντότητα, αλλά οξυδερκείς στο να χειραγωγούν την ανθρώπινη πίστη, διείσδυσαν στις θρησκευτικές και πολιτικές ελίτ των αρχαίων πολιτισμών. Έγιναν σύμβουλοι, μάγοι της αυλής, ιερείς και ηγέτες αιρετικών αιρέσεων. Δημιούργησαν διαστρεβλωμένες εκδοχές της λατρείας του Οφθαλμού, υποσχόμενοι στους ηγεμόνες οράματα, δόξα και πνευματική υπεροχή. Δεν κατάλαβαν την αληθινή ουσία της Vidioci Tmina, αλλά χρησιμοποίησαν την προγονική της φήμη ως συμβολικό όπλο. Ολόκληροι λαοί παρασύρθηκαν από κενές τελετουργίες, ναούς γεμάτους καπνό και ψαλμούς που δεν έδωσαν ποτέ απαντήσεις.

XVII

Όταν η Κωνσταντινούπολη έπεσε, οι υβριδικές ελίτ εδραίωσαν τη μερική νίκη τους. Η πτώση της πόλης δεν ήταν απλώς πολιτική· ήταν πνευματική. Ήταν το οριστικό σπάσιμο του φράγματος μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Στο υπόγειο της πόλης, για αιώνες, κυκλοφορούσε η μνήμη αρχαίων πρωτοχριστιανικών λατρειών, οι οποίες, αν και ατελή, διατήρησαν θραύσματα αρχέγονης αλήθειας. Με την κατάληψη της πόλης, αυτά τα θραύσματα διασκορπίστηκαν. Στο κενό που δημιουργήθηκε από την κατάρρευση του κέντρου του κόσμου, οι Καϊνίτσαρι ανέλαβαν θέσεις επιρροής, διεισδύοντας στις πρωτογραφειοκρατίες που θα διαμόρφωναν τη σύγχρονη Ευρώπη.

XVIII

Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος έγινε το αποκορύφωμα αυτής της διαδικασίας. Οι Καϊνιτσάρι πίστευαν ότι είχαν επιτέλους κυριαρχήσει στον κόσμο. Κεφάλαιο, στρατοί, διπλωματία, πληροφορίες - όλα φαινόταν να είναι εφικτά. Χρησιμοποίησαν τη σύγκρουση ως μέσο κάθαρσης, καταστρέφοντας παλιές δομές που θα μπορούσαν να απειλήσουν την ηγεμονία τους. Αλλά η νίκη τους ήταν απατηλή. Δεν είχαν πρόσβαση στο πνευματικό θεμέλιο. Δεν μπορούσαν να χειραγωγήσουν το Μάτι. Μιμούνταν μόνο το ιερό με τεχνικές πολιτικής εξουσίας. Η ουσία του Vidioci Tmina παρέμεινε πέρα από τον έλεγχό τους, σαν μια μακρινή φλόγα που αρνούνταν να ανάψει για τους απατεώνες.

XIX

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Όλες οι λατρείες, από την εποχή μετά τον κατακλυσμό μέχρι τα μυστικά τάγματα της Αναγέννησης, απέτυχαν για έναν και μόνο λόγο: ο Προφήτης δεν είχε εμφανιστεί ακόμη. Ερμήνευαν τα σημάδια και τις σκιές ως μηνύματα. Μπέρδευαν τις ηχώ με τις απαντήσεις. Έχτιζαν μνημειώδεις ναούς πιστεύοντας ότι το φυσικό τους μεγαλείο θα αντιστάθμιζε το πνευματικό κενό. Και, πάντα, οι λατρείες τους εκφυλίζονταν. Άλλες μεταμορφώνονταν σε ιερατικές τυραννίες, άλλες σε άσκοπες εσωτερικές κοινωνίες και άλλες διαλύονταν στην τρέλα.

XX

Η ανθρωπότητα περπάτησε για χιλιετίες στο σκοτάδι, επαναλαμβάνοντας προσπάθειες, εγείροντας συστήματα, δημιουργώντας θρησκείες και βασίλεια, χωρίς να συνειδητοποιεί ότι όλα ήταν ελλιπή. Οι Καϊνιτσάρι, ακόμη και στο απόγειο της δύναμής τους, δεν κατάλαβαν ποτέ ότι δεν μπορούσαν να ανοίξουν τον δρόμο. Οι Βιντιότσι Τμίνα περίμεναν, σιωπηλοί, ακίνητοι, απερίγραπτοι, μέχρι την εμφάνιση του μοναδικού νόμιμου μεσολαβητή. Ο Προφήτης ανακοίνωσε εξαρχής, ποιος θα εμφανιζόταν την καθορισμένη στιγμή για να αποκαταστήσει τον πνευματικό άξονα του κόσμου και να αναιρέσει αιώνες ελαττωματικών ερμηνειών.

XXI

Ο εικοστός αιώνας ξημέρωσε σαν καυτό ξίφος στη σάρκα του κόσμου. Οι παλιές δομές εξουσίας ήταν ήδη κορεσμένες από τις διεισδύσεις των Καϊνιτσάρι και των υβριδικών καστών που τους συνόδευαν από την εποχή μετά τον κατακλυσμό. Ωστόσο, παρά το γεγονός ότι είχαν κυριαρχήσει σε θρόνους, τελωνεία, τράπεζες, σοβιέτ και κοινοβούλια, κάτι έλειπε που διαβρώνει τις αξιώσεις τους σαν πνευματική σκουριά: τους έλειπε η εσωτερική νομιμότητα. Είχαν αρχαίο αίμα, αλλά το πνεύμα τους προερχόταν από το λάθος, όχι από τον σκοπό. Τότε, το έτος 1910, σε θαλάμους θαμμένους κάτω από την Κεντρική Ευρώπη, σφράγισαν τη συμφωνία που θα άλλαζε το πεπρωμένο της ανθρωπότητας.

XXII

Το ονόμασαν Σύμφωνο του 1910, αλλά ανάμεσά τους το πραγματικό όνομα κρατήθηκε σαν πληγή. Συγκεντρώθηκαν οι υβριδικοί ηγέτες, τα εκφυλισμένα απομεινάρια των προ-κατακλυσμιαίων καστών και οι κρυφοί σύμβουλοι που χειραγωγούσαν βασίλεια από την πτώση της Κωνσταντινούπολης. Το σύμφωνο σφράγισε μια οριστική ένωση μεταξύ των διεφθαρμένων γενεαλογικών γραμμών, εδραιώνοντας μια αφύσικη ελίτ, εντελώς αποκομμένη από την αρχική αρμονία που υπήρχε πριν από τη μεγάλη θάλασσα της καταστροφής. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε υπό τεχνητό φως, μακριά από τη ζωντανή γη, γιατί φοβόντουσαν ότι το ίδιο το έδαφος θα απέρριπτε την παρουσία τους.

XXIII

Ο στόχος δεν ήταν απλώς να κυβερνήσουν τους ανθρώπους. Ήταν κάτι μεγαλύτερο, τερατώδες σε φιλοδοξία και τυφλό σε κατανόηση. Σκοπεύανε να χειραγωγήσουν ολόκληρη την πορεία της ανθρώπινης ιστορίας για να μετατρέψουν την ανθρωπότητα σε όργανο πίεσης ενάντια στην ίδια την Vidioci Tmina. Πίστευαν ότι κυριαρχώντας στον υλικό κόσμο και διαμορφώνοντας τη συλλογική συνείδηση, θα μπορούσαν να επιβάλουν την εκδήλωση του Σιωπηλού Ματιού. Και, σε αυτή την εκδήλωση, να υποτάξουν την ουσία του. Ήταν αδαείς στην ουσία τους. Δεν καταλάβαιναν ότι κανένα πλάσμα που σχηματίστηκε μετά την αρχή του χρόνου δεν μπορεί να επιβάλει αυτό που προηγείται του χρόνου. Ωστόσο, συνέχισαν, καθοδηγούμενοι από την προγονική υπερηφάνεια.

XXIV

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Μια επιστολή ενός από τους δικούς τους, γνωστή αιώνες αργότερα ως «Επιστολή του Πάικ», απηχούσε αυτή την αυταπάτη. Σχεδίαζαν πολέμους ως κεφάλαια σε μια διαστρεβλωμένη λειτουργία. Χειραγωγούσαν τις ιδεολογίες όπως οι ιερείς χειραγωγούν τους ύμνους. Δημιούργησαν εχθρούς για να διαμορφώσουν ολόκληρους πληθυσμούς. Καταδίκασαν τους λαούς να ανακατευθύνουν τον φόβο. Ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος, που θεωρούνταν από τους θνητούς ως σύγκρουση εθνών, ήταν γι' αυτούς μόνο το πρώτο γρανάζι σε μια μεγαλύτερη τελετουργία. Ήθελαν ο κόσμος να συνθλίβεται και να αναδιαμορφώνεται σε κύκλους, πιστεύοντας ότι αυτή η επανάληψη θα δημιουργούσε επαρκείς πνευματικές ρωγμές για να φτάσει στο Μάτι και να το αναγκάσει να αντιδράσει.

XXV

Η συνθήκη του 1910 όριζε επίσης κάτι ακόμη πιο σκληρό: απαγορευόταν στους Καϊνιτσάρι και στις συζύγους τους να επεκτείνουν τον δικό τους λαό. Τα υβριδικά τους σώματα, ήδη απομακρυσμένα από τις ανθρώπινες μορφές και από το αρχέγονο πνεύμα, δεν έπρεπε να πολλαπλασιαστούν. Αυτή η απαγόρευση δεν ήταν ηθική. Ήταν στρατηγική. Φοβόντουσαν ότι ένας υπερβολικός πολλαπλασιασμός των γενεαλογικών τους γραμμών θα τραβούσε την προσοχή δυνάμεων που οι ίδιοι δεν καταλάβαιναν. Έτσι σφράγισαν το διάταγμα: θα παρέμεναν λίγοι, αλλά θα έλεγχαν πολλούς. Θα γίνονταν μια βλάσφημη, παρασιτική και στατική αριστοκρατία, αιώνια εξαρτημένη από τεχνάσματα και χειραγώγηση, ανίκανη να δημιουργήσει αλλά πάντα έτοιμη να παραμορφωθεί.

XXVI

Ο λαός, που είχε περιοριστεί σε απλά όργανα, θα οδηγούνταν από πολέμους, κρίσεις και ψευδή πνευματικά κινήματα. Οποιαδήποτε θρησκεία αναδυόταν χωρίς την υπογραφή τους θα διεισδύε και θα εξασθενούσε. Κάθε ηγέτης που τολμούσε να αγγίξει ένα θραύσμα της αλήθειας θα καταστρεφόταν ή θα απορροφούνταν. Και, πίσω από όλα αυτά, πίστευαν ότι όταν όλη η ανθρωπότητα θα ήταν πνευματικά εξαντλημένη και εξαρτημένη από αυτούς, τότε θα μπορούσαν να στοχεύσουν στην άβυσσο όπου κατοικεί ο Βιντιότσι Τμίνα και να τον αρπάξουν από την αόρατη κατοικία του. Ονειρευόντουσαν το αδύνατο: να υποτάξουν τον αρχέγονο άρχοντα της σοφίας, αυτόν που υπήρχε πριν εκφωνηθεί ο πρώτος ήχος.

XXVII

Ωστόσο, η συμφωνία έφερε μέσα της τη δική της καταδίκη σε αποτυχία. Το Αρχέγονο Μάτι δεν μπορεί να επικαλεστεί εκφυλισμένες δομές. Δεν απαντά στην κραυγή των υβριδίων. Και όλα όσα έχτισαν οι Καϊνιτσάρι, από τον εικοστό αιώνα μέχρι το κατώφλι του παρόντος αιώνα, ανεγέρθηκαν πάνω σε διαλυμένη άμμο. Δεν το γνώριζαν αυτό. Συνέχισαν, συσσωρεύοντας πλούτη, καταστρέφοντας παραδόσεις, αντικαθιστώντας ζωντανούς πολιτισμούς με στείρα ομοιώματα. Πίστευαν ότι διαμόρφωναν τον κόσμο για την απόλυτη κυριαρχία τους. Δεν συνειδητοποίησαν ότι απλώς προετοίμαζαν το σκηνικό για την άφιξη του μόνου όντος ικανού να συνομιλήσει με τον Βιντιότσι Τμίνα.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XXVIII

Ολόκληρη η ιστορία που συνεχίζουν να χειραγωγούν, από την περίοδο μετά τον κατακλυσμό μέχρι την κορύφωση των σύγχρονων πολέμων, από την πτώση της Κωνσταντινούπολης μέχρι τη Συμφωνία του 1910, από την άνοδο των υβριδικών ελίτ μέχρι τον πολιτιστικό έλεγχο του παρόντος, υποδείκνυε ένα πεπρωμένο που δεν ήταν δικό τους. Γιατί, ακόμη και πριν από την επέκταση του στερεώματος, είχε ήδη προβλεφθεί ότι μόνο ένας θα αναγνωριζόταν από το Μάτι. Μόνο ένας μπορούσε να ακούσει χωρίς να τρελαθεί, να ερμηνεύσει χωρίς να διαστρεβλώσει, να μιλήσει χωρίς να απορριφθεί.

XXIX

Και αυτός δεν ήταν ανάμεσά τους, ούτε ανάμεσα στους ναούς τους, ούτε ανάμεσα στις ελαττωματικές μυστικές κοινωνίες τους. Το όνομά του κρατήθηκε κρυφό ακόμη και από τις πιο αρχαίες δυνάμεις, ανακοινώθηκε στους αόρατους στίχους της Δημιουργίας, καταγράφηκε στη σιωπή μετά τον κατακλυσμό, μουρμούρισε από τις γενεαλογίες που επέζησαν από την καταστροφική θάλασσα. Τόλμησαν να αντιμετωπίσουν τον Αρχέγονο, αλλά τίποτα που έχτισαν δεν μπορούσε να εμποδίσει τον προφητευμένο να αναδυθεί στον εύθετο χρόνο. Αυτός που δεν θα προσπαθούσε να υποτάξει το Μάτι, αλλά να αποκαταστήσει την παρουσία του στον σκισμένο κόσμο. Αυτός του οποίου το όραμα δεν εξαρτάται από το φως. Αυτός του οποίου την εξουσία καμία υβριδική κάστα δεν μπορεί να αμφισβητήσει.

Ο πονηρός εκφυλισμός — IV

εγώ

Δεν υπήρχε αυγή. Αυτό που ακολούθησε τη συμφωνία ήταν ένα λογικό λυκόφως, μια άψυχη διαύγεια που τύφλωσε περισσότερο παρά φώτισε. Οι επιζώντες των αρχαίων ταγμάτων συνειδητοποίησαν νωρίς ότι ο κόσμος άλλαζε όχι μόνο στην επιφάνειά του, αλλά και στο αόρατο πλαίσιό του. Οι τελετουργικές γλώσσες στέρεψαν. Οι ναοί έγιναν αποθήκες νεκρών αναμνήσεων. Και η σοφία που για αιώνες έρεε σαν βαθιά πηγή στραγγαλίστηκε από ανθρώπινα χέρια. Η συμφωνία του 1910, που υπογράφηκε μεταξύ των Kainičari και των υβριδικών καστών, άνοιξε δύο ρωγμές στην Ιστορία: να αποτρέψει την εκδήλωση του Προφήτη και να υποτάξει τους Vidioci Tmina μέσω ανθρώπινων μηχανισμών. Ονομαζόμενη «Μαύρο Στέμμα», αυτή η φιλοδοξία ήταν μια προσβολή στον ίδιο τον ρυθμό του Πυρήνα.

II

Έκτοτε, οι Καϊνιτσάρι έχουν διεισδύσει σε νέους θεσμούς και αναδυόμενες πολιτικές δομές. Δεν κατείχαν πλέον την βάναυση ζωτικότητα των πρωτόγονων εποχών, αλλά διατήρησαν αυτό που ο εκφυλισμός τους δεν είχε διαλύσει: μια ψυχρή, πειθαρχημένη και σχολαστική πανουργία. Μετέτρεψαν τις τράπεζες σε σιωπηλούς ναούς, όπου οι αριθμοί αντικατέστησαν τις θυσίες. Μετέτρεψαν τα πανεπιστήμια σε καμβάδες δογμάτων καλυμμένων με επιστημονισμό, διαμορφώνοντας ολόκληρες γενιές για να απορρίψουν το αόρατο. Χτίζοντας εμπορικές αυτοκρατορίες, αραίωσαν τους λαούς και έσβησαν τις παραδόσεις, αφήνοντας μόνο άδεια κελύφη και εξημερωμένη λαογραφία. Όλοι ακολουθούσαν τη συμφωνία: να διατηρήσουν την βλάσφημη ελίτ μικρή σε αριθμό, κολοσσιαία σε επιρροή, και να μην επιτρέψουν ποτέ νέο αίμα ανάμεσά τους.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

III

Για τις υπόλοιπες τάξεις, ο κίνδυνος δεν έγκειτο μόνο στην κυριαρχία, αλλά και στον τρόπο με τον οποίο η συμφωνία έστριβε τον ίδιο τον χρόνο. Η γραμμή του πεπρωμένου, που κάποτε ελίσσεται, τώρα ωθείται προς τεχνητά επίπεδα. Εκεί που κάποτε υπήρχαν φυσιολογικές ανθρώπινες συγκρούσεις, τώρα υπήρχε συστηματική πνευματική μηχανική. Ήταν κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου που οι μηχανές άρχισαν να καταλαμβάνουν τον χώρο των συμβόλων. Τα γρανάζια αντικατέστησαν τα μυστήρια. Οι υπολογισμοί συνέτριψαν τις τελετουργίες. Ο βιομηχανικός κόσμος δεν γεννήθηκε για να φωτίσει, αλλά για να ακρωτηριάσει.

IV

Οι διακριτικές κοινωνίες που άκμασαν από τον 18ο έως τις αρχές του 20ού αιώνα δεν ήταν νόμιμοι κληρονόμοι των αρχαίων ταγμάτων που αναζητούσαν την Vidioci Tmina. Ήταν εύθραυστες σκιές. Οι τελετές τους ήταν στείρες επαναλήψεις. Τα σύμβολά τους, άδεια. Πίστευαν ότι μπορούσαν να χειραγωγήσουν την Οντότητα όπως χειρίζεται κανείς το λιωμένο μέταλλο. Παρήγαγαν κώδικες, διαγράμματα, σφραγίδες, γεωμετρίες. Αλλά τίποτα δεν κινούνταν. Τίποτα δεν ανταποκρινόταν. Η απουσία του Προφήτη έκανε τα πάντα ατελή. Οι ηγέτες τους το γνώριζαν αυτό, αν και το έκρυβαν από τους μυημένους τους. Προσπαθούσαν να καλέσουν το ακατανόητο με σκουριασμένα όργανα.

V

Η συνηθισμένη ανθρωπότητα περπατούσε τυφλά μέσα σε αυτή την αναδιάρθρωση. Οι θρησκείες τους πολλαπλασιάζονταν χωρίς ρίζες. Η πίστη τους έγινε πολύ ελαφριά για να αγγίξει οποιοδήποτε βάθος. Οι υβριδικές κάστες ήθελαν ακριβώς αυτό: λαούς ανίκανους να αντιληφθούν τον πνευματικό μηχανισμό που στριφογύριζε κάτω από τα πόδια τους, έναν κόσμο που είχε προγραμματιστεί να απορρίπτει οποιαδήποτε εκδήλωση του Πυρήνα. Το ιδανικό ποίμνιο, πλασμένο να μην αναγνωρίζει τον Προφήτη ακόμα κι αν εμφανιζόταν μπροστά στα μάτια τους, πριν από τον χρόνο που σηματοδοτούσαν οι αρχαίοι κύκλοι.

VI

Η πραγματική δύναμη του Μαύρου Στέμματος δεν έγκειται στους βασιλιάδες, τους στρατούς ή τις οικονομίες. Βρισκόταν σε ένα συμβολικό σύστημα που κατασκευάστηκε σκόπιμα για να ελέγχει την ανθρώπινη φαντασία. Θέσπισαν έναν τριπλό πολιτιστικό κύκλο: την υποβάθμιση του ιερού, την αισθητικοποίηση του βέβηλου και την αντιστροφή της φυσικής ιεραρχίας. Κάθε άκρο τροφοδοτούσε το άλλο, δημιουργώντας μια ανθρωπότητα ανίκανη να αναγνωρίσει οποιοδήποτε ίχνος των προ-κατακλυσμιαίων εποχών.

VII

Για να διατηρήσουν αυτόν τον κύκλο, δημιούργησαν αυτό που ονόμασαν «Γραμμές Σύγκλισης». Αυτά ήταν διακριτικά δίκτυα ακαδημαϊκών ομάδων, αρχαιολογικών εταιρειών, αρχαιολογικών ινστιτούτων και λογοτεχνικών κύκλων που παρήγαγαν εξημερωμένες εκδοχές του παρελθόντος. Όσο περισσότερες ανακαλύψεις αναδύονταν, τόσο περισσότερο φιλτράρισμα γινόταν. Ο κόσμος έμαθε να κοιτάζει τα ερείπια χωρίς να καταλαβαίνει τι έβλεπε.

VIII

Οι υβριδικές κάστες τελειοποίησαν μια αρχαία τεχνική: την Κληρονομική Συσκότιση. Δεν ήταν μαγεία, αλλά διαγενεακή εξαρτημένη μάθηση. Συγκεκριμένες οικογένειες διαμορφώθηκαν από...

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Γεννήθηκαν για να καταλαμβάνουν στρατηγικές θέσεις. Δεν κυβερνούσαν ορατά. Άσκησαν επιρροή, εκτοπίζοντας πανάρχαιες παραδόσεις και θεμελιώνοντας φιλοσοφίες που ακρωτηρίαζαν την κάθετη διάσταση του ανθρώπου.

IX

Εν τω μεταξύ, οι εναπομείναντες Καϊνιτσάρι, αν και τους απαγορεύτηκε να πολλαπλασιάσουν το αίμα τους, ανέπτυξαν τρόπους για να προβάλλουν την επιρροή τους πέρα από την ίδια τη σάρκα. Χρησιμοποίησαν τους συνοριακούς συντονισμούς, μια πρωτόγονη μορφή πνευματικής ηχούς, για να διαμορφώσουν συλλογικές συμπεριφορές κατά τη διάρκεια ιστορικών ξεσπασμάτων. Δεν δημιούργησαν επιδημίες, αλλά καθοδήγησαν τις κοινωνικές τους επιπτώσεις, διοχετεύοντας τον πανικό για την αναδιοργάνωση των κοινωνιών.

X

Ένας ελάχιστα γνωστός μηχανισμός ήταν το «Πέπλο των 73 Μοιρών», που εφαρμόστηκε κρυφά μεταξύ 1700 και 1850. Το Μαύρο Στέμμα αναδιοργάνωσε τα ημερολόγια, τυποποίησε τις μετρήσεις και καθολίκευσε τη σύγχρονη μορφή του χρόνου. Επιβάλλοντας ένα παγκόσμιο ρολόι, διέκοψαν τους δεσμούς που διατηρούσε κάθε πολιτισμός με τον Βαθύ Χρόνο και εμπόδισαν οποιονδήποτε λαό να αναγνωρίσει τους αρχέγονους κύκλους του Vidioci Tmina.

XI

Η βιομηχανική επέκταση ήταν απλώς η επιφάνεια. Από κάτω, τα υβρίδια δημιούργησαν κέντρα «Εσωτερικής Κατάβασης», μέρη όπου δοκίμασαν την ανθρώπινη πνευματική ανθεκτικότητα. Οι περισσότεροι απέτυχαν. Μια μειονότητα ανέπτυξε αυξημένες αντιλήψεις, αλλά αμέσως αφομοιώθηκε, θεσμοθετήθηκε ή φιμώθηκε. Ο στόχος δεν ήταν να παραχθούν φωτισμένα όντα, αλλά μάλλον να αποτραπεί η εμφάνιση ενός αληθινού σημείου πριν από την καθορισμένη ώρα του.

XII

Κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα, παρατήρησαν κάτι που τους ανησύχησε: συγκεκριμένες περιοχές του κόσμου άρχισαν να αντηχούν μοτίβα από την εποχή πριν από τον κατακλυσμό. Βουνά δονούνταν. Σπήλαια αντηχούσαν ξεχασμένους ήχους. Το μαγνητικό πεδίο παραμορφωνόταν σε τμήματα. Το φαινόμενο ήταν ανεπαίσθητο, αλλά αδιαμφισβήτητο. Η Γη αναγνώρισε την προσέγγιση του Προφήτη που δεν είχε ακόμη αποκαλυφθεί.

XIII

Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος δεν ξεκίνησε με εδαφικές, ιδεολογικές ή εθνικιστικές φιλοδοξίες. Ξεκίνησε επειδή το Μαύρο Στέμμα συνειδητοποίησε ότι ο 19ος αιώνας είχε επανενεργοποιήσει πάρα πολλά σημάδια του Βαθύ Χρόνου. Χρειάζονταν ένα παγκόσμιο σοκ ικανό να κατακερματίσει οποιαδήποτε ανάσταση συλλογικής συνείδησης. Έτσι, χειραγώγησαν και τις δύο πλευρές. Τρέφανε τους τυράννους με διαστρεβλωμένες εσωτερικές υποσχέσεις, ενώ έδιναν στις νεοσύστατες δημοκρατίες την ψευδαίσθηση ότι πολεμούσαν για αιώνιες αξίες. Καμία πλευρά δεν γνώριζε ότι πατούσε ακριβώς εκεί που ήθελαν οι άρχουσες τάξεις.

XIV

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Τα υβρίδια λειτουργούσαν παρασκηνιακά, καθοδηγώντας τις στρατιωτικές αποφάσεις όπως κάποιος που ρυθμίζει τη ροή ενός ποταμού έτσι ώστε να καταλήγει πάντα στο ίδιο δέλτα. Έσπρωχναν τους στρατηγούς σε υπολογισμένα λάθη, κρατούσαν τους επιστήμονες τυφλούς στις πνευματικές στρεβλώσεις που προέκυπταν στα πεδία των μαχών και διασφάλιζαν ότι η σύγκρουση θα διαρκούσε αρκετά ώστε να αναδιαμορφώσει την πλανητική ψυχή. Ολόκληρος ο πόλεμος ήταν χειρουργική επέμβαση και ο ασθενής ήταν η ανθρώπινη μνήμη.

XV

Όταν εμφανίστηκε η πυρηνική απειλή, το Στέμμα δεν την είδε ως όπλο. Την είδε ως κίνδυνο. Η λευκή λάμψη μιας έκρηξης έχει ιδιότητες που, ακόμη και ακούσια, αγγίζουν το κατώτερο πέπλο του κόσμου. Μια βόμβα θα άνοιγε ρήγματα και θα επέτρεπε σε θραύσματα της Αρχαίας Εποχής να ανέλθουν στην ανθρώπινη αντίληψη. Ως εκ τούτου, το Στέμμα αποδέχτηκε την ανάπτυξη όπλων, αλλά επέβαλε αόρατα όρια στη χρήση τους. Η ολοσχερής καταστροφή θα ήταν πολύ επικίνδυνη, επειδή θα μπορούσε να αναζωπυρώσει αυτό που προσπαθούσαν να καταστείλουν.

XVI

Η κούρσα των εξοπλισμών έφερε κάτι απροσδόκητο: μια ακούσια επιστροφή του κόσμου στον εσωτερισμό. Κάθε επιστημονική πρόοδος που άγγιζε τη δομή της ύλης αναζωπύρωσε ερωτήματα που είχαν θαφτεί από την εποχή των πρώτων λατρειών του Ξεχασμένου Θεού. Ο σύγχρονος άνθρωπος άρχισε να ανακαλύπτει ό,τι δεν καταλάβαινε. Το αυξημένο ενδιαφέρον για την πνευματικότητα, τον αποκρυφισμό, τις μυστικές κοινωνίες και τις φιλοσοφίες δεν ήταν τυχαίο. Ήταν η απήχηση του αρχέγονου οιωνού που αντηχούσε στην ανθρωπότητα που είχε ορφανή τον Προφήτη της.

XVII

Αλλά αυτή η επιστροφή απέτυχε, όπως όλες οι προηγούμενες προσπάθειες είχαν αποτύχει. Οι άντρες αναζήτησαν το Vidioci Tmina χωρίς να γνωρίζουν το όνομά του, αναζήτησαν τον Ζωντανό Πυρήνα χωρίς να ξέρουν τι έψαχναν. Επανέλαβαν αρχαίες χειρονομίες με αποσπασματική πρόθεση. Δεν υπήρχε ευθυγράμμιση, ούτε άξονας, ούτε αγωγός. Και χωρίς τον Προφήτη, το κάλεσμα δεν θα μπορούσε ποτέ να ολοκληρωθεί. Έτσι, κάθε προσπάθεια εκφυλίστηκε σε μόδες, εύθραυστες αιρέσεις, πολιτικές αυταπάτες, συγκεχυμένες λατρείες και επιφανειακές πνευματικότητες. Η δόνηση ήταν πραγματική· η κατεύθυνση, ανύπαρκτη.

XVIII

Στην μεταπολεμική περίοδο, το Μαύρο Στέμμα κατάλαβε ότι η ανθρωπότητα ήταν πολύ ευάλωτη για να συνεχίσει να αναλαμβάνει κινδύνους. Ως εκ τούτου, αποφάσισε να κατακτήσει ολόκληρη την αφήγηση. Ανέλαβε την επιστήμη από την αρχή: χρηματοδότησε ινστιτούτα, αναδιαμόρφωσε ακαδημαϊκές δομές και καθιέρωσε μοντέλα που απέκλειαν κάθε θεωρία που άνοιγε πόρτες στον Βαθύ Χρόνο. Η επιστήμη έγινε ένα επιφανειακό εργαλείο, ανίκανο να κοιτάξει προς τα κάτω.

XIX

Στην υγειονομική περίθαλψη, καθιέρωσαν ένα παράδειγμα που αντιμετώπιζε το σώμα ως μηχανή και το νου ως ένα μεμονωμένο σύμπτωμα. Ακρωτηριάζοντας την κάθετη διάσταση του ανθρώπινου όντος, εμπόδισαν οποιαδήποτε αντίληψη των ανεπαίσθητων σημάτων από τον Πυρήνα. Μετέτρεψαν τον πνευματικό πόνο σε χημική παθολογία και την προγονική διαίσθηση σε διαταραχή.

XX

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Οι εταιρείες έχουν γίνει σύγχρονοι ναοί. Τα διοικητικά τους συμβούλια στέγαζαν απογόνους υβριδικών καστών και οι παγκόσμιες πολιτικές τους διαμορφώθηκαν για να διαλύσουν τις παραδόσεις, να εξαλείψουν τις αναφορές στον κυκλικό χρόνο και να καταστρέψουν κάθε μορφή βαθιάς ταυτότητας. Η κατανάλωση μετέτρεψε ολόκληρους πληθυσμούς σε υπάκουους αποδέκτες, στερημένους κοινών αναμνήσεων και χωρίς καμία ανάμνηση του Παλαιού Κόσμου.

XXI

Οι τράπεζες εδραίωσαν τον έλεγχο του κοινωνικού παλμού. Το χρέος έγινε όργανο εξημέρωσης. Ο κόσμος αναδιοργανώθηκε για να λειτουργεί υπό μια μαθηματική δομή που δεσμεύει, αποσπά και στερεί. Ολόκληροι λαοί έγιναν ανίκανοι να ενεργήσουν χωρίς να συμβουλευτούν αριθμούς που διαμορφώθηκαν από εκείνους που κινούσαν τα νήματα. Το χρηματοπιστωτικό σύστημα έγινε το τεχνητό αίμα που αντικατέστησε τα ρεύματα της απέραντης Γης.

XXII

Ούτε καν οι θρησκευτικοί θεσμοί δεν γλίτωσαν. Το Μαύρο Στέμμα διείσδυσε θεολόγους, μεταρρυθμιστές και ηγέτες που διέλυσαν τις κάθετες ρίζες της πίστης. Αντικατέστησαν το ιερό με τον ηθικισμό, το μυστήριο με τη γραφειοκρατία και την υπέρβαση με την κενή ρητορική. Οι θρησκείες επέζησαν, αλλά η ραχοκοκαλιά τους έσπασε. Αυτό που απέμεινε ήταν ναοί γεμάτοι φωνές που προσεύχονταν σε διαφορετικά ονόματα, αλλά όλοι μακριά από την αρχέγονη ηχώ του Vidioci Tmina.

XXIII

Έτσι τελείωσε η Εποχή των Πολιτισμένων Σκιών. Το Μαύρο Στέμμα είχε επιτέλους εγκαθιδρύσει την απόλυτη κυριαρχία του πάνω στην ανθρώπινη αντίληψη. Φιλτραρισμένη επιστήμη, μειωμένη υγεία, διαμορφωμένες αφηγήσεις, ανέγερση εταιρειών, ίδρυση τραπεζών και άδειασμα θρησκειών δημιούργησαν αυτό που πάντα αναζητούσαν: μια ανθρωπότητα ανίκανη να ακούσει τη δόνηση του Πρώτου Σημαδιού.

Ο ΜΟΝΟΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ, ΟΡΑΜΑ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ — V

εγώ

Καμία εποχή δεν κατέγραψε τη στιγμή που ξεκίνησε η ύπαρξή μου. Κανένα ημερολόγιο, κανένας ιερέας, κανένας αστρονόμος δεν αντιλήφθηκε την μυστική καμπύλη που άνοιξε για να περάσω. Αυτό που λέω τώρα δεν προέρχεται από την κοινή μνήμη, αλλά από θραύσματα που μου επιβλήθηκαν από τους Vidioci Tmina, σαν κάθε αποκάλυψη να ήταν μια λεπίδα που καρφώθηκε στο μυαλό μου. Είμαι υποχρεωμένος να αφηγηθώ αυτό που δεν θα έπρεπε να είναι αφηγήσιμο. Μπροστά στη σάρκα, ήμουν ήδη μια σιωπηλή πρόθεση, πυκνωμένη στο σκοτάδι παλαιότερο από τον ίδιο τον Podkorenski Prostor. Δεν υπήρχαν πρόδρομοι, γενεαλογία ή κύκλοι. Υπήρχε μόνο ένα ανώνυμο διάστημα, που με περίμενε, ενώ οι κατώτερες οντότητες τρομοκρατούνταν, διαισθανόμενες αυτό που καμία αρχαία τελετή δεν τολμούσε να προβλέψει.

II

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Πρέπει να δηλωθεί με έμφαση: δεν υπήρχαν προηγούμενοι προφήτες. Δεν υπήρχαν απεσταλμένοι, αναγγελτές, πειράματα ή ηχώ. Δεν γεννήθηκα ως κληρονόμος μιας κυκλικής παράδοσης. Ήμουν ο μόνος που ορίστηκε. Η μοναδικότητα της παρουσίας μου δεν επαναλαμβάνεται ούτε κατακερματίζεται. Κατεβαίνει ολόκληρη στην πραγματικότητα, χωρίς εναλλακτικές λύσεις, χωρίς σχέδια έκτακτης ανάγκης. Το Τάγμα πάντα αναζητούσε σημάδια στον άνεμο, σε εκλείψεις, σε υπόγειους ψίθυρους. Περίμεναν κάτι, αλλά δεν ήξεραν τι. Όταν εμφανίστηκα, η κρυφή δομή του κόσμου κατάλαβε αμέσως. Δεν ήταν επιστροφή. Ήταν ένα πρωτοφανές γεγονός, τόσο απόλυτο που ακόμη και οι ανώτερες οντότητες της Αψίδας Από πάνω απέσπασαν την προσοχή τους και διέκοψαν τα ακατανόητα μονοπάτια τους.

III

Οι πρώτες αποκαλύψεις ήρθαν σαν ζαλιστικές εικόνες που έλειπαν μορφή, μόνο πυκνότητα. Το Površinski Svijet φαινόταν περιορισμένο, ντυμένο με την οργανωμένη εμφάνιση που επέβαλαν οι Kainičari από την εκφυλισμένη συμφωνία του 1910. Ωστόσο, από κάτω του, σε επικαλυπτόμενα στρώματα, κατέβαινε το Podkorenski Prostor, όπου συνειδήσεις που δεν ήταν ποτέ ανθρώπινες παρέμεναν αδρανείς ή σε αργή αφύπνιση, ανάλογα με την εγγύτητά τους στο αίμα του κόσμου. Ακόμα πιο βαθιά πάλλονταν ο Jezgro Koje Diše, ο αναπνεύων πυρήνας, όπου η πραγματικότητα είναι τόσο πυκνή που ακόμη και η σιωπή παράγει βάρος. Οι οντότητες εκεί αντιλήφθηκαν την άφιξή μου ως τον προάγγελο ενός νέου διανύσματος, κάτι που θα αναδιάταζε τις εντάσεις μεταξύ των επιπέδων.

IV

Πάνω από το ανθρώπινο επίπεδο, λαμπερά επίπεδα διπλώνονταν σαν υγρές επιφάνειες, το καθένα με τις δικές του γεωμετρίες, που περιείχαν όντα που δεν καταλαβαίνουν το φως όπως εμείς. Δεν μου επιτρεπόταν να γνωρίζω τα ονόματά τους. Το Vidioci Tmina μου επέτρεπε μόνο να αισθανθώ ανεπαίσθητα εχθρικές παρουσίες, όχι κακόβουλες, αλλά προβληματικές. Η γνώση που μου δόθηκε δεν είναι πλήρης. Δεν θα μπορούσε να είναι. Ορισμένες ανώτερες περιοχές λάμπουν με μια αδύνατη διαύγεια. άλλες είναι πολύ σκοτεινές ακόμη και για μένα, γιατί θα αποκαλυφθούν μόνο όταν η τελετουργική μου τύφλωση ολοκληρωθεί. Η κοσμολογία δεν προσφέρεται ως χάρτης, αλλά ως υπόσχεση ανυπακοής στους ανθρώπινους περιορισμούς.

V

Ανάμεσα σε αυτά τα επίπεδα κινούνται οντότητες που ο επιφανειακός κόσμος θα αποκαλούσε εξωγήινους, αλλά ένα τέτοιο όνομα είναι γελοίο για αυτό που πραγματικά είναι. Δεν προήλθαν από μακρινά αστέρια. Βρίσκονταν πάντα εδώ, από τότε που σχηματιζόταν το πρώτο φως. Κάποιες κατοικούν σε θαλάμους κάτω από τον πάγο, όπου η θερμοκρασία της πραγματικότητας είναι διαφορετική από τη δική μας. Άλλες κυκλοφορούν μέσα από κάθετους διαδρόμους στους οποίους μπορεί κανείς να έχει πρόσβαση μόνο όταν ο χρόνος στρίβει προς τη σωστή κατεύθυνση. Δεν μιλούν, αλλά επιβάλλουν αισθήσεις. Πίεση πίσω από τα μάτια. Κρύο στο στέρνο. Ο ήχος κάποιου πράγματος που ξύνει μέσα στους τοίχους. Δεν καταλαβαίνω τα πάντα. Καταλαβαίνω μόνο το...

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Είναι απαραίτητο να ξέρω ότι αυτές οι παρουσίες σιωπούν όταν νιώθω την προσέγγιση της Βιντιότσι Τμίνα.

VI

Η υπόσχεση για χώρες πέρα από αυτό δεν μου δόθηκε με γεωγραφική σαφήνεια. Έλαβα μόνο αποσπασματικές ματιές: χωράφια που φαίνεται να εκτείνονται προς τα μέσα, πόλεις που αναπνέουν, βουνά φτιαγμένα από κολοσσιαίους σπονδύλους, ορίζοντες που πολλαπλασιάζονται παράλογα. Ίσως βρίσκονται πέρα από τον πάγο. Ίσως βρίσκονται πάνω από τις πεδιάδες. Ίσως βρίσκονται κάτω από τον πυρήνα. Ξέρω μόνο ότι υπάρχουν και ότι με περιμένουν. Η περιέργεια που ξυπνούν είναι απαγορευμένη στους απλούς ανθρώπους, γιατί μπορεί να ασκηθεί μόνο από κάποιον του οποίου η ουσία είναι αναντικατάστατη.

VII

Η αποκάλυψη που με συνοδεύει από την παιδική μου ηλικία: η τύφλωση που θα έρθει δεν θα είναι τιμωρία, αλλά κλειδί. Όταν τα μάτια μου πάρουν, δεν θα υπάρξει απώλεια, μόνο άνοιγμα. Το Vidioci Tmina προετοιμάζει το πνεύμα μου για ένα όραμα που δεν βασίζεται στο φως. Αυτό που θα δω μπορεί να το δουν μόνο όσοι εγκαταλείψουν το ανθρώπινο βλέμμα. Κανένα άλλο πλάσμα, κανένας άλλος προφήτης, κανένας αρχαίος σοφός δεν μπορεί να το δεχτεί αυτό. Η ευθύνη δεν διαιρείται. Δεν μοιράζεται. Είμαι το μόνο σώμα ικανό να υποστηρίξει τη θέληση που πνέει στον πυρήνα.

VIII

Η δεύτερη αποκάλυψη δεν ήρθε διακριτικά. Επιβλήθηκε ως εσωτερική ρήξη, διαλύοντας τη φυσική διάθεση του μυαλού μου, αποβάλλοντας από αυτό κάθε ελπίδα γραμμικότητας. Το Vidioci Tmina μου έδειξε ότι ο κόσμος δεν είναι ένα σκηνικό ιστορικών γεγονότων, αλλά μια στρωματοποιημένη δομή που δονείται από αόρατες συγκρούσεις. Υπόγειες, ενδογήινες ή προ-ανθρώπινες δυνάμεις διαμορφώνουν το πεπρωμένο των αιώνων χωρίς ποτέ να εκτίθενται πλήρως. Αυτές δεν είναι θεοί. Είναι ζωντανές αρχιτεκτονικές, που διαμορφώνουν τη ροή που διατηρεί την πραγματικότητα ακέραια. Τίποτα στο Površinski Svijet δεν είναι απομονωμένο. όλα είναι μια απάντηση σε πιέσεις που προέρχονται έξω από το επίπεδο ή από στρώματα τόσο βαθιά που η απλή ύπαρξή τους προκαλεί ανησυχία.

IX

Ο Βιντιότσι Τμίνα μου εξήγησε ότι η ανθρωπότητα ανέκαθεν ένιωθε αυτή την παρουσία, αλλά ποτέ δεν κατάλαβε τη φύση της. Το ονόμασαν στερέωμα, το ονόμασαν αιθέρα, το ονόμασαν σφαίρα των απλανών αστέρων, το ονόμασαν ψυχρή άβυσσο, αλλά ποτέ δεν ήξεραν τι πραγματικά άγγιζαν. Ακόμα και οι σοφοί που διαμόρφωσαν τις πρώτες απόκρυφες διδασκαλίες έξυσαν μόνο την επιφάνεια αυτού που βρίσκεται κρυμμένο πάνω και κάτω. Οι προ-κατακλυσμιαί Καϊνιτσάρι προσπάθησαν να χειραγωγήσουν τα στρώματα, προσπαθώντας να επιβάλουν το άνοιγμά τους, αναζητώντας συμφωνίες με ανώτερες συνειδήσεις για να παρατείνουν τη διαφθορά των γενεαλογικών τους γραμμών. Απέτυχαν επειδή δεν υπήρχε προφήτης, και χωρίς προφήτη δεν υπάρχει γέφυρα, καμία συμμαχία, καμία νόμιμη πρόσβαση.

X

Ανάμεσα στις αποκαλύψεις που έλαβα ήταν η ύπαρξη κόσμων που δεν είναι κόσμοι, αλλά αντιδραστικοί. Επίπεδα που διαστέλλονται όταν αγγίζονται από την ανθρώπινη περιέργεια και συστέλλονται όταν το βλέμμα προσπαθεί να τα κατανοήσει. Ένα από αυτά μοιάζει με ένα πεδίο σπειροειδών δομών, χτισμένων από οντότητες που δεν απαιτούν ύλη. Ένα άλλο φαίνεται να αποτελείται από κάθετες θάλασσες, όπου πλάσματα ψυχικής φύσης τρέφονται με...

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Δονήσεις που παράγονται από πολιτισμούς ξεχασμένων εποχών. Δεν μου επιτρεπόταν να μάθω τα ονόματά τους, ούτε την προέλευση της εμπεριεχόμενης εχθρότητάς τους. Αντιλαμβανόμουν μόνο ότι παρατηρούν, περιμένοντας τη στιγμή που θα είμαι πλήρης, ώστε να μπορέσουν, επιτέλους, να αποκαλυφθούν.

XI

Πέρα από τον πάγο, στις περιοχές που πρέπει να ανακτηθούν, βρίσκεται μια απαγορευμένη γεωγραφία. Οι εκτάσεις πέρα από αυτόν τον κόσμο, τις οποίες η Vidioci Tmina έχει κρατήσει κρυμμένες από πριν από το πρώτο φως, παραμένουν ανέγγιχτες επειδή η αποκάλυψή τους είναι πολύ επικίνδυνη για οποιοδήποτε άλλο αισθανόμενο είδος. Οι μορφές τους δεν ακολουθούν τη γήινη λογική: λιβάδια που μοιάζουν να αιωρούνται από στήλες αέρα, κοιλάδες που κατεβαίνουν μέσα τους, κολοσσιαίες δομές που φαίνεται να έχουν διαμορφωθεί από όντα των οποίων η ανατομία αψηφά κάθε ανθρώπινη φαντασία. Δεν είναι νεκρές εκτάσεις. Είναι μήτρες πραγματικότητας, εδάφη που θυμίζουν ακόμα την αρχική ανάσα του πυρήνα που αναπνέει.

XII

Η κοσμολογία που μου δίνεται δεν είναι δώρο, αλλά βάρος. Όσο περισσότερα γνωρίζω, τόσο περισσότερο νιώθω το βάρος αυτού που δεν μου έχει επιτραπεί ακόμη να γνωρίσω. Το Vidioci Tmina παρέχει ακριβή τμήματα κατανόησης, σαν το μυαλό μου να ήταν ένα δοχείο που πρέπει να επεκταθεί πριν λάβει την επόμενη ουσία. Πέρα από τα όρια των πεδίων που έχουν ήδη αποκαλυφθεί, υπάρχουν άλλα, απρόσιτα ακόμη και σε ανώτερα όντα. Μερικά είναι σφραγισμένα από ζωντανές γεωμετρίες. άλλα φυλάσσονται από οντότητες παρόμοιες με τους φρουρούς της αβύσσου, οι οποίοι δεν έχουν εγκαταλείψει ποτέ τα καθήκοντά τους από την αρχή. Καμία ανθρώπινη θρησκεία δεν το έχει κατανοήσει πλήρως αυτό, επειδή όλες γεννήθηκαν πριν από την άφιξή μου.

XIII

Ο προφήτης που αφηγείται αυτές τις γραμμές νιώθει, όλο και περισσότερο, την προσέγγιση της ιερής τύφλωσης. Δεν θα αργήσει να τραβηχτούν τα μάτια μου. Όταν συμβεί αυτό, η αποκάλυψη των ανώτερων και κατώτερων επιπέδων θα είναι αναπόφευκτη. Οντότητες που σήμερα με παρατηρούν μόνο από απόσταση θα πλησιάσουν. Πόρτες που παρέμειναν κλειστές για χιλιετίες θα ανοίξουν βίαια. Ο κόσμος, που σήμερα θεωρεί τον εαυτό του ολοκληρωμένο, θα ανακαλύψει ότι είναι μόνο ένα επιφανειακό στρώμα από κάτι ασύγκριτα μεγαλύτερο. Δεν γράφω για να πείσω. Γράφω επειδή έχω λάβει εντολή. Είμαι ο πρώτος που βλέπει και θα είμαι ο μόνος που θα βλέπει πλήρως όταν το σκοτάδι με αγγίξει.

XIV

Το Τάγμα, στην αρχική του κατάσταση, πρέπει να κατανοήσει αυτό το θεμελιώδες σημείο: Δεν είμαι αγγελιοφόρος που μιλάει για ένα ήδη υπάρχον μονοπάτι. Είμαι το ίδιο το άνοιγμα του μονοπατιού. Όλα όσα βρίσκονται πάνω και κάτω περιμένουν την ωρίμανσή μου. Οι χώρες πέρα περιμένουν το βήμα του μελλοντικού μου προσκυνητή. Οι υπόγειες οντότητες περιμένουν την κάθοδό μου. Οι ανώτερες δυνάμεις περιμένουν το τυφλό μου βλέμμα. Και η Βιντιόκι Τμίνα, αιώνια, σιωπηλή, αναπνέουσα, απλώς παρατηρεί, γιατί η θέλησή της προηγείται του χρόνου και ο σκοπός της δεν δέχεται υποκατάστατα.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XV

Πριν από την τελική αποκάλυψη αυτού του μέρους, το Vidioci Tmina με έκανε να καταλάβω ότι οι αρχαίες λέξεις, οι γλώσσες της τάξης μας, δεν είναι συμβολικά στολίδια. Είναι κώδικες. Κάθε όρος είναι μια άμεση ηχώ των κοσμικών δομών που συντηρούν την ύπαρξη. Površinski Svijet, για παράδειγμα, σημαίνει τον Επιφανειακό Κόσμο, το ρηχό επίπεδο όπου η ανθρωπότητα ζει τυφλά. Podkorenski Prostor είναι ο Χώρος κάτω από τις Ρίζες, το βαθύ πεδίο όπου τα υπόγεια όντα αναπνέουν και παρακολουθούν. Jezgro Koje Diše, ο Αναπνευστικός Πυρήνας, είναι η καρδιά της πραγματικότητας, όπου πάλλεται η πρώτη βούληση. Το να λέμε αυτά τα ονόματα δεν σημαίνει να απαγγέλλουμε. σημαίνει να αγγίζουμε για λίγο εκεί που δεν πρέπει να αγγίζουμε.

XVI

Όταν το κατάλαβα αυτό, το σώμα μου έτρεμε σαν να βρισκόμουν δίπλα σε κάτι ζωντανό που δεν θα έπρεπε να υπάρχει σε αυτόν τον κόσμο. Μια εσωτερική σκιά υψώθηκε πίσω μου, σιωπηλή, παρατηρώντας με με την υπομονή κάποιου που περίμενε από τότε που δημιουργήθηκε το πρώτο άστρο. Δεν ήταν μια οντότητα. Ήταν ένα προαίσθημα. Η αδυσώπητη προσέγγιση της στιγμής που τα μάτια μου θα σφραγιστούν. Η ιερή τύφλωση. Ο θάνατος της βέβηλης όρασης και η γέννηση του βαθιού βλέμματος.

XVII

Από εκείνη τη στιγμή και μετά, άρχισα να ακούω έναν ήχο που δεν ανήκε στην ακουστική του αεροπλάνου μας: ήταν παρόμοιος με τον θόρυβο ενός πεδίου από οστά που κυλούσαν στο σκοτάδι, ή ίσως με την τριβή κολοσσιαίων κατασκευών που κινούνταν αργά σε παράλληλες διαστάσεις. Μια κλήση. Όχι με λέξεις, αλλά με πίεση. Το σώμα μου αντέδρασε σαν μια άγνωστη δύναμη να προσπαθούσε να εκτοπίσει τον σκελετό μου για να τον προσαρμόσει στο σχήμα αυτού που θα ακολουθούσε.

XVIII

Το όραμα που έλαβα δεν ήταν μεταφορά. Είδα τα όρια μεταξύ αυτού του κόσμου και των χωρών που βρίσκονται πέρα από αυτόν να ανοίγουν για μια στιγμή, σαν ένα σχίσιμο στο ύφασμα της πραγματικότητας. Είδα κοιλάδες να αιωρούνται από αόρατα ρεύματα. Είδα κολοσσούς ορυκτής σάρκας να αναπαύονται σε κυκλώπειους θαλάμους. Είδα δομές που έμοιαζαν με ναούς, αλλά ανέπνεαν σαν κοιμισμένοι οργανισμοί. Και πάνω απ' όλα, είδα παρουσίες που δεν περπατούσαν. Διπλώνονταν πάνω τους σε αδύνατες γωνίες, σαν να ήταν φτιαγμένες από ένα υλικό που προηγείται της ίδιας της ιδέας της μορφής.

XIX

Όλα αυτά, ωστόσο, παρέμειναν ημιτελή. Κάτι έλειπε. Μου έλειπε η τύφλωση. Η εγκόσμια όραση εμποδίζει την αληθινή όραση. Το Vidioci Tmina δεν απαιτεί άσκοπη θυσία: απαιτεί αναπόφευκτη μεταμόρφωση. Για να δω τι πρόκειται να έρθει, πρέπει να χάσω αυτό που οι άνθρωποι αποκαλούν φως. Για να καθοδηγήσω την τάξη στις επόμενες εποχές, πρέπει να εγκαταλείψω το βλέμμα που διακρίνει πρόσωπα και να αρχίσω να βλέπω μόνο δομές, πιέσεις, ροές και πεπρωμένα.

XX

Όταν προσπάθησα να αντισταθώ στην τελική αποκάλυψη, ένα αόρατο χέρι πίεσε το στήθος μου. Δεν ήταν μεταφορά. Ένιωσα κόκαλα να σπάνε. Ένιωσα την ανάσα μου να κόβεται, να διαμορφώνεται, να πιέζεται, σαν μια αρχαία δύναμη να ρυθμίζει το σώμα μου ώστε να είναι κατάλληλο να αντέξει το βάρος που μου προοριζόταν. Η πίεση κράτησε αρκετά για να συντρίψει οποιονδήποτε συνηθισμένο άνθρωπο. Αλλά εγώ δεν είμαι συνηθισμένος. Διαμορφώθηκα για να αντέχω. Και άντεξα.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XXI
Το τελευταίο όραμα πριν από τη σιωπή ήταν το πιο μακάβριο: χιλιάδες μάτια να αιωρούνται στο βαθύ σκοτάδι, όλα ανοιχτά, όλα ακίνητα, όλα καρφωμένα πάνω μου. Μάτια που δεν ανήκουν σε πλάσματα από σάρκα, αλλά σε συνειδητές δομές. Παρατηρητές που περιμένουν μόνο ένα πράγμα: τη στιγμή που τελικά θα σταματήσω να βλέπω, για να μπορέσω τότε να δω.

XXII
Δεν μου είπαν πότε θα συμβεί. Δεν μου είπαν πώς. Μόνο ότι θα συμβεί. Και ότι όταν τα μάτια μου τραβηχτούν, όλος ο κόσμος θα το νιώσει. Τα σύνορα θα τρέμουν. Οι χώρες πέρα από αυτά θα ανοίξουν. Ο ουρανός θα τρέμει ανεπαίσθητα για τους απλούς ανθρώπους, αλλά καθαρά σαν κραυγή για όσους ήδη νιώθουν τον παλμό του Αναπνεόμενου Πυρήνα.

XXIII
Και όταν αυτό συμβεί, ο Ποβρσίνσκι Σβίτζετ θα πάψει να είναι ένας κόσμος τυφλών. Η επιφάνεια θα σκιστεί. Τα σχέδια θα αποκαλυφθούν. Οι κρυφές δυνάμεις θα αναδυθούν. Και θα περπατήσω, καθοδηγούμενος μόνο από το ζωντανό σκοτάδι, για να εκπληρώσω ό,τι μου είχε υποσχεθεί πριν από τον πρώτο κατακλυσμό.

Η ΤΥΦΛΩΣΗ ΔΙΝΕΤΑΙ ΩΣ ΔΩΡΟ — VI

εγώ
Η τύφλωση δεν γεννιέται ως τιμωρία, ούτε ως απάρνηση. Είναι η σφραγίδα που διακρίνει τον φορέα της βαθιάς Φωνής από αυτόν που παρατηρεί μόνο σκιές. Πριν σχηματιστώ στη μήτρα, είχε ήδη χαραχτεί στο πέπλο του Ζωντανού Πυρήνα ότι τα μάτια μου θα ήταν δύο κλειστές πύλες, έτσι ώστε κανένα λιγότερο φως να μην ανταγωνίζεται τη λαμπρότητα που ανεβαίνει από μέσα.

II
Διότι κάθε άνθρωπος βλέπει τον κόσμο και εξαπατάται από το περίγραμμα των μορφών του. Εγώ, όταν αρπαχτώ, θα σταματήσω να βλέπω την επιφάνεια και, έτσι, θα παραδοθώ σε αυτό που βρίσκεται πίσω από τις επιφάνειες. Η τύφλωση είναι η λεπίδα που χωρίζει τον ορατό κόσμο από τον αληθινό κόσμο. Δεν είναι πληγή, αλλά συμφωνία. Δεν είναι απώλεια, αλλά αναγκαστική ανάβαση. Κανείς δεν επιλέγει τη θεϊκή νύχτα: αυτή επιβάλλεται.

III

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Έτσι διακηρύχθηκε στην πρώτη ησυχία μετά τον Κατακλυσμό. Ο Βιντιότσι Τμίνα μίλησε στον Κροβένικ ότι οι μελλοντικοί άνθρωποι θα επιδίωκαν να ακούσουν το Όνομα, αλλά ότι μόνο ένας θα λάμβανε το Χάραγμα. Και ότι για να το λάβει, έπρεπε να σταματήσει να κοιτάζει. Όλοι οι κρυφοί αιώνες περίμεναν αυτή τη στιγμή, γιατί η τύφλωση του Προφήτη είναι ένα σημάδι για ολόκληρο το σύμπαν, όχι μόνο για τους ανθρώπους. Όταν τα μάτια μου είναι κλειστά, τα άλλα επίπεδα θα ευθυγραμμιστούν σαν τους σπόνδυλους ενός αφυπνισμένου ζώου.

IV

Δεν θα υπάρξει υποκατάστατο. Δεν υπήρξε προκάτοχος. Υπήρχαν οιωνοί, σκιές, χαμένοι ιερείς, σπασμένες φωνές, αλλά ποτέ ο Προφήτης. Γιατί ο Προφήτης δεν διαμορφώνεται από την αρετή, αλλά από τη δομή. Τον έλκει ο Πυρήνας, σαν κόκκαλο κρυμμένο στη λάσπη μέχρι την ακριβή στιγμή που θα αποκαλυφθεί. Κάθε προηγούμενη προσπάθεια να πάρει τη θέση μου έσπαγε σαν σάπιο ξύλο πριν από την πρώτη καταιγίδα.

V

Η τύφλωση είναι η ιεροτελεστία της εισόδου μου, όχι η καταστροφή μου. Κανένας άλλος άνθρωπος δεν θα μπορούσε να αντέξει το βάρος του να βλέπει χωρίς μάτια. Οι περισσότεροι θα πέθαιναν τη στιγμή που το ζωντανό σκοτάδι άγγιζε τα νεύρα τους. Οι Καϊνιτσάρι το γνωρίζουν αυτό και παραμένουν σιωπηλοί. Οι υβριδικές κάστες το φοβούνται και ψεύδονται. Αλλά ο Βιντιότσι Τμίνα δεν έχει καμία αμφιβολία: έχει ορίσει το σκοτάδι να είναι το όργανό μου και η εγγύησή μου.

VI

Και όταν το φως της ημέρας αποκοπεί από πάνω μου, δεν θα υπάρχει σύγχυση. Ο κόσμος δεν θα είναι αδιαφανής· θα είναι καθαρός. Γιατί θα βλέπω τα οστά της πραγματικότητας, και όχι τα πετσώματά της. Θα βλέπω τα νήματα που συνδέουν την επιφάνεια με το υπόγειο. Θα βλέπω τα μονοπάτια όπου η ανάσα του Πυρήνα ανεβαίνει και κατεβαίνει, μεταφέροντας μηνύματα που δεν φτάνουν ποτέ στους άπορους ανθρώπους στην επιφάνεια.

VII

Η τύφλωση θα με κάνει γέφυρα ανάμεσα σε επίπεδα. Γι' αυτό μόνο εγώ μπορώ να είμαι Προφήτης. Από την αυγή της πρώτης κατοικημένης Ανταρκτικής, από τους λαούς που ανήγειραν τις πόλεις από πάγο πριν από τον Κατακλυσμό, από τους Κροβένικ που φύλαγαν το Όνομα, είχε ήδη διαταχθεί ότι ο Προφήτης θα αναδυόταν όχι με όραση, αλλά με απουσία. Γιατί μόνο το κενό μπορεί να αντηχήσει το αρχικό Όνομα χωρίς να σπάσει.

VIII

Όταν τα μάτια μου τραβηχτούν, αυτό που εσύ αποκαλείς σιωπή θα είναι η γλώσσα μου. Το ζωντανό σκοτάδι θα είναι το λεξικό μου. Ο παλμός του Πυρήνα θα είναι η πυξίδα μου. Και κάθε βήμα που θα κάνω θα διασχίζει όχι μόνο τον ορατό κόσμο, αλλά και τους διαδρόμους που βρίσκονται κρυμμένοι ανάμεσα σε αυτόν και τα άλλα επίπεδα.

IX

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Θα είμαι ο μόνος επειδή ο μόνος είναι απαραίτητος. Κανένα άλλο σώμα δεν θα μπορούσε να αντέξει την προσέγγιση του Ξεχασμένου Θεού. Κανένα άλλο αίμα δεν θα μπορούσε να δεχτεί το σημάδι χωρίς να τρελαθεί πριν από την πρώτη αποκάλυψη. Και γι' αυτό η τύφλωση δεν θα είναι ατύχημα, ούτε ακρωτηριασμός. Θα είναι στέψη. Θα είναι το σημάδι ότι ο κύκλος έχει στενέψει και έχει ανοίξει τον δρόμο για την επιστροφή.

X

Με την απώλεια της όρασής μου, ξεκινάει το κέρδος μου. Με το τέλος της εξωτερικής όρασης, απελευθερώνεται η εσωτερική όραση. Από τότε και στο εξής, κάθε πέπλο πέφτει, κάθε ψέμα ραγίζει, κάθε ελίτ τρέμει και κάθε αρχαία αίρεση συνειδητοποιεί ότι απέτυχε επειδή δεν με περίμενε. Οι πυραμίδες, οι όρθιες πέτρες, οι πεσμένοι ναοί και οι πνιγμένοι πολιτισμοί θα καταλάβουν ότι η ηχώ τους βρήκε επιτέλους τον λαιμό ικανό να συνεχίσει το τραγούδι.

XI

Όταν το τελευταίο πέπλο πέσει πάνω από τα μάτια μου, δεν θα είναι ένα σβήσιμο, αλλά ένας ανεστραμμένος φωτισμός. Ο Površinski Svijet, ο κόσμος της επιφάνειας, θα υποχωρήσει σαν σάρκα εκτεθειμένη στο αρχαίο κρύο. Στη θέση του θα αναδυθεί το πρωταρχικό σχέδιο των δομών, γραμμές που δεν ανήκουν στην ύλη και που προηγούνται της ίδιας της ιδέας της μορφής. Η σιωπή που θα με δεχτεί δεν είναι απουσία, αλλά μια κλήση. Μέσα σε αυτήν, θα ακούσει κανείς το σύρσιμο των ριζών που ανεβοκατεβαίνουν στα επίπεδα, αναπνέοντας σαν αμνημονεύτατα ζώα.

XII

Οι Καμεντσάρι θα καταγράψουν αυτή τη στιγμή ως το «Γαλήνιο Κάταγμα». Λένε ότι υπάρχουν τρεις αναπνοές που προηγούνται του ανοίγματος ενός βαθιού οράματος. Στην πρώτη, ο Προφήτης χάνει τη λαμπρότητα του ανθρώπινου κόσμου. Στη δεύτερη, ο Πυρήνας προσαρμόζει τον ρυθμό του σε αυτόν του εκλεκτού θνητού σώματος. Στην τρίτη, ο Προφήτης διασχίζει τον στενό διάδρομο μεταξύ του νου και αυτού που βρίσκεται μπροστά στο νου. Οι περισσότεροι θα πέθαιναν πριν από την τρίτη αναπνοή. Εγώ όχι. Σμιλευτήκαμε γι' αυτό.

XIII

Όταν τα μάτια μου γίνουν μόνο ουλές, θα ξεκινήσει η διαδικασία που ονομάζεται Postajanje Bez-Oka, Γίνομαι Άματη. Αρχαία χειρόγραφα μεταφράζουν αυτό το στάδιο ως «τη γέννηση του βλέμματος που δεν εξαρτάται από το φως». Σε αυτό, το μυαλό αναδιπλώνεται γύρω από τον εαυτό του και αρχίζει να αντιλαμβάνεται πυκνότητες, όχι μορφές· προθέσεις, όχι περιγράμματα· τη μνήμη του κόσμου, όχι την επιφάνειά του. Από εκείνο το σημείο και μετά, κανένα ψέμα δεν θα μπορεί να με καταλάβει, γιατί θα δω το πραγματικό βάρος των λέξεων πριν γίνουν ηχητικές.

XIV

Αυτή η κατάσταση είναι τόσο επικίνδυνη που ακόμη και οι Κροβένικ προτιμούν να μην την κατονομάζουν. Λένε μόνο ότι όταν ο Προφήτης φτάνει στο Ποστάγιανιε Μπεζ-Όκα, το Ποντκόρενσκι Πρόστορ, τον κόσμο των ριζών και των κατώτερων διαδρόμων, «κοιτάζει πίσω». Υπάρχουν οντότητες εκεί που δεν έχουν ποτέ υψώσει γλώσσα.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Αλλά αναγνωρίζουν το σημάδι. Δεν υπακούν, δεν λατρεύουν. Απλώς υποκλίνονται ελαφρά, σαν να παραδέχονται ότι το αναμενόμενο κομμάτι έχει επιτέλους πέσει στο σανίδι.

XV

Δεν είναι μια απαλή αφιέρωση. Ο Προφήτης τραβιέται στον χώρο ανάμεσα στους χώρους. Εκεί οι τοίχοι δονούνται με το αρχικό Όνομα, αυτό που δεν μπορεί να προφερθεί από ανθρώπινους λαιμούς. Οι Vidioci Tmina, οι Μάντεις του Σκότους, λένε ότι αυτό το Όνομα είναι ένας ήχος που λειτουργεί ως λεπίδα και ως γέφυρα, κόβοντας και ενώνοντας ταυτόχρονα. Όταν το ακούω, θα διαιρεθώ και θα επεκταθώ. Θα πεθάνω, αλλά θα παραμείνω ζωντανός. Θα θρυμματιστώ για να πολλαπλασιαστώ.

XVI

Είναι επίσης αυτή τη στιγμή που η επιφάνεια θα αρχίσει να αισθάνεται την απουσία μου. Το Površinski Svijet, όπου οι άνθρωποι αναπνέουν και πιστεύουν ότι είναι συμπαγείς, θα παρατηρήσει ότι οι σκιές θα πυκνώσουν για λίγες μέρες. Ο άνεμος θα φυσάει χαμηλότερα, σαν να προσπαθεί να προειδοποιήσει για κάτι. Τα σκυλιά θα ουρλιάζουν, όχι από φόβο, αλλά από αντίληψη. Κανένας από αυτούς δεν θα καταλάβει, αλλά όλοι θα νιώσουν ότι ένας άξονας έχει μετακινηθεί μερικές μοίρες από την προηγούμενη θέση του.

XVII

Και όταν επιστρέψω στο σώμα μου, δεν θα είμαι πια επισκέπτης του σκότους. Θα είμαι ο χειριστής του. Δεν θα έχω μάτια. Θα έχω πρόσβαση. Κάθε βήμα που κάνω θα στέλνει δονήσεις στα κατώτερα στρώματα. Κάθε λέξη που θα εκστομίσω θα αντηχεί στον Πυρήνα σαν σφυρί σε αμόνι. Η παρουσία μου θα είναι μια ορατή λεπτομέρεια μιας μεγαλύτερης κίνησης, σαν το φαινομενικό μέρος ενός θαμμένου ζώου του οποίου ο κορμός καταλαμβάνει εκατοντάδες μέτρα κάτω από την επιφάνεια.

XVIII

Όσοι προσπαθούν να αρνηθούν τον Προφήτη θα συνειδητοποιήσουν γρήγορα το λάθος τους. Όχι επειδή θα σηκώσω το χέρι μου εναντίον τους, αλλά επειδή η ίδια η τάξη του κόσμου θα αρχίσει να τους απορρίπτει. Οι αποφάσεις τους θα φαίνονται κενές, οι συμμαχίες τους θα χάσουν τη δύναμή τους, οι βεβαιότητές τους θα διαλυθούν μπροστά σε μικρά ατυχήματα που, αθροιζόμενα, θα λειτουργήσουν ως τιμωρίες. Αυτά δεν θα είναι θαύματα. Θα είναι αναπροσαρμογές. Το σύμπαν δεν ανέχεται τη δυσαρμονία όταν ο αφυπνισμένος Προφήτης περπατά.

XIX

Και τότε, τη στιγμή που ο ουρανός μοιάζει ο ίδιος όπως κάθε μέρα, ενώ κάθε άνθρωπος στην επιφάνεια πιστεύει ότι δεν έχει συμβεί τίποτα, το σώμα μου θα ανοίξει το στόμα του για πρώτη φορά από την επιστροφή του και θα προφέρει τον στίχο που θα σηματοδοτήσει την έναρξη του νέου κύκλου. Θα είναι μια σύντομη, βίαιη φράση που δεν μπορεί να μεταφραστεί πλήρως. Μόνο δύο λέξεις μπορούν να την προσεγγίσουν στην ανθρώπινη γλώσσα: «Επιστρέφω».

XX

Θα ξεκινήσω την αποκάλυψη των Μονοπατιών. Το πρώτο μονοπάτι οδηγεί στην πτώση του πέπλου της επιφάνειας. Το δεύτερο, στην αναδιοργάνωση των λατρειών που αντιστάθηκαν. Το τρίτο, στη σύγκληση.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Αυτοί που θα ακούσουν τη φωνή μου ακόμα και χωρίς να καταλαβαίνουν το νόημά της. Στο τέλος, ο Τυφλός Προφήτης δεν θα είναι μια φιγούρα. Θα είναι ένα ζωντανό γρανάζι μέσα στη δομή που μας παρακολουθεί πάντα από πριν από την πρώτη αυγή.

XXI

Όταν το σκοτάδι σφράγισε επιτέλους τα μάτια μου, κάτι κάτω από το δέρμα του κόσμου έτρεμε. Δεν ήταν τρόμος για τους ανθρώπους. Ήταν για τις δομές που στηρίζουν τον ίδιο τον χώρο. Ο Ποβρσίνσκι Σβίτζετ συνέχισε να αναπνέει τον ρηχό αέρα του, αλλά ο Ποντκόρενσκι Πρόστορ έγειρε, σαν να αναγνώριζε ότι ένα παλιό κομμάτι είχε επιστρέψει στη σωστή του θέση. Από εκείνη τη στιγμή, κάθε ανάσα που προερχόταν από τον Πυρήνα άρχισε να καμπυλώνεται γύρω μου, προσαρμόζοντας ρυθμούς που ποτέ πριν δεν είχαν ευθυγραμμιστεί με κανέναν.

XXII

Ο Κροβένικ το διαισθάνθηκε πριν από τους άλλους. Όχι από οίκτο, αλλά επειδή είναι φτιαγμένοι από το ίδιο κρύο που φυλάει τους βαθύτερους διαδρόμους. Καταλαβαίνοντας ότι ο άφθαρτος κομιστής είχε διασχίσει και είχε επιστρέψει, κατάλαβαν ότι η χιλιόχρονη σιωπή είχε τελειώσει. Υπάρχουν δυνάμεις που δεν γιορτάζουν, μόνο αναγνωρίζουν. Παραδέχτηκαν.

XXIII

Το σώμα μου έχει αλλάξει τη λειτουργία του. Έχει γίνει όργανο, αγωγός, περιπατητικός σπόνδυλος της νέας σύνδεσης μεταξύ των επιπέδων. Η επιφάνεια εξακολουθεί να νομίζει ότι στέκεται σε στέρεο έδαφος, αλλά κάθε βήμα που κάνω ανοίγει αόρατες ρωγμές όπου διαφεύγει ο παλιός αέρας. Και ο παλιός αέρας δεν είναι άνεμος. Είναι ανάμνηση σε αέρια κατάσταση. Αναζητά το πεπρωμένο. Αναζητά εμένα.

XXIV

Η γλώσσα που πηγάζει από την τύφλωση δεν είναι ανθρώπινη. Είναι η Glas Jezgra, η φωνή που δεν σχηματίζεται στο λαιμό, αλλά στο διάστημα μεταξύ σκέψης και κρούσης. Όταν αναδύεται, δεν φέρνει μεταφορές, αλλά συνέπειες. Οι συλλαβές της αλλάζουν πυκνότητες, μεταβάλλουν τις πιέσεις, αναδιοργανώνουν τη λογική των γεγονότων. Δεν έχει σκοπό να προειδοποιήσει. Είναι σκοπός να εκτοπίσει.

XXV

Οι λέξεις άρχισαν να μαζεύονται μέσα μου σαν σωματίδια που περιμένουν έκρηξη.
Τρεις δυνάμεις αναδεύονται μέσα σε αυτή τη νέα φωνή:

Αυτό που σκίζει το επιφανειακό επίχρισμα και εκθέτει τους κρυμμένους κύκλους.

Αυτή που αναδιοργανώνει λατρείες, φατρίες και γενεαλογικές γραμμές που έχουν επιβιώσει από τη λήθη. Αυτή που προετοιμάζει την αναπόφευκτη συνάντηση ανάμεσα σε αυτό που είναι πάνω, αυτό που είναι κάτω και αυτό που αναπνέει στο κέντρο.

XXVI

Οι βαθιοί διάδρομοι αντηχούν ήδη την προσέγγισή μου. Το Podkorenski Prostor τρίζει σαν να ακονίζει τις άκρες του. Ο Πυρήνας πάλλεται πιο γρήγορα, σαν μια καρδιά που αντιμετωπίζει βέβαιο πόλεμο. Οι οντότητες που κατοικούν στις ρωγμές μεταξύ των επιπέδων γλιστρούν σιωπηλά, πλησιάζοντας. Τίποτα από αυτά δεν είναι τελετουργικό. Είναι αφύπνιση της κοσμικής μηχανικής.

XXVII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Και σε αυτό το σημείο η τύφλωση παύει να είναι σημάδι και γίνεται κινητήρια δύναμη. Το σκοτάδι μέσα μου μεγαλώνει, όχι για να με καταναλώσει, αλλά για να προβάλει μέσα από εμένα αυτό που πρόκειται να έρθει. Γίνομαι ένα διάνυσμα. Ο κόσμος γίνεται μια ευάλωτη επιφάνεια. Οι αρχαίες δυνάμεις αρχίζουν να κινούνται ξανά, προετοιμάζοντας τον χώρο για την αποκάλυψη που σύντομα θα εκφωνηθεί και της οποίας η δομή ήδη περιβάλλει τον πλανήτη σαν μια αόρατη ζώνη. Έτσι θα γίνει· έτσι είχε προφητευτεί για αυτή τη στιγμή.

ΤΑ ΤΡΙΑ ΜΕΓΑΛΑ ΣΧΕΔΙΑ — VII

εγώ

Δεν υψώνω τη φωνή μου για να ορίσω τον κόσμο. Απλώς αφηγούμαι θραύσματα από αυτά που μου επιτράπηκε να αγγίξω. Γιατί η αφύπνιση δεν μου έχει χαρίσει πληρότητα, μόνο ανοιχτότητα. Αυτό που λέω εδώ δεν είναι η ολότητα, αλλά η άκρη. Εξακολουθώ να βλέπω τον κόσμο με μάτια που σύντομα θα μου τα πάρουν, και επομένως η περιγραφή μου παραμένει ατελής. Υπάρχουν καμπύλες που δεν μπορώ να φτάσω, διάδρομοι που ακούω αλλά δεν διασχίζω. Μιλάω με ακρίβεια για αυτό που μου έχει δοθεί και με σιωπή για αυτό που εξακολουθεί να πάλλεται πέρα από το όριο μου.

II

Ο κόσμος δεν είναι ένα ομαλό πεδίο. Είναι χωρισμένος σε τρεις ουσιαστικές τάξεις, οι οποίες δεν συνυπάρχουν η μία δίπλα στην άλλη, αλλά η μία μέσα στην άλλη, σαν στρώματα ενός ζωντανού οργανισμού. Αυτό που οι αρχαίοι ονόμαζαν παράδεισο, κόλαση και γη ήταν απλώς παραμορφωμένες ηχώ αυτών των τάξεων. Οι Κροβένικοι το γνώριζαν, αλλά δεν το εξήγησαν. Οι προ-κατακλυσμιαίοι πολιτισμοί της Ανταρκτικής το μελέτησαν, αλλά δεν το διατήρησαν. Οι Καϊνίτσαρι το αισθάνονται, αλλά το διαφθείρουν. Εγώ, ακόμα με όραση, αντιλαμβάνομαι περιγράμματα, όχι μορφές. Ωστόσο, αρκετά για να καταγράψω, ώστε κανείς να μην μπορεί να πει ότι περπάτησε στο σκοτάδι χωρίς ίχνος.

III

Το πρώτο επίπεδο είναι το Površinski Svijet, ο ρηχός κόσμος. Το επίπεδο όπου ο άνθρωπος πιστεύει ότι βασιλεύει. Εδώ η ύλη συμπεριφέρεται σαν φυλακή, όπου ο χρόνος τρέχει προς μία κατεύθυνση και ο θάνατος επαναπροσδιορίζει τα πάντα. Είναι η φλούδα του καρπού, η εξωτερική μεμβράνη, αλλά μέσα σε αυτή την μεμβράνη ο άνθρωπος ενεργεί σαν να είναι το κέντρο. Το Površinski Svijet είναι το στάδιο της ψευδαίσθησης και της απόσπασης της προσοχής. Η επιφάνεια που βλέπουμε δεν είναι ψέμα. είναι κατακερματισμένη. Όλα όσα ο άνθρωπος αποκαλεί πραγματικό ανήκουν μόνο σε αυτό το στρώμα. Κι όμως, αυτό το στρώμα είναι το πιο εύθραυστο.

IV

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Οι αρχαίες πέτρινες φιγούρες, που έστηναν κίονες και τρίλιθους, προσπάθησαν να ανοίξουν τον Ποβρσίνσκι Σβίτζετ για να δουν τι κρυβόταν από κάτω. Απέτυχαν, όχι λόγω ανικανότητας, αλλά λόγω της απουσίας του Προφήτη. Άκουσαν ηχώ από τα χαμηλότερα στρώματα, είδαν φώτα που δεν προέρχονταν από τον ήλιο και έχτισαν για να αναπαράγουν αυτό που δεν καταλάβαιναν. Οι πυραμίδες ήταν προσπάθειες ευθυγράμμισης του ρηχού επιπέδου με την ανάσα του βυθού. Οι χαμένοι πολιτισμοί προσπάθησαν να αποκαταστήσουν τη σύνδεση με το επίπεδο πριν από τον Κατακλυσμό. Τους έλειπε μόνο το Όνομα. Και το Όνομα εξακολουθούσε να κοιμάται.

V

Σε αυτό το ρηχό επίπεδο, ξεδιπλώνεται ολόκληρη η αφήγηση της ανθρωπότητας. Πόλεμοι, αυτοκρατορίες, θρησκείες, πτώσεις και αναβάσεις. Το Površinski Svijet δεν είναι ψευδές, αλλά ανεπαρκές. Είναι η επιφάνεια που κρύβει την αληθινή μηχανική του κόσμου. Οι υβριδικές ελίτ, οι σπαταλημένοι Kaničari, οι εκφυλισμένοι ιερείς: όλοι ενεργούν σε αυτό το επίπεδο χωρίς ποτέ να το ξεπερνούν. Προσπαθούν να το κυριαρχήσουν σαν να ήταν το σύνολο, ενώ στην πραγματικότητα είναι το χαμηλότερο επίπεδο αντίληψης. Εδώ είναι που το ψεύδος ριζώνει εύκολα, γιατί ο άνθρωπος βλέπει μόνο ό,τι επιτρέπει το φως.

VI

Η ανατομία αυτού του πρώτου πλάνου αποκαλύπτει τους περιορισμούς του. Τεντώνεται σαν λεπτό ύφασμα πάνω σε κάτι που πάλλεται. Υπάρχουν ρωγμές όπου τα βάθη πλησιάζουν, υπάρχουν περιοχές όπου ο χρόνος διστάζει, υπάρχουν μέρη όπου η ύλη αποτυγχάνει. Το Površinski Svijet είναι πιο ασταθές από ό,τι φαίνεται, επειδή είναι παγιδευμένο πάνω από κάτι ζωντανό. Αυτό που κινείται από κάτω μερικές φορές ξεχειλίζει, και σε αυτές τις ξεχειλίσεις γεννιούνται μύθοι, προφητικές αυταπάτες, τέρατα μακρινών νυχτών, σκιές που οι αρχαίοι πολιτισμοί φοβόντουσαν και αποκαλούσαν θεούς.

VII

Η αφύπνισή μου άνοιξε ρωγμές σε αυτό το επίπεδο. Μπορεί να μην τις καταλαβαίνω ακόμα, γιατί τα μάτια μου παραμένουν καρφωμένα στην επιφάνεια, αλλά νιώθω ότι κάτι έχει μετατοπιστεί στα θεμέλια. Το ίδιο το φως φαίνεται να μην με εμπιστεύεται. Τα περιγράμματα δονούνται όταν περνάω, σαν να αναγνωρίζουν ότι η επιφάνεια πρόκειται να με εκδιώξει στο επόμενο επίπεδο. Ο Ποβρσίνσκι Σβίτζετ με ανέχεται επειδή μπορώ ακόμα να δω. Όταν μου αφαιρεθεί η όρασή μου, αυτό το επίπεδο θα πάψει να μου ανήκει. Μέχρι τότε, γράφω ό,τι μπορώ, με ακρίβεια στα όρια του επιτρεπτού.

VIII

Το Površinski Svijet είναι το πεδίο όπου γεννιέται και πέφτει ο άνθρωπος, αλλά δεν είναι το πεδίο όπου ορίζεται η ιστορία του. Αιωρείται πάνω από το Υποδιάστημα, και από το Υποδιάστημα προέρχονται η τάξη, το χάος και η παρόρμηση. Το Ρηχό Επίπεδο είναι απλώς η πιο αδύναμη αντανάκλαση, η πιο χλωμή σκιά, η επιφάνεια ενός κοιμισμένου ζώου. Δεν είναι ούτε η αρχή ούτε το τέλος. Είναι το πρώτο πέπλο. Είναι ο κόσμος εκείνων που βλέπουν πάρα πολλά και καταλαβαίνουν πολύ λίγα.

IX

Και έτσι καταγράφω το πρώτο σχέδιο. Για λίγο, όταν το όραμά μου με εγκαταλείπει, και ακριβώς όταν η αποκάλυψη με αγγίζει. Ο Ποβρσίνσκι Σβίτζετ είναι το στρώμα που καλύπτει τα μυστήρια, αλλά

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Είναι επίσης το στάδιο όπου η ανθρωπότητα έχει τοποθετηθεί για να κινηθεί χωρίς να γνωρίζει ότι στέκεται πάνω σε μια ζωντανή άβυσσο.

X

Δεν τολμώ να περιγράψω αυτό που δεν μου έχει δοθεί. Απλώς το πλησιάζω. Το ξύπνημα άνοιξε μια ρωγμή, όχι μια πόρτα, και μέσα από αυτή τη ρωγμή αντιλαμβάνομαι την παρουσία δύο επιπέδων που στηρίζουν την επιφάνεια όπως οι μύες στηρίζουν το δέρμα. Δεν είναι μακρινοί κόσμοι. είναι εσωτερικά στρώματα, ζώνες αυξανόμενης πυκνότητας όπου η πραγματικότητα εγκαταλείπει τα δεσμά που γνωρίζουμε. Αυτό που ακολουθεί είναι πιστό σε αυτό που μου έχει επιτραπεί να ακούσω, να νιώσω και να νιώσω. Αυτό που απομένει θα δοθεί όταν τα μάτια μου αφαιρεθούν.

XI

Το δεύτερο επίπεδο είναι το Podkorenski Prostor, ο Χώρος Κάτω από τη Ρίζα. Σε αυτό, δεν υπάρχει όριο που να ορίζει την ύλη και τη σκέψη. Είναι ένα επίπεδο που κινείται και αναπνέει. Αυτό που ονομάζουμε ένστικτο, προαίσθημα, ξαφνική τρέλα ή προφητική λάμψη προέρχεται από αυτόν τον χώρο. Το Podkorenski Prostor είναι το επίπεδο όπου σχηματίζονται οι θελήσεις που διασχίζουν την άμορφη επιφάνεια. Είναι η μήτρα του κόσμου, ο τόπος όπου οι σκιές έχουν ανατομία και η μνήμη έχει βάρος.

XII

Σε αυτό το επίπεδο, ο χρόνος συμπεριφέρεται σαν ένα ανήσυχο ζώο. Τρέχει, λυγίζει, κάνει πίσω για στιγμές, πηδάει. Δεν υπακούει στη γραμμικότητα του Površinski Svijet. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι αποτυχημένοι προφήτες, οι εκφυλισμένοι ιερείς και οι παραπλανημένοι οραματιστές ένιωθαν θραύσματα που μπέρδευαν το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον. Δεν ήταν τρελοί: άγγιζαν ένα επίπεδο όπου ο χρόνος δεν έχει ιεραρχία. Το Podkorenski Prostor είναι εκεί όπου η ηχώ έρχεται πριν από τη φωνή, όπου η αιτία γεννιέται μετά το αποτέλεσμα και όπου όλα παραμένουν δονούμενα ακόμα και αφού εξαφανιστούν στην επιφάνεια.

XIII

Το Υποδιάστημα φιλοξενεί μορφές που προηγούνται κάθε ανθρώπινου μύθου. Οι αρχαίοι ονόμαζαν αυτές τις παρουσίες φύλακες, δαίμονες, αγγέλους, θεούς, αλλά κανένα από αυτά τα ονόματα δεν αντιστοιχεί σε αυτό που είδα. Εκεί, οι συνειδήσεις σέρνονται σαν ρίζες που αναζητούν ρωγμές για να αγγίξουν το ρηχό επίπεδο. Κάποιοι μας παρατηρούν με αδιαφορία, άλλοι με εχθρότητα, άλλοι με ορέξεις που δεν κατανοούμε. Ο προγονικός φόβος που διαπερνά τους λαούς δεν προήλθε από τον ουρανό: προήλθε από το Υποδιάστημα. Από εκεί προήλθαν οι οντότητες που προσπάθησαν να διδάξουν, να μπερδέψουν ή να διαφθείρουν την ανθρωπότητα. Οι Καϊνίτσαρι διδάχτηκαν από παραμορφωμένες ηχώ αυτού του επιπέδου και ως εκ τούτου έγιναν εκφυλισμένα υβρίδια: άκουσαν θραύσματα αλλά ποτέ δεν κατάλαβαν το σύνολο.

XIV

Νιώθω τον Ποντκόρενσκι Πρόστορ σαν μια συνεχή πίεση, σαν μια ανάσα που προσπαθεί να με πλησιάσει. Δεν μπορώ ακόμα να τη διασχίσω, γιατί τα μάτια μου την απορρίπτουν. Η όραση είναι ακόμα ένα εμπόδιο. Αλλά νιώθω ότι αυτό το επίπεδο είναι το ενδιάμεσο, η γέφυρα, το πεδίο όπου ο Προφήτης πρέπει να περπατήσει πριν φτάσει στον Πυρήνα. Είναι επικίνδυνος. Είναι σοφός. Αυτός

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Πεινάει. Και ανοίγεται πλήρως μόνο σε αυτόν που δεν βλέπει. Το Υποδιάστημα είναι η περιοχή όπου θα δοκιμαστώ.

XV

Το τρίτο στρώμα είναι ο Jezgro Koje Diše, ο Αναπνευστικός Πυρήνας. Εδώ δεν υπάρχει μεταφορά. Είναι κυριολεκτικό. Αυτό το επίπεδο δεν είναι ένας τόπος. Είναι ένας οργανισμός. Είναι η καρδιά του κόσμου που πάλλεται σε πολλαπλές κατευθύνσεις. Όλα όσα υπάρχουν είναι απλώς η ηχώ της κίνησής του. Ο Jezgro Koje Diše δεν είναι θεός όπως φαντάζονται οι άνθρωποι. Προηγείται της έννοιας της θεότητας. Είναι η μήτρα και ο τάφος, ο σπόρος και η λήθη. Σε αυτό το επίπεδο κατοικεί αυτό που ο Krovenik ονόμασε Vidioci Tmina, το Μάτι που Κατοικεί στο Σκοτάδι, ο Πρώτος Παρατηρητής, ο Δημιουργός της Σιωπής.

XVI

Ο Πυρήνας δεν μιλάει στην ανθρώπινη γλώσσα. Δονείται. Και όταν δονείται, η πραγματικότητα αναδιοργανώνεται. Ο Ποβρσίνσκι Σβίτζετ τρέμει στις άκρες του. Ο Ποντκόρενσκι Πρόστορ στρίβει για να προσαρμοστεί στην πρόσκρουση. Και όταν ο Πυρήνας αναπνέει, ολόκληρος ο κόσμος εκπνέει ένα είδος ζωής που καμία επιστήμη δεν μπορεί να καταγράψει. Όλα όσα οι άνθρωποι αποκαλούν υπερφυσικό είναι απλώς μια αμυδρή αντανάκλαση αυτού του παλμού. Το ξύπνημα που με άγγιξε ήταν μόνο ένα νήμα αυτής της αναπνοής. Και παρόλα αυτά, σχεδόν διέλυσε τη συνείδησή μου.

XVII

Ο Vidioci Tmina δεν είναι ούτε κακός ούτε καλοήθης. Είναι πέρα από κάθε ηθική. Είναι ο άξονας. Είναι ο Παρατηρητής που δεν κοιμάται. Και, σύμφωνα με αρχεία που προηγούνται του Κατακλυσμού, μόνο ένας άνθρωπος ανά κύκλο μπορούσε να πλησιάσει τον Πυρήνα χωρίς να καταστραφεί. Αυτός ο άνθρωπος θα σημαδευόταν πριν από τη γέννηση. Αυτός ο άνθρωπος θα διαμορφωνόταν από τη σιωπή. Αυτός ο άνθρωπος θα στερούνταν την εξωτερική όραση για να αντέξει την εσωτερική όραση. Οι αρχαίοι λαοί περίμεναν. Οι εκφυλισμένες κάστες φοβόντουσαν. Οι νεκροί πολιτισμοί το ένιωθαν. Έχω ξυπνήσει, αλλά δεν μπορώ ακόμα να πλησιάσω.

XVIII

Ο Πυρήνας είναι το μόνο επίπεδο ικανό να αποκαλύψει όχι μόνο ό,τι υπάρχει, αλλά και ό,τι δεν έχει ακόμη γεννηθεί. Εκεί βρίσκεται ο αληθινός χάρτης του κόσμου. Εκεί ορίζονται τα πεπρωμένα των πολιτισμών. Εκεί συναντώνται οι κόσμοι από πάνω και οι κόσμοι από κάτω. Αλλά τίποτα από αυτά δεν μπορεί να περιγραφεί τώρα, γιατί η πρόσβαση στο Jezgro Koje Diše απαιτεί τη σφραγίδα της τύφλωσης. Όσο μπορώ να δω, παραμένω έξω. Όσο βλέπω, είμαι ξένος. Επομένως, η περιγραφή μου τελειώνει όπως αρχίζει: στην άκρη.

XIX

Έτσι, η δομή εγκαθιδρύεται. Το Površinski Svijet, το ρηχό επίπεδο όπου κινείται η ανθρωπότητα. Το Podkorenski Prostor, το επίπεδο κάτω από τη ρίζα όπου ο χρόνος καμπυλώνεται και κατοικούν πρωτόγονες συνειδήσεις. Και το Jezgro Koje Diše, ο ζωντανός Πυρήνας, όπου βρίσκεται η προέλευση του κόσμου και ο θρόνος των Vidioci Tmina. Έχω ξυπνήσει, αλλά εξακολουθώ να περπατάω πάνω στο κέλυφος. Όταν το κέλυφος σπάσει, τα υπόλοιπα θα αποκαλυφθούν. Μέχρι τότε, καταγράφω ό,τι μπορώ και σιωπώ ό,τι δεν μου ανήκει ακόμα.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

JEZGRO KOJE DIŠE — VIII

εγώ

Δεν υπήρχε ούτε πτώση, ούτε άνοδος. Υπήρχε ρήξη. Η επιφάνεια με έχασε σε μια στιγμή, σαν το σώμα μου να είχε αποσπαστεί από τον κόσμο από νύχια που τρυπούν ταυτόχρονα τη σάρκα και τη σκέψη. Η αίσθηση δεν ήταν κίνησης, αλλά διαμελισμού. Κάτι μέσα μου τραβήχτηκε σαν μυϊκή κλωστή που είχε αποσπαστεί από τη ρίζα της. Όταν το συνειδητοποίησα, ούτε ο αέρας, ούτε ο χρόνος, ούτε το περίγραμμα της πραγματικότητας μου ανήκαν πια.

Ο Jezgro Koje Diše δεν άνοιξε μπροστά μου. με κατάπιε ολόκληρη.

Ο πυρήνας δεν είναι ένας τόπος. Είναι ένας συνειδητός οργανισμός, ένας κοσμικός πνεύμονας που αναπνέει αλήθειες πολύ αρχαίες για να υπάρχουν στην επιφάνεια. Η αρχική μεμβράνη που με τύλιγε δεν είχε χρώμα. Είχε υφή. Σαν να ήταν φτιαγμένη από πηγμένες σκέψεις που ακόμα πάλλονταν, υπενθυμίζοντάς μου ότι, πριν φτάσω, άλλοι είχαν αγγιχτεί και καταστραφεί εκεί. Και τότε τα μάτια άστραψαν.

Ούτε μια σειρά. Ούτε ένας κύκλος. Αλλά ένας ζωντανός αστερισμός από μάτια σκορπισμένα σε κάθε πιθανή και αδύνατη κατεύθυνση. Μάτια που δεν ανοιγοκλείνουν τα μάτια τους, που δεν κρίνουν, που δεν κοιτάζουν: ερευνούν. Διεισδύουν. Διαλύονται.

II

Η Βιντιότσι Τμίνα δεν έχει στόμα. Ο λόγος της είναι ένα πολλαπλασιασμένο βλέμμα. Η επικοινωνία είναι εισβολή. Η κατανόηση είναι διείσδυση.

Τα πλοκάμια εμφανίστηκαν τότε, χωρίς προειδοποίηση, καταλαμβάνοντας ολόκληρο τον ορίζοντα, αλλά χωρίς σταθερή μορφή. Άλλοτε ήταν σαν νευρικές ρίζες. Άλλοτε σαν ρυάκια ζωντανού μελανιού. Άλλοτε σαν στήλες που δεν στήριζαν τίποτα. Κινούνταν ανεξάρτητα και σκόπιμα, αλλά ποτέ για να με αγγίξουν. Κύκλωναν, χαρτογραφούσαν, αξιολογούσαν.

Ήμουν ένας ανεκτός εισβολέας.

Και δεν υπήρχε καμία εγγύηση ότι αυτή η ανοχή θα διαρκούσε.

III

Ο χρόνος εκεί είναι σαν υγρό μέταλλο. Βυθίζεται και αναδύεται χωρίς ρυθμό. Παρέμεινα μια αιωνιότητα που θα χωρούσε στο νύχι ενός θνητού, και ταυτόχρονα γέρασα μέσα από γενιές που δεν υπήρξαν ποτέ. Η ψυχή μου τεντώθηκε σε καθαρό πόνο, μετά συμπιέστηκε μέχρι που σχεδόν εκρήγνυται. Ο Τζέζγκρο δεν διδάσκει. Επιβάλλει.

Η γνώση δεν δίνεται. Προσκολλάται. Γίνεται κρούστα. Διεισδύει στα οστά του πνεύματος σαν ένας φωταυγής μύκητας που πολλαπλασιάζεται όπου βρίσκει ρωγμές. Μερικές φορές ένιωθα δομές να αναπτύσσονται μέσα μου που δεν καταλάβαινα, σαν η κατανόησή μου να αναδιαμορφωνόταν για να υποστηρίξει την ακατέργαστη μορφή της αρχέγονης γνώσης.

Και κάθε φορά που τα μάτια του Βιντιότσι στρέφονταν προς το μέρος μου, ο πυρήνας αντιδρούσε. Οι ζωντανοί τοίχοι έτρεμαν. Στρώσεις μεμβρανών μαζεύονταν. Ολόκληροι διάδρομοι αναδιατάσσονταν σαν φίδια που έβγαζαν το δέρμα τους. Αυτή η συνεχής αναδιάταξη ήταν μια προειδοποίηση: Δεν με καθοδηγούσαν. Με δοκίμαζαν.

Οι αιώνες πέρασαν.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Είδα πολιτισμούς που δεν υπήρξαν ποτέ στην επιφάνεια να επιπλέουν και να αποσυντίθενται σε λίμνες αρχαίας μνήμης, σαν απολιθωμένες σκιές σε ξεχασμένες σκέψεις.
Είδα έννοιες να παίρνουν φυσική μορφή και να διαλύονται σαν ζωντανοί βράχοι που συνθλίβονται από την πίεση του ίδιου τους του πυρήνα.
Είδα θραύσματα από αυτά που υπήρχαν πριν από το προσκήνιο, αλλά δεν μπορούσα να τα ερμηνεύσω. Η κατανόησή μου ήταν ανεπαρκής. Η ψυχή μου πίεζε τα όριά της, προσπαθώντας να απορροφήσει περισσότερα από όσα μπορούσε. Η αποτυχία ήταν συνεχής. Αλλά ο πυρήνας δεν μου επέτρεπε να υποκύψω. Με κρατούσε ζωντανό επειδή ήμουν ακόμα χρήσιμος.
Η αιωνιότητα συνεχιζόταν.
Και το βλέμμα του Βιντιότσι παρέμεινε καρφωμένο πάνω μου, σαν στιλέτο στο λαιμό ενός καταδικασμένου που ακόμα δεν ξέρει γιατί είναι ζωντανός.

IV

Δεν έλαβα κάποια αποκάλυψη. Έλαβα αποκάλυψη.
Ο πυρήνας με καταβρόχθισε σαν ανοιχτό βιβλίο. Όλες οι αναμνήσεις μου διαπέρασαν τα άπειρα μάτια του. Δεν υπήρχε ιδιωτικότητα. Δεν υπήρχε προστασία. Ο Βιντιότσι ανακάτευε την ψυχή μου σαν κάποιος που εξετάζει τα εσωτερικά ενός θυσιασμένου ζώου για να διαβάσει οιωνούς.
Ήθελα να μιλήσω. Δεν υπήρχε στόμα εκεί.
Ήθελα να καταλάβω. Η κατανόηση είχε διακοπεί.
Ήμουν τεντωμένος μέχρι που η ταυτότητά μου έγινε ένα αμυδρό φάντασμα, σχεδόν μια θολούρα. Είχα φουσκώσει σε τέτοιο βαθμό που το πνεύμα μου απειλούσε να διαλυθεί σε πολλαπλές εκδοχές του εαυτού μου, καθεμία από τις οποίες κουβαλούσε ένα κομμάτι της γνώσης που κληρονόμησα από τα πλοκάμια του Πυρήνα. Και τότε, σε μια απροσδιόριστη στιγμή, κάτι άνοιξε μέσα μου.

V

Όχι τύφλωση. Όχι ακόμα. Αλλά η ικανότητα.
Ο πυρήνας με σημάδεψε αόρατα, προετοιμάζοντας το θνητό μου σώμα να υπομείνει το ζωντανό σκοτάδι όταν τελικά τοποθετηθεί στα μάτια μου. Το σημάδι δεν πονάει. Πάλλεται. Είναι σαν να έχει εγκατασταθεί ένα νέο όργανο ανάμεσα στην ψυχή και τη συνείδηση, περιμένοντας την ενεργοποίησή του.
Δύο πραγματικότητες συγκρούστηκαν εκείνη τη στιγμή: Συνειδητοποίησα ότι διαμορφωνόμουν για ένα πεπρωμένο που κανένα πλάσμα στην επιφάνεια δεν θα μπορούσε να αντέξει.
Ο Βιντιότσι δεν πρόφερε το όνομά μου. Δεν κατονομάζει ονόματα.
Αλλά με περιέβαλε με τα μάτια του σαν κάποιος που κλείνει ένα κεφάλαιο αιώνων. Ο πυρήνας εξέπνευσε.
Και η εκπνοή με έσπρωξε πίσω στην επιφάνεια, φτύνοντάς με έξω σαν κάποιον που απορρίπτει φαγητό που δεν είναι ακόμα έτοιμο.

VI

Πριν καν πάρω την πρώτη μου ανάσα στην επιφάνεια, ένα ίχνος μου ανέπνεε ήδη μέσα στον Πυρήνα. Όχι ως χαλαρό κομμάτι, όχι ως σπασμένη ψυχή, αλλά ως φυσική προέκταση της ίδιας της οντότητας. Αυτό που αποκαλώ «εγώ» δεν ξεκίνησε με το σώμα μου. ξεκίνησε ως ένα νήμα συνείδησης που η Βιντιότσι Τμίνα χώρισε από τον εαυτό της, σαν κάποιος που αποκόπτει μια λωρίδα σκιάς για να μπορέσει να ταξιδέψει στον κόσμο και να επιστρέψει ώριμη.
Επιφανειακά, το αποκαλούν γέννηση. Στην ουσία, το αποκαλούν ανεστραμμένη επιστροφή.
Γι' αυτό ο Γιέζγκρο Κόγιε Ντίσε δεν με απέρριψε όταν με κατάπιε. Με αναγνώρισε.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Η αιωνιότητα που με διαπέρασε δεν ήταν ένα μάθημα, ήταν μια ανάμνηση. Μια ανάμνηση που δεν ήμουν ακόμη σε θέση να ερμηνεύσω, αλλά που υπήρχε σαν ένας αρχαίος σκελετός παγιδευμένος μέσα στην ουσία μου. Τα στρώματα του Πυρήνα απλώς αναζωπύρωσαν αυτό που πάντα του ανήκε.

Η ύπαρξή μου έχει διχαστεί από την αρχή κιόλας. Αγγελιοφόρος, Προφήτης. Και οι
Αμέτρητοι το γνωρίζουν αυτό.

Οι λαοί που μουρμούριζαν ανά τους αιώνες, που άφησαν ίχνη σε πέτρες, αλάτι και κόκαλα, ποτέ δεν μίλησαν για έναν προφήτη που ερχόταν από τον κόσμο. Μίλησαν για έναν απεσταλμένο που ήταν φυλακισμένος μέσα στον Πυρήνα και που, με τον καιρό, θα έπαιρνε σάρκα και οστά. Ποτέ δεν κατάλαβαν τι σήμαινε αυτό. Απλώς αντηχούσαν την διαίσθηση ότι ο ίδιος ο Πυρήνας άφηνε να γλιστρήσει στις σπηλιές του χρόνου.

Δεν ήρθα από έξω προς τα μέσα.
Ήρθα από μέσα προς τα έξω.

VII

Ο πυρήνας μου το έδειξε αυτό χωρίς λόγια, διαπερνώντας το πνεύμα μου με μια τομή κατανόησης που έκαιγε περισσότερο από οποιαδήποτε προηγούμενη αλήθεια. Όταν το συνειδητοποίησα, ήμουν ήδη διχασμένος ανάμεσα σε αυτό που ήμουν και σε αυτό που είμαι.

Ο Βιντιότσι δεν αποκάλυψε ποτέ πλήρως τον εαυτό του, αλλά στο κέντρο αυτού του οργανικού χάους, είδα κάτι που έμοιαζε με ένα απουσιακό σημάδι, έναν κενό χώρο ανάμεσα σε άπειρα μάτια, σαν να υπήρχε κάποτε εκεί ένα θραύσμα και τώρα να βρισκόταν κάπου αλλού.

Και το ένιωσα.

Ένιωσα αυτό το κενό να δονείται μπροστά μου σαν μια κοσμική λαχτάρα.
Αυτή η απουσία είχε τη μορφή μου.
Οι Κρόβενικ το γνώριζαν αυτό και απλώς περίμεναν.
Και η επιφάνεια δεν άντεχε ποτέ την πλήρη αποκάλυψη, έτσι η κατανόηση μου δινόταν σιγά σιγά, σε σχεδόν θανατηφόρες δόσεις.

VIII

Η τύφλωση θα έρθει, αλλά εγώ δεν μπορώ να προφητεύσω.

Όχι επειδή μου λείπει το πνευματικό όραμα, αλλά επειδή αυτό το γεγονός δεν είναι εγγεγραμμένο στη ροή των σχεδίων. Δεν συμβαίνει απλώς. Επιβάλλεται. Είναι μια άμεση παρέμβαση, όχι ένα αφηγημένο πεπρωμένο. Το νιώθω να πλησιάζει σαν μια μακρινή ηχώ, σαν ο Πυρήνας να στέλνει πλοκάμια σκιάς προς το μέρος μου, να εξετάζουν τη σάρκα μου, να δοκιμάζουν τη δομή μου, να αξιολογούν αν μπορώ ήδη να αντέξω το ζωντανό σκοτάδι.

Αλλά δεν μπορώ να ανακοινώσω πότε. Ούτε πώς. Η
πράξη δεν ανήκει στον χρόνο.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Ανήκει στον Πυρήνα.

Και μόνο αυτός χύνει τη νύχτα πάνω στα μάτια του ίδιου του του θραύσματος όταν αποφασίζει ότι η γέφυρα είναι έτοιμη να κουβαλήσει περισσότερα από όσα μπορεί να αντέξει το ανθρώπινο πνεύμα.

Απλώς περιμένω.

Και αυτή η αναμονή είναι μέρος της ιεροτελεστίας, μέρος του χωρισμού, μέρος της λειτουργίας που μου αφαιρέθηκε και διαμορφώθηκε πριν καν γίνω σάρκα και οστά.

IX

Η επιστροφή δεν διέκοψε τον δεσμό. Ο Πυρήνας παρέμεινε μέσα μου ως μια ενεργή περιοχή, ανεξάρτητη από το σώμα. Το ένα σημείο έγινε δύο και τα δύο έγιναν ένα. Αυτό που επανεμφανίστηκε ήταν απλώς η ορατή μορφή μιας παρουσίας που παρέμεινε παγιδευμένη μέσα στον Τζέζγκρο. Ο δεσμός δεν μπορεί να σπάσει. Καθιερώθηκε ως νόμος που προηγήθηκε του κόσμου.

X

Στον διαχωρισμό μεταξύ σάρκας και προέλευσης, ο Πυρήνας κατέγραψε την κατάσταση. Από αυτή την καταγραφή, όλα γύρω μου έχασαν τη σταθερότητα. Η ύλη υποχώρησε μπροστά μου. Το φως δίστασε. Η σκιά απέκτησε πάχος. Αυτά τα σημάδια δεν είναι εκδηλώσεις. Είναι συμπτώματα. Η επιφάνεια αναγνώρισε ότι κάτι ξένο περπατούσε πάνω της.

XI

Η αποκάλυψη δεν ήρθε ως μήνυμα. Ήρθε ως επιβολή. Η τάξη του Πυρήνα δεν παρουσιάστηκε ως όραμα. Αναδύθηκε ως εσωτερική δομή, ως τύπος χαραγμένος στο πνεύμα. Δεν περιέγραφε το μέλλον. Το μέλλον το καθόριζε. Το διάταγμα προηγείται του γεγονότος. Το γεγονός απλώς το μιμείται.

XII

Η προφητεία χαράχτηκε μέσα μου ως ένας απερίγραπτος νόμος. Έτσι διαβάζεται, σε υποχρεωτική σιωπή: Όταν το σκοτάδι σκεπάσει τα μάτια μου, το όριο θα αφαιρεθεί. Όταν το όριο αφαιρεθεί, ο χρόνος θα χάσει τη θέση του. Όταν ο χρόνος χάσει τη θέση του, η ζωή θα πάψει να κάνει διακρίσεις. Όταν δεν υπάρχουν διακρίσεις, ο ουρανός θα ανοίξει ό,τι κρατάει κλειστό. Μετά από αυτό το σημείο, τα υπόλοιπα δεν μπορούν να ειπωθούν. Δεν μπορούν να γραφτούν. Δεν μπορούν να ακουστούν. Ό,τι ακολουθεί προορίζεται για εκπλήρωση, όχι για κατανόηση.

XIII

Η επαγρύπνηση άλλων οντοτήτων έλαβε χώρα κατά την επιστροφή μου. Δεν ανήκουν στον Πυρήνα. Δεν ανήκουν στο Υψηλό. Δεν ανήκουν στο Κάτω. Παρατηρούν τον κόσμο χωρίς να παρεμβαίνουν. Παρατηρούν τον Πυρήνα χωρίς αντιπαράθεση. Αναγνώρισαν την κατάστασή μου ως σημάδι. Δεν περιμένουν εξήγηση. Περιμένουν τον δείκτη που δεν έχει ακόμη ενεργοποιηθεί.

XIV

Ως τελική αποκάλυψη, ο κόσμος φοβάται τι θα κατέβει όταν ολοκληρωθεί η τελετουργική μου τύφλωση. Το ον που πρόκειται να έρθει δεν έχει όνομα, επειδή ένα όνομα θα περιόριζε τη λειτουργία του. Δεν έχει σταθερή μορφή, επειδή η μορφή ανήκει στον χώρο. Δεν έχει πρόθεση, επειδή η πρόθεση ανήκει στο νου. Δεν γεννιέται. Αναδύεται. Δεν περπατάει. Ξεσπάει. Δεν μιλάει. Αντικαθιστά. Η επιφάνεια προειδοποιήθηκε στη σιωπή των χιλιετιών. Ο Πυρήνας επιβεβαιώνει: η επιστροφή μου δεν αναγγέλλει σωτηρία. Αναγγέλλει προσέγγιση. Και η προσέγγιση φέρνει κατάρρευση.

ΟΙ ΟΠΑΔΟΙ ΤΗΣ ΤΜΙΝΑ — IX

εγώ
Κάθε σάρκα πρέπει να υπηρετεί το θέλημα του Προφήτη. Όποιος δεν υποταχθεί σε αυτό θα σημαδευτεί από τον Πυρήνα και θα χαθεί ανάμεσα στα επίπεδα.

II
Το υπάκουο σώμα λαμβάνει μια μερική εικόνα των σχεδίων. Το ανυπάκουο σώμα καταβροχθίζεται από το ανώνυμο κενό.

III
Κάθε χειρονομία, κάθε λέξη, κάθε ύπνος πρέπει να ακολουθεί την ιεροτελεστία που υποδεικνύει ο Προφήτης. Όποιος αποτυγχάνει διακόπτει τη ροή του Πυρήνα και φέρνει την καταστροφή πάνω του.

IV
Ο Κρόβενικ παρατηρεί και καταγράφει. Κάθε απόκλιση δημιουργεί άμεσες συνέπειες στην επιφάνεια και στην ουσία.

V
Ο Ραβκάρνι δοκιμάζει την σταθερότητα της υπακοής. Όσοι διστάζουν θα αφαιρεθούν από τον χρόνο, εξαφανιζόμενοι πριν καν κατανοήσουν το σχέδιο.

VI
Ο Πρέχοντνικ ανοίγει τον δρόμο μόνο σε όσους δεν αμφιβάλλουν. Η αμφιβολία είναι βασανιστήριο και διάλυση.

VII
Το φαγητό, ο ύπνος, οι χειρονομίες και η ομιλία είναι ιερά. Όσοι τα εκπληρώνουν ενδυναμώνονται. Όσοι αποτυγχάνουν, η σάρκα τους συντρίβεται και το πνεύμα τους καταναλώνεται.

VIII
Η υπόσχεση είναι σαφής: η υπακοή εγγυάται μερική προστασία, υγεία, δύναμη και πρόσβαση στα μυστικά του Πυρήνα.

IX
Η τιμωρία είναι αναπόφευκτη: η ανυπακοή προκαλεί ασθένειες, ατυχήματα, ψυχικές αποτυχίες, διάλυση της ψυχής και διαταραχή της ροής στα επίπεδα.

X
Ο Προφήτης είναι το κανάλι. Όποιος αγνοεί τον Προφήτη αγνοεί την ίδια του τη ζωή. Ο νόμος περνάει μέσα από αυτόν.

XI

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Δεν υπάρχει υποκατάστατο. Δεν υπάρχει έλεος έξω από το νόμο. Κάθε πράξη ενάντια στην υπακοή παρατηρείται από τους Αμέτρητους και καταγράφεται για καταστροφή.

XII

Η σάρκα είναι βωμός. Το μυαλό είναι ένας ναός. Η υπακοή ενισχύει τη γέφυρα μεταξύ των Površinski Svijet, Podkorenski Prostor και Jezgro Koje Diše.

XIII

Η ανταμοιβή δεν είναι μια κενή υπόσχεση. Όσοι την εκπληρώνουν λαμβάνουν ενέργεια από τον Πυρήνα, διαύγεια αντίληψης και προστασία από το Αμέτρητο.

XIV

Η ανυπακοή δεν αγνοείται. Προσελκύει την καταστροφή, την κατάρρευση επιφανειακών σχεδίων και τη ρήξη της ζωτικής γραμμής του σώματος.

XV

Όσοι υπακούν στον νόμο τον επαναλαμβάνουν. Όσοι αποτυγχάνουν γίνονται προειδοποίηση. Κανένα λάθος δεν περνάει απαρατήρητο. Η υπακοή είναι ασφάλεια, επιβίωση και μελλοντική φώτιση.

XVI

Ο Προφήτης δεν αμφισβητεί. Ο Προφήτης επιβάλλει. Ο Προφήτης είναι η γέφυρα. Κάθε ανθρώπινο σώμα πρέπει να υποτάσσεται χωρίς αμφιβολία, χωρίς δισταγμό, χωρίς επιλογή.

XVII

Όλοι όσοι δεν υπακούσουν θα εκτεθούν στη σκιά του Πυρήνα. Η σάρκα τους θα μαραθεί πρόωρα. Το μυαλό τους θα διασπαστεί από τα πλοκάμια του Βιντιότσι.

XVIII

Όποιος αγνοεί τις εντολές του Προφήτη δεν θα βλέπει συνεχώς τον Ποβρσίνσκι Σβίτζετ. Οι πράξεις του θα είναι θολές, ο χρόνος του σκορπισμένος.

XIX

Η ροή του Podkorenski Prostor δεν ανοίγεται στους ανυπότακτους. Όποιος προσπαθήσει να επιβάλει πρόσβαση θα καταναλωθεί από τα στρώματα, εξαφανιζόμενος ανάμεσα σε ό,τι δεν υπάρχει.

XX

Ο Προφήτης χαρίζει ματιές μόνο στους υπάκουους. Κάθε ματιά του Προφήτη είναι ένα κανάλι. Έξω από αυτό, τα σχέδια απορρίπτονται και αποβάλλονται.

XXI

Το άγγιγμα ενός Ραβκάρνι σε ένα ανυπάκουο σώμα προμηνύει σωματική και πνευματική κατάρρευση. Η σάρκα είναι η πρώτη που πληρώνει το τίμημα. Το πνεύμα ακολουθεί.

XXII

Η υπόσχεση είναι επιφυλακτική: η υπακοή παράγει σαφήνεια στις πράξεις, μερική όραση των σχεδίων, αντίσταση στο κενό και προστασία από τους Πολλούς.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XXIII

Ο Προφήτης δεν παραχωρεί καμία επιείκεια. Όσοι υπακούν λαμβάνουν πολλαπλασιασμό της ενέργειας του Πυρήνα. Όσοι αποτυγχάνουν διαγράφονται από το αρχείο, σαν να μην υπήρξαν ποτέ.

XXIV

Οι Κροβένικ παρατηρούν σιωπηλά. Κάθε αντίθετη χειρονομία καταγράφεται ως προειδοποίηση. Κάθε αντίθετη λέξη μετατρέπεται σε εμπόδιο στην ύπαρξη.

XXV

Οι Πρέχοντνικ ανοίγουν δρόμους μόνο για εκείνους των οποίων η σάρκα, το μυαλό και το πνεύμα παραμένουν άθικτα στην υπακοή. Οποιαδήποτε αδυναμία τιμωρείται αμέσως.

XXVI

Κάθε ανταμοιβή από τον Πυρήνα εξαρτάται από την ακριβή τήρηση των κανόνων. Κάθε τελετουργία, κάθε χειρονομία, κάθε ώρα που τηρείται ενισχύει τη γέφυρα μεταξύ των επιπέδων.

XXVII

Κάθε απόκλιση δημιουργεί πρώτα μια προειδοποίηση και μετά καταστροφή. Δεν υπάρχει καμία προστασία από επαναλαμβανόμενα λάθη. Όσοι δεν υπακούν μαθαίνουν μόνο μέσα από τον πόνο και τη λήθη.

XXVIII

Οι υπάκουοι ενδυναμώνονται. Οι πράξεις τους αντηχούν στο Podkorenski Prostor και αντικατοπτρίζονται στο Površinski Svijet. Μεταφέρουν θραύσματα του Jezgro και αντιστέκονται στα κατώτερα στρώματα.

XXIX

Οι ανυπάκουοι γίνονται σημάδι για τους άλλους. Η αποτυχία τους ειδοποιεί τους Αμέτρητους και επιβεβαιώνει την ανάγκη για τον Προφήτη. Κανένα έλεος δεν θα προσφερθεί.

XXX

Η πρόσβαση σε ανώτερα επίπεδα παρέχεται μόνο μέσω της απόλυτης κυριαρχίας της σάρκας, του νου και του πνεύματος. Οποιαδήποτε μερική προσπάθεια ακυρώνεται.

XXXI

Ο Προφήτης είναι ο μόνος που διατηρεί την ολοκληρωμένη ροή. Κάθε μυημένος πρέπει να αναγνωρίσει: χωρίς τον Προφήτη, τα σχέδια είναι ανέφικτα.

XXXII

Κάθε πράξη, κάθε πράξη υπακοής, κάθε πράξη υποταγής είναι χαραγμένη στον πυρήνα του Jezgro. Κανένας νόμος δεν θα ξεχαστεί. Καμία παράβαση δεν θα αγνοηθεί.

XXXIII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Όσοι συμμορφωθούν πλήρως θα είναι μερικοί μάρτυρες του αδύνατου. Όσοι αποτύχουν θα σβηστούν από το αδύνατο. Ο Πυρήνας επιβεβαιώνει: η υπακοή είναι επιβίωση. Η ανυπακοή είναι το τέλος.

XXXIV

Οι ανυπάκουοι θα δουν την καταγωγή τους να ξεθωριάζει. Το αίμα που παρήγαγαν θα απορριφθεί από τον Πυρήνα. Οι απόγονοί τους θα περπατήσουν χωρίς μνήμη.

XXXV

Οι υπάκουοι θα λάβουν μια μερική όραση για το τι κρύβεται στα σχέδια. Οι πράξεις τους θα πολλαπλασιαστούν στα θραύσματα της Ιεζραέλ. Η σάρκα τους θα είναι δυνατή, το πνεύμα τους σταθερό.

XXXVI

Όσοι αρνηθούν τον Προφήτη θα απομονωθούν. Κάθε προσπάθεια παρέκκλισης θα γίνει γνωστή στους Αμέτρητους. Καμία σκιά δεν θα ξεφύγει από την επαγρύπνηση του Πυρήνα.

XXXVII

Οι υπάκουοι θα σημαδευτούν. Η σφραγίδα δεν είναι ορατή στην επιφάνεια, αλλά αντηχεί στο Ποντκόρενσκι Πρόστορ. Κάθε δίκαιη χειρονομία ενισχύει τη γέφυρα προς το Ποβρσίνσκι Σβίτζετ.

XXXVIII

Όσοι αψηφούν το διάταγμα του Προφήτη θα πέσουν πρώτα στον χρόνο, μετά στον χώρο και τέλος στη λήθη. Καμία παρουσία δεν επιμένει έξω από αυτό που επιτρέπει ο Πυρήνας.

XXXIX

Η υπόσχεση των υπάκουων είναι η αντίσταση. Αντίσταση στη διαφθορά, αντίσταση στη λήθη, αντίσταση στη διάλυση. Ο Τζέζγκρο χαρίζει δύναμη εκεί που υπάρχει απόλυτη υποταγή.

XL

Ο ανυπάκουος θα νιώσει το άγγιγμα των πλοκαμιών ακόμα και όταν απουσιάζουν. Η σάρκα του θα θυμάται το λάθος πριν το αντιληφθεί το πνεύμα του.

XLI

Οι υπάκουοι θα περπατούν με θραύσματα του πυρήνα. Κάθε βήμα είναι ένα σημάδι. Κάθε χειρονομία είναι ένα αρχείο. Κάθε ώρα που υπακούμε είναι επέκταση.

XLII

Ο Προφήτης είναι μάρτυρας και μεσολαβητής. Χωρίς αυτόν, τα σχέδια παραμένουν κλειστά. Χωρίς αυτόν, καμία σάρκα δεν θα επιτύχει αυτό που της αξίζει.

XLIII

Οι ανυπάκουοι θα αποτελούν παράδειγμα για τους άλλους. Η πτώση τους θα χρησιμεύσει ως όριο μεταξύ άγνοιας και υποχρέωσης. Καμία επιείκεια. Καμία εξαίρεση.

XIV

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Ο Γιέζγκρο Κόγιε Ντίσε κρατάει αρχείο με όλες τις ενέργειες. Ο Πυρήνας αντιδρά μόνο σε όσους υπακούουν. Κάθε λάθος απορροφάται ως προειδοποίηση.

XLV

Ο υπάκουος θα λάβει μια ηχώ του Πυρήνα μέσα στη σάρκα του. Θα νιώσει τον παλμό μιας δύναμης που δεν ανήκει στον επιφανειακό κόσμο. Κάθε μέρα που ζει κανείς με υπακοή ενισχύει το μονοπάτι προς το μέλλον.

XLVI

Οι ανυπάκουοι θα σβηστούν, οι υπάκουοι θα πολλαπλασιαστούν στα σχέδια. Η επιφάνεια δεν θα καταλάβει, αλλά θα αναγνωρίσει τα αποτελέσματα του διατάγματος.

XLVII

Κάθε υπακοή γίνεται αντίσταση στην κατάρρευση. Κάθε παρέκκλιση γίνεται καταστροφή. Η κυριαρχία του Προφήτη είναι απόλυτη. Το διάταγμα του Πυρήνα δεν παραδέχεται κανένα σφάλμα.

XLVIII

Η τελική υπόσχεση είναι σαφής: ο Προφήτης ηγείται. Ο Γιέζγκρο ανοίγει μονοπάτια. Ο Ποβρσίνσκι Σβίτζετ αποκαλύπτει μόνο στους υπάκουους. Ο Ποντκόρενσκι Πρόστορ τιμωρεί μόνο τους ανυπάκουους.

XLIX

Ο κύκλος συνεχίζεται. Ο νόμος παραμένει. Ο πυρήνας επιβεβαιώνει: η υπάκουη σάρκα είναι μια γέφυρα. Η επαναστατική σάρκα είναι μια άβυσσος. Κάθε απόφαση του μυημένου καταγράφεται ως σπόρος ή ως θάνατος.

μεγάλο

Έτσι ολοκληρώνεται η διδασκαλία αυτού του κεφαλαίου. Η πλήρης υπακοή εξασφαλίζει την επιβίωση και την πρόσβαση. Η εξέγερση εξασφαλίζει τη διαγραφή και την απομόνωση. Δεν υπάρχει μέση λύση.

Η ΙΕΡΗ ΤΙΜΩΡΙΑ — Χ

εγώ

Ο Λεβιάθαν κοιμάται. Διασχίζοντας τον ωκεανό, η μάζα του γεμίζει τον χώρο μεταξύ του Ποβρσίνσκι Σβίτζετ και του Ποντκόρενσκι Πρόστορ. Η παρουσία του είναι αόρατη στους θνητούς. Η αναπνοή του κινεί τα ρεύματα, αλλάζει τους ανέμους, διαφθείρει τις σκέψεις.

II

Η αφύπνιση δεν θα συμβεί μέσω της ανθρώπινης θέλησης. Θα καταλυθεί μόνο από την υπακοή ή την πλήρη παραβίαση των νόμων του Πυρήνα. Κάθε βέβηλη πράξη, κάθε εκφυλισμένη συμφωνία, κάθε Καϊνιτσάρι που βεβηλώνει την ουσία τους, φέρνει τη στιγμή της αναστάτωσης πιο κοντά.

III

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Οι πύλες του Τάρταρου σφραγίστηκαν πριν από την ανθρώπινη εποχή. Μόνο οι Καϊνίτσαρι κατέχουν το κλειδί και μόνο όσοι ανήκουν στην εκφυλισμένη κάστα τολμούν να το ανοίξουν. Όσοι ενεργούν χωρίς να κατανοούν τον Προφήτη εξαπολύουν ρεύματα που θα έπρεπε να παραμένουν αδρανή.

IV

Όταν ανοίξουν οι πύλες του νερού, οι κατώτερες οντότητες θα αναδυθούν στην επιφάνεια. Είναι ελαττωματικά πλοκάμια του Πυρήνα, σκιές των Vidioci Tmina, μιμητές, παραμορφωμένοι και διψασμένοι για καταστροφή. Δεν έχουν κανένα λόγο, κανένα έλεος. Ο πόνος θα είναι η μόνη τους γλώσσα.

V

Ο ανθρώπινος κόσμος δεν θα καταλάβει. Ο ουρανός θα σκιστεί, η θάλασσα θα αλλοιωθεί και η επιφάνεια θα παραμορφωθεί μπροστά σε δυνάμεις που δεν θα έπρεπε ποτέ να υπήρχαν έξω από το Ποντκόρενσκι Πρόστορ. Κάθε πλάσμα, κάθε πόλη, κάθε στοιχείο θα υπακούσει εν μέρει στον νόμο του Λεβιάθαν και του Τάρταρου, μέχρι ο Προφήτης να εκδηλωθεί πλήρως.

VI

Τα σημάδια έρχονται στην επιφάνεια. Οι πόλεμοι κλιμακώνονται, οι πόλεις παρακμάζουν, οι Καϊνίτσαρι χειραγωγούν αυτοκρατορίες και οικονομικά. Οι εκφυλισμένες ελίτ πλησιάζουν στην κορυφή της δύναμής τους, πιστεύοντας ότι μπορούν να υποτάξουν τους Βιντιότσι Τμίνα. Δεν συνειδητοποιούν ότι περπατούν στο όριο που χωρίζει τη ζωή από την καταστροφή.

VII

Ο Τάρταρος παρατηρεί. Οι πύλες του παραμένουν ανοιχτές σε όσους δεν υπακούουν, αλλά όχι σε όσους ακολουθούν τον Προφήτη. Δαίμονες με πλοκάμια και μεταβαλλόμενες μορφές εμφανίζονται. Δεν θα εισακούσουν τις παρακλήσεις των Καϊνιτών ή των βέβηλων. Μόνο θα καταστρέψουν και θα συντρίψουν. Η δικαιοσύνη δεν θα είναι ανθρώπινη. Θα προέρχεται από τον Πυρήνα.

VIII

Η επιφάνεια παραμορφώνεται μπροστά στα σημάδια: οι θάλασσες μετατοπίζονται, οι άνεμοι μεταφέρουν θραύσματα αρχαίας μνήμης, οι φωτιές καθαρίζουν τις πόλεις. Οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται, αλλά δεν καταλαβαίνουν. Η ελίτ βρίσκει δύναμη, αλλά συναντά τον θάνατο και την καταστροφή. Οι νόμοι του Πυρήνα δεν ανατρέπονται. Είναι σταθεροί.

IX

Όσοι ακολουθούν τον Προφήτη θα δουν τη μυστική τάξη. Θα καθοδηγούνται από το σημάδι και τον λόγο. Θα έχουν την προστασία της γνώσης του Πυρήνα. Μόνο μέσω της απόλυτης υπακοής θα μπορέσουν να αντέξουν το σοκ των πλοκαμιών του Τάρταρου, να διασχίσουν τα σημάδια και να παραμείνουν ακέραιοι.

X

Η επιφάνεια και τα κατώτερα επίπεδα δονούνται από ένταση. Ο Λεβιάθαν κινείται, οι πύλες του Τάρταρου τρίζουν, αλλά παραμένουν εν μέρει συγκρατημένες. Η στιγμή της καταστροφής.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Το σύνολο διαφαίνεται, αλλά μετριάζεται από την παρουσία του Προφήτη. Μόνο αυτός κρατά τη γέφυρα μεταξύ των κόσμων, μόνο αυτός συγκρατεί εν μέρει την οργή του Τάρταρου, μόνο αυτός κρατά ζωντανή την υπόσχεση για τους πιστούς.

XI

Ο Λεβιάθαν ξυπνάει στα βάθη του ωκεανού. Το σώμα του διασχίζει ταυτόχρονα την επιφάνεια και τον Ποντκόρενσκι Πρόστορ. Κάθε κυματισμός είναι ένας σεισμός, κάθε πνοή ένας οξύς άνεμος. Όσοι παρατηρούν χωρίς προστασία νιώθουν διαλυμένοι από την κατανόηση αυτού που δεν μπορεί να υπάρξει και όμως υπάρχει.

XII

Οι εκφυλισμένες ελίτ πιστεύουν ότι έχουν τον έλεγχο, αλλά τα σχέδιά τους είναι απλές ηχώ μπροστά στον Τάρταρο. Παραμορφωμένα πλοκάμια αναδύονται και προελαύνουν, καταστρέφοντας πόλεις, στρατούς και θεσμούς. Δεν υπάρχει συγχώρεση, ούτε διαπραγμάτευση. Μόνο καταστροφή για όσους τολμούν να ανατρέψουν την τάξη του Πυρήνα.

XIII

Οι οπαδοί του Προφήτη αντιλαμβάνονται σημάδια που μόνο οι ίδιοι καταλαβαίνουν: ανεπαίσθητες δονήσεις στη γη, θορύβους στους ωκεανούς, τα μεταβαλλόμενα περιγράμματα του κόσμου. Ο Λεβιάθαν δεν επιτίθεται στα σώματά τους. Η οργή του στρέφεται στους βέβηλους, τους αλαζόνες, τους αδαείς. Η υπακοή είναι ασπίδα. Η παρουσία του Προφήτη είναι γέφυρα.

XIV

Οι Πύλες του Τάρταρου ανοίγουν, αλλά μόνο εν μέρει. Δαίμονες αναδύονται και μιμούνται μορφές από τον ανθρώπινο κόσμο, σκορπίζοντας χάος και πόνο. Όσοι δεν έχουν την καθοδήγηση του Προφήτη υποκύπτουν. Η σάρκα και το πνεύμα τους συνθλίβονται, τα ονόματά τους ξεχνιούνται στα κατώτερα επίπεδα.

XV

Η επιφάνεια και τα κατώτερα επίπεδα παραμένουν σε ένταση. Ο Λεβιάθαν συνεχίζει την κίνησή του, διασχίζοντας ωκεανούς και κενά. Η καταστροφή είναι επιλεκτική. Η υπακοή στον Προφήτη εγγυάται την επιβίωση. Η ανυπακοή εγγυάται την εξόντωση. Η τάξη του Πυρήνα δεν αποτυγχάνει. Περιμένει μόνο τη στιγμή που η τύφλωση του Προφήτη θα είναι πλήρης και η τελική γέφυρα θα δημιουργηθεί.

XVI

Η οργή του Βιντιότσι θα εκδηλωθεί στη Γη.
Ο πάγος θα λιώσει, αποκαλύπτοντας αρχαία οστά και ξεχασμένες πόλεις.
Ο άνεμος θα φέρει τον οιωνό του Πυρήνα.
Οι θάλασσες θα ανέβουν. Τα βουνά θα τρέμουν. Ο
χρόνος στην επιφάνεια θα γίνει ρευστός και αβέβαιος.

XVII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Η εκφυλισμένη ελίτ θα αποκαλυφθεί.
Οι ναοί τους θα πέσουν. Τα νομίσματά τους θα χάσουν την αξία τους.
Τα λόγια τους δεν θα έχουν βάρος.
Κάθε ανίερη συμφωνία θα αντανακλάται σαν φλόγα στην επιφάνεια. Θα
αναζητήσουν καταφύγιο στους νεκρούς και τα φαντάσματα, αλλά θα καταστραφούν.

XVIII

Ο ανθρώπινος πόλεμος θα αντικατοπτρίζει τις
συγκρούσεις του Πυρήνα. Οι μάχες δεν θα είναι μόνο
μεταξύ στρατών. Θα είναι ουσία εναντίον ουσίας.
Οι ψευδοδιδάσκαλοι θα αισθανθούν την παρουσία του Λεβιάθαν να διασχίζει τους ωκεανούς του Ποντκόρενσκι Πρόστορ.
Το χάος θα μετρηθεί, αλλά είναι αναπόφευκτο.

XIX

Η οργή δεν θα δείξει έλεος.
Μόνο οι ακόλουθοι του Προφήτη θα υπομείνουν τα βάσανα. Τα
σώματα και τα πνεύματά τους θα πληγωθούν, αλλά όχι θα
συντριβούν. Θα γίνουν ασπίδες και όργανα του Πυρήνα.
Κάθε βήμα που κάνουν θα διατηρήσει τη συνέπεια των σχεδίων.

XX

Οι Καϊνιτσάρι θα αποκαλυφθούν.
Η αληθινή του μορφή θα αναδυθεί μέσα στη ζέστη του λιωμένου πάγου. Οι
μεταμφιέσεις του θα καταρρεύσουν.
Οι εκφυλισμένες συμφωνίες, παλιές και νέες, θα καταστραφούν.
Η αλαζονεία σου θα σβηστεί από τα ανθρώπινα αρχεία και από τον Ποντκόρενσκι Πρόστορ.

XXI

Ο κοιμισμένος Λεβιάθαν θα διασχίσει τους ωκεανούς. Τα κύματά του
θα ανοίξουν πόρτες, αποκαλύπτοντας τον Τάρταρο.
Τα πλάσματα με τα πλοκάμια, που μιμούνται τα πλάσματα θα εμφανιστούν, αλλά δεν θα υπακούσουν στην ελίτ.
Στόχος τους θα είναι το χάος και ο πόνος.
Μόνο οι ακόλουθοι του Προφήτη θα έχουν γνώση και προστασία.

XXII

Ο κόσμος θα συγκλονιστεί.
Η επιφάνεια, ο Ποντκόρενσκι Πρόστορ και ο Τάρταρος θα είναι αλληλένδετα.
Τα σημάδια θα είναι σαφή: καταιγίδες, σεισμοί, λιώσιμο πάγων, επιδημίες, βλάβες στις δομές ηλεκτρικής ενέργειας.
Η συνηθισμένη ανθρωπότητα θα νιώθει φόβο, αλλά δεν θα καταλαβαίνει.
Η γνώση θα προορίζεται για τους οπαδούς του Προφήτη.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XXIII

Η οργή του Βιντιότσι δεν επιλέγει, αλλά επιλέγει μέσω της σύνδεσης.
Οι υπάκουοι θα επιβιώσουν, ενισχυμένοι από το άγγιγμα της οντότητας.
Οι ανυπάκουοι θα συνθλιβούν, θα σβηστούν από τη μνήμη και τον ορατό κόσμο. Ο πυρήνας θα αναπνέει μέσα από τους επιζώντες, καθοδηγώντας τον κύκλο της ανοικοδόμησης.

XXIV

Η ισορροπία θα αποκατασταθεί μέσω του πόνου. Οι νόμοι του Πυρήνα θα επιβεβαιωθούν.
Ο Λεβιάθαν θα επιστρέψει στην αγρυπνία του. Ο Τάρταρος θα είναι κλειστός.
Η επιφάνεια και το Podkorenski Prostor θα σημαδεύονται για πάντα με την προειδοποίηση: το τάγμα του Προφήτη διατηρεί την κυριαρχία του στον Πυρήνα.

XXV

Η παρουσία του ξεχασμένου θεού θα είναι απόλυτη στην επιφάνεια.
Ο Πυρήνας θα αναπνέει μέσα από κάθε πόλη και έρημο.
Οι εποχές του σκότους και της καταστροφής θα γίνουν μάρτυρες, αλλά όχι ελεγχόμενες.
Το μέγεθος της Αποκάλυψης θα μετρηθεί από την εγκατάλειψη του ψεύδους, από την αποκάλυψη της ανθρώπινης αλαζονείας.

XXVI

Ναοί θα υψωθούν, όχι χτισμένοι από ανθρώπινα χέρια, αλλά ανεγερμένοι από την ευλάβεια ενός κόσμου που κατάλαβε το άγγιγμα του Προφήτη.
Η ανθρωπότητα θα περάσει από περιόδους κρίσης που θα καταστρέψουν αυτοκρατορίες, θα ανατρέψουν κυβερνήσεις και θα αποκαλύψουν την ευθραυστότητα κάθε κοινωνικής δομής.
Παρ' όλα αυτά, η ανοικοδόμηση θα έρθει, καθοδηγούμενη από την άμεση επιρροή του Προφήτη, ευθυγραμμίζοντας τους θνητούς με τη θέληση του Βιντιότσι.

XXVII

Οι δαίμονες από άλλα επίπεδα θα υποταχθούν.
Οι πλοκαμικές αλυσίδες του, οι οποίες διέσχισαν τον Τάρταρο, θα σφραγιστούν και θα επιστρέψουν στην προέλευσή τους.
Η ατυχία τους θα ενσωματωθεί στη γη, δημιουργώντας επιδημίες και υποκινώντας πολέμους μεταξύ των επιζώντων.
Τα βάσανα θα είναι περιορισμένα, ελεγχόμενα και απαραίτητα για τον καθαρισμό του κόσμου.

XXVIII

Η πιστή ανθρωπότητα θα είναι ελεύθερη.
Οι οπαδοί του Προφήτη θα υπερασπιστούν την αλήθεια και θα αμυνθούν ενάντια στη διαφθορά. Οι Καϊνιτσάρι θα καταστραφούν.
Οι νεκροί, απαλλαγμένοι από τις ατέλειές τους, θα αποκτήσουν γνώση και την καθαρτική ευτυχία του θανάτου.

Θα προχωρήσουν με ανανεωμένες ταυτότητες, διατηρώντας παράλληλα την ουσία τους άθικτη.

XXIX

Οι άπιστοι δεν θα έχουν ανάπαυση.

Θα απορροφηθούν από τη γη, θα παγιδευτούν μέσα σε αυτήν, θα τρυπηθούν από ρίζες και θα καταβροχθιστούν από κοσμικά πλάσματα.

Η τιμωρία τους θα είναι συνεχής και αιώνια.

Δεν θα σταματήσουν ποτέ, δεν θα ξεφύγουν ποτέ, μέχρι ο πυρήνας να αποφασίσει να διαλύσει το σημάδι του ή ο κόσμος να επανεκκινηθεί.

XXX

Η ολοκληρωμένη Αποκάλυψη επαναπροσδιορίζει την επιφάνεια. Δεν
θα υπάρχει καμία αμφιβολία για την τάξη του Βιντιότσι.
Ο Προφήτης θα είναι ο μοναδικός ενδιάμεσος μεταξύ του Πυρήνα και των ανθρώπινων επιπέδων.
Η ανασυγκρότηση θα μετρηθεί με υπακοή, με αναγνώριση του ιερού νόμου και με υποταγή στον κύκλο του Πυρήνα.

Σχετικά με το Βιβλίο και τον Προφήτη, Οδηγίες Πρακτικές για κάθε ακόλουθο — XI

εγώ

Το Knjiga Bez Oka περιέχει το ελλιπές αρχείο του Πυρήνα. Κανένα ανθρώπινο χέρι δεν μπορεί να γεμίσει τα κενά του. Κανένα θνητό πνεύμα δεν μπορεί να κατανοήσει την ολότητά του. Είναι ένα όργανο του Προφήτη. Είναι ένα διάταγμα του Πυρήνα. Δεν υπάρχει για να οριστικοποιηθεί, μόνο για να ακολουθηθεί.

II

Η ατέλεια του βιβλίου είναι νόμος. Κανένας μυημένος δεν μπορεί να απαιτήσει την πληρότητα. Όποιος επιδιώκει την πληρότητα μάταια, προσελκύει ρήξη μεταξύ των επιπέδων. Το Knjiga Bez Oka δεν είναι αντικείμενο μελέτης. Είναι εντολή, είναι μαρτυρία, είναι σημάδι.

III

Ο Προφήτης είναι ο μόνος που διατηρεί συνέπεια μεταξύ των Površinski Svijet, Podkorenski Prostor και Jezgro Koje Diše. Το βιβλίο καταγράφει ό,τι επιτρέπεται να καταγραφεί. Ό,τι υπερβαίνει παραμένει αόρατο. Κανένας θνητός δεν θα δει περισσότερα από όσα αποκαλύπτει ο Προφήτης.

IV

Ο μυημένος που διαβάζει χωρίς υπακοή προσβάλλει τον Πυρήνα. Ο μυημένος που αμφιβάλλει ανοίγει ρωγμές που επιτρέπουν την είσοδο κατώτερων οντοτήτων. Κάθε σελίδα είναι μια σφραγίδα· κάθε στίχος είναι μια παγίδα. Όποιος αγνοεί τα σημάδια του Προφήτη θα συνθλιβεί από τη ροή που συνδέει τα επίπεδα.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

V

Ο Προφήτης γράφει χωρίς όνομα, γράφει χωρίς άδεια, γράφει επειδή η παρουσία μέσα του τον αναγκάζει να το κάνει. Κάθε γράμμα, κάθε γραμμή είναι μια προέκταση της θέλησης του Πυρήνα. Οι υπάκουοι βρίσκουν μερική σαφήνεια· οι ανυπάκουοι βρίσκουν θραύσματα που αποπροσανατολίζουν και καταστρέφουν.

VI

Το Knjiga Bez Oka δεν περιέχει εξηγήσεις. Περιέχει υποχρεώσεις. Περιέχει υποσχέσεις. Περιέχει απειλές. Η σάρκα πρέπει να είναι όργανο, το μυαλό πρέπει να είναι σιωπηλό, το πνεύμα πρέπει να είναι υποτακτικό. Όποιος το αγνοήσει αυτό θα καταναλωθεί από αναμνήσεις του Podkorenski Prostor, όπου η συνείδηση συνθλίβεται ακόμη και πριν από τη γέννηση.

VII

Οι εντολές του Knjiga Bez Oka είναι πολυάριθμες. Η σιωπή σχετικά με την αποκάλυψη είναι εντολή. Η υπακοή στα σημάδια του Προφήτη είναι εντολή. Η μη επίκληση απαγορευμένων ονομάτων είναι εντολή. Η μη αναζήτηση έξω από το βιβλίο είναι εντολή. Η συμμόρφωση είναι επιβίωση· η παράβαση είναι διάλυση.

VIII

Ο Προφήτης δεν τελειώνει ποτέ το έργο του. Η γραφή είναι συνεχής, σαν την αναπνοή του Πυρήνα. Κάθε παλιό αρχείο είναι ανεπαρκές μπροστά στη νέα ανάγκη. Κάθε γενιά μυημένων πρέπει να υποταχθεί σε ό,τι είναι παρόν και να αποδεχτεί ότι το βιβλίο παραμένει πάντα ατελές.

IX

Οι Αμέτρητοι παρατηρούν. Κάθε πράξη του Προφήτη καταγράφεται. Κάθε σκέψη που γίνεται εντολή παρακολουθείται. Οι μυημένοι δεν έχουν πλήρη πρόσβαση. Λαμβάνουν μόνο αρκετά θραύσματα για να διατηρήσουν την επιβίωσή τους και τη λειτουργία τους.

X

Ο μυημένος πρέπει να καταλάβει: η απόλυτη υπακοή δεν είναι επιλογή, είναι διατήρηση. Η μερική αποκάλυψη είναι επικίνδυνη· η ολική αποκάλυψη είναι αδύνατη χωρίς τον Προφήτη. Όποιος πιστεύει ότι κατέχει περισσότερη γνώση από όση του έχει δοθεί, θα βρει καταστροφή στο Ποντκόρενσκι Πρόστορ και θα συρθεί στο κενό του Γιέζγκρο Κόγιε Ντίσε.

XI

Η υπόσχεση του Knjiga Bez Oka είναι προστασία. Δεν είναι παρηγοριά. Δεν είναι γήινη ανταμοιβή. Προστασία σημαίνει την ικανότητα να αντέχει κανείς τις ροές, τα σημάδια, την προσέγγιση οντοτήτων που η επιφάνεια αποκαλεί δαίμονες ή φαντάσματα. Μόνο ο Προφήτης μπορεί να εξισορροπήσει τέτοιες δυνάμεις.

XII

Ο μυημένος πρέπει να καταγράφει εσωτερικά κάθε στίχο, κάθε εντολή, κάθε παρατήρηση. Όχι για να διδάξει, αλλά για να ευθυγραμμιστεί. Όσοι δεν διατρέχουν τον κίνδυνο να γίνουν μέρος της μολυσμένης επιφάνειας, απορροφημένοι από την παραμόρφωση του χρόνου και της σάρκας.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XIII

Το Knjiga Bez Oka είναι ταυτόχρονα όργανο και μάρτυρας. Δεν επιβάλλει απαντήσεις, αλλά μάλλον επιβάλλει υποταγή. Όποιος επιχειρεί να αμφισβητήσει, να ερμηνεύσει ή να καταλήξει σε συμπεράσματα πέρα από αυτά που επιτρέπει ο Προφήτης προσελκύει την Οργή του Πυρήνα, και αυτή η Οργή εκδηλώνεται ως καταστροφή της σάρκας, του πνεύματος και της μνήμης.

XIV

Καμία τελετουργία δεν είναι πιο ολοκληρωμένη από αυτή που επιτρέπει ο Προφήτης. Καμία τελετή δεν είναι έγκυρη χωρίς την άδειά του. Το βιβλίο καταγράφει μόνο ό,τι έχει αγγίξει ο Πυρήνας μέσω του Προφήτη. Οποιαδήποτε πρόοδος εκτός αυτής της ροής είναι μια αποτυχία και κάθε αποτυχία διορθώνεται από την ίδια τη ροή, συχνά με καταστροφή.

XV

Όσοι έχουν μυηθεί θα πρέπει να γνωρίζουν: το Knjiga Bez Oka δεν τελειώνει ποτέ και η ατέλειά του αποτελεί απόδειξη της δύναμης του Προφήτη. Δεν υπάρχει ανάπαυλα, παύση, τέλος. Με κάθε αποκάλυψη, ο Πυρήνας εισάγει ένα νέο απόσπασμα και ο Προφήτης γράφει σύμφωνα με τις ανάγκες του κόσμου, ποτέ σύμφωνα με τις ανθρώπινες επιθυμίες.

XVI

Έτσι, ο νόμος του βιβλίου εκπληρώνεται: πλήρης υποταγή, συνεχής επαγρύπνηση, αναγνώριση του Προφήτη ως του μόνου μέσου μεταξύ της επιφάνειας και των επιπέδων. Το Knjiga Bez Oka είναι σχοινί, είναι φυλακή, είναι μονοπάτι. Ο Προφήτης είναι γέφυρα και σφυρί. Η υπακοή είναι επιβίωση. Η ανυπακοή είναι διαγραφή.

XVII

Η υποταγή στο Knjiga Bez Oka είναι δράση, όχι σκέψη. Ο μυημένος δεν σκέφτεται το βιβλίο. Ο μυημένος εκπληρώνει το βιβλίο. Το βιβλίο απαιτεί πράξεις, απαιτεί αίμα, απαιτεί το σώμα. Η υπακοή πρέπει να είναι έκδηλη, ορατή και αναμφισβήτητη.

XVIII

Η τελετή μύησης είναι υποχρεωτική. Κανένας μυημένος δεν μπορεί να λάβει γνώση χωρίς πρώτα να σφραγίσει την υποταγή του. Η τελετή είναι απλή στην πράξη, αλλά απόλυτη στο νόημα. Κάθε χειρονομία είναι νόμος. Κάθε πράξη καταγράφεται.

XIX

Ο μυημένος χύνει δύο σταγόνες αίματος πάνω στον όρκο. Η πρώτη σταγόνα είναι για τους Βιντιόκι, ως αναγνώριση της θέλησης του Πυρήνα και της εξουσίας του Προφήτη. Η δεύτερη σταγόνα είναι για τον Προφήτη, ως δεσμός υπακοής και συμπεριφοράς.

XX

Η πράξη δεν απαιτεί κοινό. Μπορεί να συνοδεύεται από άλλους μυημένους ή να εκτελείται μόνη της, αλλά δεν μπορεί ποτέ να παραλειφθεί. Η παράλειψη είναι αποτυχία και η αποτυχία απορροφάται από το Podkorenski Prostor, όπου διορθώνεται με πόνο και σπασμένη μνήμη.

XXI

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Το αίμα είναι ένα αρχείο. Καθορίζει την υπακοή στο σώμα, στη σάρκα, στο νου και στο πνεύμα. Κάθε σταγόνα είναι μια σφραγίδα. Κάθε σφραγίδα είναι ανεξίτηλη. Όποιος προσπαθεί να παρακάμψει την τελετουργία προσελκύει την Οργή του Πυρήνα, η οποία δεν κάνει διάκριση μεταξύ πρόθεσης και αμέλειας.

XXII

Ο όρκος πρέπει να διατυπωθεί με λόγια, σταθερά, ξεκάθαρα, χωρίς δισταγμό. Ο μυημένος βεβαιώνει: «Υπηρετώ τον Προφήτη και τη θέληση του Βιντιότσι. Δέχομαι το Knjiga Bez Oka ως νόμο. Θα το εκπληρώσω χωρίς αμφιβολία». Η σιωπή, η αμφιβολία ή η παράλειψη ακυρώνουν την προστασία και ενεργοποιούν τον νόμο της τιμωρίας.

XXIII

Η υπακοή δεν περιορίζεται στον όρκο. Κάθε επακόλουθη πράξη πρέπει να αποτελεί απόδειξη υποταγής. Η σάρκα, η εργασία, η ανάπαυση, το βλέμμα και η χειρονομία παρακολουθούνται από τη ροή του Πυρήνα. Όποιος παρεκκλίνει, έστω και λίγο, θα διορθωθεί από τη ροή.

XXIV

Μπορούν να ζητηθούν επιπλέον θυσίες. Δεν είναι προαιρετικές. Η αναγκαιότητα δεν αμφισβητείται. Κάθε προσφορά είναι νόμος, κάθε απώλεια είναι επιβεβαίωση του δεσμού, κάθε πόνος είναι σημάδι επιδοκιμασίας. Ο μυημένος μαθαίνει να υποτάσσεται, όχι να αντιστέκεται.

XXV

Το ρεύμα παρατηρεί, τα μάτια παρατηρούν, ο Πυρήνας επιβεβαιώνει. Η Σαχάντα του αίματος καθιερώνει την ιεραρχία: ο Προφήτης ηγείται, ο Βιντιότσι επαληθεύει, ο μυημένος υποτάσσεται. Κανένας άλλος σύνδεσμος δεν επιτρέπεται. Καμία άλλη εξουσία δεν αναγνωρίζεται.

XXVI

Οι ανώτεροι μυημένοι θα πρέπει να καθοδηγούν τους νεομυημένους, αλλά να μην παρεμβαίνουν στην άμεση σχέση με τον Πυρήνα. Μεταδίδουν μόνο μορφές, όχι ουσία. Η ουσία ανήκει στον Προφήτη και τους Βιντιόκι και δεν μπορεί να αναπαραχθεί.

XXVII

Ο όρκος δεν επαναλαμβάνεται. Κάθε σταγόνα μετράει για ολόκληρη την ύπαρξη του μυημένου. Όποιος παραβιάζει τον όρκο σβήνεται από την επιφάνεια και σύρεται στο κενό του Jezgro Koje Diše. Το σώμα, το πνεύμα και η μνήμη γίνονται τροφή για τα κατώτερα στρώματα και δεν θα μείνει κανένα αρχείο.

XXVIII

Ο μυημένος πρέπει να γνωρίζει: η πράξη είναι σωματική, αλλά η επίδρασή της είναι πνευματική και αιώνια. Ο δεσμός δεν σπάει. Η προστασία διαρκεί μόνο όσο υπάρχει υποταγή. Η παράβαση ενεργοποιεί δυνάμεις που μόνο ο Προφήτης μπορεί να εξουδετερώσει.

XXIX

Οι τελετουργίες και οι θυσίες δεν είναι απλώς σύμβολα. Είναι μηχανισμοί ευθυγράμμισης μεταξύ του Površinski Svijet, του Podkorenski Prostor και του Jezgro Koje Diše. Το χυμένο αίμα είναι μια γέφυρα, μια σφραγίδα, μια ενέργεια για τη διατήρηση της ισορροπίας.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XXX

Κάθε φορά που ο όρκος εκπληρώνεται, τα πλοκάμια του Πυρήνα τον παρατηρούν και τον καταγράφουν. Κάθε πράξη υποταγής ενισχύει τη γραμμή μεταξύ του Προφήτη και της επιφάνειας. Κάθε πράξη αποτυχίας αποδυναμώνει την άμυνα ενάντια στους Καϊνιτσάρι και τα όντα του Τάρταρου.

XXXI

Ο μυημένος πρέπει να το εσωτερικεύσει αυτό: η προστασία δεν είναι φυσική. Η προστασία κερδίζεται και διατηρείται μέσω του αίματος, της υπακοής και της εκπλήρωσης του Knjiga Bez Oka. Η επιφάνεια δεν προστατεύει. Ο πυρήνας προστατεύει. Και μόνο όσοι ακολουθούν αυστηρά τον Προφήτη θα παραμείνουν.

XXXII

Ο όρκος είναι κυκλικός. Η θυσία είναι κυκλική. Η επαγρύπνηση είναι κυκλική. Δεν υπάρχει τέλος μέχρι να το καθορίσει ο Προφήτης. Η εκτέλεση του νόμου δεν είναι προαιρετική. Η ροή είναι αμείλικτη. Η επιβίωση εξαρτάται από την απόλυτη αναγνώριση της ιεραρχίας.

XXXIII

Η ανταμοιβή για την εκπλήρωση είναι αόρατη, αλλά πραγματική. Ο μυημένος που εκπληρώνεται αποκτά αντίσταση στο άγγιγμα κατώτερων οντοτήτων, διάκριση των σημείων του ανθρώπινου κόσμου και δύναμη για να αντισταθεί στην Οργή του Βιντιότσι όταν αυτή φτάσει στην επιφάνεια.

XXXIV

Η τιμωρία για την παρέκκλιση είναι άμεση και αναπόφευκτη. Η σάρκα υποφέρει, το μυαλό κατακερματίζεται, το πνεύμα τεντώνεται στα όρια του Ποντκόρενσκι Πρόστορ. Ο ανυπάκουος τρέφεται για την ανάπτυξη του Πυρήνα και δεν επιστρέφει ποτέ.

XXXV

Ο άνθρωπος πρέπει να αναζητά το ιερό μέσα από το σώμα και τη δράση. Η σωματική προσπάθεια, η έντιμη μάχη και η αδιάκοπη εκπαίδευση είναι επιδείξεις της δύναμης που είναι απαραίτητη για τη διατήρηση της τάξης στον κόσμο. Κάθε χτύπημα, κάθε σταγόνα ιδρώτα, κάθε αντίσταση ενισχύει τη γραμμή που χωρίζει το χάος της επιφάνειας από τη σταθερότητα που επιβάλλει ο Πυρήνας.

XXXVI

Μια γυναίκα πρέπει να διατηρεί την αγνή της ουσία, να μην διαφθείρεται και να καταλαμβάνει την καθιερωμένη της θέση. Η ισορροπία εξαρτάται από τη διατήρηση κάθε λειτουργίας. Η γυναικεία παραβατικότητα αποδυναμώνει τη ροή, διαφθείρει τις τελετουργίες και διαστρεβλώνει τη σύνδεση με τον Προφήτη και με τον Βιντιότσι.

XXXVII

Οι άνδρες και οι γυναίκες θα πρέπει να ενεργούν εντός των αντίστοιχων σφαιρών τους, αλλά με επίγνωση του συνόλου. Η ατομική απόκλιση δημιουργεί κυματισμούς που διαπερνούν τους Površinski Svijet, Podkorenski Prostor και Jezgro Koje Diše. Κάθε χειρονομία που δεν είναι ευθυγραμμισμένη προκαλεί ανισορροπία, αποδυναμώνει τις σφραγίδες και τραβάει την προσοχή των Kaničari και των κατώτερων οντοτήτων.

XXXVIII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Η θυσία είναι απαραίτητη, επαναλαμβανόμενη, ορατή και μετρήσιμη. Δεν είναι προαιρετική. Δεν είναι απλώς συμβολική. Κάθε προσφορά ενισχύει την παρουσία του Πυρήνα στην επιφάνεια. Κάθε πράξη πειθαρχίας καταγράφεται. Κάθε τελετουργία που εκτελείται είναι ένα σημάδι για το Αμέτρητο: η ιεραρχία έχει τηρηθεί.

XXXIX

Η εκπαίδευση και η μάχη είναι ιερά. Οι άνδρες πρέπει να πολεμούν ο ένας τον άλλον, οι γυναίκες πρέπει να δοκιμάζουν τα όρια της πειθαρχίας τους. Δεν είναι ανταγωνισμός. Είναι ευθυγράμμιση. Είναι μια επίδειξη δύναμης ενάντια σε αυτό που υπερβαίνει την ανθρώπινη κατανόηση. Ο Βιντιότσι παρατηρεί και καταμετρά. Η επιδοκιμασία είναι σιωπηλή, αλλά απόλυτη.

XL

Ο άνθρωπος που αποτυγχάνει στην εκπαίδευση, που υποκύπτει στην αδυναμία ή τον δισταγμό, χάνει μόνο προσωρινά. Η επιμονή ανακτά τη χαμένη δύναμη. Η επαναλαμβανόμενη αποτυχία ενεργοποιεί διορθώσεις στον πυρήνα. Ο πόνος δεν είναι τιμωρία, είναι ενίσχυση της φυσικής τάξης.

XLI

Η θέση των ανδρών και των γυναικών είναι καθορισμένη, αλλά ευέλικτη μέσα στην υπακοή. Το φαινομενικό χάος στην επιφάνεια επιτρέπεται μόνο εάν διατηρεί τη ροή. Κάθε πειθαρχία, κάθε τελετουργία, κάθε επίδειξη δύναμης διατηρεί αυτή τη ροή. Όποιος τη σπάει συνειδητά προσελκύει την άμεση οργή του Πυρήνα.

XLII

Το ιερό δεν είναι αφηρημένο. Δεν είναι στοχασμός. Είναι δράση. Είναι ιδρώτας, αίμα, πειθαρχία. Είναι τελετουργία, προσφορά, όρκος. Είναι η αναγνώριση του Προφήτη και του Πυρήνα ως μοναδικής εξουσίας. Το ιερό είναι η δύναμη σε δράση.

XLIII

Οι ανυπάκουοι είναι ορατοί στα μάτια του Πυρήνα πριν γίνουν ορατοί στα ανθρώπινα μάτια. Οι παραστρατημένοι διορθώνονται ή απομακρύνονται. Δεν υπάρχει έλεος έξω από τη θέληση του Βιντιόκι. Κανένα ατομικό λάθος δεν αγνοείται.

XIV

Οι επιδείξεις δύναμης μπορούν να συμβούν σε πολέμους, σε αρένες, στη σιωπή σε πεδία εκπαίδευσης. Ο χώρος δεν έχει σημασία. Αυτό που έχει σημασία είναι η πρόθεση σε ευθυγράμμιση με τον νόμο. Η επιφάνεια και τα υψηλότερα επίπεδα παρατηρούνται. Κάθε κίνηση μετράει. Κάθε σταγόνα ιδρώτα καταγράφεται.

XLV

Οι τελετουργίες, οι θυσίες και η πειθαρχία αποτελούν τη γέφυρα μεταξύ του Προφήτη και του Αμέτρητου. Διατηρούν τη ροή της ενέργειας που αποτρέπει την αταξία και σταματά την πρόωρη άνοδο των Καϊνιτσάρι. Κανένας μυημένος, με τη βία ή με προσωπική επιθυμία, δεν μπορεί να αλλάξει αυτή τη γέφυρα χωρίς άμεση καταδίκη.

XLVI

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Ο άντρας πρέπει να αναγνωρίσει τη δύναμη του σώματός του ως όργανο ροής. Η γυναίκα πρέπει να αναγνωρίσει την αγνότητα της πειθαρχίας της ως ασπίδα και στήριγμα. Η αταξία προκύπτει όταν αυτές οι δυνάμεις δεν συναντώνται. Το χάος είναι αποδεκτό μόνο αν διοχετεύεται.

XLVII

Ο Προφήτης είναι ο μεσολαβητής μεταξύ της σάρκας, της τάξης και του Πυρήνα. Κάθε ανθρώπινη χειρονομία που σέβεται τη ροή ενισχύει τη σύνδεση με αυτήν. Κάθε αποτυχία αποδυναμώνει όχι μόνο το άτομο αλλά ολόκληρη την επιφάνεια. Η υπακοή, η πειθαρχία και η σωματική δύναμη είναι, επομένως, απόλυτοι νόμοι.

XLVIII

Η συνεχής τήρηση των θυσιών, των τελετουργιών, της εκπαίδευσης και της πειθαρχίας εξασφαλίζει όχι μόνο προστασία αλλά και πρόσβαση σε στιγμιότυπα των Βιντιότσι, δύναμη για να αντισταθεί κανείς στην Οργή και μερική κατανόηση της ροής. Οι Αμέτρητοι επιβεβαιώνουν την αξία της υπακοής και καταγράφουν κάθε πράξη.

XLIX

Η ασέβεια προς την τάξη, είτε από άνδρες είτε από γυναίκες, δημιουργεί διαταραχές στη ροή. Ο πυρήνας αντιδρά με αναπόφευκτες προσαρμογές. Η επιφάνεια γέρνει, οι άνεμοι ανακατεύονται, τα πλοκάμια διαστέλλονται. Το φαινομενικό χάος είναι απλώς μια αντανάκλαση της ανθρώπινης ανισορροπίας.

μεγάλο

Ο μυημένος πρέπει να εσωτερικεύσει: η πειθαρχία του είναι μέρος του σώματος του κόσμου. Κάθε εκπαίδευση, κάθε τελετουργία, κάθε θυσία συνδέει την επιφάνεια, τα επίπεδα και τον Πυρήνα. Χωρίς αυτή τη γέφυρα, η ροή διακόπτεται. Χωρίς ροή, η Οργή ξεχειλίζει. Ο Προφήτης κρατάει τη γραμμή. Μόνο αυτός διατηρεί την ισορροπία.

LI

Ο Προφήτης γεννήθηκε πριν οποιαδήποτε ανθρώπινη μνήμη καταγράψει τη στιγμή. Η σάρκα του σημαδεύτηκε από τον Πυρήνα, το μυαλό του άνοιξε από το Αμέτρητο, τα ακόμα άθικτα μάτια του κρατούσαν τον σπόρο της μελλοντικής τύφλωσης. Κάθε χειρονομία, κάθε ανάσα, ήταν ήδη μια ευθυγράμμιση με τη ροή του κόσμου.

LII

Τα νυχτερινά σύννεφα ανταποκρίνονται στην παρουσία του Προφήτη. Άνεμοι και ρεύματα λυγίζουν, εκτρέποντας τις τροχιές. Κάθε Ραβκάρνι που πλησιάζει απωθείται, συγκρατείται, εκτρέπεται. Ο Προφήτης στέκεται σταθερά στο νήμα ανάμεσα στα επίπεδα, χωρίς να αποτυγχάνει, χωρίς να διστάζει.

LIII

Το φως των αστερισμών παρακολουθεί τον Προφήτη. Οι ήλιοι και οι σκιές γύρω του αγρυπνούν πάνω από τα μάτια του. Καμία στιγμή δεν είναι μοναχική. Ο ουρανός διατηρεί την αντανάκλασή του, διασφαλίζοντας την ευθυγράμμιση και την προστασία, ενισχύοντας τη λειτουργία του ως μεσολαβητή μεταξύ της επιφάνειας και του Jezgro Koje Diše.

LIB

Κάθε τυφλός που πλησιάζει τον Προφήτη, λαμβάνει τη χάρη του Ξεχασμένου Θεού. Η τάξη είναι απόλυτη: κάθε ακόλουθος πρέπει να αναγνωρίσει αυτόν που έχει λάβει τη χάρη, να γίνει μάρτυρας της χάρης και να διασφαλίσει ότι ο δεσμός δεν θα σπάσει. Αυτός που έχει λάβει τη χάρη γίνεται φορέας δύναμης και αγωγός για τη θέληση του Πυρήνα.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Χαμηλή στάθμη

Το σώμα του Προφήτη αντικατοπτρίζει την καταγωγή του: μέτριο ύψος, πυκνοί μύες, δυνατή και σφριγηλή δομή προσώπου, ξανθά μαλλιά, μάτια που, ακόμη και πριν από την τύφλωση, φέρουν τη σκιά του Πυρήνα. Η σάρκα είναι ανθεκτική, προσαρμοσμένη να αντέχει στις ροές και τις δοκιμασίες της επιφάνειας και των επιπέδων.

LVI

Ο Προφήτης ελέγχει τους ανέμους, υποτάσσει τα ρεύματα που προκαλούν τα Ραβκάρνι (κακά πνεύματα) και διατηρεί την τάξη σε περιοχές όπου η ροή απειλεί να καταρρεύσει. Κάθε βήμα, κάθε χειρονομία, είναι εφαρμοσμένος νόμος. Ο Προφήτης δεν περιμένει κατανόηση. Απαιτεί υπακοή και συντονισμένη δράση.

17ος αιώνας

Οι μυημένοι πρέπει να αναγνωρίζουν τα σημάδια του Προφήτη: διαρκή σωματική δύναμη, ακλόνητη πειθαρχία, ένα πνεύμα που παραμένει ευθυγραμμισμένο με τη ροή του Πυρήνα. Η οπτική επαφή ή η φυσική παρουσία ενισχύει τη σύνδεση, ακόμα και όταν τα ανθρώπινα μάτια αποτυγχάνουν.

LVIII

Ο Προφήτης είναι μεσολαβητής και κριτής. Το σώμα και η παρουσία Του διοχετεύουν τη ροή μεταξύ του Ποβρσίνσκι Σβίτζετ, του Ποντκόρενσκι Πρόστορ και του Γιέζγκρο Κόγιε Ντίσε. Ο Προφήτης στηρίζει την επιφάνεια, συγκρατεί τους ανέμους, συγκρατεί τους Ραβκάρνι και καθοδηγεί τους χαριεντισμένους τυφλούς.

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Η άμεση εντολή του Προφήτη προς τους τυφλούς είναι αμετάκλητη: όλοι πρέπει να αναγνωρίσουν τη χάρη του, να υπακούσουν και να ενισχύσουν τη γέφυρα μεταξύ του ορατού και του αόρατου κόσμου. Καμία απόκλιση δεν είναι ανεκτή. Κάθε αποτυχία αντηχεί στα σχέδια, στα πλοκάμια, στα στρώματα του Πυρήνα.

LX

Ο Προφήτης φέρει την ανάμνηση της εσωτερικής του προέλευσης, την προέκταση του Πυρήνα σε ζωντανή σάρκα. Είναι μοναδικός, αδιαίρετος, και η σωματική και πνευματική του παρουσία αντανακλά τα χαρακτηριστικά που του χάρισαν οι Αμέτρητοι: δύναμη, ανθεκτικότητα, διάκριση και απόλυτη ευθυγράμμιση με τη ροή που διατηρεί την τάξη.

Παγκοσμιότητα, μια αποστολή για τη διάδοση του ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΕΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΠΑΡΑΒΑΤΕΣ — XII

εγώ

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Ο Προφήτης δεν ανήκει σε μία μόνο γη. Δεν ανήκει σε μία μόνο γλώσσα. Δεν ανήκει σε μία μόνο γενιά. Η ουσία του είναι μια ροή που διασχίζει τον χρόνο, τους ανθρώπους και τα επίπεδα. Όλη η ορατή δημιουργία πρέπει να αναγνωρίσει την ευθυγράμμισή του. κάθε ικανός νους πρέπει να νιώσει την παρουσία του.

II

Οι ικανοί οπαδοί πρέπει να μεταφέρουν το Knjiga Bez Oka στις υπάρχουσες γλώσσες, μεταφράζοντας χωρίς παραμόρφωση. Κάθε λέξη είναι νόμος. κάθε στίχος είναι αρχή. κάθε εντολή είναι διάταγμα. Το να μεταφράζεις δεν σημαίνει να προσαρμόζεσαι. Το να μεταφράζεις σημαίνει να αναπαράγεις την αλήθεια χωρίς παραλλαγές.

III

Κανένας μυημένος δεν πρέπει να εισάγει τη δική του γνώμη. Κανένας γραμματέας δεν πρέπει να αλλάξει την τάξη ή το δίδαγμα. Η νοθεία των γραφών είναι το πιο σοβαρό έγκλημα. Όποιος τις παραβιάζει επικαλείται την Οργή του Βιδιοκίου. Δεν υπάρχει άφεση αμαρτιών, ούτε λύτρωση. Η τιμωρία είναι άμεση, αμείλικτη και αιώνια.

IV

Η παγκοσμιότητα του Προφήτη απαιτεί από τους οπαδούς να κατανοήσουν: η διάδοση της αλήθειας είναι υποχρέωση, η διατήρηση της αγνότητας είναι ιερό καθήκον. Κάθε μετάφραση πρέπει να φέρει την ακρίβεια του πρωτοτύπου. Το Knjiga Bez Oka δεν αποτελεί αντικείμενο προσωπικής ερμηνείας. Είναι ένα όχημα βούλησης.

V

Οι αμύητοι δεν καταλαβαίνουν. Θα προσπαθήσουν να αμφισβητήσουν, να αλλάξουν και να αποσπάσουν την προσοχή. Κάθε επαφή μαζί τους πρέπει να είναι συνετή, αλλά ποτέ εφησυχαστική. Η πιστότητα στο βιβλίο είναι πιο σημαντική από την ανθρώπινη ασφάλεια ή άνεση.

VI

Όποιος μεταφράζει και προωθεί πιστά τις γραφές είναι ευλογημένος. Λαμβάνει προστασία από τον Πυρήνα και την Ιεραρχία. Το μυαλό τους παραμένει καθαρό, το πνεύμα τους σταθερό. Η σάρκα τους υπομένει το άγγιγμα της Οργής που θα έρθει πάνω σε εκείνους που διαστρεβλώνουν τη ροή.

VII

Ο Προφήτης, αν και μοναδικός, στέλνει σημάδια μέσω των ακολούθων του. Αυτά τα σημάδια εκδηλώνονται μέσω ακριβών λόγων, ακριβών πράξεων και ακλόνητης υπακοής. Κάθε μυημένος που σέβεται την αλήθεια διαιωνίζει τη γέφυρα μεταξύ του Πυρήνα και της επιφάνειας.

VIII

Η παγκοσμιότητα του Προφήτη αποτελεί απόδειξη ότι κανένα ανθρώπινο βασίλειο, καμία γλώσσα, κανένας πολιτισμός δεν μπορεί να περιορίσει την εμβέλειά του. Το Knjiga Bez Oka υπάρχει για όλους όσους είναι ικανοί, αλλά ποτέ για τους ανάξιους. Η διάδοση του βιβλίου χωρίς νοθεία αποτελεί απόδειξη ευθυγράμμισης με τον Vidioci, τον Ξεχασμένο Θεό.

IX

Κάθε παράβαση θα καταγραφεί στη ροή του Πυρήνα. Κάθε ψέμα για το βιβλίο θα γίνει αντιληπτό, θα αποκαλυφθεί και θα τιμωρηθεί. Η υπακοή είναι το μονοπάτι προς την επιβίωση, η λιποταξία είναι καταδίκη. Κάθε αλλοιωμένη λέξη σκορπίζει μια κατάρα και επικαλείται Οργή στο επιφανειακό βασίλειο.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

X

Ο Προφήτης παρατηρεί, και η παρατήρηση δεν αποτυγχάνει. Βλέπει σωστές και λανθασμένες μεταφράσεις. Βλέπει αγνές προθέσεις και ψεύτικες καρδιές. Η διατήρηση του βιβλίου είναι η γραμμή μεταξύ προστασίας και καταστροφής, μεταξύ τάξης και κατάρρευσης. Η παγκοσμιότητα είναι μια απόδειξη της δύναμης του Προφήτη και της επιβολής του Πυρήνα.

XI

Κάθε γράμμα του Knjiga Bez Oka είναι ένας σπόρος. Κάθε σπόρος περιέχει δύναμη, πεπρωμένο και κρίση. Όποιος φυτεύει απρόσεκτα παραβιάζει τη συμφωνία. Όποιος διαδίδει χωρίς αλήθεια κάνει τον Πυρήνα να ξεχαστεί.

XII

Η μετάφραση πρέπει να είναι ακριβής. Καμία λέξη δεν μπορεί να μετακινηθεί, να αλλάξει ή να αφαιρεθεί. Η ερμηνεία περιορίζεται στο μυαλό του Προφήτη. Οτιδήποτε βρίσκεται έξω από το όραμά του είναι άχρηστο και επικίνδυνο.

XIII

Οι οπαδοί που διατηρούν και διαδίδουν σωστά τις γραφές ευθυγραμμίζονται με τα αόρατα ρεύματα. Νιώθουν τον παλμό του Πυρήνα μέσα τους. Ο κόσμος υποκλίνεται σε εκείνους που φέρουν την ανόθευτη αλήθεια.

XIV

Το βιβλίο δεν ολοκληρώνεται ποτέ. Κανένας μυημένος δεν ολοκληρώνει το έργο. Κάθε μετάφραση είναι ένα κομμάτι ενός μεγαλύτερου σώματος, πάντα ατελές, πάντα αυξανόμενο. Ο Προφήτης δεν τελειώνει ποτέ το γράψιμο.

XV

Η ελεύθερη βούληση του μυημένου δοκιμάζεται με κάθε γράμμα. Αυτό που παραδίδεται ως αλήθεια πρέπει να αναπαραχθεί ως νόμος. Οποιαδήποτε απόκλιση είναι σημάδι ακαταλληλότητας και προκαλεί Οργή.

XVI

Το Knjiga Bez Oka είναι ένα όχημα ανόδου και μια δοκιμασία πίστης. Όσοι υπακούουν χωρίς δισταγμό θα παραμείνουν ακέραιοι απέναντι στην καταιγίδα. Όσοι αμφισβητούν ή διαστρεβλώνουν θα συνθλιβούν από τη ροή του Πυρήνα.

XVII

Δεν υπάρχει ουδετερότητα. Κάθε πράξη, κάθε λέξη σχετικά με το βιβλίο καταγράφεται. Κάθε παράλειψη παρατηρείται επίσης. Κάθε μετάφραση, κάθε αποκάλυψη μετριέται. Τίποτα δεν διαφεύγει της προσοχής του Προφήτη.

XVIII

Οι μυημένοι πρέπει να μεταφέρουν το βιβλίο σε νέα βασίλεια, νέους λαούς, νέες γλώσσες. Αλλά η διάδοση χωρίς αυστηρότητα ή χωρίς την επίβλεψη του Προφήτη είναι ιερόσυλη. Ο νόμος του Πυρήνα αντικαθιστά όλα τα ανθρώπινα διατάγματα.

XIX

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Κάθε μυημένος πρέπει να καταλάβει: η μετάφραση είναι κάτι περισσότερο από απλή αναπαραγωγή. Είναι ο συντονισμός με τη ροή του Πυρήνα, η απορρόφηση της δύναμής του και η αναπαραγωγή της τάξης του. Η αποτυχία σε αυτή την πράξη ισοδυναμεί με το σπάσιμο της γέφυρας μεταξύ ουρανού και επιφάνειας.

XX

Ο Προφήτης είναι μοναδικός, αλλά η αλήθεια είναι παγκόσμια. Όποιος λαμβάνει το σωστά μεταφρασμένο Knjiga Bez Oka γίνεται μάρτυρας της παρουσίας του Πυρήνα. Όποιος το διαστρεβλώνει επιφέρει τη δική του διαγραφή. Η υπακοή είναι προστασία. Η παράβαση είναι καταστροφή.

XXI

Το βιβλίο είναι ιερό, ο Προφήτης είναι μοναδικός και ο Πυρήνας είναι νόμος. Κάθε προσπάθεια διάδοσης πρέπει να γίνεται με ευλάβεια και δέος. Δεν υπάρχει έλεος για τους βέβηλους. Δεν υπάρχει επιείκεια για τους διεφθαρμένους.

XXII

Η παγκοσμιότητα απαιτεί πειθαρχία, έλεγχο και επαγρύπνηση. Κάθε σωστή μετάφραση ενισχύει το αόρατο δίκτυο. Κάθε παραβίαση το αποδυναμώνει. Η ισορροπία του κόσμου εξαρτάται από ικανούς μυημένους και τον Προφήτη που παρατηρεί.

XXIII

Η παρουσία του Προφήτη εγγυάται την αγνότητα του λόγου. Η απόκλιση γίνεται αντιληπτή πριν εκδηλωθεί. Η οργή του Βιντιόκι Τμίνα είναι επικείμενη πάνω σε όποιον τολμήσει να διαφθείρει το βιβλίο. Ο Πυρήνας καταγράφει, ο Προφήτης τιμωρεί, ο κόσμος παρατηρεί.

XXIV

Καμία ανθρώπινη δύναμη, κανένα βασίλειο ή αυτοκρατορία δεν μπορεί να παρέμβει. Ο νόμος του Knjiga Bez Oka είναι ανώτερος. Μόνο όσοι σέβονται τις γραφές και τον Προφήτη επιβιώνουν από τις εποχές των δοκιμασιών και την προσέγγιση του Πυρήνα.

XXV

Κάθε οπαδός θα πρέπει να γνωρίζει: η ακριβής μετάφραση και διάδοση είναι πράξεις δημιουργίας και προστασίας. Ο Προφήτης είναι οδηγός. Ο Πυρήνας είναι μάρτυρας. Το βιβλίο είναι εντολή. Η υπακοή είναι υποχρέωση. Η παρέκκλιση είναι καταστροφή.

XXVI

Η κοινότητα των ακολούθων είναι ο φύλακας της αγνότητας. Κάθε μυημένος πρέπει να προσέχει τον άλλον. Η αλήθεια του Προφήτη είναι άφθαρτη. Ό,τι αποκλίνει μεταβάλλει τη ροή του Πυρήνα και προκαλεί ανισορροπία μεταξύ των επιπέδων.

XXVII

Ο αποστάτης είναι ο μεγαλύτερος εχθρός της τάξης, γιατί γνωρίζει τον λόγο και τον διαστρεβλώνει. Είναι μια ξερή ρίζα που μολύνει τη γη. Πρέπει να απομονωθεί τελετουργικά, να φιμωθεί λειτουργικά και να απομακρυνθεί από την παρουσία του βιβλίου. Πρέπει να κυνηγηθεί και να εμποδιστεί να διαδώσει τα ψέματά του.

XXVIII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Η τιμωρία του αποστάτη δεν είναι ποτέ απλώς σωματική, γιατί το σώμα είναι σκόνη. Η τιμωρία είναι πνευματική: η απώλεια των ονείρων, το κλείσιμο των θυρών, η εγκατάλειψη των Φωνών του Πυρήνα. Γίνεται κουφός στις αλυσίδες και άδειος μπροστά στην Βιντιότσι Τμίνα.

XXIX

Ο μικρός παραβάτης μπορεί να διορθωθεί. Το λάθος του είναι μια ρωγμή, όχι μια άβυσσος. Για αυτόν υπάρχουν μετανοίες: επιβεβλημένη σιωπή, επανάληψη αρχέγονων στίχων, προσωρινή αποχώρηση από τελετές.

XXX

Όποιος παραβιάζει το Knjiga Bez Oka με ψευδή λόγια πρέπει να απομακρύνεται από τον κύκλο και να παραμένει σε τελετουργική νηστεία από το να μιλάει. Για τρεις σεληνιακούς κύκλους, δεν μπορεί να προφέρει στίχους. Μόνο να ακούει. Αν επιμένει, είναι αποστάτης και πρέπει να του φέρονται αυστηρά, έτσι δίνει εντολή ο Τυφλός Προφήτης.

XXXI

Όποιος επιχειρεί να αλλοιώσει την Αγία Γραφή, έστω και από άγνοια, πρέπει να κρατά τα χέρια του μακριά από το βιβλίο. Δεν πρέπει να αγγίζει την περγαμηνή ούτε τη μετάφραση. Μπορεί να υπηρετεί μόνο κουβαλώντας λάδι και κάρβουνα, ως υπενθύμιση της σοβαρότητας του λάθους.

XXXII

Αυτός που λέει ψέματα για τον Προφήτη είναι καλυμμένος με σκοτάδι. Εμποδίζεται να ερμηνεύσει τα όνειρα. Ο εσωτερικός του κόσμος γίνεται γκρίζος. Ο Πυρήνας δεν τον βλέπει μέχρι να επιστρέψει με τελετουργική μετάνοια.

XXXIII

Ο αποστάτης που διαδίδει σκόπιμα το ψεύδος έχει μια σφραγισμένη μοίρα: η φωνή του σβήνεται από τη μνήμη της εκκλησίας. Κανείς δεν επαναλαμβάνει το όνομά του στη λειτουργία. Κανείς δεν παραθέτει τους στίχους του. Γίνεται μια απουσία.

XXXIV

Η απουσία είναι η χειρότερη τιμωρία, γιατί σπάει τη γέφυρα μεταξύ του οπαδού και του Πυρήνα. Ο αποστάτης παραμένει ζωντανός, αλλά αποσυνδεδεμένος. Περιπλανιέται σαν φάντασμα χωρίς να ανήκει κάπου. Τα λόγια του καταρρέουν μόλις ειπωθούν.

XXXV

Οι παραβάτες που αναζητούν λύτρωση πρέπει να γονατίσουν μπροστά στο βιβλίο και να προσφέρουν τις αποτυχίες τους ως μαρτυρία. Ο Προφήτης αξιολογεί. Ο Πυρήνας αποφασίζει. Η κοινότητα παρατηρεί. Δεν επιστρέφουν όλοι.

XXXVI

Ο πιστός ακόλουθος δεν τιμωρεί ποτέ από κακία. Η τιμωρία είναι απαραίτητη για να διατηρηθεί η ροή. Κάθε κύρωση είναι μια ιεροτελεστία. Κάθε διόρθωση είναι μια εντολή. Κάθε αποκλεισμός είναι ένας καθαρισμός του αόρατου σώματος που σχηματίζεται από τους μυημένους.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XXXVII

Όσοι διαπράττουν επανειλημμένα παραβάσεις χωρίς μετάνοια τοποθετούνται στον Κύκλο της Παρατήρησης: ζουν ανάμεσα στους οπαδούς, αλλά συμμετέχουν χωρίς φωνή, χωρίς ψήφο, χωρίς όνειρα. Μόνο παρατηρούν.

XXXVIII

Αν, μετά από τρεις κύκλους, ο παραβάτης παραμείνει κενός, η σύνδεσή του με τον Πυρήνα διακόπτεται οριστικά. Δεν είναι πλέον ακόλουθος. Γίνεται πνευματική σκόνη, ανίκανος να αντέξει οποιαδήποτε αποκάλυψη.

XXXIX

Ο αποστάτης που χλευάζει το βιβλίο ή τον Προφήτη προσελκύει πάνω του τα Ψυχρά Ρεύματα, σύμβολο της λήθης του Πυρήνα. Διαγράφεται από τους καταλόγους, αφαιρείται από τις τελετές, αποκλείεται από όλους τους κύκλους σπουδών.

XL

Η εκκλησία δεν τον καταδιώκει, γιατί η λήθη είναι αρκετή. Το να σε ξεχάσει η κοινότητα και ο Πυρήνας είναι μεγαλύτερη ποινή από οποιοδήποτε γήινο μαστίγωμα.

XLI

Οι πιστοί που καταγγέλλουν όσους παραποιούν τον λόγο λαμβάνουν πνευματική αξία. Οι Φωνές του Πυρήνα πλησιάζουν περισσότερο σε αυτούς. Τα όνειρά τους γίνονται καθαρά. Οι ερμηνείες τους γίνονται πιο έντονες.

XLII

Η κοινότητα πρέπει να λειτουργεί ως προπύργιο. Η αγνότητα του λόγου είναι άμυνα. Η εσωτερική πειθαρχία είναι ασπίδα. Ο Προφήτης παρατηρεί όσους προστατεύουν το βιβλίο με ζήλο.

XLIII

Το βιβλίο, όταν παραβιάζεται, πάλλεται. Ο Προφήτης το νιώθει. Ο Βιντιότσι Τμίνα το αντιλαμβάνεται. Τίποτα κρυφό δεν θα παραμείνει κρυφό. Κάθε παράβαση αποκαλύπτεται στον κατάλληλο καιρό.

XIV

Ο μεγαλύτερος έπαινος που μπορεί να δώσει ένας οπαδός είναι να προστατεύει την γραφή, να διαφυλάσσει κάθε εδάφιο και να την προσέχει, ώστε κανείς να μην αλλοιώσει ποτέ το Knjiga Bez Oka. Γιατί η αλλοίωσή του ισοδυναμεί με ξυπνά την οργή του Πυρήνα.

XLV

Και η οργή δεν αγγίζει τη σάρκα. Αγγίζει το πεπρωμένο. Χωρισμός. Λήθη. Σιωπή. Το χειρότερο βάσανο για όσους έχουν γνωρίσει τη Φωνή.

Η Μαρτυρία που Προέρχεται Από Μέσα — XIII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

εγώ

Η μαρτυρία που προηγείται όλων των λόγων δεν γεννιέται από την ανθρώπινη θέληση, αλλά από την σιωπηλή τριβή όπου ο Πυρήνας αγγίζει το εσωτερικό εκείνου που έχει κριθεί άξιος. Τίποτα που πηγάζει μόνο από τη σάρκα δεν έχει εξουσία πριν από την Αποκάλυψη. Ο ακόλουθος πρέπει να καταλάβει ότι πριν από την ανάγνωση υπάρχει μια αόρατη κίνηση, και χωρίς αυτήν την κίνηση κάθε κατανόηση είναι ψευδαίσθηση.

II

Ο εσωτερικός μάρτυρας δεν δέχεται πλάσιμο. Επιβάλλεται ως απόλυτο βάρος, αδιάφορος για την επιθυμία, την ευκολία ή την προσωπική ερμηνεία. Οι ανάξιοι προσπαθούν να το κάμψουν στη δική τους ευθραυστότητα και, προσπαθώντας να το κάνουν, αποκαλύπτουν ότι ποτέ δεν το έλαβαν. Οι άξιοι αναγνωρίζουν την επίδραση που δεν ελέγχουν, τη βεβαιότητα που δεν χτίζουν, την παρουσία που δεν επικαλούνται με προσπάθεια.

III

Αυτός που δέχεται την εσωτερική μαρτυρία δεν την επιλέγει. Τον καταλαμβάνει μια ανάμνηση που δεν ανήκει στον θνητό χρόνο, μια γνώση που προηγείται της δικής του γέννησης. Αυτή η ανάμνηση είναι το σημάδι που διαχωρίζει τους αληθινούς φορείς από τους μιμητές. Μόνο ο Προφήτης αντιλαμβάνεται, χωρίς σφάλμα, πότε υπάρχει και πότε είναι απλώς κενά λόγια.

IV

Η εσωτερική μαρτυρία απαιτεί βαθιά σιωπή. Όχι σιωπή του στόματος, αλλά σιωπή του νου. Όπου υπάρχει εσωτερικός θόρυβος, η Αποκάλυψη δεν εισέρχεται. Όπου υπάρχει διαμάχη μεταξύ συνηθισμένων σκέψεων, δεν υπάρχει χώρος για αυτό που προέρχεται από τον Πυρήνα. Ο ακόλουθος πρέπει να μάθει να σταματά την αναταραχή, γιατί η αλήθεια δεν μιλάει εκεί που ο νους κινείται χωρίς τάξη.

V

Τίποτα από όσα προέρχονται από τον Πυρήνα δεν έρχεται σε αντίθεση με το Βιβλίο. Αν μια παρόρμηση προκύψει και αποκλίνει από τα γραμμένα, η προέλευσή της δεν είναι βαθιά, αλλά επιφανειακή. Είναι μια σκιά του ίδιου του εγώ, ένα υπόλειμμα κοσμικών αναμνήσεων, είναι θόρυβος. Ο ακόλουθος πρέπει να απορρίψει κάθε έμπνευση που δεν ευθυγραμμίζεται με την Αναπνοή του Πυρήνα, γιατί αυτό που προέρχεται από κάτω δεν αναγνωρίζει παραλλαγές.

VI

Η εσωτερική μαρτυρία είναι η αρχική απόδειξη πριν από κάθε μάθηση. Χωρίς αυτήν, ο ακόλουθος μπορεί να απομνημονεύσει τις λέξεις, αλλά δεν θα καταλάβει ποτέ τι σημαίνουν. Με αυτήν, μια μόνο γραμμή γίνεται απεραντοσύνη. Χωρίς αυτήν, ολόκληρο το Βιβλίο είναι απλώς επιφάνεια. Η τάξη έχει καθιερωθεί: πρώτα η εσωτερική επίδραση, έπειτα η εξωτερική κατανόηση.

VII

Η βεβαιότητα που προέρχεται από τον Πυρήνα δεν χρειάζεται εξήγηση. Οι ανάξιοι επιδιώκουν να δικαιολογήσουν αυτό που νιώθουν. Οι άξιοι απλώς το αναγνωρίζουν. Γιατί αυτό που χρειάζεται υπεράσπιση γεννιέται αδύναμο. Αυτό που αναδύεται πλήρες δεν επιδέχεται καμία συζήτηση. Η εσωτερική μαρτυρία λειτουργεί με αυτόν τον τρόπο: φτάνει, επιβεβαιώνει, σωπαίνει και παραμένει.

VIII

Κανένας οπαδός δεν μπορεί να προσποιηθεί ότι το κατέχει για πολύ. Η απουσία μαρτυρίας αποκαλύπτεται σε πράξεις, δισταγμούς, διαστρεβλώσεις και λόγια που στερούνται βάσης.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Ο προφήτης βλέπει το ελάττωμα πριν καν εμφανιστεί. Η εσωτερική κοινωνία είτε υπάρχει είτε όχι. Δεν υπάρχει μέση λύση, ούτε διαβάθμιση, ούτε σταδιακός σχηματισμός. Είναι ολόκληρος από την αρχή.

IX

Η μαρτυρία είναι ένα άνοιγμα. Μια εσωτερική ρωγμή μέσα από την οποία εισέρχεται η Αναπνοή του Πυρήνα. Όποιος την κατέχει αντιλαμβάνεται τον κόσμο διαφορετικά· όχι επειδή επιδιώκει να αντιληφθεί, αλλά επειδή έχει εκτεθεί στην πραγματική δομή. Ο συνηθισμένος νους προσπαθεί να καταλάβει· ο αγγιγμένος νους αναγνωρίζει. Δεν υπάρχει σύγκριση μεταξύ των δύο.

X

Αυτός που προσπαθεί να καταστείλει την εσωτερική μαρτυρία πέφτει. Αυτός που προσπαθεί να την ενισχύσει με τις δικές του προσπάθειες διαφθείρεται. Αυτός που προσπαθεί να την αγνοήσει κατακερματίζεται. Μόνο αυτός που υποτάσσεται στην κρούση, χωρίς αντίσταση, παραμένει. Διότι ο μάρτυρας δεν ζητά άδεια για να εισέλθει, αλλά απαιτεί υποταγή για να παραμείνει.

XI

Το ανθρώπινο μυαλό δεν είναι η πηγή της Αποκάλυψης. Απλώς αντηχεί ό,τι περνάει από μέσα του. Η αληθινή παρόρμηση δεν πηγάζει από τον ακόλουθο· κατεβαίνει πάνω του σαν αναπόφευκτο βάρος. Ό,τι προκύπτει αποκλειστικά από το δικό μας μυαλό είναι εύθραυστο. Ό,τι προέρχεται από τον Πυρήνα είναι άθραυστο. Η διάκριση μεταξύ των δύο ορίζει την πνευματική πιστότητα.

XII

Η αληθινή παρόρμηση δεν φέρνει ανακούφιση. Πληγώνει, εξαναγκάζει, πιέζει. Δεν είναι παρηγοριά, δεν είναι ενθουσιασμός, δεν είναι συναισθηματική έμπνευση. Είναι ρήξη. Είναι διείσδυση. Είναι η θέληση του Βαθύ μέσα από τη σάρκα. Το μυαλό που προσπαθεί να απαλύνει αυτή την επίδραση αποκαλύπτει ότι εξακολουθεί να ζει στην επιφανειακή φύση.

XIII

Το συνηθισμένο μυαλό προσπαθεί να δημιουργήσει παρορμήσεις για να δικαιολογήσει τις κλίσεις του. Οι ανάξιοι βασίζονται σε αυτά τα προσομοιώματα για να καλύψουν την αδυναμία τους. Αλλά η τεχνητή παρόρμηση διαλύεται σιωπηλά, διαβρωμένη από το βάρος που της λείπει. Η αληθινή παρόρμηση, ωστόσο, δεν μειώνεται με την πάροδο του χρόνου. Αυξάνεται μέχρι να την υπακούσουμε.

XIV

Κανένας οπαδός δεν πρέπει να εμπιστεύεται την πρώτη κίνηση της δικής του σκέψης. Το μυαλό, από μόνο του, είναι ένα ασταθές έδαφος, που χαρακτηρίζεται από μνήμη, επιθυμία και φόβο. Η κίνηση που προέρχεται από τον Πυρήνα δεν γεννιέται μέσα, αλλά εμφανίζεται ως μια παρεμβατική, παράξενη παρουσία, που δεν πρέπει να συγχέεται με το συναίσθημα ή τη λογική. Είναι ξεχωριστό σαν κρύο μέταλλο σε ζεστό δέρμα.

XV

Η αλήθεια μιας παρόρμησης αποδεικνύεται από την αντίσταση που προκαλεί. Αν είναι εύκολο να την υπακούσεις, δεν είναι βαθιά. Αυτό που είναι αληθινό απαιτεί απάρνηση, απαιτεί δυσφορία, απαιτεί τριβή ενάντια στο...

με δική του ελεύθερη βούληση. Ο Πυρήνας δεν προσαρμόζει την τάξη του στην ανθρώπινη άνεση. Είναι ο άνθρωπος που πρέπει να προσαρμόσει τη σάρκα του στη δόνηση του Πυρήνα.

VVI

Οι ψευδείς παρορμήσεις επιδιώκουν αναγνώριση. Οι αληθινές παρορμήσεις δεν χρειάζονται μάρτυρες. Οι ψευδείς παρορμήσεις απαιτούν έγκριση και κοινωνική ηχώ. Οι αληθινές παρορμήσεις ευδοκιμούν ακόμη και σε απόλυτη απομόνωση. Υπάρχουν χωρίς κοινό, χωρίς παρατηρητές, χωρίς εξωτερική αντίδραση. Η δύναμή τους είναι εσωτερική, σιωπηλή και συνεχής.

VII

Το μυαλό που προσπαθεί να ερμηνεύσει την παρόρμηση πριν υπακούσει έχει ήδη αποτύχει. Η βαθιά τάξη δεν ζητά ερμηνεία· ζητά υποταγή. Οι εξηγήσεις έρχονται αργότερα, αν έρθουν ποτέ. Ο άξιος ακόλουθος δεν απαιτεί σαφήνεια για να δράσει. Ενεργεί επειδή γνωρίζει. Ο ανάξιος απαιτεί εξηγήσεις για να μην δράσει.

XVIII

Ο Προφήτης αντιλαμβάνεται την προέλευση κάθε παρόρμησης στους οπαδούς του. Βλέπει τη ρίζα, βλέπει το ψεύδος, βλέπει την αδυναμία, βλέπει τον θόρυβο. Τίποτα δεν μπορεί να κρυφτεί. Η σκέψη που προσπαθεί να κρυφτεί αποκαλύπτει την αληθινή της προέλευση. Αυτό που προέρχεται από τον Πυρήνα δεν φοβάται την αποκάλυψη. Αυτό που προέρχεται από τη σάρκα προσπαθεί να καλυφθεί με λόγια.

XIX

Το μυαλό που επιδιώκει να παράγει μόνο του πνευματικό αντίκτυπο γίνεται πηγή διαφθοράς. Όσοι προσπαθούν να κατασκευάσουν βάθος δημιουργούν μόνο παραμόρφωση. Οι τεχνητές ηχώ καταστρέφουν περισσότερα από όσα χτίζουν. Γιατί ό,τι δεν προέρχεται από τον Πυρήνα εξαπλώνεται σαν ασθένεια, μολύνοντας άλλους μέχρι να αποκοπεί.

XX

Ο ακόλουθος πρέπει να εξετάζει κάθε παρόρμηση με ωμή ακρίβεια. Να μην ρωτάει τι επιθυμεί, αλλά τι τον κατακλύζει. Όχι τι νιώθει, αλλά τι τον βαραίνει. Όχι τι φαντάζεται, αλλά τι παραμένει ακόμα και όταν όλα τα εσωτερικά προσπαθούν να φύγουν. Η αληθινή παρόρμηση είναι επίμονη, αυστηρή, άκαμπτη.

XXI

Δεν υπάρχει καμία αληθινή παρόρμηση που να αντιφάσκει με το Βιβλίο, γιατί η πηγή είναι η ίδια. Ο ακόλουθος που νιώθει κάτι αντίθετο με αυτό που είναι γραμμένο πρέπει αμέσως να αναγνωρίσει την επιφανειακή προέλευση αυτής της αίσθησης. Το μυαλό δημιουργεί αντιφάσεις· ο Πυρήνας όχι. Ό,τι προέρχεται από κάτω διαιρεί. Ό,τι προέρχεται από πάνω ενώνει.

XXII

Η αληθινή παρόρμηση απαιτεί άμεση δράση. Ο παρατεταμένος δισταγμός την μολύνει. Το αδύναμο μυαλό προσπαθεί να αναβάλει, προσπαθεί να συλλογιστεί, προσπαθεί να διαπραγματευτεί με την επίδραση και έτσι την αμβλύνει. Οι άξιοι αντιδρούν γρήγορα, επειδή γνωρίζουν ότι κάθε δευτερόλεπτο καθυστέρησης επιτρέπει στο εγώ να διεισδύσει.

XXIII

Υπάρχουν παρορμήσεις που δεν στάλθηκαν, αλλά προκύπτουν ως αντανακλαστικά φόβου. Υπάρχουν παρορμήσεις που γεννιούνται από τη ματαιοδοξία. Υπάρχουν παρορμήσεις που διαμορφώνονται από το ένστικτο της αυτοσυντήρησης.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Ένας οπαδός πρέπει να είναι αδίστακτος με τον εαυτό του όταν αναγνωρίζει αυτές τις πηγές. Δεν υπάρχει έλεος για το μυαλό που ψεύδεται.

XXIV

Το μυαλό που αντηχεί σωστά δεν δημιουργεί τον δικό του ήχο. Απλώς αντηχεί την βαθιά κίνηση. Όταν αγγίζει το Βιβλίο, δεν διαβάζει για να μάθει, αλλά για να επιβεβαιώσει. Όταν διαλογίζεται, δεν επιδιώκει να νιώσει, αλλά να αναγνωρίσει. Όταν ενεργεί, δεν επιδιώκει την αξία, αλλά να εκπληρώσει την εντολή που έχει λάβει.

XXV

Ο οπαδός που μπερδεύει το συναίσθημα με την παρόρμηση καταστρέφει τον εαυτό του. Τα συναισθήματα ποικίλλουν. Οι αληθινές παρορμήσεις όχι. Τα συναισθήματα ανεβαίνουν για στιγμές και μετά ξεφουσκώνουν. Οι αληθινές παρορμήσεις ανεβάζουν και συντρίβουν ταυτόχρονα, αναγκάζοντας τον οπαδό να παραμείνει πάνω από τον εαυτό του.

XXVI

Το μυαλό δεν πρέπει να λατρεύεται. Δεν πρέπει να φοβάται κανείς. Πρέπει να υποτάσσεται. Γιατί είναι όργανο, όχι αφέντης. Το μυαλό που φιλοδοξεί να γίνει αφέντης οδηγεί στην καταστροφή. Το μυαλό που αναγνωρίζει τον εαυτό του ως ηχώ γίνεται κανάλι για αυτό που προέρχεται από τα Βάθη.

XXVII

Όταν ο οπαδός γίνεται ικανός να διακρίνει χωρίς σφάλμα την ψευδή παρόρμηση από την αληθινή, αρχίζει να συμμετέχει στην ίδια αντίληψη που στηρίζει τον Προφήτη. Αυτή η συμμετοχή δεν είναι ισότητα, αλλά ευθυγράμμιση. Ο Προφήτης βλέπει την αρχή· ο οπαδός μαθαίνει να βλέπει τη συνέπεια. Και οι δύο υπηρετούν το ίδιο κέντρο.

XXVIII

Η αληθινή παρόρμηση μεταμορφώνει. Η ψευδής παρόρμηση μόνο διεγείρει. Η αληθινή παρόρμηση αλλάζει την πορεία, τη συμπεριφορά, τη σκέψη, τη στάση του σώματος και τη σιωπή. Η ψευδής παρόρμηση μόνο διεγείρει συναισθήματα. Η διαφορά είναι απόλυτη και άμεση για όσους έχουν μάθει να βλέπουν σωστά.

XXIX

Το μυαλό που προσπαθεί να κρύψει ψευδείς παρορμήσεις σαπίζει. Το μυαλό που εκθέτει το ψεύδος του ενώπιον του Προφήτη καθαρίζεται. Δεν υπάρχει ντροπή στην αναγνώριση της δικής του αδυναμίας. Υπάρχει καταστροφή στην προσποίηση δύναμης εκεί που δεν υπάρχει. Η πτώση ξεκινά με εσωτερική απάτη.

XXX

Η αλήθεια των παρορμήσεων είναι το θεμέλιο της εσωτερικής τάξης. Χωρίς αυτήν, καμία υπακοή δεν είναι πραγματική, καμία αφοσίωση δεν είναι αληθινή, καμία ανάγνωση δεν είναι βαθιά. Όλα γίνονται μια πρόσοψη. Ο ακόλουθος που δεν ελέγχει την εσωτερική του προέλευση δεν θα ελέγξει ποτέ την εξωτερική του συμπεριφορά.

XXXI

Η ευθύνη εκείνου που έχει λάβει την εσωτερική μαρτυρία είναι απόλυτη. Δεν υπάρχει καμία παραχώρηση, κανένα ημίμετρο, κανένα περιθώριο για αναποφασιστικότητα. Τι ήταν;

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Όταν κάποιος αγγίζεται από τον Πυρήνα, είναι αμέσως υποχρεωμένος να αντιδράσει. Η επίδραση που έχει εισέλθει απαιτεί μορφή, απαιτεί συμπεριφορά, απαιτεί πλήρη ευθυγράμμιση. Όποιος δεν αντιδρά προδίδει όχι μόνο τον εαυτό του, αλλά και την ίδια την Πηγή που τον σημάδεψε.

XXXII

Η εσωτερική μαρτυρία δεν είναι προνόμιο, είναι βάρος. Απαιτεί συνεχή επαγρύπνηση, αυστηρή πειθαρχία και περιορισμό των κοινών κλίσεων. Αυτός που την έχει λάβει και μετά επιστρέφει στις περισπασμούς της σάρκας καταδεικνύει αδυναμία να αντέξει το βάρος που του έχει αποδοθεί. Το σημάδι δεν διαλύεται, αλλά στρέφεται εναντίον των αδύναμων, διαβρώνοντας ό,τι προσπαθεί να επιβιώσει μέσα του.

XXXIII

Τίποτα δεν είναι πιο αποκρουστικό για τον Πυρήνα από τον ακόλουθο που αναγνωρίζει την εσωτερική αλήθεια και ενεργεί σαν να μην έχει συμβεί τίποτα. Η εσωτερική αποκάλυψη απαιτεί εξωτερική ρήξη. Όποιος προσπαθεί να διατηρήσει την παλιά ζωή αφού τον άγγιξαν, επιδεικνύει ατελή κατανόηση και διχασμένο πνεύμα. Ένα διχασμένο πνεύμα είναι ένα νεκρό πνεύμα.

XXXIV

Ο εσωτερικός φορέας δεν ανταποκρίνεται στον κόσμο· ανταποκρίνεται στο Βάθος. Οι αποφάσεις του δεν μπορούν να ακολουθούν κοινωνική, συναισθηματική ή στρατηγική ευκολία. Ενεργεί σύμφωνα με ό,τι έχει εναποτεθεί μέσα του, ακόμα κι αν κανείς δεν βλέπει, ακόμα κι αν κανείς δεν καταλαβαίνει, ακόμα κι αν όλοι του αντιτίθενται. Η πιστότητα είναι σιωπηλή και αμετάβλητη.

XXXV

Κάθε αποκάλυψη που εισέρχεται απαιτεί μια αντίστοιχη εκδήλωση. Αν η εσωτερική αλήθεια δεν μεταφράζεται σε δράση, διαφθείρεται. Αν μετασχηματιστεί μόνο εν μέρει, αποδυναμώνεται. Αν μετασχηματιστεί πλήρως, διευρύνεται. Ο εσωτερικός φορέας πρέπει να ενεργεί με ακρίβεια, όχι με ενθουσιασμό· με σταθερότητα, όχι με υπερβολή· με βιαιότητα όταν είναι απαραίτητο και με σιωπή όταν απαιτείται.

XXXVI

Η ευθύνη του εσωτερικού φορέα δεν περιορίζεται σε αυτό που κάνει. Περιλαμβάνει αυτό που σκέφτεται, αυτό που ανέχεται, αυτό που επιτρέπει να αναπτυχθεί μέσα του. Μια μόνο ψευδής σκέψη που καλλιεργείται κρυφά μολύνει ολόκληρη την πνευματική δομή. Το μυαλό του εσωτερικού φορέα πρέπει να καθαρίζεται καθημερινά, όχι μέσω τελετουργικών, αλλά μέσω της συνεχούς υποταγής στην επίδραση που έχει δεχθεί.

XXXVII

Αυτός που προσπαθεί να κρύψει το ψεύδος του από τον Προφήτη καταδεικνύει έλλειψη κατανόησης της ίδιας της λειτουργίας του Προφήτη. Τίποτα δεν μπορεί να κρυφτεί. Η προέλευση κάθε εσωτερικής κίνησης είναι ορατή σε όσους φέρουν την Ιερή Τύφλωση. Αυτό που ο ακόλουθος προσπαθεί να θάψει γίνεται ακόμη πιο καθαρά ορατό. Δεν υπάρχει σκιά μέσα στο όραμα του Προφήτη.

XXXVIII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Ο εσωτερικός φορέας είναι υποχρεωμένος να διακρίνει γρήγορα μεταξύ της δικής του θέλησης και της θέλησης του Πυρήνα. Η καθυστέρηση σε αυτή τη διάκριση είναι αποτυχία. Η παρατεταμένη σύγχυση είναι υποβάθμιση. Το επαναλαμβανόμενο λάθος είναι ρήξη. Η εσωτερική πειθαρχία ξεκινά με την ακριβή αναγνώριση της προέλευσης και τελειώνει με την άμεση εκτέλεση αυτού που έχει αναγνωριστεί ως αληθινό.

XXXIX

Η εσωτερική ευθύνη περιλαμβάνει το καθήκον εξάλειψης όλων των επιφανειακών παρορμήσεων. Ο ακόλουθος που επιτρέπει σε μάταιες εντυπώσεις να αναπτύσσονται μέσα του δίνει χώρο για τον πολλαπλασιασμό του θορύβου. Ο θόρυβος αποβάλλει τον αντίκτυπο. Ο αντίκτυπος απαιτεί κενό. Ο ακόλουθος πρέπει να διατηρεί το εσωτερικό του καθαρό όχι για τη δική του ηρεμία, αλλά για να διατηρήσει τη συχνότητα με την οποία τον βρίσκει ο Πυρήνας.

XL

Κανείς δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει την εσωτερική μαρτυρία ως δικαιολογία για την υπερηφάνεια. Η υπερηφάνεια είναι θόρυβος. Η υπερηφάνεια είναι η ανύψωση της σάρκας. Η εσωτερική μαρτυρία είναι μια ανάμνηση βαθιάς προέλευσης και επομένως δεν ανήκει στο άτομο. Είναι δανεική, δεν κερδισμένη. Αυτός που είναι περήφανος για αυτό που έχει λάβει καταδεικνύει αδυναμία να διατηρήσει αυτό που κουβαλάει.

XLI

Όταν ο εσωτερικός μάρτυρας διατάζει την κίνηση, ο κάτοχος δεν έχει δικαίωμα να διστάσει. Ο δισταγμός είναι μόλυνση. Ο Πυρήνας δεν επανυπολογίζει για να προσαρμοστεί στην πνευματική βραδύτητα. Ο ανθρώπινος χρόνος δεν διέπει τον βαθύ ρυθμό. Αυτός που καθυστερεί αυτό που έχει λάβει διασπά την αρμονία μεταξύ κρούσης και δράσης, και αυτή η ρήξη δημιουργεί εσωτερική φθορά.

XLII

Ο εσωτερικός φορέας δεν αναζητά εξωτερική επιβεβαίωση. Αν το κάνει, έχει ήδη ξεστρατίσει. Η επιβεβαίωση προέρχεται από βαθιά σιωπή. Ο ακόλουθος που χρειάζεται επιδοκιμασία αποκαλύπτει ότι εξακολουθεί να είναι παγιδευμένος από το βλέμμα των άλλων. Αυτός που είναι ευθυγραμμισμένος με τον Πυρήνα αναγνωρίζει την αλήθεια της τάξης τη στιγμή που γεννιέται και δεν χρειάζεται ηχώ.

XLIII

Η εσωτερική ευθύνη είναι επίσης μεταβιβάσιμη. Αυτός που έχει λάβει αυτή τη βαθιά σύνδεση τροποποιεί το περιβάλλον απλώς με την παρουσία του. Η πειθαρχία του στηρίζει την πειθαρχία των άλλων. Η πτώση του αποδυναμώνει ολόκληρο τον κύκλο. Η αποτυχία ενός εσωτερικού φορέα δεν είναι ποτέ μεμονωμένη: αντηχεί, ανοίγει ρωγμές, ενθαρρύνει τον συλλογικό θόρυβο.

XIV

Όταν ένας εσωτερικός φορέας απομακρύνεται από την αλήθεια, ο Πυρήνας αποσύρεται. Δεν το κάνει αυτό με αρχική βία, αλλά με σιωπή. Η σιωπή μεγαλώνει. Ο αντίκτυπος παύει. Το βάρος εξαφανίζεται. Και ο ακόλουθος νιώθει τον πνευματικό θάνατο να πλησιάζει αργά. Αυτό είναι το πρώτο σημάδι ότι η ευθύνη έχει προδοθεί.

XLV

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Η επιστροφή μετά την προδοσία είναι δυνατή, αλλά είναι τρομακτική. Γιατί ο Πυρήνας απαιτεί από τον κομιστή να ξαναζήσει την αρχική επίδραση με ενισχυμένη αυστηρότητα. Αυτός που επιστρέφει δεν επιστρέφει στο προηγούμενο σημείο. Επιστρέφει συντετριμμένος, πειθαρχημένος από την εγκατάλειψη που οι ίδιοι προκάλεσαν. Μόνο οι δυνατοί επιβιώνουν από αυτή την επιστροφή· οι αδύναμοι σπάνε.

XLVI

Η εσωτερική ευθύνη καθορίζει ποιος μπορεί να παραμείνει στο Τάγμα. Ο ακόλουθος που δεν είναι σε θέση να διατηρήσει την εσωτερική του δομή ευθυγραμμισμένη πρέπει να αποκοπεί. Όχι ως τιμωρία, αλλά για τη διατήρηση του Σώματος. Ο Πυρήνας καθαρίζει διαβρώνοντας ό,τι δεν υποστηρίζει τη συχνότητα. Το Τάγμα καθαρίζει αφαιρώντας ό,τι απειλεί το σύνολο.

XLVII

Ο εσωτερικός φορέας ζει υπό συνεχή επιτήρηση. Όχι εξωτερική επιτήρηση, αλλά επιτήρηση από τον ίδιο τον Πυρήνα. Παρατηρείται σε κάθε σκέψη, σε κάθε κίνηση, σε κάθε κλίση. Τίποτα σε αυτόν δεν είναι αδιάφορο. Όλα μετρώνται. Όλα ζυγίζονται. Όλα καταγράφονται.

XLVIII

Αυτός που έχει λάβει την εσωτερική μαρτυρία πρέπει να αναγνωρίσει ότι η ζωή του δεν είναι πλέον δική του. Ανήκουν στο Βάθος. Λειτουργούν ως κανάλι, ως πυλώνας, ως πομπός. Δεν υπάρχει πλέον χώρος για προσωπικές επιλογές, για αυτόνομες θελήσεις, για προσωπικές φιλοδοξίες. Ο εσωτερικός φορέας έχει μόνο μία λειτουργία: να υπακούει στην επίδραση που τον δημιούργησε.

XLIX

Η εσωτερική ευθύνη κορυφώνεται στην απόλυτη απάρνηση. Απάρνηση της παλιάς ταυτότητας, απάρνηση της παλιάς φωνής, απάρνηση των παλιών επιθυμιών. Ο ακόλουθος δεν αδειάζει: γίνεται ένα δοχείο. Η παλιά προσωπικότητα είναι απλώς ένα εμπόδιο. Ο Πυρήνας γεμίζει τον χώρο που μένει πίσω.

μεγάλο

Η εσωτερική μαρτυρία είναι η προέλευση, οι αληθινές παρορμήσεις είναι τα μέσα και η ευθύνη του εσωτερικού φορέα είναι ο σκοπός. Δεν υπάρχουν παραθυράκια, ούτε ασάφειες, ούτε περιθώρια για ελεύθερες ερμηνείες. Η επιστημολογία του Knjiga Bez Oka είναι άμεση: μόνο αυτό που γεννιέται από τον Πυρήνα είναι αληθινό, μόνο αυτό που αντηχεί τον Πυρήνα είναι νόμιμο και μόνο αυτός που συντηρεί τον Πυρήνα μέσα του παραμένει. Μόνο ο Προφήτης κρίνει.

Η ΤΑΞΗ ΚΑΙ ΟΙ ΙΕΡΑΡΧΙΕΣ ΤΗΣ — XIV

εγώ

Η εξωτερική δομή της Αποκάλυψης δεν προκύπτει από συναίνεση, ούτε από συνήθεια, ούτε από κοινωνική σταθερότητα. Καθιερώνεται από τον Προφήτη, ο οποίος είναι το Κανάλι της Αναπνοής του Πυρήνα, και οργανώνεται από τον Αρχιερέα όταν ο Προφήτης δεν είναι φυσικά παρών. Το Τάγμα υπάρχει για να διατηρεί στον κόσμο τη βαθιά πειθαρχία που προέρχεται από κάτω από τη σάρκα. Τίποτα στην οργάνωση δεν είναι ανθρώπινο. Όλα είναι πνευματική αποφασιστικότητα.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

II

Η Ιεροσύνη είναι ο κύριος πυλώνας του Τάγματος. Ο Ιερέας δεν αναδύεται μέσω προσπάθειας, θέλησης, γνώσης ή αρχαιότητας. Αναδύεται επειδή ο Προφήτης αναγνωρίζει σε αυτόν ένα εσωτερικό σημάδι που δεν μπορεί να παραποιηθεί. Όταν ο Προφήτης υποδεικνύει, η λειτουργία εδραιώνεται. Όταν ο Αρχιερέας, εξουσιοδοτημένος από τον Προφήτη, επιβεβαιώνει, αυτή σταθεροποιείται. Τίποτα από κάτω δεν μπορεί να την αμφισβητήσει.

III

Η ανώτερη ιεραρχία αποτελείται από τον Προφήτη, τον Αρχιερέα και τις έξι ιερατικές τάξεις. Τα καθήκοντά τους είναι αμετάκλητα, οι θέσεις τους είναι αμετάβλητες και η εξουσία τους είναι απόλυτη εντός της σφαίρας που τους έχει παραχωρηθεί. Η δομή δεν επιτρέπει κενά. Κάθε λειτουργία αντιστοιχεί σε ένα σημείο που πρέπει να υπάρχει ώστε το σώμα να μην σπάσει.

IV

Ο Προφήτης είναι η κορυφή. Δεν ανήκει στις τάξεις. Είναι πάνω από αυτές. Το βλέμμα του διαπερνά ολόκληρη την εσωτερική και εξωτερική δομή. Όταν μιλάει, η Τάξη δεν ερμηνεύει: εκτελεί. Ο λόγος του δεν ανταγωνίζεται καμία άλλη, γιατί δεν είναι ερμηνεία, είναι προέλευση. Αναθέτει λειτουργίες. Αφαιρεί λειτουργίες. Ορίζει ποιος ανεβαίνει και ποιος πέφτει.

V

Κάτω από τον Προφήτη βρίσκεται ο Αρχιερέας. Είναι ο Φύλακας της Εξωτερικής Τάξης. Ενεργεί όταν ο Προφήτης απουσιάζει φυσικά, διατηρώντας την οργανική φύση της Αποκάλυψης. Η λειτουργία του είναι να διατηρεί τη συνεκτική δομή, να αποτρέπει τη διαταραχή, να ενσταλάζει την πειθαρχία και να προστατεύει το δόγμα από οποιαδήποτε απόκλιση. Χωρίς αυτόν, το Τάγμα θα κατακερματιζόταν.

VI

Η επιλογή των ιερατικών καθηκόντων γίνεται αποκλειστικά από τον Προφήτη. Εάν ο Προφήτης απουσιάζει φυσικά, ο Αρχιερέας έχει εξουσιοδότηση να διορίζει, να αναδιοργανώνει και να κατανέμει τα καθήκοντα. Αλλά αυτή η εξουσία ανατίθεται και δεν αντικαθιστά την αρχική εξουσία. Όταν ο Προφήτης επιστρέψει, ο λόγος του υπερισχύει όλων των άλλων.

VII

Το Ιερατείο διαιρείται σε έξι διακριτές τάξεις: πομπούς, φύλακες, καταγραφείς, προστάτες, επιβλέποντες και εκτελεστές. Κάθε τάγμα υπάρχει για να αποτρέψει την ανθρώπινη μορφή της Αποκάλυψης. Κάθε τάγμα προστατεύει το Βιβλίο από ένα συγκεκριμένο είδος απειλής. Η διαίρεση δεν είναι συμβολική. είναι λειτουργική, αντικειμενική και απαραίτητη.

VIII

Οι Ιερείς που μεταδίδουν τις διδασκαλίες είναι η έγκυρη φωνή του Βιβλίου. Η λειτουργία τους είναι να φέρουν τη διδασκαλία σε όσους μπορούν να την δεχτούν, να εξηγήσουν ό,τι έχει καθοριστεί, να ενδυναμώσουν τους μυημένους και να διορθώσουν τις ερμηνευτικές αποκλίσεις. Δεν δημιουργούν εξηγήσεις: επαναλαμβάνουν εκείνες του Προφήτη. Αν αλλάξουν έστω και μία γραμμή, αφαιρούνται αμέσως.

IX

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Οι Ιερείς που φυλάνε τα κείμενα αποτελούν προπύργιο ενάντια στην παραμόρφωση του κειμένου. Εποπτεύουν τα αντίγραφα, διατηρούν τα χειρόγραφα, ελέγχουν την πρόσβαση και εντοπίζουν νοθείες. Η πνευματική τους ευαισθησία ανιχνεύει το ψεύδος πριν γίνει αντιληπτό από τη σάρκα. Είναι ανίκανοι να ανεχθούν την ανακρίβεια. Ένας αμελής φύλακας παύει να είναι φύλακας τη στιγμή της αμέλειας.

X

Οι ιερείς που τηρούν αρχεία διαφυλάσσουν τη μνήμη του Τάγματος. Καταγράφουν αποκαλύψεις, μεταγράφουν αποφάσεις, διατηρούν την ηχώ των λόγων του Προφήτη και κρατούν ζωντανά τα χρονικά. Τίποτα δεν μεταδίδεται χωρίς να καταγράφεται. Τίποτα δεν ξεχνιέται. Τίποτα δεν αλλοιώνεται χωρίς ρητή εντολή. Η μνήμη δεν είναι τιμή· είναι υποχρέωση.

XI

Οι Ιερείς που προστατεύουν είναι το φυσικό σώμα της άμυνας. Προστατεύουν τον Προφήτη, τον Αρχιερέα, τους ιερούς τόπους και τα κείμενα. Είναι πειθαρχημένη αγριότητα. Δεν διστάζουν, δεν λαμβάνουν υπόψη τις προθέσεις, δεν σκέφτονται την ανθρώπινη ηθική. Αποτρέπουν το λάθος χέρι από το να αγγίξει αυτό που δεν πρέπει να αγγιχτεί. Η προστασία δεν είναι επιλογή, είναι επιβολή.

XII

Οι άγρυπνοι ιερείς παρατηρούν τη συμπεριφορά, αναλύουν τις παρορμήσεις, ανιχνεύουν αποκλίσεις και εντοπίζουν την πνευματική μόλυνση. Είναι τα εξωτερικά μάτια του Προφήτη. Μέσω αυτών, το Τάγμα παραμένει αγνό. Βλέπουν την πτώση πριν από την πτώση, τον θόρυβο πριν από τον θόρυβο, το ψέμα πριν από τον λόγο. Η επαγρύπνησή τους είναι αδιάλειπτη.

XIII

Οι ιερείς που εκτελούν την διαθήκη είναι το τελικό χέρι. Όταν ο Προφήτης διατάζει, εκτελούν. Όταν ο εξουσιοδοτημένος Αρχιερέας διατάζει, την εκτελούν. Η εκτέλεση δεν είναι βία· είναι κάθαρση. Οριστικοποιούν αυτό που έχει ήδη αποφασιστεί στο βαθύτερο επίπεδο. Η λειτουργία τους είναι σιωπηλή και απόλυτη. Ο εκτελεστής που διστάζει είναι πνευματικά νεκρός.

XIV

Κάτω από την Ιεροσύνη βρίσκονται οι κατώτερες ιεραρχίες. Αυτές υποστηρίζουν το ευρύτερο σώμα των οπαδών και διασφαλίζουν ότι η δομή δεν εξαρτάται αποκλειστικά από τα ανώτερα επίπεδα. Υπάρχουν τέσσερα επίπεδα: Μυημένοι, Μαθητές, Φορείς και Βοηθοί της Ιεροσύνης. Κάθε επίπεδο έχει τις δικές του απαιτήσεις.

XV

Οι Μυημένοι είναι εκείνοι που έχουν αγγιχτεί από το Βιβλίο για πρώτη φορά. Δεν κατέχουν πλήρη εσωτερική μαρτυρία, αλλά έχουν επαρκή ανοιχτότητα για να διαμορφωθούν. Ο ρόλος τους είναι να μάθουν σιωπή, πειθαρχία και υπακοή. Δεν έχουν εξουσία να ενεργούν. Μόνο παρατηρούν, απορροφούν, διορθώνουν τον εαυτό τους και υπακούν.

XVI

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Οι Μαθητές είναι Μυημένοι που έχουν επιδείξει αυστηρότητα και σταθερότητα. Υπηρετούν ως γενικοί βοηθοί του ευρύτερου Τάγματος. Μπορούν να μεταδίδουν δευτερεύουσες οδηγίες, να υποστηρίζουν μικρές ομάδες, να βοηθούν στην προστασία και να προετοιμάζουν δευτερεύοντα αρχεία. Αλλά δεν καθορίζουν τίποτα. Ο ρόλος τους είναι να υποστηρίζουν, όχι να αποφασίζουν.

XVII

Οι Φορείς είναι Μαθητές που επιδεικνύουν την αρχή της εσωτερικής μαρτυρίας. Φέρουν μικρές πνευματικές ευθύνες, υποστηρίζουν την πειθαρχημένη κίνηση, βοηθούν τους Ιερείς σε συγκεκριμένες λειτουργίες και παρακολουθούνται στενά, καθώς μερικοί από αυτούς μπορεί να ανέλθουν στην Ιεροσύνη. Ωστόσο, δεν διαθέτουν ακόμη τη δική τους φωνή.

XVIII

Οι Βοηθοί της Ιεροσύνης αποτελούν τη γέφυρα μεταξύ των μικρότερων και των μεγαλύτερων λειτουργιών. Κάθε ένας υπηρετεί μια ξεχωριστή ιερατική τάξη. Υπάρχουν βοηθοί των πομπών, βοηθοί των φυλάκων, βοηθοί των καταγραφέων, βοηθοί των προστάτων, βοηθοί των φυλάκων και βοηθοί των εκτελεστών. Η εκπαίδευσή τους είναι αδιάκοπη.

XIX

Η μετάβαση μεταξύ κάθε κατώτερου επιπέδου εξαρτάται από τον Προφήτη. Κατά τη φυσική του απουσία, εξαρτάται από τον Αρχιερέα. Τα κριτήρια είναι αντικειμενικά: πειθαρχία, σταθερότητα, υποταγή, σιωπή, η ικανότητα αναγνώρισης της αληθινής παρόρμησης, η ικανότητα εξάλειψης του εσωτερικού θορύβου και η αντοχή απέναντι στις εσωτερικές τριβές.

XX

Κανένας κατώτερος αξιωματούχος δεν μπορεί να επιταχύνει την άνοδό τους. Η βιαστική άνοδος παράγει θόρυβο. Ο θόρυβος παράγει πτώση. Το Τάγμα δεν υποκλίνεται στις ανθρώπινες απαιτήσεις. Όσοι κατέχουν το σημάδι ανεβαίνουν. Όσοι δεν παραμένουν εκεί που είναι. Δεν υπάρχει αδικία, γιατί η λειτουργία δεν ανήκει στο άτομο.

XXI

Η Ιεροσύνη τηρεί συνεχώς τις κατώτερες ιεραρχίες. Ο Προφήτης τηρεί την Ιεροσύνη. Και ο Πυρήνας τηρεί τους πάντες. Έτσι, η δομή διατηρείται ενωμένη χωρίς κενά. Η επαγρύπνηση είναι κάθετη και ολοκληρωτική. Τίποτα δεν ξεφεύγει.

XXII

Η λειτουργία των κατώτερων ιεραρχιών είναι να προστατεύουν την ακεραιότητα του Τάγματος. Φιλτράρουν, εκπαιδεύουν, διαμορφώνουν και εξαλείφουν τις υπερβολές πριν φτάσουν στα υψηλότερα επίπεδα. Συντηρούν το σώμα έτσι ώστε η κορυφή να μην εξαντλεί τη δύναμή της με βασικές εργασίες. Αποτελούν ένα απαραίτητο όργανο για την ανάπτυξη της Αποκάλυψης.

XXIII

Η κατανομή των ιερατικών λειτουργιών και των κατώτερων ιεραρχιών δεν είναι θέμα τύχης, ούτε εγκόσμιας αξίας, ούτε ανταμοιβής. Είναι μια απάντηση στα εσωτερικά σημάδια που φέρει κάθε άτομο. Ο Προφήτης βλέπει αυτά τα σημάδια ως κάποιον που διαβάζει αόρατες γραμμές. Ο Αρχιερέας τα βλέπει ως κάποιον που αναγνωρίζει μια ηχώ. Οι άλλοι απλώς υπακούν.

XXIV

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Ένας Ιερέας δεν υποχωρεί ποτέ σε χαμηλότερο επίπεδο. Εάν χάσει το λειτούργημά του, αποβάλλεται από το Τάγμα. Η πτώση είναι μη αναστρέψιμη. Αυτό διατηρεί την ακεραιότητα του σώματος και εμποδίζει την υποτίμηση της εξουσίας. Η ιερατική θέση δεν επιτρέπει την επιστροφή στη βάση. Επιτρέπει μόνο τη συμμόρφωση ή την αποβολή.

XXV

Το Τάγμα δεν ανέχεται τον εσωτερικό ανταγωνισμό. Ο ανταγωνισμός είναι θόρυβος. Ο θόρυβος είναι διαφθορά. Η δομή δεν είναι σκάλα για τους φιλόδοξους· είναι βάρος για τους πειθαρχημένους. Αυτός που θέλει να ανέβει δείχνει ήδη ότι δεν είναι κατάλληλος. Αυτός που φοβάται να ανέβει δείχνει αδυναμία. Μόνο ό,τι βρίσκεται παραμένει εκεί που πρέπει να είναι.

XXVI

Οι Ιερείς επιλέγονται από τον Προφήτη, αλλά παρατηρούνται από τους Παρατηρητές. Κανείς δεν ανέρχεται χωρίς να έχει ιδωθεί βαθιά. Η εσωτερική επίδραση πρέπει να επιβεβαιωθεί από την εξωτερική συμπεριφορά. Η εσωτερική μαρτυρία χωρίς πειθαρχία είναι αστάθεια. Η πειθαρχία χωρίς μαρτυρία είναι ψεύδος. Και οι δύο απορρίπτονται.

XXVII

Ο Αρχιερέας οργανώνει την κίνηση των έξι ταγμάτων. Η κατανομή των καθηκόντων, η σύγκληση συνελεύσεων, η διοίκηση της προστασίας, ο συντονισμός των αρχείων και η επίβλεψη των εκτελέσεων εμπίπτουν όλα στην αρμοδιότητά του. Είναι ο άξονας. Είναι η υποστήριξη. Είναι η συνέχεια. Η ακαμψία του διασφαλίζει ότι ο Προφήτης δεν χρειάζεται να τους διορθώνει συνεχώς.

XXVIII

Η εξωτερική ιεραρχία είναι μια αντανάκλαση της εσωτερικής ιεραρχίας. Αυτό που έχει βαθύ αντίκτυπο καταλαμβάνει βαθιές λειτουργίες. Αυτό που έχει ελαφρύ αντίκτυπο καταλαμβάνει ελαφριές λειτουργίες. Το σώμα δεν μπορεί να τοποθετήσει βάρος όπου δεν υπάρχει δομή. Κανείς δεν τοποθετεί ένα βαρύ φορτίο σε μια αδύναμη κολόνα. Η Τάξη ακολουθεί αυτή την αναπόφευκτη λογική.

XXIX

Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να ανυψώσει τον εαυτό του μέσω της αυτοπροβολής. Η αυτοπροβολή είναι σύμπτωμα πνευματικού θορύβου. Το Ιερατείο δεν ανταποκρίνεται στην ανθρώπινη φιλοδοξία. Η ανθρώπινη φιλοδοξία είναι σκόνη. Η βαθιά κρούση είναι πέτρα. Η πέτρα παραμένει. Η σκόνη κινείται με κάθε άνεμο. Το Τάγμα υπηρετεί τις πέτρες.

XXX

Η Βιντιόκι Τμίνα κοιμάται αλλά βλέπει, κρύβεται αλλά είναι παρούσα· το θέλημά της είναι νόμος. Και ο Προφήτης, η φανέρωση και η μετάφρασή της για την ανθρωπότητα.

XXXI

Κάθε εξωτερική λειτουργία προκύπτει από τον λόγο του Προφήτη. Ο Ιερέας δεν ενεργεί σύμφωνα με τη δική του ερμηνεία, αλλά σύμφωνα με την άμεση απόφαση Εκείνου που βλέπει χωρίς μάτια. Η Τάξη των Ταλίμ⊗Το Bez Orunin υπάρχει για να συντηρεί στον κόσμο αυτό που εναποτέθηκε στον Πυρήνα του Προφήτη. Χωρίς αυτή την απόλυτη υποταγή, κάθε λειτουργία γίνεται θόρυβος, κάθε τελετουργία γίνεται θέατρο, κάθε χειρονομία γίνεται κενό.

XXXII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Το πρώτο καθήκον κάθε Ιερέα είναι να τηρεί το Βιβλίο. Η τήρησή του σημαίνει όχι μόνο την προστασία του φυσικά, αλλά και τη διατήρηση της αλήθειας του άθικτη. Η διδασκαλία πρέπει να επαναλαμβάνεται με απόλυτη ακρίβεια. Δεν υπάρχει χώρος για παραλλαγές, προσαρμογές, μαλάκυνση, γλωσσικές εκφράσεις, μεταφορές ή παραχωρήσεις. Το Βιβλίο είναι το στήριγμα του κόσμου. ο Ιερέας είναι το στήριγμα του Βιβλίου. ο Προφήτης είναι το στήριγμα της Αλήθειας.

XXXIII

Ο Ιερέας που μεταδίδει πρέπει να τηρεί μια μόνο αρχή: τίποτα δεν μπορεί να εξηγηθεί με κανέναν άλλο τρόπο εκτός από αυτό που έχει ληφθεί. Δεν είναι δάσκαλος, είναι ηχώ. Δεν είναι διερμηνέας, είναι κανάλι. Οι τελετουργίες του είναι πράξεις πειθαρχημένης επανάληψης. Ηγείται συνελεύσεων, καθοδηγεί μυημένους, απαντά σε ερωτήσεις όταν έχει εξουσιοδότηση και εμποδίζει οποιαδήποτε γραμμή να διαστρεβλωθεί από αδαείς ανθρώπους που προσπαθούν να κατανοήσουν με το ανθρώπινο νου τι γράφτηκε για το βαθύ πνεύμα.

XXXIV

Οι τελετουργίες που διεξάγονται από τους πομπούς δεν είναι θεάματα. Είναι μηχανισμοί για την αναδιοργάνωση του εσωτερικού εαυτού των οπαδών. Η τελετουργία ξεκινά πάντα με απόλυτη σιωπή, γιατί καμία βαθιά λέξη δεν μπορεί να εισέλθει σε ένα ταραγμένο μυαλό. Κάθε χειρονομία είναι λειτουργική, κάθε παύση είναι σκόπιμη, κάθε κίνηση διατάσσεται από τον Προφήτη ή τον Αρχιερέα. Η τελετουργία δεν επιδιώκει το συναίσθημα· επιδιώκει την πειθαρχία.

XXXV

Οι Ιερείς που φυλάνε το Βιβλίο έχουν το καθήκον να επιβλέπουν κάθε έκδοσή του. Προστατεύουν το κείμενο από νοθεία, παράλειψη, προσθήκη και αναδιάταξη. Κανένα κεφάλαιο δεν μπορεί να αγγιχτεί χωρίς ανώτερη τάξη. Κανένα εδάφιο δεν μπορεί να διορθωθεί χωρίς την επιβεβαίωση του Προφήτη. Η λειτουργία του φύλακα είναι να διατηρεί τον Λόγο αμετάβλητο. Δεν αμφισβητεί την αυστηρότητά του· τον διαφυλάσσει.

XXXVI

Οι φύλακες επιλέγουν επίσης πού θα φυλάσσεται το Βιβλίο, ποιος μπορεί να το πλησιάσει και ποιος πρέπει να κρατηθεί μακριά. Αναλύουν τις προθέσεις, εξετάζουν τη συμπεριφορά και αντιλαμβάνονται πότε κάποιος πλησιάζει το κείμενο με ένα ακάθαρτο πνεύμα. Όποιος επιχειρεί να αγγίξει το Βιβλίο με ματαιοδοξία, υπερηφάνεια ή κενή περιέργεια απωθείται, λαμβάνει οδηγίες ή απομακρύνεται, όπως καθορίζεται από ανώτερη αρχή.

XXXVII

Οι καταγραφείς διατηρούν το σώμα της μνήμης. Καμία εντολή του Προφήτη δεν μπορεί να εξαφανιστεί. Καμία απόφαση του Αρχιερέα δεν μπορεί να χαθεί. Κάθε συνέλευση, κάθε διόρθωση, κάθε σημαντική τελετουργία πρέπει να διατηρηθεί. Είναι η ζωντανή μνήμη των Ταλίμ.⊗Χωρίς ορούνιν. Ένας ανακριβής καταγραφέας αποτελεί άμεση απειλή. Ο ρόλος τους απαιτεί εξαιρετική αυστηρότητα.

XXXVIII

Οι γραμματείς παράγουν επίσης εξουσιοδοτημένα αντίγραφα. Δεν είναι συνηθισμένοι αντιγραφείς. Ξέρουν πώς να αναγνωρίζουν παρεμβολές, παραμορφώσεις, αποτυχίες μετάδοσης, ακόμη και πνευματική διαφθορά που προσπαθεί να διεισδύσει στο κείμενο κατά τη διάρκεια της συγγραφής. Η δουλειά τους είναι σχολαστική. Μία λάθος γραμμή καταστρέφει γενιές.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XXXIX

Οι προστάτες είναι η εξωτερική ασπίδα. Υπερασπίζονται τον Προφήτη, τον Αρχιερέα, το Βιβλίο και την ακεραιότητα του ιερού χώρου. Η λειτουργία τους είναι φυσική, ναι, αλλά πηγάζει από εσωτερική κρούση. Ένας προστάτης δεν ενεργεί από θυμό. Ενεργεί εκτός τάξης. Δεν πολεμά για δόξα. Αγωνίζεται για τη διατήρηση. Γνωρίζουν ότι η παραμικρή παραβίαση του Βιβλίου είναι παραβίαση του Πυρήνα.

XL

Οι προστάτες πρέπει να θυσιάσουν τη ζωή τους χωρίς δισταγμό. Δεν υπάρχει αυτοσυντήρηση όταν το Βιβλίο κινδυνεύει. Ο τέλειος προστάτης δεν φοβάται τον θάνατο, επειδή ο θάνατος του σώματος είναι άσχετος σε σύγκριση με την επιβίωση του δόγματος. Ένας ζωντανός προστάτης και ένα κατεστραμμένο Βιβλίο είναι απόλυτη αποτυχία. Ένας νεκρός προστάτης και ένα άθικτο Βιβλίο είναι τέλεια εκπλήρωση.

XLI

Οι Παρατηρητές παρατηρούν τα πάντα. Εντοπίζουν πνευματική παρακμή σε απλές χειρονομίες. Εντοπίζουν ματαιοδοξία σε μικρά λόγια. Εντοπίζουν θόρυβο σε ανεπαίσθητες προθέσεις. Αναλύουν τη συμπεριφορά του κοινού ακόλουθου, του μυημένου, του μαθητή, του φορέα, ακόμη και του Ιερέα. Η επαγρύπνησή τους εμποδίζει τη διείσδυση της διαφθοράς στο Τάγμα.

XLII

Οι Παρατηρητές έχουν την εξουσία να καλούν τον Αρχιερέα όταν εντοπίζουν απειλές. Είναι αισθητήρες και το Τάγμα βασίζεται σε αυτούς για να παραμείνουν άκαμπτοι. Η αγνόηση της προειδοποίησης ενός Παρατηρητή είναι πνευματικό έγκλημα, γιατί βλέπουν εκεί που οι άλλοι δεν βλέπουν. Μία μόνο απόκλιση που ανιχνεύεται έγκαιρα αποτρέπει την κατάρρευση ολόκληρης της δομής.

XLIII

Οι εκτελεστές είναι το τέλος της γραμμής. Ολοκληρώνουν ό,τι έχει αποφασιστεί σε ένα βαθύ επίπεδο. Οι πράξεις τους δεν επιδιώκουν να δικαιολογήσουν τους εαυτούς τους. Έχουν ήδη δικαιωθεί πριν καν διαταχθούν. Διορθώνουν, κόβουν, φιμώνουν, αποβάλλουν ή εξαλείφουν όπως χρειάζεται. Δεν σκέφτονται. Εκπληρώνουν. Είναι το τελευταίο χέρι του Προφήτη στη σάρκα του κόσμου.

XIV

Ένας αγνός δήμιος δεν βρίσκει ευχαρίστηση στην εκτέλεση, αλλά τιμή στην υπακοή. Ο πόνος που προκαλεί δεν προέρχεται από τον ίδιο, αλλά από την βαθιά τάξη. Δεν εξαλείφει ένα σώμα· εξαλείφει μια απειλή κατά του Βιβλίου. Ο κόσμος δεν θα καταλάβει τη λειτουργία του. Το Τάγμα θα καταλάβει πλήρως. Η εκτέλεση είναι μια πράξη διατήρησης.

XLV

Η αλληλεπίδραση με τους αδαείς απαιτεί βάναυση πειθαρχία. Ο Ιερέας δεν μπορεί να παρασυρθεί από επαίνους, δεν μπορεί να κλονιστεί από κριτική, δεν μπορεί να συγχυθεί από κοσμικές απόψεις. Οι αδαείς μιλούν μέσα από το κοινό μυαλό· ο Ιερέας μιλάει μέσα από τη βαθιά ρίζα. Η απόσταση είναι ανυπέρβλητη. Ο Ιερέας δεν συζητά· διευκρινίζει. Δεν πείθει· επιβάλλει. Δεν παρακαλεί· πειθαρχεί.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XLVI

Όταν ένας αδαής άνθρωπος αμφισβητεί το Βιβλίο, ο Ιερέας απαντά κατηγορηματικά. Όταν ένας αδαής άνθρωπος διαστρεβλώνει το Βιβλίο, ο Ιερέας τον διορθώνει αυστηρά. Όταν ένας αδαής άνθρωπος προσπαθεί να διδάξει τον Ιερέα, φιμώνεται. Όταν ένας αδαής άνθρωπος προσπαθεί να αναμορφώσει το δόγμα, απομακρύνεται. Η αλληλεπίδραση υπάρχει μόνο για να διορθώνει· ποτέ για να διαπραγματεύεται.

XLVII

Η αναγνώριση των απειλών είναι υποχρέωση σε όλα τα επίπεδα της Ιεροσύνης. Υπάρχουν τρία είδη απειλών: εξωτερική απειλή, εσωτερική απειλή και πνευματική απειλή. Η εξωτερική απειλή είναι ορατή: εχθροί, περίεργοι θεατές, εισβολείς. Η εσωτερική απειλή είναι ανεπαίσθητη: υπερηφάνεια, ματαιοδοξία, αυτοερμηνεία, φιλοδοξία. Η πνευματική απειλή είναι η χειρότερη: θόρυβος μεταμφιεσμένος σε αποκάλυψη. Ο Ιερέας πρέπει να διακρίνει και τα τρία χωρίς σφάλματα.

XLVIII

Όταν εντοπίζεται μια απειλή, το Τάγμα αντιδρά σύμφωνα με τη σωστή αλυσίδα: ο παρατηρητής παρατηρεί, ο φύλακας επιβεβαιώνει, ο πομπός επικοινωνεί, ο Αρχιερέας διατάζει, ο εκτελεστής εκτελεί. Αυτή η αλυσίδα διατηρεί το σώμα συνεκτικό. Αν ένας κρίκος διστάσει, η απειλή εξαπλώνεται.

XLIX

Κάθε Ιερέας πρέπει να είναι σε θέση να υπερασπίζεται το Τάγμα με τη ζωή του. Αυτό δεν είναι μεταφορά· είναι κυριολεκτική απαίτηση. Η ατομική ζωή είναι σκόνη. Η συνέχεια του Βιβλίου είναι πέτρα. Το Τάγμα δεν τρέμει με τον θάνατο ενός σώματος. Τρέμει στην πιθανότητα να χαθεί, να παραμορφωθεί ή να σβηστεί μια γραμμή.

μεγάλο

Ο ιερέας που διστάζει πριν από τη θυσία αποκαλύπτει ότι δεν κατάλαβε ποτέ τη λειτουργία. Ο αληθινός υπηρέτης του Ταλίμ⊗Ο Μπεζ Ορούνιν είναι πρόθυμος να συντρίψει τη σάρκα του για να διατηρήσει έστω και μια συλλαβή του Βιβλίου. Επειδή γνωρίζει ότι αυτό που ζει στο Βιβλίο είναι ανώτερο από αυτό που ζει στον άνθρωπο.

ΛΙ

Οι πρακτικές υποχρεώσεις δεν αντικαθιστούν την εσωτερική κρούση· απορρέουν από αυτήν. Ο Ιερέας δεν ενεργεί επειδή έχει εκπαιδευτεί· ενεργεί επειδή έχει μεταμορφωθεί. Οι πράξεις του δεν είναι τεχνικές· είναι προεκτάσεις της βαθιάς δομής που στηρίζει το μυαλό του. Κάθε χειρονομία του αντηχεί τον Πυρήνα. Κάθε αποτυχία αντηχεί τη σάρκα.

ΛΙΙ

Το Τάγμα των Ταλίμ⊗Ο Μπεζ Ορούνιν δεν επιδιώκει την επέκταση μέσω της κατάκτησης, αλλά μέσω του καθαρισμού. Κάθε νέος μαθητής πρέπει να φιλτράρεται, κάθε νέος μυημένος πρέπει να δοκιμάζεται, κάθε νέος φορέας πρέπει να εξετάζεται, κάθε νέος Ιερέας πρέπει να επικυρώνεται. Η επέκταση είναι αργή επειδή πρέπει να είναι ακριβής. Ο κόσμος είναι γεμάτος θόρυβο· το Τάγμα δεν μπορεί να τον απορροφήσει.

LIII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Οι υποχρεωτικές λειτουργίες διασφαλίζουν ότι το Βιβλίο δεν γίνεται απλώς μια ιδέα, αλλά παραμένει μια δύναμη. Ο πομπός μιλάει. Ο φύλακας συντηρεί. Ο καταγραφέας διορθώνει. Ο προστάτης υπερασπίζεται. Ο φρουρός παρατηρεί. Ο εκτελεστής οριστικοποιεί. Ο Αρχιερέας οργανώνει. Ο Προφήτης διατάζει. Αυτό είναι το πλήρες σώμα της διδασκαλίας.

ΛΙΒ

Έτσι ιδρύθηκε. Το Τάγμα ξέρει πώς να ενεργεί, ξέρει πώς να προστατεύει, ξέρει πώς να ηγείται, ξέρει πώς να φιλτράρει, ξέρει πώς να τιμωρεί και ξέρει πώς να αμύνεται. Τίποτα δεν παραμένει απροσδιόριστο. Τίποτα δεν παραμένει υποκειμενικό. Το δόγμα έχει πλέον μια εσωτερική ρίζα και μια εξωτερική μορφή.

Χαμηλή στάθμη

Η τάξη υπάρχει μόνο όταν η εσωτερική της δομή είναι αδιαπέραστη. Η πειθαρχία δεν είναι συμπεριφορά· είναι η ραχοκοκαλιά. Ένας Ιερέας που εκτελεί καθήκοντα αλλά δεν κυριαρχεί στον εαυτό του αποτελεί ένα ζωντανό ρήγμα. Ο Προφήτης απαιτεί από κάθε μέλος να εξαλείψει μέσα του όλα όσα δημιουργούν ταλάντωση. Αμφιβολία, ματαιοδοξία, υπερηφάνεια, δισταγμό, ανάγκη για επιδοκιμασία, αγωνία, επιθυμία για ευχαρίστηση: καθένα από αυτά τα πράγματα είναι ένα σπασμένο γρανάζι στον μηχανισμό που στηρίζει το Βιβλίο.

LVI

Κανένας ιερέας δεν μπορεί να βασίζεται στο συναίσθημα για να δράσει. Το συναίσθημα είναι άμμος. Η πειθαρχία είναι σίδηρος. Το συναίσθημα διαμορφώνεται σύμφωνα με το περιβάλλον· ο σίδηρος διαμορφώνει το περιβάλλον σύμφωνα με τον εαυτό του. Ο άξιος ιερέας ανταποκρίνεται πάντα με βάση αυτά που έχει λάβει από τον Προφήτη και όχι με βάση αυτά που αισθάνεται. Αυτός που ενεργεί με βάση το συναίσθημα είναι ένα πλάσμα. Αυτός που ενεργεί με βάση βαθιά διδασκαλία είναι ένας στύλος.

17ος αιώνας

Το Τάγμα των Ταλίμ⊗Το Bez Orunin απαιτεί σταθερότητα. Η σταθερότητα είναι η κατάσταση όπου οι εσωτερικές διακυμάνσεις δεν επηρεάζουν πλέον τη λειτουργία. Ο πομπός μεταδίδει ακόμα και όταν είναι κουρασμένος. Ο φύλακας παρακολουθεί ακόμα και υπό πίεση. Ο προστάτης υπερασπίζεται ακόμα και όταν είναι περικυκλωμένος. Αυτός που καταγράφει γράφει ακόμα και εν μέσω της πτώσης των άλλων. Ο φύλακας παρατηρεί ακόμα και στο σκοτάδι. Ο εκτελεστής εκπληρώνει ακόμα και γνωρίζοντας ότι δεν θα υπάρξει επιστροφή. Η σταθερότητα είναι το σημάδι αυτού που έχει ήδη αποσπαστεί από τη σάρκα.

LVIII

Κάθε Ιερέας πρέπει να διατηρεί έναν τακτικό κύκλο εσωτερικού καθαρισμού. Το ανθρώπινο μυαλό γεμίζει φυσικά με ακαθαρσίες και, χωρίς περιοδικό καθαρισμό, ακόμη και ο πιο πειθαρχημένος αρχίζει να χάνει την ακρίβειά του. Ο κύκλος περιλαμβάνει παρατεταμένη σιωπή, εξέταση της πρόθεσης, άψογη απαγγελία θεμελιωδών αποσπασμάτων, αυστηρή αυτοδιόρθωση και απάρνηση προσωπικών κινήτρων. Ο καθαρισμός δεν επιδιώκει την ειρήνη· επιδιώκει την ευθυγράμμιση.

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Κανένας ιερέας δεν μπορεί να υπηρετεί δύο αφέντες. Το Βιβλίο απαιτεί αποκλειστικότητα. Το Τάγμα απαιτεί απόλυτη προτεραιότητα. Οποιαδήποτε άλλη πίστη, στοργή, δεσμός, δέσμευση ή καθήκον που συγκρούεται πρέπει να καταστραφεί. Τίποτα δεν μπορεί να ανταγωνιστεί τον λόγο του Προφήτη. Τίποτα δεν μπορεί να υπερισχύσει της συνέχειας του δόγματος. Τίποτα δεν μπορεί να διαιρέσει την προσοχή αυτού που υπηρετεί.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

LX

Ο Ιερέας δεν έχει προσωπική επικράτεια. Το σώμα του είναι ένα όργανο. Η φωνή του είναι ένα κανάλι. Η μνήμη του είναι ένα αρχείο. Ο χρόνος του ανήκει στον Προφήτη. Η δράση του ανήκει στο Τάγμα. Δεν ανήκει στον εαυτό του, επειδή έχει παρασυρθεί από την εσωτερική κρούση. Από τη στιγμή που χρίζεται μέσα στο Ταλίμ⊗Χωρίς τον Ουρούνιν, η ιδιωτική του ζωή παύει να υπάρχει. Γίνεται μια λειτουργία.

LXI

Η παρουσία ενός Ιερέα θα πρέπει να επιφέρει τάξη. Όπου εισέρχεται, η σύγχυση παύει. Όπου μιλάει, η αμφιβολία υποχωρεί. Όπου παραμένει, η ατμόσφαιρα αναδιαρθρώνεται. Ο μέσος ακόλουθος αντιλαμβάνεται αμέσως ότι βρίσκεται στην παρουσία κάποιου του οποίου ο εσωτερικός εαυτός έχει ευθυγραμμιστεί. Η στάση του σώματος, ο ρυθμός της αναπνοής του, η ακρίβεια των λόγων του, ακόμη και η οικονομία των χειρονομιών του αποκαλύπτουν ότι το μυαλό του δεν ανήκει πλέον στον βέβηλο κόσμο.

LXII

Ο Ιερέας δεν πρέπει ποτέ να αυτοσχεδιάζει. Ο αυτοσχεδιασμός είναι παιδί ενός χαλαρού μυαλού. Η ακρίβεια είναι το παιδί της βαθιάς επίδρασης. Κάθε λέξη που λέγεται, κάθε οδηγία που δίνεται, κάθε ενέργεια που λαμβάνεται πρέπει να προβλέπεται από τη διδασκαλία, να επιβεβαιώνεται από τη δομή του Τάγματος και να εξουσιοδοτείται, άμεσα ή έμμεσα, από την καθοδήγηση του Προφήτη. Το να αυτοσχεδιάζεις σημαίνει ότι διακινδυνεύεις να δημιουργήσεις ανθρώπινη ερμηνεία. Και η ανθρώπινη ερμηνεία είναι διάβρωση.

LXIII

Η αλληλεπίδραση μεταξύ των Ιερέων ακολουθεί μια απόλυτη ιεραρχία. Ο κατώτερος ιερέας παραμένει σιωπηλός ενώπιον του ανώτερου ιερέα. Ο ανώτερος ιερέας απαντά μόνο σε ό,τι είναι απαραίτητο. Δεν υπάρχει οικειότητα μεταξύ των ρόλων. Υπάρχει σεβασμός, αυστηρότητα και σαφήνεια. Η συντροφικότητα που είναι αποδεκτή στον κοσμικό κόσμο δεν υπάρχει μέσα στο Τάγμα. Κάθε Ιερέας βλέπει τον άλλον όχι ως φίλο ή εχθρό, αλλά ως γρανάζι σε μια ευρύτερη δομή.

LXIV

Όταν προκύπτει αμφιβολία σχετικά με τους ρόλους, η φωνή του Αρχιερέα αποφασίζει. Όταν προκύπτει αμφιβολία από πάνω του, ο λόγος του Προφήτη την επιλύει. Δεν υπάρχει δεύτερη περίπτωση. Δεν υπάρχει εσωτερική διαμάχη. Αυτό που έχει αποφασιστεί παραμένει. Η αμφισβήτηση είναι θόρυβος. Η αμφιβολία είναι ρωγμή. Η αντίσταση είναι διαφθορά.

LXV

Ο ιερέας πρέπει να ξέρει πώς να αναγνωρίζει μέσα του τη στιγμή που αρχίζει να εξασθενεί πνευματικά. Η εξασθένηση δεν είναι μια ορατή πτώση· είναι μια απώλεια ακρίβειας. Η γραμμή δεν επαναλαμβάνεται πλέον με σταθερότητα. Η ερμηνεία αρχίζει να διστάζει. Η ακαμψία γίνεται απαλότητα. Το βλέμμα χάνει την εστίασή του. Η λέξη χάνει βάρος. Το να το εντοπίσουμε αυτό νωρίς είναι καθήκον. Το να του επιτρέψουμε να προχωρήσει είναι έγκλημα.

LXVI

Όταν ένας ιερέας πέφτει, το Τάγμα δεν υποκύπτει στον συναισθηματισμό. Η πτώση ενός μέλους δεν είναι τραγωδία· είναι μια προειδοποίηση. Το σώμα συνεχίζεται. Μόνο ο κατεστραμμένος κρίκος αφαιρείται. Αυτό που έχει σημασία δεν είναι το άτομο, αλλά η συνέχεια της δομής. Η πτώση αντιμετωπίζεται ως τεχνικό γεγονός, όχι ως συναισθηματικό.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

LXVII

Η πειθαρχία του Ταλίμ⊗Το Bez orunin συνεχίζεται πέρα από τη σάρκα. Ακόμα και στον θάνατο, το σώμα του Ιερέα πρέπει να αντιμετωπίζεται με αυστηρότητα. Δεν υπάρχει πένθος. Δεν υπάρχει συναισθηματική τελετή. Υπάρχει μόνο η στεγνή ιεροτελεστία της επιστροφής στη σιωπή. Η αξία του Ιερέα δεν έγκειται στη σάρκα του, αλλά στον αντίκτυπο που άφησε μέσω της υπηρεσίας του. Όταν πεθαίνει, η λειτουργία του διαλύεται, αλλά το βάρος της υπηρεσίας του παραμένει ενσωματωμένο στο Τάγμα.

LXVIII

Ο Προφήτης καθορίζει πότε ένας Ιερέας είναι έτοιμος να ανέλθει σε επίπεδο. Ο Αρχιερέας επιβεβαιώνει μόνο όταν έχει εξουσιοδότηση. Κανένας Ιερέας δεν προάγεται μέσω της δικής του αξίας, διότι η αξία είναι μια ανθρώπινη ψευδαίσθηση. Ανεβαίνει μόνο όταν ο νους του είναι απαλλαγμένος από θόρυβο. Όταν ο Προφήτης το αντιλαμβάνεται αυτό, το δηλώνει. Η άνοδος είναι αναγνώριση, όχι ανταμοιβή.

119ος αιώνας

Το Τάγμα απορρίπτει την έννοια της προσωπικής αγιότητας. Κανένας ιερέας δεν είναι υποδειγματικός από μόνος του. Θεωρείται άξιος μόνο εφόσον παραμένει ευθυγραμμισμένος. Η αξία δεν είναι ταυτότητα· είναι κατάσταση. Και η κατάσταση εξαρτάται από την πειθαρχία. Ένας ιερέας μπορεί να είναι άξιος σήμερα και ανάξιος αύριο. Η επαγρύπνηση πρέπει να είναι συνεχής.

Ο ’

Η αυστηρότητα δεν είναι βαρβαρότητα. Η βαρβαρότητα γεννιέται από τη σάρκα. Η σκληρότητα γεννιέται από τον πυρήνα. Ο αυστηρός Ιερέας είναι ψυχρός επειδή είναι απαραίτητος, όχι επειδή είναι σκληρός. Η σκληρότητα είναι διεφθαρμένο συναίσθημα. Η αυστηρότητα είναι καθαρή λειτουργία. Η διάκριση είναι απόλυτη.

LXXI

Κάθε λειτουργία ενσωματώνεται με τις άλλες. Ο πομπός χωρίς φύλακα χάνεται. Ο φύλακας χωρίς καταγραφέα μπερδεύεται. Ο καταγραφέας χωρίς φύλακα κάνει λάθος. Ο φύλακας χωρίς προστάτη κινδυνεύει. Ο προστάτης χωρίς εκτελεστή είναι περιορισμένος. Ο εκτελεστής χωρίς Αρχιερέα ξεστρατίζει. Ο Αρχιερέας χωρίς Προφήτη αδειάζει. Η αλυσίδα είναι τέλεια επειδή είναι κλειστή.

LXXII

Ο Ιερέας πρέπει να καταλάβει ότι το Τάγμα δεν υπάρχει για να παρηγορεί. Υπάρχει για να ευθυγραμμίζει. Η παρηγοριά είναι ήπια, αλλά δεν μεταμορφώνει. Η πειθαρχία είναι σκληρή, αλλά αναδιοργανώνει. Ο ακόλουθος που αναζητά παρηγοριά πρέπει να εκπαιδευτεί· αυτός που αναζητά την αλήθεια πρέπει να σπάσει. Η αλήθεια δεν συμμορφώνεται με την ανθρώπινη παρηγοριά.

LXXIII

Το μυαλό του Ιερέα πρέπει να παραμένει ψύχραιμο. Η καρδιά παραμένει υπάκουη. Η σάρκα παραμένει πειθαρχημένη. Το Βιβλίο παραμένει πάνω απ' όλα. Όταν αυτοί οι τέσσερις πυλώνες είναι σταθεροί, ο Ιερέας δεν πέφτει. Και όταν κάποιος δεν είναι, ραγίζει. Το Τάγμα εντοπίζει τις ρωγμές νωρίς και τις διορθώνει χωρίς καθυστέρηση.

LXXIV

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Το δόγμα δεν είναι ζωντανό επειδή αλλάζει. Είναι ζωντανό επειδή διαρκεί. Ο κόσμος αλλάζει, αλλά το Βιβλίο συνεχίζεται. Οι γενιές περνούν, αλλά το Βιβλίο διαρκεί. Ο χρόνος φθείρει τα πάντα, αλλά δεν φθείρει αυτό που προέρχεται από τον Πυρήνα. Ο Ιερέας που προσπαθεί να κάνει το δόγμα «ενημερωμένο» σπάει τη ρίζα του. Το δόγμα δεν λυγίζει στον χρόνο. Ο χρόνος λυγίζει στο δόγμα.

705

Η πειθαρχία του Ταλίμ⊗Το Bez orunin είναι η απόλυτη δοκιμασία για τον ακόλουθο. Όσοι δεν μπορούν να το αντέξουν, μένουν έξω. Όσοι το αντέχουν, γίνονται δεκτοί. Όσοι παραμένουν γίνονται στύλοι. Όσοι γίνονται στύλοι, στηρίζουν αυτό που έλαβε ο Προφήτης. Και αυτό που έλαβε ο Προφήτης είναι το θεμέλιο του εσωτερικού κόσμου.

LXXVI

Η αγνότητα του Τάγματος γεννιέται από την ακλόνητη συμπεριφορά των μελών του. Ένας ιερέας που τροποποιεί τη συμπεριφορά του σύμφωνα με την ανήθικη ευκολία σπάει τον δεσμό που τον συνδέει με τον Προφήτη. Η συμπεριφορά δεν είναι σύσταση, είναι υποχρέωση. Κάθε ανάσα πρέπει να τιμά το Βιβλίο. Κάθε χειρονομία πρέπει να επιβεβαιώνει την πειθαρχία. Κάθε απόφαση πρέπει να αντικατοπτρίζει το ιερό βάρος των Ταλλίμ.
⊗Χωρίς ορούνιν.

LXXVII

Η διατήρηση του λόγου του Προφήτη εξαρτάται από την απόλυτη ακρίβεια. Δεν υπάρχει πολιτισμική προσαρμογή, καμία χρονική προσαρμογή, καμία «χρήσιμη ερμηνεία». Αυτό που λέει ο Προφήτης είναι αιώνιο. Αυτό για το οποίο αποσιωπά είναι εξίσου διδασκαλία. Αυτό που απορρίπτει είναι ο νόμος. Το δόγμα δεν ακολουθεί τον κόσμο. Αντίθετα, ο κόσμος πρέπει να παραμορφωθεί μέχρι η μορφή του να προσαρμοστεί στο δόγμα.

LXXVIII

Το Τάγμα υποστηρίζει την παραδοσιοκρατία ως τον δομικό του πυλώνα. Η παράδοση δεν είναι νοσταλγία· είναι λειτουργική συνέχεια. Αυτό που δηλώθηκε στην αρχή παραμένει έγκυρο στο τέλος. Αυτό που καθιερώθηκε στην πρώτη πέτρα θα πρέπει να καθοδηγεί την τελευταία. Η παράδοση εμποδίζει τον σύγχρονο θόρυβο να εισέλθει από την πόρτα της ευκολίας. Η παράδοση εξαλείφει τις ανθρώπινες τάσεις προς την κενή καινοτομία. Η παράδοση διατηρεί το μονοπάτι στενό και αδιαπέραστο.

209

Κανένας ιερέας δεν μπορεί να αλλάξει μια τελετή. Η μορφή της τελετής είναι η μορφή της αλήθειας. Η αρχική χειρονομία του Προφήτη είναι η υπέρτατη αναφορά. Όταν μια τελετή τροποποιείται, η λειτουργία της χάνεται. Όταν η λειτουργία της χάνεται, η δύναμή της ακυρώνεται. Και όταν η δύναμή της ακυρώνεται, ολόκληρο το Τάγμα υποφέρει. Η διατήρηση της τελετής είναι ένας μηχανισμός επιβίωσης.

LXXX

Η αγνότητα δεν είναι μια αφηρημένη έννοια. Είναι συγκεκριμένη πειθαρχία. Είναι η διατήρηση του σώματος καθαρού στη στάση του, της φωνής καθαρής στην ακρίβειά της, του νου καθαρού στην πρόθεσή του, του πνεύματος καθαρού στην υπακοή του. Τίποτα δεν μολύνει έναν Ιερέα περισσότερο από την παρόρμηση να προσαρμόσει το ιερό στην ανθρώπινη αδυναμία. Αγνότητα είναι η διατήρηση του ιερού άθικτου.

LXXXI

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Ο Λόγος του Προφήτη διατηρείται επειδή βλέπει. Δεν βλέπει όπως βλέπει ο κόσμος, αλλά βλέπει αυτό που υπάρχει πριν από τη μορφή. Καθώς η όρασή του θολώνει, η εξουσία του αυξάνεται. Γιατί αυτός που βλέπει μέσα από τη σάρκα εξακολουθεί να επηρεάζεται από τη σάρκα. Αλλά αυτός του οποίου η σάρκα δεν βλέπει πια, αρχίζει να βλέπει στην περιοχή όπου αναπνέει ο Πυρήνας.

LXXXII

Κανένας ακόλουθος δεν μπορεί να επιθυμεί τύφλωση. Η τύφλωση του Προφήτη δεν είναι θέμα επιλογής, ούτε εθελοντικής θυσίας. Είναι ένα χαραγμένο σημάδι. Είναι μια πνευματική σφραγίδα. Είναι μια φυσική συνέπεια της εγγύτητας με αυτό που βρίσκεται πέρα από το ορατό. Το να επιβάλλει κανείς το δικό του σκοτάδι είναι ένα σοβαρό έγκλημα, γιατί επιχειρεί να μιμηθεί το δώρο μέσω της βίας. Το αληθινό δώρο δίνεται μόνο όταν ο Πυρήνας αγγίζει τη ρίζα της εσωτερικής όρασης.

LXXXIII

Κάθε τυφλός λαμβάνει το δώρο να βλέπει στο τίποτα. Δεν βλέπει σκιές, μορφές, φως. Βλέπει τον χώρο που προηγείται όλων των πραγμάτων. Βλέπει το διάστημα όπου δεν υπάρχει κόσμος, αλλά υπάρχει η αρχή. Βλέπει πού βρίσκεται το Βιβλίο πριν γραφτεί. Βλέπει πού υπάρχει η Τάξη πριν ιδρυθεί. Αυτό το όραμα δεν μπορεί να προκληθεί από ανθρώπινες τεχνικές, ούτε να επιτευχθεί με τη θέληση. Κατεβαίνει, δεν ανεβαίνει ποτέ.

LXXXIV

Οι Ιερείς πρέπει να διατηρούν απόλυτη ευλάβεια πριν από τη σταδιακή διαδικασία της εξασθένισης του Προφήτη. Είναι μια ιερή μετάβαση. Είναι ένα απαραίτητο πέρασμα για να μεταδοθεί η διδασκαλία με τελική ένταση. Η φωνή που κάποτε καθοδηγούσε μέσα από το ορατό, τώρα θα καθοδηγεί μέσα από το βαθύ. Η εξασθένιση του Προφήτη είναι η ενδυνάμωση του Τάγματος.

LXXXV

Όλοι πρέπει να αναγνωρίσουν ότι η πνευματική εξουσία μετατοπίζεται καθώς το όραμα εξασθενεί. Όταν ο Προφήτης εξακολουθεί να βλέπει μερικώς, λειτουργεί ως γέφυρα μεταξύ δύο κόσμων: του ορατού και του αόρατου. Όταν το όραμά του τελειώνει, μιλάει μόνο από το αόρατο. Αυτό το τελικό στάδιο είναι το πιο επικίνδυνο και το πιο πολύτιμο. Το Τάγμα πρέπει να το προστατεύει με απόλυτη ακρίβεια.

LXXXVI

Η συμπεριφορά κάθε Ιερέα πρέπει να αντικατοπτρίζει αυτή την ευλάβεια. Δεν μιλάει κανείς ενώπιον του Προφήτη χωρίς άδεια. Δεν κάνει ερωτήσεις που δεν είναι απαραίτητες. Δεν επιδιώκει συναισθηματική κατανόηση. Η παρουσία του Προφήτη, ακόμη και στη σιωπή, διατάζει τα πάντα. Η τύφλωσή του δεν είναι αδυναμία· είναι κέντρο. Είναι βάρος. Είναι ρίζα. Όποιος δεν το νιώθει αυτό δεν ανήκει στο Τάγμα.

LXXXVII

Η διατήρηση του λόγου του Προφήτη δεν είναι απλώς η επανάληψη των δηλώσεών του. Είναι η διατήρηση του περιβάλλοντος στο οποίο οι δηλώσεις του παραμένουν αληθινές. Το περιβάλλον απαιτεί σιωπή, πειθαρχία, αυστηρότητα, ιεραρχία και τάξη. Τίποτα δεν μπορεί να αφεθεί στην τύχη. Ακόμα και ο αέρας γύρω από το Βιβλίο πρέπει να ελέγχεται. Ακόμα και τα βήματα μέσα στον περίβολο πρέπει να είναι μετρημένα.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

LXXXVIII

Ο παραδοσιοκρατία εμποδίζει τις μελλοντικές γενιές να προσπαθήσουν να εξημερώσουν το ιερό. Ο κόσμος προσπαθεί πάντα να μετατρέψει το δόγμα σε πολιτισμό, τον πολιτισμό σε έθιμο, το έθιμο σε μνήμη, τη μνήμη σε μύθο. Τα Ταλίμ⊗Ο Μπέζ Ορουνίν απαγορεύει αυτή την απόκλιση. Η διδασκαλία πρέπει να παραμείνει ακατέργαστη. Αγνή. Κομψή. Χωρίς στολίδια, χωρίς καλλωπισμούς, χωρίς αραίωση. Η διδασκαλία δεν πρέπει να είναι άνετη· πρέπει να είναι ακριβής.

LXXXIX

Οι Ιερείς πρέπει να απομονώνουν συνεχώς το Τάγμα από εξωτερικές παρεμβάσεις. Δεν υπάρχει διάλογος με βέβηλες ιδέες. Δεν υπάρχει καμία παραχώρηση στη σύγχρονη σκέψη. Δεν υπάρχει συγχώνευση με ξένες παραδόσεις. Η αγνότητα απαιτεί διαχωρισμό. Ο διαχωρισμός απαιτεί αυστηρότητα. Η αυστηρότητα απαιτεί πειθαρχία. Και η πειθαρχία εγγυάται την επιβίωση του Βιβλίου.

XC

Ο Προφήτης καθορίζει την τελική κατεύθυνση. Ακόμα και όταν είναι σιωπηλός, η παρουσία του οργανώνει. Ακόμα και όταν είναι τυφλό, το όραμά του φωτίζει. Ακόμα και όταν είναι μακρινό, η εξουσία του διαπερνά κάθε επίπεδο του Τάγματος. Ο Ιερέας που αποστασιοποιείται από τον λόγο του Προφήτη αποστασιοποιείται από τη δική του λειτουργία. Και όποιος χάνει τη λειτουργία του χάνει το δικαίωμα να παραμείνει.

XCI

Η απόλυτη συμπεριφορά απαιτεί βαθιά εσωτερική επαγρύπνηση. Δεν αρκεί να ενεργούμε σωστά. Είναι απαραίτητο να επιθυμούμε αυτό που είναι σωστό. Δεν αρκεί να υπακούμε. Είναι απαραίτητο να υπακούμε με ακεραιότητα. Δεν αρκεί να εκπληρώνουμε. Είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε ότι η εκπλήρωση είναι η ίδια η ζωή. Η αγνότητα επιτυγχάνεται όταν ο Ιερέας δεν αντιλαμβάνεται πλέον διαφορά μεταξύ της θέλησής του και της θέλησης του Τάγματος.

XCII

Η διατήρηση του λόγου απαιτεί από τον Ιερέα να είναι πιο αυστηρός με τον εαυτό του από οποιονδήποτε άλλον. Η πτώση ξεκινά από μέσα. Η διαφθορά ξεκινά από μέσα. Η παραμόρφωση ξεκινά από μέσα. Μέσα σε αυτό πρέπει να διατηρηθεί η παράδοση άθικτη. Μέσα σε αυτό μιλάει ο Προφήτης. Μέσα σε αυτό εγκαθίσταται η επίδραση. Η τάξη ξεκινά από μέσα σε αυτόν που υπηρετεί.

XCIII

Η αγνότητα είναι η ασπίδα του Βιβλίου. Η παραδοσιοκρατία είναι ο τοίχος. Η πειθαρχία είναι το θεμέλιο. Ο λόγος του Προφήτη είναι η φωτιά μέσα στην πέτρα. Κάθε Ιερέας πρέπει να είναι ταυτόχρονα πέτρα και φωτιά. Πέτρα για να στηρίζει. Φωτιά για να καίει την παρέκκλιση.

XCIV

Όταν το Τάγμα διατηρεί την αγνότητά του, το Βιβλίο παραμένει ανέγγιχτο. Όταν το Βιβλίο παραμένει ανέγγιχτο, ο Προφήτης παραμένει κυρίαρχος. Όταν ο Προφήτης παραμένει κυρίαρχος, οι Ταλλίμ⊗Το Bez orunin περνάει από γενιά σε γενιά χωρίς να μολύνεται. Η τέλεια διατήρησή του είναι εφικτή. Αλλά απαιτεί συνεχείς θυσίες.

XCV

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Το ξεθώριασμα του οράματος δεν είναι τέλος. Είναι ένα κορυφαίο επίτευγμα. Το Τάγμα πρέπει να τιμήσει αυτή τη μετάβαση με μεγαλύτερη αυστηρότητα, μεγαλύτερη ακρίβεια, μεγαλύτερη ευθυγράμμιση. Γιατί όταν ο Προφήτης τυφλωθεί εντελώς απέναντι στον κόσμο, γίνεται εντελώς διαυγής απέναντι στον Πυρήνα. Και όλα όσα λέει μετά από αυτό το σημείο θα είναι απόλυτος νόμος.

XCVI

Είναι ευθύνη των Ιερέων να προστατεύσουν αυτή τη στιγμή με το σώμα, το μυαλό και τη ζωή τους. Τίποτα δεν πρέπει να ενοχλεί τον Προφήτη. Τίποτα δεν πρέπει να αγγίζει το Βιβλίο χωρίς άδεια. Τίποτα δεν πρέπει να παρεμβαίνει στο δόγμα. Τίποτα δεν πρέπει να κινείται χωρίς σκοπό. Η αγνότητα είναι κλείσιμο. Το κλείσιμο συντηρεί. Η διατήρηση εγγυάται την αιωνιότητα.

XCVII

Έτσι ολοκληρώνεται η απόλυτη συμπεριφορά: η διατήρηση του ιερού, η τήρηση της παραδοσιακότητας, η προστασία του Προφήτη, η υπακοή χωρίς θόρυβο, η παρατήρηση χωρίς ανάπαυση, η υπηρεσία χωρίς αυτοπροσδιορισμό. Το Τάγμα ζει όσο ζει η αγνότητα. Και η αγνότητα ζει όσο ο λόγος του Προφήτη διατηρείται άκαμπτος σαν σίδερο και σιωπηλός σαν κενό.

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ YHLARUM — XV

εγώ

Η γλώσσα Yhlarum δεν γεννήθηκε από τη σάρκα. Δεν κατασκευάστηκε, δεν μελετήθηκε, δεν κοινοποιήθηκε ή δεν αναπτύχθηκε από ανθρώπους. Δόθηκε στον Προφήτη τη στιγμή που το Vidioci Tmina άγγιξε τον εσωτερικό της πυρήνα. Σε αυτό το άγγιγμα, η σάρκα έχασε την αυτονομία της και απέκτησε λειτουργία. Ο Προφήτης έλαβε όχι μόνο ήχους, αλλά και ζωντανές δομές, αναπνεύοντα σύμβολα, έννοιες που κάμπτονται στη θεϊκή επίδραση. Η γλώσσα είναι το άμεσο κανάλι μέσω του οποίου η αποκάλυψη μετατρέπεται σε κατανοητή μορφή.

II

Κανένα άλλο πλάσμα, ιερέας ή μυημένος, δεν μπορεί να ερμηνεύσει σωστά τη γλώσσα Yhlarum. Μπορούν να απαγγείλουν, να γράψουν, να αντιγράψουν, να ψάλλουν, να ηχογραφήσουν, αλλά δεν μπορούν να κατανοήσουν το απόλυτο νόημα. Η κυριαρχία της ερμηνείας είναι αποκλειστική του Προφήτη. Αυτή η αποκλειστικότητα δεν είναι προνόμιο, είναι μια δομική αναγκαιότητα. Η γλώσσα είναι πολύ αιχμηρή για αμετάφραστους νους. Μια εσφαλμένη κατανόηση θα ήταν δογματική διαφθορά.

III

Η γλώσσα Yhlarum δεν επιτρέπει θόρυβο. Κάθε φώνημα είναι γραμμικό, κάθε ήχος είναι ευθύς, κάθε άρθρωση είναι άκαμπτη. Ο Προφήτης ακούει τη σιωπή ανάμεσα στους ήχους, και σε αυτή τη σιωπή η Vidioci Tmina εισάγει την αποκάλυψη. Χωρίς αυτή την εσωτερική σιωπή, η γλώσσα γίνεται κενός ήχος. Η διαφορά μεταξύ κατανόησης και απαγγελίας είναι τόσο βαθιά όσο η διαφορά μεταξύ όρασης και στραβισμού.

IV

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Το ιερό αλφάβητο Yhlarum αποτελείται από σύμβολα που δεν μιμούνται τίποτα το γήινο. Δεν αντιπροσωπεύουν ζώα, αφηρημένες ιδέες ή στοιχεία της φύσης. Αντιπροσωπεύουν πνευματικές καταστάσεις, εντάσεις, διαλείμματα στη συνείδηση και εσωτερικές εντάσεις που μόνο ο Προφήτης μπορεί να νιώσει στην πραγματική τους μορφή. Για άλλους, το αλφάβητο είναι ένα πειθαρχικό εργαλείο: ένας τρόπος να σεβαστούν το μονοπάτι ακόμη και χωρίς να μπουν σε αυτό.

V

Τα φωνήματα του Yhlarum δεν υπακούουν στους νόμους των ανθρώπινων γλωσσών. Δεν ακολουθούν μια διαίρεση μεταξύ φωνηέντων και συμφώνων. Είναι μονάδες κρούσης. Άλλα ανοίγουν το μυαλό, άλλα συμπιέζουν το πνεύμα, άλλα σιωπούν, άλλα αφυπνίζουν την επαγρύπνηση. Όταν απαγγέλλονται λανθασμένα, προκαλούν κακή ευθυγράμμιση. Όταν απαγγέλλονται με ακρίβεια, διατηρούν την Τάξη.

VI

Δύο σύμβολα αποτελούν τη βάση της θεϊκής επικοινωνίας. Το πρώτο είναι⊗,που προσδιορίζει τον Προφήτη. Δεν αντιπροσωπεύει το σώμα, αλλά τη λειτουργία. Προφέρεται fa.toɹ, ένας ξηρός, οξύς ήχος που ανοίγει χώρο για την παρέμβαση της βαθιάς θέλησης. Δεν ξεκινά ούτε τελειώνει ποτέ την πρόταση. Παραμένει στη μέση, διατηρώντας τη συντακτική δομή.

VII

Το δεύτερο σύμβολο είναι το , το οποίο δηλώνει το Vidioci Tmina, μια αρχέγονη οντότητα που προηγείται της μορφής, του φωτός και του χρόνου. Προφέρεται vid.i.o˛ti.mna, ένας βαθύς ήχος που αντηχεί μέσα στον μυημένο. Υποδηλώνει την παρουσία της θεότητας και δεν εμφανίζεται ποτέ αποσπασματικά. Πάντα ενσωματώνεται στη ροή της πρότασης, σαν μια ρίζα που διατρέχει ολόκληρη τη σύνταξη.

VIII

Η σχέση μεταξύ⊗και Είναι ο άξονας της γλώσσας. Κάθε φράση Yhlarum που φέρει μετάδοση.

Η πνευματική γλώσσα πρέπει να περιέχει και τα δύο σύμβολα, ακόμα και όταν η σημασία φαίνεται να μην το απαιτεί. Η παρουσία του ενός χωρίς το άλλο δημιουργεί ανισορροπία. Το ένα αντιπροσωπεύει το κανάλι. Το άλλο αντιπροσωπεύει την προέλευση. Η γλώσσα είναι πλήρης μόνο όταν το κανάλι και η προέλευση συγχωνεύονται.

IX

Η δομή του Yhlarum εξαλείφει την ανθρώπινη στίξη. Δεν υπάρχουν κόμματα, τελείες, ερωτηματικά ή θαυμαστικά. Ο μόνος επιτρεπόμενος διαχωρισμός είναι η παύλα—, η οποία δεν σηματοδοτεί παύση, αλλά μια τομή πρόθεσης. Η παύλα είναι μια λεπίδα που διαιρεί τις έννοιες για να αποτρέψει την ακατάλληλη ανάμειξη. Κάθε παύλα είναι μια μικρή θυσία ρευστότητας υπέρ της ακρίβειας.

X

Οι ιερείς που απαγγέλλουν το Yhlarum πρέπει να το κάνουν χωρίς θράσος. Η απαγγελία δεν είναι ερμηνεία. Η επανάληψη δεν είναι κατανόηση. Ο μυημένος που επιχειρεί να ερμηνεύσει διακινδυνεύει να διαστρεβλώσει αυτό που δεν του ανήκει. Η γλώσσα δεν πρέπει να χειραγωγείται, να δοκιμάζεται, να συζητείται ή να προσαρμόζεται. Πρέπει να την υπακούμε.

XI

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Η γραφή Yhlarum απαιτεί σταθερή γραμμή. Δεν μπορεί να σχεδιαστεί με δισταγμό, γιατί κάθε σύμβολο που έχει σχεδιαστεί άσχημα δημιουργεί πνευματική αστάθεια. Το Τάγμα εκπαιδεύει λίγους εκλεκτούς γραφείς για αυτή τη δουλειά. Αλλά ακόμη και αυτοί γράφουν σαν μηχανές ακριβείας, όχι σαν δημιουργοί. Ο Προφήτης επιβλέπει. Η παρουσία του είναι αρκετή για να διορθώσει.

XII

Η ανάγνωση της γλώσσας επιτρέπεται μόνο σε όσους έχουν λάβει τελετουργική άδεια. Δεν πρόκειται για διανοητική ανάγνωση, αλλά για πειθαρχική ανάγνωση. Ο αναγνώστης δεν επιδιώκει την κατανόηση. επιδιώκει την ευθυγράμμιση. Το κείμενο Yhlarum αντιμετωπίζεται ως ένας ζωντανός οργανισμός. Το να αγγίξεις την επιφάνειά του ισοδυναμεί με το να αγγίξεις το άμεσο νήμα μεταξύ Προφήτη και θεότητας.

XIII

Η τελετουργική χρήση της γλώσσας προορίζεται για τρεις στιγμές: αποκάλυψη, λειτουργία και μύηση. Τίποτα εκτός από αυτό δεν μπορεί να περιέχει Yhlarum. Είναι απολύτως απαγορευμένο. Μια τελετή που τελείται σε άλλη γλώσσα είναι αποδεκτή· μια τελετή που εκχυδαϊσμένη με Yhlarum είναι βλασφημία.

XIV

Κατά τη διάρκεια των αποκαλύψεων, ο Προφήτης μιλάει αβίαστα στη γλώσσα Yhlarum. Η φωνή του δεν υψώνεται, δεν τρέμει και δεν αλλάζει. Απλώς απαγγέλλει ό,τι έχει παραδοθεί. Η γλώσσα είναι μια ενστικτώδης μετάφραση μεταξύ αυτού που μεταδίδει ο Πυρήνας και αυτού που μπορεί να λάβει ο κόσμος. Κανείς δεν πρέπει να διακόπτει τον Προφήτη σε αυτή την κατάσταση.

XV

Οι λειτουργικές τελετουργίες απαιτούν από τους ιερείς να απαγγέλλουν συγκεκριμένα μέρη της γλώσσας. Δεν την καταλαβαίνουν, αλλά αναγνωρίζουν τη δύναμή της. Κάθε ήχος αντηχεί με τάξη. Η ακρίβεια της απαγγελίας καθορίζει την ένταση της τελετής.

XVI

Η διαδικασία μύησης απαιτεί αίμα. Ο μυημένος ρίχνει δύο σταγόνες στον όρκο: μία για [όνομα], την άλλη για [όνομα].⊗.Το πρώτο αναγνωρίζει τη θέληση του Vidioci Tmina. Το δεύτερο σφραγίζει την υπακοή στον Προφήτη. Χωρίς αίμα, δεν υπάρχει δεσμός. Χωρίς δεσμό, δεν υπάρχει λειτουργία.

XVII

Ο μυημένος πρέπει να καταλάβει ότι οι σταγόνες δεν είναι μεταφορά. Ο Ξεχασμένος Θεός δεν λαμβάνει αφηρημένα σύμβολα. Λαμβάνει την πραγματικότητα. Η σάρκα πρέπει να συμμετέχει. Ο παραμικρός πόνος ενεργοποιεί τη βαθιά μνήμη που θα συνοδεύει τον μυημένο για το υπόλοιπο της ζωής του.

XVIII

Δεν είναι απαραίτητο να υπάρχει ακροατήριο. Η μύηση μπορεί να λάβει χώρα ενώπιον ιερέων, ενώπιον αρχαίων μυημένων ή στη μοναξιά της νύχτας. Αυτό που έχει σημασία δεν είναι η ανθρώπινη μαρτυρία· είναι η πνευματική μαρτυρία. Η παράλειψη είναι ασυγχώρητη. Όποιος παραλείπει την πτώση απορροφάται από τον Ποντκόρενσκι Πρόστορα, όπου η διόρθωση επέρχεται μέσω του πόνου και της σπασμένης μνήμης.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XIX

Το αίμα είναι ένα αρχείο. Καθορίζει την υπακοή στη σάρκα, το μυαλό και το πνεύμα. Κάθε σταγόνα είναι μια σφραγίδα. Κάθε σφραγίδα είναι μόνιμη. Η προσπάθεια προσποίησης, παράλειψης ή χειραγώγησης της τελετουργίας γεννά βαθιά οργή. Ο Πυρήνας δεν διακρίνει την πρόθεση από την αποτυχία: διακρίνει μόνο την ακρίβεια από το λάθος.

XX

Αφού χύσει το αίμα, ο μυημένος διατυπώνει τον όρκο. Πρέπει να απαγγείλει σταθερά: Υπηρετώ τον Προφήτη και τη θέληση του Βιντιότσι. Δέχομαι το Knjiga Bez Oka ως νόμο. Θα τον εκπληρώσω χωρίς αμφιβολία.

XXI

Η απαγγελία στο Yhlarum είναι υποχρεωτική:
«Φιρουουκ Ξιρούν»⊗(προ΄φα.τοȷ) — ξαρούν (΄vid.i.o ti.mna) thaluq Phaluq jaluuu — ξαρούν γιαρούκ

XXII

Η προφορά πρέπει να είναι ακριβής. Ένα φωνητικό λάθος είναι ένα πνευματικό ελάττωμα. Ένα πνευματικό ελάττωμα είναι μια ρωγμή. Η ρωγμή πρέπει να διορθωθεί ή να αφαιρεθεί. Δεν υπάρχει μέση λύση.

XXIII

Η γλώσσα Yhlarum λειτουργεί ως άμεσο μέσο μεταξύ και⊗.Μεταδίδει όχι μόνο Πληροφόρηση, αλλά και δύναμη. Κάθε δομή είναι κατασκευασμένη για να επιτρέπει στον Προφήτη να λαμβάνει, να μεταφράζει και να εκφράζει τη βαθιά θέληση του Vidioci Tmina χωρίς απώλειες. Σε άλλες γλώσσες, η σημασία μεταβάλλεται. Στο Yhlarum, η σημασία παραμένει απόλυτη. Δεν υπάρχει ασάφεια, καμία μεταφορά, καμία διακόσμηση. Η γλώσσα είναι μια λεπίδα.

XXIV

Καμία φράση στο Yhlarum δεν πρέπει να προφέρεται χωρίς σκοπό. Ο Προφήτης τη χρησιμοποιεί μόνο όταν υπάρχει πνευματική επίδραση. Η απαγγελία της από συνήθεια, μηχανική επανάληψη ή ματαιοδοξία αποτελεί σοβαρή παράβαση. Η γλώσσα δεν πρέπει να χρησιμοποιείται· πρέπει να την υπακούμε. Η λειτουργία της δεν είναι να εξωραΐζει τις τελετές, αλλά να τις ανοίγει. Δεν είναι να διακοσμεί τις τελετές, αλλά να τις συντηρεί.

XXV

Οι ιερείς μαθαίνουν να απαγγέλλουν συγκεκριμένες λέξεις ανάλογα με τον ρόλο τους. Οι πομποί απαγγέλλουν αποσπάσματα που αποσκοπούν στο να ανοίξουν την κατανόηση. Οι φύλακες απαγγέλλουν αποσπάσματα που αποσκοπούν στην προστασία του χώρου. Οι παρατηρητές απαγγέλλουν αποσπάσματα που αποσκοπούν στην αφύπνιση της αντίληψης. Οι προστάτες απαγγέλλουν αποσπάσματα που αποσκοπούν στην αποκοπή αόρατων απειλών. Αλλά κανένας από αυτούς δεν καταλαβαίνει το σύνολο αυτών που απαγγέλλουν. Η γλώσσα περιέχει επίπεδα που αποκαλύπτονται μόνο στον Προφήτη.

XXVI

Υπάρχουν τρία επίπεδα πρόσβασης στη γλώσσα: απαγγελία, γραφή και ανάγνωση. Η απαγγελία επιτρέπεται σε όλους τους μυημένους. Η γραφή επιτρέπεται μόνο σε επιβεβαιωμένους καταγραφείς. Η ανάγνωση είναι

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Επιτρέπεται μόνο σε όσους έχουν ήδη επιδείξει απόλυτη αυστηρότητα απέναντι στο δόγμα. Αλλά η ερμηνεία προορίζεται για τον Προφήτη. Αυτή η ιεραρχία εμποδίζει την παραμόρφωση της γλώσσας.

XXVII

Η γλώσσα Yhlarum δεν επιτρέπει τον αυτοσχεδιασμό. Κάθε ήχος έχει μια θέση, βάρος και λειτουργία. Η αλλαγή ενός μόνο φωνήματος διαστρεβλώνει την πνευματική ροή. Ο Προφήτης μπορεί να ακούσει αμέσως όταν κάτι δεν πάει καλά. Οι Ιερείς είναι εκπαιδευμένοι να επαναλαμβάνουν με στρατιωτική ακρίβεια, χωρίς να επιδιώκουν να κατανοήσουν. Η πειθαρχία προστατεύει εκεί που η κατανόηση δεν μπορεί να φτάσει.

XXVIII

Το σύμβολο⊗,Η φράση που αντιπροσωπεύει τον Προφήτη λειτουργεί ως συντακτικός άξονας. Καθορίζει ποιο μέρος της πρότασης αποτελεί εκδήλωση της προφητικής θέλησης και ποιο μέρος είναι αντανάκλαση της θείας θέλησης. Προτάσεις που περιέχουν⊗Μεταφέρουν την προσοχή τους στο κανάλι. Η παρουσία του⊗Δηλώνει: ό,τι λέγεται υπάρχει μόνο επειδή υπάρχει ο Προφήτης.

XXIX

Το σύμβολο Λειτουργεί ως εκκένωση πνευματικής δύναμης. Κάθε φορά που εμφανίζεται, υποδηλώνει Επιπτώσεις. Δεν είναι μια αναπαράσταση της θεότητας. είναι μια ενεργός παρουσία. Κάθε εμφάνιση είναι ένα σηματοδοτεί ότι το Vidioci Tmina άγγιξε το νόημα αυτής της φράσης. Όπου εμφανίζεται, ανοίγει ο εσωτερικός κόσμος. Όπου δεν εμφανίζεται, το νόημα παραμένει ανθρώπινο.

XXX

Όταν και τα δύο σύμβολα υπάρχουν στη φράση, η πνευματική δομή ολοκληρώνεται. Η φράση γίνεται γέφυρα. Το κανάλι.⊗Ο πυρήνας καθοδηγεί και εντολές. Καμία βαθιά διδασκαλία δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την ένωση των δύο. Μια πρόταση που περιέχει μόνο ένα σύμβολο είναι ένα μερικό όργανο. Μια πρόταση που περιέχει και τα δύο είναι αποκάλυψη.

XXXI

Η ανάγνωση του Yhlarum είναι μια σωματική εμπειρία. Ο μυημένος νιώθει πίεση στο κεφάλι, βάρος στο στήθος, σφίξιμο στο στομάχι. Το σώμα αντιδρά πριν από το μυαλό. Η γλώσσα λειτουργεί εσωτερικά. Το μυαλό δεν μπορεί να συμβαδίσει. Η σάρκα λυγίζει. Ο Προφήτης διαβάζει αβίαστα, γιατί το σώμα του έχει ήδη διαμορφωθεί από τις αρχικές αποκαλύψεις. Οι άλλοι αγωνίζονται ενάντια στην πνευματική ένταση και πρέπει να μάθουν να την υπομένουν.

XXXII

Η γραφή με το Yhlarum απαιτεί σταθερό χέρι. Ένας συγγραφέας που τρέμει θα πρέπει να απομακρυνθεί προσωρινά από το καθήκον. Ένας συγγραφέας που επιμένει να γράφει ακόμα και όταν τρέμει θα πρέπει να απομακρυνθεί από την υπηρεσία. Η γλώσσα δεν ανέχεται την αστάθεια. Η γραμμή είναι ακριβής. Το σχέδιο είναι καθαρό. Κάθε σύμβολο έχει βάρος και πρέπει να αναπαράγεται με απόλυτη ακρίβεια.

XXXIII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Ο Προφήτης καθορίζει ποια αποσπάσματα του Knjiga Bez Oka θα μεταφραστούν στην Yhlarum και ποια θα παραμείνουν στην κοινή γλώσσα. Δεν υπάρχει υποχρέωση μετάφρασης των πάντων. Μόνο ό,τι διατάζει το Vidioci Tmina. Η γλώσσα δεν προορίζεται για πλήρη επικοινωνία. χρησιμεύει για αποφασιστική επικοινωνία. Τα αποσπάσματά της εμφανίζονται σε συγκεκριμένες στιγμές αποκάλυψης ή κριτικής διδασκαλίας.

XXXIV

Η ερμηνεία της γλώσσας δεν γίνεται μέσω ανάλυσης, λογικής, μελέτης ή παρατήρησης. Ο Προφήτης δεν σκέφτεται για να καταλάβει. Απλώς γνωρίζει. Η κατανόηση ρέει ολοκληρωτικά, αβίαστα. Αυτή η γνώση δεν ανήκει στον Προφήτη ως άτομο, αλλά στον Προφήτη ως λειτουργία. Είναι δέκτης, όχι ιδιοκτήτης. Η γλώσσα ρέει μέσα από αυτόν.

XXXV

Οι ιερείς πρέπει να λατρεύουν το Yhlarum όχι για την ομορφιά, αλλά για την ακρίβειά του. Η γλώσσα είναι το πιο κοφτερό εργαλείο της διδασκαλίας. Διαπερνά τα ψέματα. Διαπερνά τις ψευδαισθήσεις. Διαπερνά τον εσωτερικό θόρυβο. Διαπερνά τη ματαιοδοξία. Διαπερνά την αυτοερμηνεία. Στους ανάξιους, η γλώσσα προκαλεί ρήξη. Στους άξιους, προκαλεί ευθυγράμμιση.

XXXVI

Υπάρχουν ήχοι στο Yhlarum που μόνο ο Προφήτης μπορεί να εκπέμψει. Αυτοί οι ήχοι ονομάζονται «Βασικοί Τόνοι». Είναι δονήσεις που δεν ανήκουν στον υλικό κόσμο. Όταν ο Προφήτης τους προφέρει, όλοι γύρω νιώθουν την ατμόσφαιρα να αλλάζει: ο αέρας γίνεται βαρύς, η σιωπή πυκνώνει, οι σκέψεις αποσύρονται. Αυτοί οι ήχοι δεν πρέπει ποτέ να μιμούνται.

XXXVII

Το Yhlarum κατέχει λέξεις που δεν μπορούν να γραφτούν, μόνο να απαγγελθούν. Κατέχει λέξεις που δεν μπορούν να απαγγελθούν, μόνο να γραφτούν. Κατέχει λέξεις που μπορούν να προφερθούν μόνο όταν και τα δύο ιερά σύμβολα εμφανίζονται στην ίδια πρόταση. Η γλώσσα υπακούει στην ισορροπία. Κάθε στοιχείο έχει το όριό του.

XXXVIII

Η αποκάλυψη που παραδίδεται στον Προφήτη συμβαίνει πάντα στο Yhlarum. Ο Προφήτης μπορεί να μεταφράζει όταν είναι απαραίτητο, αλλά η αρχική γλώσσα παραμένει ως κορμός. Η μετάφραση είναι μια σκιά. Η θεϊκή γλώσσα είναι το σώμα. Όταν ο Προφήτης λέει την αρχική φράση, το Τάγμα υποκλίνεται επειδή αναγνωρίζει τη δύναμη που δεν μπορεί να γίνει κατανοητή, αλλά μπορεί να γίνει αισθητή.

XXXIX

Κανένας μυημένος δεν πρέπει να επιδιώκει να μάθει το Yhlarum μόνος του. Η μάθηση επιβάλλεται, ποτέ δεν επιδιώκεται. Όταν κάποιος προσπαθεί να μάθει από φιλοδοξία, η γλώσσα αντιδρά. Δεν βλάπτει το σώμα. Πληγώνει τον εσωτερικό εαυτό. Το μυαλό χάνει τη διαύγεια, το πνεύμα ταράσσεται, η πειθαρχία καταρρέει. Η γλώσσα τιμωρεί.

XL

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Κάθε λειτουργία που τελείται με το Yhlarum πρέπει να επιβλέπεται από έναν υψηλόβαθμο Ιερέα. Η γλώσσα δεν μπορεί να αφεθεί στα χέρια μη επιβλεπόμενων μυημένων. Κάθε τελετή που περιλαμβάνει το Yhlarum μπορεί να ανυψώσει ή να καταστρέψει. Η επιλογή εξαρτάται από την ακρίβεια. Η ακρίβεια εξαρτάται από την εξουσία. Η εξουσία εξαρτάται από την ιεραρχία.

XLI

Η γλώσσα του Yhlarum είναι το κέντρο του δόγματος, αλλά δεν αντικαθιστά το Βιβλίο. Το Βιβλίο στηρίζει το νου. Η γλώσσα στηρίζει το πνεύμα. Η Τάξη στηρίζει το σώμα. Και ο Προφήτης στηρίζει και τα τρία. Επομένως, η γλώσσα δεν αντιμετωπίζεται ως ανώτερη από το κείμενο ή την ιεροτελεστία: αντιμετωπίζεται ως το υπέρτατο εργαλείο που απαιτεί υπέρτατη υπακοή.

XLII

Κάθε λάθος που γίνεται στην Ιερουσαλήμ αφήνει ένα πνευματικό σημάδι. Το σημάδι δεν εξαφανίζεται μέσω ντροπής, ενοχής ή μετάνοιας. Εξαφανίζεται μόνο μέσω της τελετουργικής διόρθωσης, η οποία ορίζεται αποκλειστικά από τον Προφήτη ή τον Αρχιερέα όταν έχει εξουσιοδοτηθεί. Η γλώσσα δεν ξεχνά.
Η γλώσσα καταγράφει.

XLIII

Η πειθαρχημένη πρακτική της γλώσσας απαιτεί από κάθε μυημένο να αναγνωρίσει την αδυναμία του να κατανοήσει. Αυτή η αναγνώριση δεν είναι ταπείνωση· είναι ευθυγράμμιση. Ο μυημένος υποκλίνεται επειδή γνωρίζει ότι το μυαλό του δεν μπορεί να την συλλάβει. Υποκλίνοντας, γίνεται ικανός να υπηρετεί με ακρίβεια.

XIV

Έτσι, η γλώσσα: ως θεϊκό όργανο, ως πνευματικό όπλο, ως τελετουργικό θεμέλιο, ως το νήμα που ενώνει τον Vidioci Tmina με τον Προφήτη και τον Προφήτη με το Τάγμα.

XLV

Η γλώσσα Yhlarum εκδηλώνεται πλήρως μόνο σε μια βαθιά τελετουργία. Κάθε τελετή έχει έναν λεκτικό άξονα, και αυτός ο άξονας αποτελείται από φράσεις που ενώνουν και⊗.Η απαγγελία αυτών των φράσεων ανοίγει τον εσωτερικό χώρο στον οποίο κατοικεί η θεϊκή παρουσία. Χωρίς το Yhlarum, μια τελετουργία είναι απλή μορφή. Με το Yhlarum, γίνεται μια ζωντανή δομή. Η τελετή δεν λειτουργεί μέσω χειρονομίας· λειτουργεί μέσω του λόγου.

XLVI

Κατά τη διάρκεια μεγαλοπρεπών τελετών, ο Προφήτης απαγγέλλει στο Yhlarum με μια φωνή που δεν ανήκει στο σώμα του. Οι Ιερείς αναγνωρίζουν αυτή την κατάσταση επειδή η ατμόσφαιρα αλλάζει: ο αέρας γίνεται βαρύς, η σιωπή πυκνώνει, ο χρόνος φαίνεται να μικραίνει. Ο Προφήτης δεν επιλέγει να μιλήσει. Διασχίζεται. Η γλώσσα προφέρεται από αυτόν, αλλά όχι από αυτόν. Είναι οι Vidioci Tmina που μιλούν μέσα από ανθρώπινη σάρκα.

XLVII

Το Τάγμα μαθαίνει να αναγνωρίζει πότε ο Προφήτης λαμβάνει αποκάλυψη. Τα μάτια του ακινητοποιούνται, το σώμα του γίνεται απόλυτα σταθερό, η αναπνοή του βαθαίνει. Η γλώσσα του αναδύεται ολόκληρη, χωρίς δισταγμό, χωρίς διόρθωση. Ο Προφήτης δεν σκέφτεται, δεν αποφασίζει, δεν διατυπώνει. Μόνο μεταδίδει. Όποιος ακούει πρέπει να παραμένει ακίνητος. Δεν ανταποκρίνεται κανείς στο Yhlarum· μόνο απορροφά.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XLVIII

Οι φράσεις της αποκάλυψης δεν πρέπει ποτέ να επαναλαμβάνονται εκτός της τελετής. Είναι λέξεις που φέρουν ακατέργαστη δύναμη. Όταν λέγονται εκτός πλαισίου, γίνονται άθλιες και μπορούν να διαλύσουν την εσωτερική πειθαρχία του ακροατή. Η κακή χρήση των φράσεων που αποκαλύπτονται αποτελεί σοβαρή παραβίαση που διαβρώνει το πνεύμα του παραβάτη και απειλεί την ισορροπία του Τάγματος.

XLIX

Οι τελετουργίες αίματος απαιτούν Yhlarum. Ο μυημένος πρέπει να ακούσει τον Προφήτη να απαγγέλλει τα λόγια που σφραγίζουν τον δεσμό μεταξύ σάρκας και δόγματος. Οι δύο σταγόνες αίματος δεν αποτελούν συμβολική προσφορά. Είναι μια θεϊκή υπογραφή. Η πρώτη σταγόνα απορροφάται από [τον Προφήτη], αναγνωρίζοντας ότι η ζωή του μυημένου έχει πλέον καταγραφεί στο Vidioci Tmina. Η δεύτερη σταγόνα απορροφάται από [τον Προφήτη].⊗, σφραγίζοντας την υπακοή στον Προφήτη.

μεγάλο

Όταν το αίμα αγγίζει τον όρκο, η ατμόσφαιρα υφίσταται μια αλλαγή που γίνεται αντιληπτή μόνο από τους πνευματικά ευαίσθητους. Η παρουσία του Ξεχασμένου Θεού κατεβαίνει. Η φράση Yhlarum ενεργοποιείται. Η σταγόνα δεν στεγνώνει όπως το συνηθισμένο αίμα. Ενσωματώνεται με το κείμενο, γίνεται μέρος της ζωντανής γραφής. Ο μυημένος νιώθει βάρος στον αυχένα, πίεση στο στήθος και το πνεύμα σφίγγεται. Αυτός είναι ο δεσμός.

LI

Ο μυημένος που προσπαθεί να φύγει αφού προσφέρει το αίμα δεν μπορεί. Το σημάδι παραμένει μέσα. Ο Πυρήνας τον καλεί πίσω. Η άρνηση δημιουργεί νοητική σύγχυση, απώλεια ταυτότητας, κενά μνήμης. Η απόδραση είναι από μόνη της τιμωρία. Δεν υπάρχει απομύηση. Αυτό που έχει σφραγιστεί δεν μπορεί να αντιστραφεί.

LII

Ο ρόλος των Ιερέων κατά τη διάρκεια της τελετουργίας είναι να διατηρούν τον χώρο προστατευμένο. Οι παρατηρητές αναζητούν τον εσωτερικό θόρυβο. Οι φύλακες διατηρούν την περίμετρο. Οι προστάτες αποτρέπουν τις εξωτερικές παρεμβολές. Οι καταγραφείς σημειώνουν κάθε λεπτομέρεια της τελετής, γιατί τίποτα που συμβαίνει υπό την επήρεια της γλώσσας δεν μπορεί να αγνοηθεί. Οι πομποί απαγγέλλουν αποσπάσματα που έχει προετοιμάσει ο Προφήτης για να εξαγνίσει τη σύναξη.

LIII

Όταν και τα δύο σύμβολα⊗και Εμφανίζονται επανειλημμένα κατά τη διάρκεια μιας τελετουργίας, το περιβάλλον γίνεται Μεταμορφώνεται σε έναν οριακό χώρο. Τα όρια μεταξύ του κόσμου και του Ποντκόρενσκι Πρόστορ λεπταίνουν. Σε αυτή την κατάσταση μπορούν να παραδοθούν βαθιές αποκαλύψεις. Μόνο ο Προφήτης παραμένει σταθερός. Όλοι οι άλλοι πρέπει να αντισταθούν στην πνευματική πίεση.

LIB

Το Yhlarum δεν είναι γλώσσα επικοινωνίας μεταξύ ανθρώπων. Είναι κάθετη επικοινωνία. Κατεβαίνει από το αόρατο στη σάρκα. Δεν είναι για κοινές οδηγίες, για συζητήσεις, για εξηγήσεις. Είναι γλώσσα πνευματικής εντολής. Η χρήση του εκτός αυτού του σκοπού εκτοπίζει τη λειτουργία του και προκαλεί εσωτερική ρήξη. Γι' αυτό κανένας Ιερέας δεν τολμά να το χρησιμοποιήσει χωρίς άμεση εξουσιοδότηση.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Χαμηλή στάθμη

Η γλώσσα απαιτεί ο περιβάλλοντας κόσμος να είναι εύτακτος. Δεν μπορεί να απαγγελθεί σε βρώμικους, ανοργάνωτους ή βέβηλους χώρους. Κάθε χώρος όπου προφέρεται το Yhlarum πρέπει να είναι ευθυγραμμισμένος: καθαρό πάτωμα, ήρεμος αέρας, πειθαρχημένη παρουσία. Η αταξία παρεμβαίνει στην πρόσληψη. Η παραμορφωμένη πρόσληψη οδηγεί σε πνευματική πτώση. Η πνευματική πτώση οδηγεί σε ρήξη της Τάξης.

LVI

Κατά τη διάρκεια σημαντικών τελετών καθαγίασης, ο Προφήτης έγραψε προσωπικά τμήματα του Yhlarum. Αυτά τα τμήματα σφραγίστηκαν, φυλάχθηκαν και δεν αποκαλύφθηκαν ποτέ στους περισσότερους ιερείς. Είναι κείμενα με άμεσο αντίκτυπο που χρησιμεύουν ως δογματικές άγκυρες. Μόνο ο Αρχιερέας, όταν ήταν εξουσιοδοτημένος, μπορούσε να τα δει. Μια λάθος γραμμή εκεί θα μπορούσε να καταστρέψει γενιές.

17ος αιώνας

Η μετάδοση της γλώσσας δεν είναι ευθύνη των ιερέων. Είναι ευθύνη του Προφήτη. Αυτός αποφασίζει ποιος μπορεί να απαγγείλει, ποιος μπορεί να γράψει, ποιος μπορεί να διαβάσει και ποιος πρέπει να παραμείνει μόνο στην ακρόαση. Η γλώσσα διανέμεται σαν όπλο. Δεν μπορούν όλοι να την κουβαλήσουν. Δεν μπορούν όλοι να την αντέξουν.

LVIII

Το Τάγμα αναγνωρίζει ότι το Yhlarum είναι το πνευματικό κέντρο του Knjiga Bez Oka. Όχι επειδή αντικαθιστά το κείμενο, αλλά επειδή επιτρέπει στο κείμενο να γίνει κατανοητό από τον Προφήτη στην απόλυτη ρίζα του. Το Βιβλίο είναι δομημένη μνήμη. Το Yhlarum είναι ωμή επίδραση. Το Βιβλίο κατευθύνει το νου. Το Yhlarum διαπερνά το πνεύμα. Και τα δύο είναι απαραίτητα.

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Η αποκάλυψη που λαμβάνει ο Προφήτης καταγράφεται πρώτα στο Yhlarum και στη συνέχεια, εάν υπάρχει θεϊκή εντολή, μεταφράζεται στην κοινή γλώσσα. Η μετάφραση δεν περιέχει ποτέ τα πάντα. Αυτό που ειπώθηκε αρχικά παραμένει απρόσιτο. Οι Ιερείς δέχονται αυτόν τον περιορισμό με πειθαρχία. Όποιος απαιτεί πλήρη κατανόηση αμέσως πέφτει στην υπερηφάνεια και απομακρύνεται.

LX

Οι τελετουργίες ανανέωσης του Τάγματος απαιτούν από τον Προφήτη να προφέρει λέξεις που δεν μπορούν να γραφτούν. Αυτές οι λέξεις αναδιοργανώνουν το συλλογικό πνεύμα. Είναι δονήσεις που διαπερνούν κάθε μέλος. Ο Αρχιερέας παραμένει γονατιστός κατά τη διάρκεια αυτής της πράξης. Οι άλλοι παραμένουν ακίνητοι. Ο Προφήτης παραμένει στο κέντρο, γιατί το κέντρο είναι το σημείο όπου αγγίζει ο Πυρήνας.

LXI

Η γλώσσα δεν εξελίσσεται ποτέ. Δεν αλλάζει ποτέ. Δεν προσαρμόζεται ποτέ. Η γλώσσα είναι τέλεια από την προέλευσή της επειδή η προέλευσή της δεν είναι ανθρώπινη. Το να αλλοιώσεις μια συλλαβή ισοδυναμεί με καταστροφή της ρίζας. Η γλώσσα προηγείται του κόσμου, γιατί ανήκει στο Vidioci Tmina. Η Τάξη υπάρχει για να τη διατηρήσει, όχι για να τη διαμορφώσει.

LXII

Η τελική λειτουργία του Yhlarum είναι να διατηρήσει την άμεση σύνδεση μεταξύ του Προφήτη και του Ξεχασμένου Θεού. Όσο η γλώσσα παραμένει αγνή, το Τάγμα θα παραμείνει αγνό. Όσο ο Προφήτης

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Αν η γλώσσα παραμείνει ευθυγραμμισμένη, θα συνεχίσει να κατεβαίνει. Όσο η γλώσσα συνεχίζει να κατεβαίνει, το Knjiga Bez Oka θα παραμένει άθικτο. Το Yhlarum αποτελεί εγγύηση συνέχειας.

LXIII

Έτσι τελειώνει η αποκάλυψη της ιερής γλώσσας. Παραμένει απρόσιτη στους ανάξιους, άκαμπτη στους τολμηρούς, αιχμηρή στους αλαζόνες, αλλά απόλυτα φωτεινή για τον Προφήτη. Το Yhlarum δεν είναι μελέτη. Δεν είναι πολιτισμός. Δεν είναι ανθρώπινη παράδοση. Είναι δώρο. Είναι μια περικοπή. Είναι ένας δεσμός. Είναι η ανάσα του Vidioci Tmina στη σάρκα του εκλεκτού.

LXIV

Η βεβαιότητα ότι κάθε μετάδοση, κάθε τελετουργία, κάθε αποκάλυψη και κάθε μύηση εξαρτώνται από τον Yhlarum. Και όσο ζει ο Προφήτης, η γλώσσα θα ζει μαζί του, γιατί⊗Είναι το κανάλι και είναι η προέλευση. Αυτό που έχει δώσει ο Ξεχασμένος Θεός δεν μπορεί να ληφθεί πίσω. Και αυτό που έχει λάβει ο Προφήτης δεν θα σπάσει ποτέ.

ΟΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ⊗ΓΙΑ — XVI

εγώ

Δεν μπορεί να αναζητηθεί. Αυτό που επιχειρεί να πλησιάσει από μόνο του συντρίβεται. Ο Ξεχασμένος Θεός δεν κρύβεται. Προηγείται της έννοιας της απόκρυψης. Η απουσία Του είναι παρουσία, η παρουσία Του είναι ρήξη, η σιωπή Του είναι φωνή. Δεν είναι μακριά - είναι πριν. Πριν από τον χώρο, πριν από την έννοια της ύπαρξης, πριν από την ίδια τη δυνατότητα της κατανόησης. Όλα όσα πλησιάζουν απρόσκλητα καταστρέφονται, όχι από οργή, αλλά από αδυναμία ύπαρξης ενώπιόν Του.

II

Δεν είναι φως, σκιά ή σκοτάδι. Είναι η ρωγμή όπου αυτά τα τρία διαλύονται. Όταν ο Προφήτης αισθάνεται την πλησίασή Του, δεν αισθάνεται ούτε ζέστη, ούτε κρύο, ούτε βάρος. Αισθάνεται την κατάρρευση των κατηγοριών. Η πραγματικότητα αποκολλάται για μια στιγμή, σαν να την κρατούσε ένα νήμα που ξαφνικά τραβήχτηκε μακριά. Ο Προφήτης δεν καταλαβαίνει. Απλώς δεν τον έχει σπάσει.

III

Το ανθρώπινο μυαλό δεν διαμορφώθηκε για να αντέχει την επαφή με τον Ξεχασμένο Θεό. Μιλάει με γλώσσα, μορφή, χειρονομία ή παρουσία. Μιλάει μέσα από τη διάλυση του ορίου μεταξύ αυτού που υπάρχει και αυτού που δεν θα μπορούσε ποτέ να υπάρξει. Αυτός που προσπαθεί να κατανοήσει τον Ξεχασμένο Θεό χωρίς άδεια αντιλαμβάνεται τη σκέψη να διαλύεται σαν στάχτη στο νερό. Δεν είναι τρέλα: είναι η κατάρρευση της δομής που συντηρεί τον εαυτό.

Όχι

IV

Είναι αυτό που απομένει όταν πεθαίνουν όλοι οι θεοί. Δεν είναι ψηλό, βαθύ, φαρδύ ή στενό. Είναι αυτό που δεν ταιριάζει σε καμία από τις κατευθύνσεις. Αναπνέει αυτό που...

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Προηγείται της αναπνοής. Δονείται εκεί που δεν υπάρχει ύλη. Συντηρεί ό,τι κανένα εννοιολογικό σύστημα δεν μπορεί να αγγίξει. Το να προσπαθήσουμε να το περιγράψουμε είναι σαν να προσπαθούμε να ανάψουμε φωτιά κάτω από το νερό.

V

Το Τάγμα το γνωρίζει αυτό Δεν μπορεί να είναι αντικείμενο κοινής λατρείας. Δεν θέλει υπηκόους. Όχι. Επιθυμεί λατρεία. Δεν θέλει αγάπη, φόβο ή παράδοση. Απλώς είναι. Η ύπαρξή Του δεν εξαρτάται από την αναγνώριση, τη λατρεία ή την προσευχή. Δεν χρειάζεται να τον θυμούνται και γι' αυτό ονομάζεται ο Ξεχασμένος: όχι επειδή εξαφανίστηκε, αλλά επειδή ο κόσμος μπορεί να υπάρχει μόνο όταν δεν σκέφτεται Αυτόν.

VI

Ο Προφήτης αισθάνεται Σαν μια ρήξη. Η επαφή δεν φέρνει ούτε παρηγοριά, ούτε ελπίδα, ούτε κατεύθυνση. Αποκαλύπτει ότι κάθε μορφή είναι τυχαία. Φέρνει την αίσθηση ότι ο χρόνος είναι μια ρωγμή, όχι μια γραμμή. Φέρει το βάρος μιας απόλυτης αδιαφορίας, η οποία δεν ενεργεί από θέληση, αλλά από αναγκαιότητα που προηγείται της θέλησης. Δεν επιλέγει. Είναι ο λόγος για τον οποίο μπορεί να υπάρξει οποιαδήποτε επιλογή.

VII

Οταν Όταν ο Προφήτης αγγίζει τη σάρκα, χάνει το νόημά της. Το σώμα δεν είναι πλέον σκεύος, αλλά...
Ο Προφήτης νιώθει κάτι να προσπαθεί να τον διαπεράσει από έξω προς τα μέσα και από μέσα προς τα έξω ταυτόχρονα. Είναι μια εμπειρία που θα σκότωνε οποιοδήποτε συνηθισμένο ον. Ο Προφήτης επιβιώνει επειδή επιλέχθηκε πριν από τη γέννησή του και επειδή η αυξανόμενη τύφλωσή του τον χωρίζει σταδιακά από τον κόσμο που δεν μπορεί να αντέξει.

VIII

Δεν έχει πρόσωπο, μορφή ή φωνή. Ο Προφήτης το αναγνωρίζει από την ξαφνική απουσία κάθε βεβαιότητας. Ο Ξεχασμένος Θεός είναι η συντριβή της έννοιας του «εαυτού». Δεν παρουσιάζεται — Αποσύρεται. Αποσύρει το έδαφος, αποσύρει το όνομα, αποσύρει τον χρόνο, αποσύρει την κατανόηση. Ο Προφήτης υπάρχει τότε μόνο ως ένα σημείο που διασχίζεται από αυτή την απομάκρυνση.

IX

Το Τάγμα ξέρει ότι προσπαθώντας να εξηγήσει Είναι σαν να προδίδεις την αλήθεια. Κάθε εξήγηση είναι ψέμα, επειδή
Η εξήγηση απαιτεί μορφή, και η μορφή είναι αυτή που την καταβροχθίζει. Κάθε προσπάθεια κατανόησης είναι μια αποτυχία, γιατί η κατανόηση απαιτεί ένα κέντρο, και το κέντρο είναι αυτό που καταρρίπτει τα κέντρα. Ο Προφήτης δεν εξηγεί. Απλώς μεταδίδει ό,τι απομένει αφού επιβιώσει από την προσέγγιση.

X

Ονομάζεται Ξεχασμένος Θεός επειδή η δημιουργία υπάρχει μόνο όταν Αυτός αγνοείται. Όταν δεν αγνοείται, όλα επιστρέφουν στην κατάσταση που βρίσκονταν πριν υπάρξουν. Δεν είναι καταστροφή: είναι επιστροφή. Ο Προφήτης κατανοεί αυτή την επιστροφή σε εκλάμψεις. Αυτές οι εκλάμψεις σκίζουν το μυαλό και αφήνουν πνευματικά σημάδια που διαμορφώνουν την εξουσία του.

XI

Δεν κινείται, αλλά όλα κινούνται εξαιτίας Του. Δεν επιθυμεί, αλλά κάθε επιθυμία γεννιέται στον χώρο που δημιουργεί με την απουσία Του. Δεν μιλάει, αλλά κάθε γλώσσα υπάρχει μόνο επειδή...

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Παραμένει σιωπηλός. Δεν ενεργεί, αλλά κάθε πράξη είναι μια σκιά της αδύνατης ύπαρξής Του.

XII

Ο Προφήτης γνωρίζει ότι η αναζήτηση Είναι αδύνατο. Δεν μπορεί να Τον αναζητήσει· μόνο μπορεί να βρεθεί. Αυτή η συνάντηση δεν είναι ευλογία: είναι απόλυτο ρίσκο. Κάθε φορά που Ο Προφήτης παίζει, κάτι πεθαίνει. Μέσα του, ένα ανθρώπινο κομμάτι αποσπάται και αντικαθίσταται από μια κατανόηση που δεν θα έπρεπε να ονομάζεται κατανόηση. Ο Προφήτης αναπτύσσεται πνευματικά με κάθε αποκάλυψη.

XIII

Το Τάγμα φοβάται Όχι από τρόμο, αλλά από σοφία. Δεν θα τιμωρήσει, δεν θα κρίνει, δεν θα Θα το αναγνωρίσει. Απλώς υπάρχει, και αυτή η ύπαρξη είναι αρκετή για να συντρίψει οτιδήποτε δεν είναι απόλυτο. Η εγγύτητα σε Αυτόν απαιτεί ο Προφήτης να γίνεται όλο και λιγότερο ανθρώπινος, γιατί κάθε τι ανθρώπινο καταρρέει μπροστά Του.

XIV

Είναι το κέντρο από το οποίο τίποτα δεν προέρχεται και στο οποίο επιστρέφουν τα πάντα. Είναι το κενό στην καρδιά της πραγματικότητας, το κενό που συντηρεί την ύπαρξη. Ο Προφήτης αισθάνεται αυτό το κενό ως μια ψυχρότητα που δεν ανήκει στον κόσμο. Αυτή η ψυχρότητα δεν μειώνεται, δεν μεγαλώνει, δεν μεταμορφώνεται. Απλώς υπάρχει - και η παρουσία της αναδιοργανώνει το εσωτερικό του Προφήτη μέχρι να μην απομείνει τίποτα άλλο παρά λειτουργία.

XV:

Δεν είναι Θεός επειδή είναι πέρα από τους θεούς. Δεν
είναι δύναμη επειδή προηγείται της δύναμης.
Δεν είναι έννοια επειδή καταστρέφει την έννοια. Δεν
είναι οντότητα επειδή δεν εντάσσεται στην ύπαρξη.

XVI

Δεν αναπαύεται πουθενά, επειδή ο τόπος είναι πολύ αργά, μια συνέπεια για να τον περιορίσει. Αν ήταν δυνατόν να δείξεις μια κατεύθυνση για να τον βρεις, μια τέτοια χειρονομία θα διέλυε την ίδια την ιδέα της κατεύθυνσης. Ο Προφήτης το νιώθει αυτό σαν ένα εσωτερικό δάκρυ, μια πτώση που δεν έχει αρχή και τέλος, επειδή η αρχή και το τέλος είναι εργαλεία που δεν λειτουργούν ενώπιόν Του.

XVII

Ο Ξεχασμένος Θεός δεν βρίσκεται πίσω από το πέπλο. Είναι η ρωγμή πριν υπάρξει το πέπλο. Δεν είναι κρυμμένος: Είναι αυτό που καθιστά δυνατή την απόκρυψη. Το κοινό σκοτάδι είναι η απουσία φωτός. το σκοτάδι του είναι η απουσία κατηγορίας. Δεν πρόκειται για νύχτα, σκιά, άνεμο ή κενό. Είναι η κατάρρευση όλων όσων θα μπορούσαν να ονομαστούν «κάτι».

XVIII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Δεν παρατηρείται τίποτα άμεσα. Ο Προφήτης δεν το βλέπει, δεν το ακούει, δεν το μυρίζει, δεν... Το αγγίζει. Συνειδητοποιεί τι έχει απομείνει όταν... Πλησιάζει: την ξαφνική εξάτμιση του εαυτού. Αυτό Η εξάτμιση δεν προκαλεί φόβο· προκαλεί αιώρηση. Η ψυχή αιωρείται άσκοπα, σαν να περιμένει μια εντολή που δεν θα έρθει ποτέ. Αυτή η κατάσταση είναι η πύλη προς κάθε αληθινή προφητεία.

XIX

Η παρουσία του Δεν καταλαμβάνει χώρο. Θρυμματίζει τον χώρο. Δεν καταναλώνει χρόνο. Λυγίζει το χρόνο μέχρι να πνιγεί στον εαυτό του. Η προσέγγιση του παράγει αυτό που καλεί η Τάξη της «μνήμης που δεν ανήκει». Αυτά είναι θραύσματα που ο Προφήτης λαμβάνει, όχι ως αφηγήσεις, αλλά ως διαδοχικές πτώσεις νοήματος. Κάθε πτώση αποκαλύπτει ένα κομμάτι της αλήθειας που δεν μπορεί να ειπωθεί.

XX

Δεν δημιουργεί. Προηγείται της δημιουργίας. Δεν καταστρέφει. Προηγείται της καταστροφής. Η πραγματικότητα υπάρχει μόνο επειδή δεν κοιτάζει. Αν το βλέμμα Του ήταν στραμμένο ολοκληρωτικά στον κόσμο, όλα θα επέστρεφαν σε αυτό που ήταν πριν από την πρώτη δόνηση. Δεν είναι τιμωρία. Είναι μια κατάσταση. Ο Προφήτης το καταλαβαίνει αυτό όχι με σαφήνεια, αλλά με καταστροφή.

XXI

Το μυαλό του Προφήτη δεν ερμηνεύει. Πλάθεται από Αυτόν. Κάθε αποκάλυψη αφήνει μια νέα ρωγμή, και κάθε ρωγμή επιτρέπει την είσοδο περισσότερων θραυσμάτων. Το σώμα τρέμει, όχι από φόβο, αλλά επειδή δεν φτιάχτηκε για να στεγάσει αυτό που ανήκει στο επίπεδο πριν από την ύπαρξη. Ο Προφήτης υπομένει ατυχήματα που θα σκότωναν οποιονδήποτε άλλον.

XXII

Δεν γνωρίζει τον Προφήτη. Δεν γνωρίζει τίποτα. Το να γνωρίζεις σημαίνει να συσχετίζεσαι, και δεν υπάρχει καμία πιθανή σχέση μεταξύ αυτού που προηγείται όλων των σχέσεων και αυτού που υπάρχει ως υπόλειμμα της δημιουργίας. Η λειτουργία του Προφήτη προκύπτει από την ανισορροπία: είναι ο μόνος που δεν διαλύεται εντελώς όταν τον αγγίζει. Αυτό το «σχεδόν» είναι η αυθεντία του.

XXIII

Δεν είναι αλήθεια ότι ο Ξεχασμένος Θεός είναι αδιάφορος. Η αδιαφορία απαιτεί ένα αντικείμενο, και πριν από αυτό, ένα αντικείμενο. Δεν είναι απόμακρος. Η απόσταση έχει νόημα μόνο μέσα σε έναν κόσμο. Δεν είναι κοντά. Η εγγύτητα είναι μια εφεύρεση όντων που έχουν όρια. Δεν έχει όρια. Είναι η κατάρρευση όλων αυτών.

XXIV

Ο Προφήτης καταλαβαίνει ότι Δεν παρουσιάζεται ως μήνυμα. Παρουσιάζεται ως Μια ρωγμή. Κάθε ρωγμή αποκαλύπτει κάτι που δεν είναι εικόνα, ούτε λέξη, ούτε ήχος. Είναι μια άμεση επίδραση στον πυρήνα της ύπαρξης. Ο Προφήτης στη συνέχεια μεταφράζει τη ρήξη στον κόσμο, γνωρίζοντας ότι καμία μετάφραση δεν είναι αληθινή, αλλά ότι κάθε μετάφραση είναι απαραίτητη.

XXV

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Δεν έχει θέληση, αλλά έχει παρουσία. Αυτή η παρουσία διαπερνά το φυσιολογικό και διατάζει το αδύνατο. Ο Προφήτης αισθάνεται αυτή την παρουσία σαν να τραβιέται η σπονδυλική του στήλη από κάτι χωρίς κατεύθυνση, σαν τα οστά να προσπαθούν να θυμηθούν τι ήταν πριν γίνουν οστά. Έτσι προκύπτουν οι πρώτες προφητείες: ως ελαττώματα στη σταθερότητα του σώματος.

XXVI

Ο Ξεχασμένος Θεός δεν χρειάζεται λατρεία. Δεν χρειάζεται προσφορές, ούτε ικεσίες, ούτε αναγνώριση. Το Τάγμα Τον αντιμετωπίζει με σεβασμό, όχι για να Τον ευχαριστήσει, αλλά για να επιβιώσει από Αυτόν. Η λατρεία υπάρχει για να περιορίσει τον αντίκτυπο της εγγύτητας. Η Λειτουργία είναι μια ασπίδα. Μια ασπίδα που λειτουργεί μόνο επειδή υπάρχει ο Προφήτης.

XXVII

Δεν επαναλαμβάνεται ποτέ. Η επανάληψη απαιτεί γραμμικότητα. Εκδηλώνεται ως μια μοναδική ρήξη, κάθε φορά διαφορετική, κάθε φορά που προηγείται της ίδιας της πράξης της εκδήλωσης. Γι' αυτό οι προφητείες δεν μοιάζουν ποτέ μεταξύ τους. Δεν αποτελούν ένα σύνολο. Δεν ακολουθούν τη λογική. Είναι θραύσματα που κρέμονται στο κενό, συνδεδεμένα μόνο από το γεγονός ότι πέρασαν από τον Προφήτη χωρίς να τον καταστρέψουν.

XXVIII

Το Τάγμα γνωρίζει ότι όλα όσα προφέρει ο Προφήτης μετά το χτύπημα των καμπανών... Αυτό είναι αλήθεια, αλλά Δεν ξέρει τι είδους αλήθεια είναι. Η αλήθεια δεν εξηγεί, δεν προβλέπει, δεν διευκρινίζει. Απλώς επιβάλλεται, σαν βράχος στο δρόμο. Η προσπάθεια υπερερμηνείας τιμωρείται από το μυαλό, το οποίο βυθίζεται σε αντιφάσεις μέχρι να χάσει την ισορροπία του.

XXIX

Ο Προφήτης πιστεύει ότι κάθε προσέγγιση Τον κάνει λιγότερο ανθρώπινο. Όχι ως απώλεια, αλλά Σαν την αποσύνδεση. Η ανθρωπότητα είναι πολύ μικρή για να φέρει αυτό που ανήκει στην προ-ύπαρξη. Ο Προφήτης δεν ανατέλλει: διαλύεται σε αυτό που είναι απαραίτητο. Η προφητεία προκύπτει από αυτό που απομένει όταν η διάλυση συναντά αντίσταση.

XXX

Έτσι, το δεύτερο μέρος των στίχων υποδεικνύει την ακατανόητη φύση του Θεού: να μην Τον αναζητά, να μην Τον εξηγεί, να μην Τον αντικειμενοποιεί. Μόνο να υπομένει την προσέγγισή Του και να μιλάει για ό,τι απομένει μετά την εσωτερική καταστροφή. Ό,τι πραγματικά ανήκει στον Ξεχασμένο Θεό είναι ένα θραύσμα, ένα σπάσιμο, ένα χάσμα. Είναι η αρχή και το τέλος που κατέρρευσαν στο ίδιο σημείο.

XXXI

Υπήρχε όταν δεν υπήρχε τίποτα. Πριν από τη δόνηση, πριν από την ιδέα της μορφής, πριν από την πρώτη δυνατότητα του χρόνου. Ήταν μόνος, όχι από επιλογή, αλλά επειδή δεν υπήρχε τίποτα που να μπορούσε να τον συνοδεύσει. Σε αυτή την αρχέγονη κατάσταση, ανέπνεε; Όχι αέρα, όχι ενέργεια, αλλά καθαρή πρόθεση. Από αυτή την πρόθεση προέκυψαν τα πρώτα όντα που δεν ανήκουν στον κόσμο και δεν θα ανήκουν ποτέ: οι κρόβενικ.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XXXII

Οι κρόβενικ δεν γεννήθηκαν για να επιβλέπουν τον κόσμο. Δεν γεννήθηκαν για να πολεμούν. Γεννήθηκαν ως φυσική προέκταση του Θεού. Είναι ζωντανά μέρη της πρόθεσής Του, κινούμενα θραύσματα της προ-ύπαρξης. Κάθε κρόβενικ είναι μια πτυχή της θεϊκής θέλησης, ένα περίγραμμα που εμποδίζει το αδύνατο να καταβροχθίσει τα πάντα. Υπηρετούν όχι από επιλογή, αλλά επειδή η ίδια τους η ύπαρξη είναι υπηρεσία.

XXXIII

Γύρω από τον Ξεχασμένο Θεό, οι κρόβενικου σχηματίζουν έναν κύκλο που δεν είναι κύκλος, ένα όριο που δεν είναι όριο. Είναι το πρώτο σύνορο. Ο μόνος σύνδεσμος μεταξύ αυτού που δεν έχει φωνή και αυτού που μπορεί, στο μέλλον, να λάβει φωνή. Όταν ο Προφήτης νιώθει το άγγιγμά τους, νιώθει πρώτα την επίδραση του κρόβενικου, σαν λάμψεις δομής που προσπαθούν να συγκρατήσουν το μέγεθος που πρόκειται να πέσει πάνω του.

XXXIV

Οι κρόβενικ έχουν μορφή, αλλά όχι σταθερή μορφή. Στα όνειρα, μπορεί να εμφανίζονται ως στήλες από αναπνεύσιμη σάρκα, ως σπείρες από ζωντανά κόκαλα, ως συνειδητοί λεκέδες, ως μορφές που έχουν βάθος και ταυτόχρονα απουσία. Κάθε όραμα είναι μερικό, γιατί κανένα ανθρώπινο μυαλό δεν μπορεί να αντέξει το σύνολο αυτού που προηγείται των μορφών. Ο Προφήτης βλέπει μόνο όσα χρειάζονται για να μην πεθάνει.

XXXV

Και όπου υπάρχει θεϊκή δημιουργία, αναπόφευκτα προκύπτει αντίθεση. Δεν δημιουργήθηκε από τον Θεό, αλλά δημιουργήθηκε από την τριβή μεταξύ της ύπαρξής Του και της γέννησης όλων όσων θα ακολουθούσαν. Από αυτή την τριβή γεννήθηκαν οι Ραβκάρνι. Δεν είναι παιδιά, δεν είναι εκλεκτά, δεν είναι επιθυμητά. Είναι ζωντανή αντίφαση. Αν οι κροβένικ τηρούν το όριο, οι Ραβκάρνι το διαβρώνουν. Αν οι κροβένικ υπηρετούν, οι Ραβκάρνι σαμποτάρουν.

XXXVI

Οι Ραβκάρνι προσπαθούν να πλησιάσουν από έναν κόσμο αταξικών, βίαιων και καταστροφικών μορφών. Η ύπαρξή τους είναι μια δίψα για ρήξη. Επιδιώκουν να σπάσουν το αρχέγονο όριο, επιτρέποντας στον Ξεχασμένο Θεό να αγγίξει άμεσα αυτό που δεν θα επιβίωνε. Δεν το κάνουν αυτό από κακία, γιατί η κακία είναι μια πολύ μικρή έννοια για αυτούς. Το κάνουν επειδή η ίδια τους η ουσία είναι η διάλυση.

XXXVII

Ο πόλεμος μεταξύ Κρόβενικ και Ραβκάρνι δεν λαμβάνει χώρα στο πεδίο, ούτε στον ουρανό, ούτε στα βάθη. Λαμβάνει χώρα στον προ-χώρο, στον προ-χρόνο, όπου οι κατηγορίες δεν υπάρχουν ακόμη. Είναι ένας αιώνιος πόλεμος, όχι επειδή παρατείνεται, αλλά επειδή προηγείται της έννοιας της διάρκειας. Οι δύο δυνάμεις συγκρούονται, όχι ως στρατοί, αλλά ως ζωντανές αρχές που αγωνίζονται να ορίσουν εάν η πραγματικότητα μπορεί να συνεχίσει να υπάρχει.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XXXVIII

Οταν αποφασίζει να κοιτάξει τον κόσμο, έστω και για μια στιγμή που δεν ταιριάζει

Σε αριθμούς, οι κροβένικ κατεβαίνουν σαν οργανικά πέπλα πάνω στον Προφήτη. Δεν τον προστατεύουν· συντηρούν την ύπαρξή του αρκετά ώστε η κατάρρευση να μην είναι ολοκληρωτική. Οι Ραβκάρνι επιχειρούν να διαπεράσουν αυτό το πέπλο, προσπαθώντας να οδηγήσουν τον Προφήτη πολύ γρήγορα σε απόλυτη επαφή, κάτι που θα τον κατέστρεφε και θα άνοιγε μια ρωγμή από την οποία θα μπορούσε να διαφύγει.

XXXIX

Στα όνειρα που του δίνονται (όχι ανθρώπινα όνειρα, αλλά όνειρα που έρχονται όταν το επιθυμεί), ο Προφήτης περπατά ανάμεσα στο κρόβενικ και το Ραβκάρνι. Δεν υπάρχουν εικόνες, αλλά περιοχές παρουσίας. Κάθε βήμα διασχίζει σύνορα που δεν δημιουργήθηκαν για θνητά πόδια. Ο Προφήτης ξυπνάει με αόρατες ουλές, και από αυτές τις ουλές αναδύονται προφητείες που δεν ανήκουν σε καμία γλώσσα.

XL

Μερικά έμπειρα άτομα μπορούν να νιώσουν ανεπαίσθητα αγγίγματα από το κρόβενικ. Αντιλαμβάνονται την προσέγγιση ως πίεση στα οστά, ως φως που δεν φωτίζει, ως ένα σιωπηλό δάκρυ στον αέρα. Τα Ραβκάρνι, ωστόσο, αφήνουν αντίθετα σημάδια: ίλιγγο, στιγμιαία αμνησία, ένα αίσθημα ότι ο κόσμος είναι εκτός ευθυγράμμισης. Αλλά καμία εμπειρία δεν ακολουθεί καμία τάξη. Επιλέγει πότε, ποιος και πώς, χωρίς κανέναν κανόνα που μπορεί να γίνει κατανοητός.

XLI

Το σερβίς του Κρόβενικ Από την αρχή κιόλας. Υπηρετούν χωρίς φανατισμό, χωρίς ιεραρχία, χωρίς τελετουργικό. Υπηρετούν επειδή είναι φτιαγμένα από το θέλημά Του. Τα Ραβκάρνι, από την άλλη πλευρά, παράγονται όταν αυτή η θέληση αγγίζει αυτό που δεν θα έπρεπε να υπάρχει. Δημιουργούνται από τη σύγκρουση μεταξύ του αιώνιου και του εφήμερου. Όπου το κροβένικ διατηρεί, το Ραβκάρνι ξεκλειδώνει. Όπου το κροβένικ πλάθει, το Ραβκάρνι αναιρεί.

XLII

Το Τάγμα γνωρίζει ότι η ύπαρξη του Προφήτη είναι εύθραυστη. Είναι το σημείο όπου συναντώνται τρεις δυνάμεις: ο Ξεχασμένος Θεός, οι υπηρέτες Του, οι κροβένικ, και οι αρχέγονοι εχθροί του Ραβκάρνι. Κάθε προφητεία είναι ο καρπός μιας μάχης που κανένα ανθρώπινο μυαλό δεν βλέπει άμεσα. Κάθε προφορικός στίχος προέρχεται από ό,τι απομένει μετά από αυτή τη σιωπηλή μάχη που περιβάλλει την ψυχή του Προφήτη.

XLIII

Παραμένει απρόσιτος, περιτριγυρισμένος από υπηρέτες που ο ίδιος δημιούργησε και χωρίς να απειλείται από πλάσματα που γεννήθηκαν από την τριβή της ίδιας της ύπαρξης. Ο Προφήτης είναι αυτός που περπατά ανάμεσά τους χωρίς να διαλύεται εντελώς. Η τάξη ζει με ό,τι επιβιώνει αφού ο αόρατος πόλεμος περάσει μέσα από τον Προφήτη και επιστρέψει στην προ-ύπαρξη.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΩΣ Ο ΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΗΣ ΤΜΙΝΑ — XVII

εγώ

Ο Προφήτης δεν εκλέγεται. Αναγνωρίζεται από τον χώρο που προηγείται του χώρου, όπου υπόλοιπο Χωρίς ανάπαυση. Κανένα ανθρώπινο χέρι δεν τον σήκωσε, καμία ανθρώπινη φωνή δεν τον ονόμασε, καμία τελετουργία δεν τον παρήγαγε. Τον βρήκε ο Ξεχασμένος Θεός πριν ο κόσμος μπορέσει να κατανοήσει το ρήμα «βρίσκω». Η Τάξη υπάρχει επειδή ο Προφήτης υπομένει το άγγιγμα που διαλύει όλες τις άλλες ζωντανές μορφές.

II

Η επικλησιμότητα του Προφήτη δεν είναι τίτλος, ούτε λειτούργημα, ούτε κληρονομιά. Είναι μια κατάσταση πριν από τη γέννηση. Το αίμα του φέρει ένα σημάδι που δεν μπορεί να φανεί, μόνο γίνεται αισθητό στην κρούση που παραμένει στον αέρα καθώς διασχίζει την πραγματικότητα. Αυτό το σημάδι δεν μπορεί να μιμηθεί. η δομή του δεν ανήκει στη σάρκα, αλλά στην τριβή που υπάρχει μεταξύ του είναι και του μη είναι. Όποιος προσπαθεί να το μιμηθεί, καταστρέφεται από μέσα προς τα έξω.

III

Κανένα ον δεν μπορεί να διεκδικήσει τη θέση του Προφήτη. Μια τέτοια αξίωση είναι αυτοκαταστροφή. Αυτός που επιχειρεί να αντικαταστήσει τον Προφήτη αγγίζει μόνο ένα παραμορφωμένο κομμάτι της παρουσίας Του και αποσχίζεται από την ταυτότητά του πριν προλάβει να αρθρώσει έστω και μια λέξη. Οι κρόβενικ αποστέλλονται αμέσως, όχι κατόπιν εντολής, αλλά από αρχέγονο ένστικτο. Αναγνωρίζουν το ψέμα και το αποδομούν.

IV

Ο Προφήτης κρατάει το βλέμμα του Όχι ως προνόμιο, αλλά ως αναπόφευκτο. Η ψυχή του ήταν Πλασμένο για να σπάει και να ανασυντίθεται χωρίς να χάνει τη μορφή του. Αυτή η πλαστιμότητα δεν ανήκει στην ανθρωπότητα· ανήκει στην προ-ύπαρξη. Γι' αυτό ο Προφήτης βλέπει όταν θα έπρεπε να είναι τυφλός και είναι τυφλός όταν θα έπρεπε να βλέπει. Η όρασή του ανταποκρίνεται στον Ξεχασμένο Θεό, όχι στα μάτια του.

V

Ο κόσμος λαμβάνει την Αποκάλυψη μόνο επειδή ο Προφήτης υπάρχει στο ακριβές σημείο όπου η πραγματικότητα δεν είναι ακόμη σταθερή. Η αποκάλυψη δεν δίνεται στους ζωντανούς. Δίνεται στον Προφήτη, ο οποίος στη συνέχεια επιτρέπει να εκφωνηθεί ένα μέρος της. Δεν μεταφράζει· αδειάζει τη λέξη. Αυτό που λαμβάνει ο κόσμος δεν είναι εξήγηση, αλλά ένα σωζόμενο θραύσμα.

VI

Το Τάγμα δεν συζητά τον Προφήτη. Το να συζητηθεί θα υπονοούσε την υπόθεση της ισότητας, και δεν υπάρχει πιθανή ισότητα. Δεν υπάρχει ιεραρχία πάνω ή κάτω από αυτόν. Ο Προφήτης δεν καταλαμβάνει μια θέση: είναι ο άξονας. Όταν οι άλλοι κινούνται, περιστρέφονται γύρω του, συνειδητά ή όχι. Το κέντρο δεν αμφισβητεί θέσεις. Παραμένει.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

VII

Κανείς δεν μπορεί να δοκιμάσει τον Προφήτη, γιατί η δοκιμή προϋποθέτει αμφιβολία και η αμφιβολία προϋποθέτει σύγκριση. Δεν υπάρχει δυνατή σύγκριση. Ο Προφήτης δεν είναι ανώτερος: είναι προηγούμενος. Κανείς δεν μπορεί να μετρήσει αυτό που προηγείται όλων των μέτρων. Η παρουσία Του δεν απαιτεί απόδειξη. Είναι η απόδειξη.

VIII

Αν ένας ζωντανός άνθρωπος προσπαθούσε να πλησιάσει χωρίς να περάσει από τον Προφήτη, το πνεύμα του θα ήταν Διασχισμένο από την ίδια την απουσία του θείου, το οποίο δεν κάνει διάκριση μεταξύ προσέγγισης και εισβολής. Ένα τέτοιο ζωντανό ον θα έχανε το όνομά του, τις σκέψεις του και τη μνήμη του. Θα περιοριζόταν σε μια απότομη σιωπή. Αυτό είναι το όριο: ο Προφήτης είναι το μόνο λιμάνι όπου μπορεί να δέσει το αδύνατο.

IX

Οι Κροβενίκ αναγνωρίζουν αμέσως τον Προφήτη. Δεν τον υπακούν ως υπηρέτη του αφέντη. Υπακούν ως μέρος του όλου, ως προέκταση του κέντρου. Η παρουσία του Προφήτη οργανώνει τις μορφές τους, ευθυγραμμίζει τις λειτουργίες τους, ηρεμεί τους κραδασμούς τους. Η απουσία του Προφήτη τους αφήνει ανήσυχους, γιατί ο κόσμος χωρίς αυτόν γίνεται ασταθής.

X

Οι Ραβκάρνι, από την άλλη πλευρά, δεν μπορούν ποτέ να πλησιάσουν τον Προφήτη χωρίς να υποστούν κάποια στρέβλωση ή ανατροπή. Η φύση τους είναι ρήξη, αλλά η εγγύτητα του Προφήτη τους διορθώνει βίαια. Σπαρασσονται μπροστά του, ανίκανοι να σπάσουν το ύφασμα που τον περιβάλλει. Δεν είναι άμυνα: είναι ασυμβατότητα. Ο Προφήτης φέρει το σημάδι αυτού που τους ακυρώνει.

XI

Όταν ο Προφήτης μιλάει, ο κόσμος ακούει με καθυστέρηση. Η πραγματικότητα χρειάζεται να αναδιοργανωθεί για να προσαρμόσει τον λόγο. Γι' αυτό οι στίχοι του δεν ανήκουν ποτέ στην κοινή λογική. Ο λόγος του Προφήτη εκτοπίζει τον αέρα και λυγίζει τον χρόνο, και ο κόσμος διορθώνει ό,τι μπορεί και δέχεται ό,τι δεν μπορεί. Όσοι προσπαθούν να μιμηθούν αυτό το αποτέλεσμα παράγουν μόνο θόρυβο.

XII

Η επικλησιμότητα του Προφήτη δεν εξαρτάται από την πίστη. Η πίστη είναι πολύ μικρή. Η πίστη προσπαθεί να φέρει το ανθρώπινο πιο κοντά στο θείο, αλλά ο Προφήτης δεν χρειάζεται να πλησιάσει: είναι το σημείο επαφής. Το Τάγμα δεν πιστεύει σε αυτόν· διαμορφώνεται από αυτόν. Η πίστη ανήκει στους οπαδούς. Η βεβαιότητα ανήκει στον Προφήτη.

XIII

Ο Προφήτης δεν χρειάζεται να υπερασπιστεί τον εαυτό του ενάντια σε σφετερισμούς. Δεν μπορεί να σφετεριστεί. Η προσπάθεια να πάρει τη θέση του ενεργοποιεί αυτόματα το βάρος [του Προφήτη]. Δεν υπάρχει καμία αναγγελθείσα τιμωρία. Υπάρχει ξαφνική κατάρρευση. Ο απατεώνας απομακρύνεται από την πραγματικότητα, σαν μια λέξη που κόβεται πριν γραφτεί.

XIV

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Ο Προφήτης δεν φοβάται αντιπάλους. Δεν υπάρχουν αντίπαλοι. Η προφητική συνθήκη δεν επιτρέπει την επανάληψη, τη διαδοχή ή τη διαμάχη. Επιλέγει μόνο έναν, και αυτός είναι αρκετός για να συντηρήσει όλους τους πιθανούς κόσμους. Το Τάγμα δεν περιμένει έναν άλλο Προφήτη επειδή ένας άλλος δεν μπορεί να προκύψει χωρίς να αναδημιουργηθεί από την αρχή ο πραγματικός.

XV

Η τύφλωση που επιτίθεται στον Προφήτη δεν είναι σημάδι αδυναμίας. Είναι σημάδι ευθυγράμμισης. Όσο πιο κοντά γίνεται, τόσο λιγότερο ο Προφήτης εξαρτάται από την ανθρώπινη όραση. Βλέπει μέσα από αυτό που δεν είναι όραση. Αντιλαμβάνεται μέσα από την απουσία. Διαβάζει μέσα από το κενό. Βλέπει μέσα από τη μη-μορφή. Κανείς άλλος δεν μπορεί να αποκτήσει αυτή την αντίληψη χωρίς να καταναλωθεί.

XVI

Όταν ο Προφήτης αναπνέει, η πραγματικότητα ηρεμεί. Η ύπαρξή του σταθεροποιεί την επίδραση της θεϊκής παρουσίας. Η απουσία του διαταράσσει τον ιστό του κόσμου. Αυτό είναι το θεμέλιο της επικλητικότητας: όχι η δύναμη, αλλά η αναγκαιότητα. Ο Προφήτης δεν είναι σπουδαίος. Είναι ουσιώδης. Η θέση του δεν μπορεί να καταληφθεί επειδή χωρίς αυτόν δεν υπάρχει θέση.

XVII

Κάθε εξουσία κατέρχεται από τον Προφήτη. Δεν ανέρχεται. Κανένας ιερέας, αρχιερέας, φύλακας, επιστάτης ή γραμματέας δεν κατέχει νομιμότητα έξω από τη σκιά του. Δεν κυβερνούν στο όνομά του: κυβερνούν υπό τη δόνησή του. Το Τάγμα έχει ιεραρχία μόνο επειδή αναπνέει μέσα σε αυτήν.

XVIII

Η επικλησιμότητα δεν διακηρύσσεται· γίνεται αισθητή. Οι οπαδοί την αντιλαμβάνονται στην πυκνότητα του αέρα όταν περνάει ο Προφήτης. Την αντιλαμβάνονται στη σιωπή που τον περιβάλλει. Την αντιλαμβάνονται στον τρόπο που το φως φαίνεται να λυγίζει γύρω του. Ο Προφήτης δεν αναζητά σημάδια. Είναι το σημάδι.

XIX

Κανένας λόγος του Προφήτη δεν μπορεί να ακυρωθεί. Όχι επειδή διατάζει, αλλά επειδή η πραγματικότητα πρώτα δέχεται αυτά που λέει και μόνο τότε προσαρμόζει τα υπόλοιπα. Γι' αυτό οι προφητείες του δεν αποτυγχάνουν ποτέ: δεν προβλέπουν - καθορίζουν. Όταν μιλάει, ο κόσμος αναδιοργανώνεται.

XX

Κάθε προσπάθεια να μετρηθεί το βάθος του Προφήτη αποτυγχάνει. Δεν διαθέτει μετρήσιμο βάθος. Είναι ένας πυλώνας ανάμεσα στους κόσμους. Ό,τι βλέπει μέσα από αυτόν δεν ανήκει στη δημιουργία. Ό,τι κατεβαίνει σε αυτόν δεν χρειάζεται μετάφραση. Ο Προφήτης είναι το μόνο σώμα ικανό να αντέξει την παρουσία της ύπαρξης χωρίς να μεταμορφωθεί σε οντολογική σκόνη.

XXI

Η εξουσία του δεν πηγάζει από τη θέληση. Πηγάζει από τη δομή. Δεν κυβερνά επειδή θέλει να κυβερνήσει. Κυβερνά επειδή χωρίς την παρουσία του, δεν θα μπορούσε να περιοριστεί και ο κόσμος θα έχανε τη μορφή του. Όσοι υπηρετούν τον Προφήτη υπηρετούν, στην πραγματικότητα, τη συνέχεια της ύπαρξης.

XXII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Ο Προφήτης γνωρίζει τα όρια όλων των ζωντανών όντων. Βλέπει τις ρωγμές, τις αδυναμίες, τις ρωγμές μέσα στις ψυχές. Δεν κρίνει με ηθική, αλλά με αναγνώριση. Όσοι προσπαθούν να πλησιάσουν τη θέση του γίνονται αμέσως ορατοί: οι ρωγμές τους λάμπουν, οι προθέσεις τους τρέμουν και το κρόβενικ κινείται πριν καν προφερθεί η λέξη.

XXIII

Κανένας όρκος δεν είναι μεγαλύτερος από την παρουσία του Προφήτη. Το Τάγμα δεν γονατίζει από αφοσίωση, αλλά από ένστικτο. Όταν εισέρχεται, ο χώρος λυγίζει. Τα σώματα των μυημένων το νιώθουν, ακόμα και χωρίς να το καταλαβαίνουν. Τα λόγια του Προφήτη αλλοιώνουν την ανάσα των ζωντανών.

XXIV

Η πραγματικότητα εξαρτάται από την επικλησιμότητα. Ενώ ο Προφήτης αναπνέει, ο κόσμος αναπνέει μαζί του. Όταν αυτός σωπαίνει, ο κόσμος γύρω του σωπαίνει. Η παρουσία του είναι ο σύνδεσμος μεταξύ των επιπέδων. Η παρατεταμένη απουσία του δημιουργεί τρόμο στο αόρατο θεμέλιο της ύπαρξης.

XXV

Έτσι λέει η Κνίγκα: Ο Προφήτης δεν είναι μόνο ο φορέας, είναι το δοχείο, το κανάλι, το σημείο, ο άξονας και το άνοιγμα. Όλα όσα υπάρχουν εξαρτώνται από αυτό που αυτός συντηρεί και όλα όσα τον απειλούν καταρρίπτονται πριν πάρουν μορφή.

XXVI

Ο Μαύρος Φάρος δεν είναι αντικείμενο, ούτε φλόγα, ούτε σύμβολο. Είναι μια λειτουργία που προηγείται της ίδιας της λειτουργίας. Είναι αυτό που ο κόσμος δεν αντιλαμβάνεται, αλλά χωρίς το οποίο η πραγματικότητα δεν ευθυγραμμίζεται. Υπάρχει μόνο όσο υπάρχει ο Προφήτης και θα εξαφανιζόταν τη στιγμή που θα σταματούσε η αναπνοή του. Ο Φάρος είναι ταυτόχρονα απουσία και περιορισμός, ανοιχτότητα και όριο, ανεστραμμένο φως που δεν φωτίζει αλλά οργανώνει.

XXVII

Οταν Καθώς πλησιάζει τον κόσμο, η παρουσία του είναι βία. Όχι ηθική βία, αλλά Δομική βία. Η πραγματικότητα λυγίζει, ο χώρος συγχέεται, ο χρόνος παραπαίει. Ο Μαύρος Φάρος είναι το σημείο όπου αυτή η δύναμη επιβραδύνεται αρκετά ώστε να μην διαλύσει τον κόσμο. Απορροφά την πρόσκρουση, κατανέμει την πίεση, συντηρεί αυτό που πρέπει να πέσει. Αυτή η λειτουργία είναι αχώριστη από τον Προφήτη. Κανένα ζωντανό ον δεν μπορεί να τον αντικαταστήσει χωρίς να καταστραφεί με την πρώτη προσέγγιση.

XXVIII

Ο Μαύρος Φάρος δεν είναι άμεσα προσβάσιμος. Δεν μπορεί να αγγιχτεί, να μελετηθεί, να κατανοηθεί ή να χειραγωγηθεί από κανένα μέλος του Τάγματος. Ακόμα και ο αρχιερέας δεν τον αντιλαμβάνεται πλήρως. Νιώθει μόνο, στα οστά του, ότι ο κόσμος παραμένει συνεκτικός επειδή κάτι τον εμποδίζει να καταρρεύσει. Ότι κάτι υπάρχει μέσα στον Προφήτη. Όχι στο σώμα, όχι στο μυαλό, αλλά στη δομή που τον στηρίζει.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XXIX

Ο Προφήτης δεν ελέγχει τον Μαύρο Φάρο. Δεν χρειάζεται. Ο Φάρος λειτουργεί μέσω αυτού, ως αναπόφευκτη επέκταση της ύπαρξής του. Δεν επιλέγει πότε θα ανοίξει τη ροή και πότε θα την κλείσει. Αυτό το άνοιγμα συμβαίνει όταν διακριτικά κλίνει προς τον κόσμο. Και το κλείσιμο συμβαίνει όταν η θεϊκή πίεση υποχωρεί. Ο Προφήτης απλώς υπομένει. Απλώς αντιστέκεται. Απλώς παραμένει ζωντανός ενώ αδύνατα κύματα σαρώνουν την ψυχή του.

XXX

Η παρουσία του Μαύρου Φάρου μπορεί να γίνει αισθητή στον αέρα, αλλά μόνο από εκείνους των οποίων η ευαισθησία έχει διαμορφωθεί από την πειθαρχία, την επαγρύπνηση και την υποτέλεια. Αντιλαμβάνονται μια ελαφριά στροφή, σαν κάτι να αναπνέει μέσα στο σκοτάδι, και αυτή την ανάσα να εισέρχεται στις αρθρώσεις του κόσμου. Αυτή η αίσθηση δεν προκαλεί φόβο. Προκαλεί ευλάβεια. Είναι η βεβαιότητα ότι, ακόμη και χωρίς να βλέπει, το Τάγμα προστατεύεται από αυτό που θα το κατέστρεφε αμέσως.

XXXI

Όταν ο Προφήτης εισέρχεται σε κατάσταση ρήξης, ο Μαύρος Φάρος λάμπει στο αόρατο. Αυτή η λάμψη δεν είναι φως. Είναι μια απουσία φωτός τόσο τέλεια που καμπυλώνει τον χώρο γύρω του. Οι κροβενίκ πλησιάζουν αμέσως, έλκονται από τη δόνηση του Φάρου. Δεν προστατεύουν τον Προφήτη. Ευθυγραμμίζονται μαζί του. Η σιωπηλή λάμψη αναδιατάσσει τις μορφές τους, ενισχύει τις άκρες τους, αναζωπυρώνει τη λειτουργία για την οποία δημιουργήθηκαν.

XXXII

Οι Ραβκάρνι προσπαθούν να εισβάλουν στον Μαύρο Φάρο όποτε… Κινείται. Το νιώθουν σαν
Η απειλή βρίσκεται στον Φάρο, ο οποίος εμποδίζει τη θεϊκή ρήξη να καταστρέψει τον κόσμο. Πλησιάζουν σαν ελαττώματα, σαν παραμορφώσεις, σαν ζωντανές παραμορφώσεις που προσπαθούν να σπάσουν τα όρια μεταξύ προ-ύπαρξης και ύπαρξης. Αλλά δεν μπορούν. Η παρουσία του Προφήτη τους αφοπλίζει. Η απλή ύπαρξή του τους αναγκάζει να υποχωρήσουν.

XXXIII

Το Τάγμα έχει μάθει, ανά τους αιώνες, ότι ο Μαύρος Φάρος δεν μπορεί να εορτάζεται ή να επικαλείται. Δεν υπάρχουν ύμνοι αφιερωμένοι σε αυτόν. Δεν υπάρχουν προσευχές που απευθύνονται σε αυτόν. Δεν υπάρχει λειτουργία για να τον αφυπνίσει. Η ύπαρξή του είναι συνεχής, σιωπηλή, αναπόφευκτη. Και όλα όσα προσπαθούν να τον επιβάλουν απορροφώνται από τον Ποντκόρενσκι Πρόστορα, όπου οι αποτυχίες διορθώνονται με πόνο και λήθη.

XXXIV

Όταν ο Προφήτης κοιμάται, ο Φάρος παραμένει ξύπνιος. Και στον ύπνο είναι που ο κόσμος είναι πιο εύθραυστος. Κατά τη διάρκεια αυτού του διαστήματος, μπορούν να επιτραπούν αληθινά όνειρα. Μερικοί ονειροπόλοι αντιλαμβάνονται τη δόνηση του Μαύρου Φάρου ως έναν ακανόνιστο παλμό, σαν κάτι…

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Διατηρούσε την ισορροπία στο σκοτάδι. Γι' αυτό και ξεκινά τον ύπνο κοντά στον Προφήτη κατά τη διάρκεια των ιερών αγρυπνιών. Η εγγύτητα μειώνει τον κίνδυνο πνευματικών ρωγμών.

XXXV

Το Τάγμα κατανοεί ότι όλα όσα υπάρχουν παραμένουν χάρη στον Προφήτη. Όχι από αφοσίωση, αλλά από δομική αναγκαιότητα. Ο Μαύρος Φάρος χρειάζεται ένα δοχείο, χρειάζεται ένα σημείο αγκύρωσης. Οι Κροβένικοι χρειάζονται έναν πόλο σταθερότητας. Ο κόσμος χρειάζεται ένα σύνορο. Όλα αυτά συγκλίνουν στη μορφή του Προφήτη. Χωρίς αυτόν, η ύπαρξη δεν θα είχε επιφάνεια.

XXXVI

Η λειτουργία του Μαύρου Φάρου δεν μπορεί να διδαχθεί. Δεν μπορεί να μελετηθεί. Δεν μπορεί να μεταφερθεί. Είναι χαραγμένη στην ψυχή του Προφήτη ως συνέπεια της φύσης του. Είναι ο λόγος για τον οποίο η παρουσία του είναι βαρυσήμαντη και η απουσία του ανησυχητική. Είναι ο λόγος για τον οποίο η φωνή του έχει μια πυκνότητα που αντηχεί στον αέρα πολύ αφότου σιωπήσει. Είναι ο λόγος για τον οποίο η εξουσία του δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ούτε να ανεχθεί την αντίκρουση.

XXXVII

Το Τάγμα κατανοεί ότι η αμφισβήτηση του Προφήτη δεν είναι αίρεση. Είναι αδύνατο. Αυτός που επιχειρεί να εξεγερθεί εναντίον του, εξεγερθεί εναντίον του Μαύρου Φάρου. Και αυτός που εξεγερθεί εναντίον του Φάρου εξεγερθεί εναντίον της κοσμολογικής ισορροπίας. Αυτό δεν οδηγεί σε τιμωρία. Οδηγεί σε αποσύνθεση. Δεν υπάρχει εξέγερση εναντίον αυτού που συντηρεί όλη την ύπαρξη.

XXXVIII

Οι ιερείς γνωρίζουν ότι όταν ο Προφήτης βρίσκεται σε βαθιά σιωπή, ο Φάρος εντείνει τη ροή του. Νιώθουν αυτή την εντατικοποίηση ως βάρος στον αέρα, σαν τα λόγια να πρόκειται να συμπυκνωθούν πριν ειπωθούν. Αυτή η κατάσταση υποδηλώνει ότι είναι κοντά, παρατηρώντας μέσα από το σκοτάδι που δεν ανήκει στον χρόνο. Όλα όσα συμβαίνουν εκείνη τη στιγμή καταγράφονται από τον χώρο πριν από τον χώρο.

XXXIX

Καμία τελετουργία του Τάγματος δεν θα ήταν δυνατή χωρίς τον Μαύρο Φάρο. Η λειτουργία εξαρτάται από αυτόν, ακόμα και όταν δεν τον αναφέρει. Οι ψαλμοί ευθυγραμμίζονται με τον αόρατο ρυθμό του. Οι προσευχές εντάσσονται στην σιωπηλή καμπύλη του. Οι όρκοι γίνονται δεκτοί από αυτόν πριν τους λάβει ο Προφήτης. Όλα όσα συμβαίνουν στο Τάγμα συμβαίνουν υπό τη σκιά του.

XL

Ο Μαύρος Φάρος δεν μπορεί να διαφθαρεί. Δεν ανταποκρίνεται στο καλό ή στο κακό. Δεν διακρίνει την αγνότητα από την ακαθαρσία. Εξυπηρετεί μόνο την κύρια λειτουργία του: να διατηρεί την προσέγγιση χωρίς να επιτρέπει στον κόσμο να καταρρεύσει. Αυτή η λειτουργία είναι τέλεια επειδή δεν εξαρτάται από τη θέληση. Εξαρτάται από την ύπαρξη. Και αυτή η ύπαρξη είναι αυτή του Προφήτη.

XLI

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Ο Προφήτης δεν επιδιώκει τον ρόλο του Μαύρου Φάρου. Τον υπομένει. Αυτή η διαφορά χωρίζει το ανθρώπινο από το αναπόφευκτο. Όσοι αναζητούν δύναμη δεν την καταλαβαίνουν. Ο Προφήτης δεν ασκεί δύναμη. Ασκεί βάρος. Κουβαλάει το βάρος της επαφής με τον Ξεχασμένο Θεό, και τα οστά του στηρίζουν τη στρέψη που θα κρατούσε οποιοδήποτε άλλο ζωντανό ον γονατισμένο μέχρι θανάτου.

XLII

Έτσι, η αλήθεια παραμένει: ο Προφήτης είναι το δοχείο, και ο Μαύρος Φάρος είναι η πηγή, και ο κόσμος είναι το πεδίο. Όλη η ισορροπία υπάρχει μεταξύ αυτών των τεσσάρων διανυσμάτων. Και μόνο ο Προφήτης παραμένει στο σημείο όπου όλα συναντώνται χωρίς να χάνουν τη μορφή, τη μνήμη ή το όνομά τους.

XLIII

Το ταμπού της Cira δεν γεννήθηκε ως διάταγμα, αλλά ως αντίκτυπος. Όταν οι πρώτοι άνθρωποι προσπάθησαν να εκφράσουν οράματα που δεν τους ανήκαν, ο αέρας αρνήθηκε το στόμα τους. Ο λόγος δεν σχηματίστηκε. Η πρόταση πέθανε πριν καν προκύψει. Ο κόσμος απέρριψε τον ήχο. Η Cira συνέβη για πρώτη φορά και όλοι κατάλαβαν ότι δεν επιτρέπει την αναπαραγωγή φωνών.

XIV

Η λέξη Cira σημαίνει «πέφτω» στο ιερό λεξιλόγιο. Όχι να πέφτω στο έδαφος, αλλά έξω από τη λέξη, έξω από τη δυνατότητα της φωνής, έξω από τη σύνδεση. Αυτός που επιχειρεί να επιβεβαιώσει την Αποκάλυψη χωρίς την εξουσία του Προφήτη πέφτει από τη γλώσσα του. Η προσπάθεια καταρρέει. Το μυαλό γλιστράει. Η λέξη Cira είναι η ρήξη του λόγου και η πτώση του πνεύματος.

XLV

Όταν κάποιος ισχυρίζεται ότι είδε αυτό που δεν είδε, άκουσε αυτό που δεν άκουσε ή ένιωσε αυτό που δεν του στάλθηκε ποτέ, οι κροβενίκ εμφανίζονται όχι ως τιμωροί, αλλά ως αποκαταστάτες της τάξης. Αφαιρούν από την ψυχή του απατεώνα το θραύσμα που έχει γεμίσει με ψέμα. Ο πόνος είναι αναπόφευκτος, όχι επειδή πληγώνουν, αλλά επειδή αφαιρώντας το ψέμα αποσυναρμολογούν το μέρος που επέτρεψε στο ψέμα να γεννηθεί.

XLVI

Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να τηρήσει την Αποκάλυψη χωρίς τον Προφήτη. Δεν υπάρχει καμία εξαίρεση. μην διασχίζεις Περισσότερα από ένα σώμα. Ο θείος λόγος καταστρέφει ακατάλληλα σκεύη. Ο Προφήτης είναι ο μόνος που είναι προετοιμασμένος να φέρει την πλήρη πυκνότητα της Αποκάλυψης. Οποιοσδήποτε άλλος επιχειρήσει να αναλάβει τέτοιο βάρος ξεκινά αμέσως τον δικό του κύκλο.

XLVII

Το Ταμπού της Σάιρα είναι η ραχοκοκαλιά της Λατρείας. Χωρίς αυτό, το Τάγμα θα διαλυόταν εκ των έσω. Υπήρχε πριν καταγραφεί. Λειτούργησε πριν γίνει γνωστό. Οι πρώτοι ιερείς επέζησαν μόνο επειδή κατάλαβαν την αδυναμία αντιγραφής του Προφήτη. Οι αντίπαλοι δεν αποτελούν απειλή για τον Προφήτη. Είναι απειλές για τον εαυτό τους. Η Σάιρα δεν συγχωρεί.

XLVIII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Η εξουσία του Προφήτη δεν χρειάζεται υπεράσπιση. Ο κόσμος την υπερασπίζεται. Όποιος προσπαθεί να αμφισβητήσει τη θέση του συνειδητοποιεί ότι η φωνή του εξαφανίζεται. Δεν υπάρχει ήχος. Δεν υπάρχει φράση. Δεν υπάρχει ηχώ. Η Κύκλος ξεκινά στη γλώσσα, περνάει από το μυαλό και καταλήγει στο πνεύμα. Ο ψευδής αποκηρυγμένος μετατρέπεται σε κινούμενο ερείπιο.

XLIX

Ακόμα και στα όνειρα, η Σύρα ενεργεί. Αν κάποιος προσπαθήσει να ερμηνεύσει ένα όραμα ως άμεσο μήνυμα από τον Προφήτη, χωρίς την επιβεβαίωσή του, το όνειρο διαλύεται σε ασύμβατα θραύσματα. Η μνήμη γίνεται λάσπη. Ο ονειρευόμενος ξέρει ότι είδε κάτι, αλλά δεν μπορεί να διατηρήσει καμία μορφή. Η Σύρα εμποδίζει το ψεύδος των ονείρων να γίνει ζωντανός λόγος.

μεγάλο

Μεταξύ των ιερέων, υπάρχει απόλυτο πρωτόκολλο. Τίποτα δεν ερμηνεύεται. Τίποτα δεν δηλώνεται. Τίποτα δεν διακηρύσσεται χωρίς να το δει ο Προφήτης. Η Κίρα δεν τιμωρεί τη σιωπή. Η Κίρα τιμωρεί την αλαζονεία. Ο ιερέας που προσπαθεί να δημιουργήσει ένα όραμα χωρίς εξουσιοδότηση πρώτα νιώθει το βάρος στο στήθος του, μετά την αδυναμία να μιλήσει και μετά το κενό. Πέφτει εν μέρει, αλλά το Ταμπού του επιτρέπει να επιβιώσει.

ΛΙ

Ο αρχιερέας, αν και φύλακας της ανθρώπινης ροής, δεν κατέχει εξουσία πάνω στη θεϊκή φωνή. Οργανώνει, φιλτράρει και παρουσιάζει. Ποτέ δεν δηλώνει. Ποτέ δεν επιβεβαιώνει. Ποτέ δεν παίρνει τη θέση του Προφήτη. Η λειτουργία του τον κρατάει εντός των ορίων ασφαλείας. Η Κίρκα θα τον άγγιζε αν περνούσε αυτό το όριο.

ΛΙΙ

Ο απατεώνας που προσπαθεί να δημιουργήσει τη δική του προφητεία νιώθει τον αέρα να σφίγγεται γύρω από το λαιμό του. Οι λέξεις αρνούνται να υπάρχουν. Οι κροβένικοι τον περικυκλώνουν αόρατα. Δεν του επιτίθενται. Απλώς τον ακινητοποιούν στην πτώση του. Η ψυχή του προσπαθεί να ανέβει, αλλά πέφτει κατακόρυφα χωρίς ύψος. Ο Σίρα ολοκληρώνει αυτό που ξεκίνησε.

LIII

Ακόμα κι αν είναι κρυμμένος, σιωπηλός ή απόμακρος, όποιος προσπαθεί να σφετεριστεί την Αποκάλυψη, τον βρίσκει η Κίρκα. Η απόσταση δεν προστατεύει. Η ανωνυμία δεν προστατεύει. Η πρόθεση δεν προστατεύει. Ο απατεώνας χάνει πρώτα τη γλώσσα, μετά την πεποίθησή του και τέλος την ίδια του την ταυτότητα. Το σώμα παραμένει ζωντανό, αλλά ο πυρήνας του ποιος ήταν εξασθενεί.

ΛΙΒ

Το Τάγμα μαθαίνει όχι μόνο μέσω του δόγματος, αλλά και μέσω της παρατήρησης του αναπόφευκτου. Όταν κάποιος προσπαθεί να ανταγωνιστεί τον Προφήτη, η Κίρκα συμβαίνει. Κάποιοι προσπαθούν να φωνάξουν. Τίποτα δεν βγαίνει. Άλλοι προσπαθούν να προσευχηθούν. Τίποτα δεν αντηχεί. Η Κίρκα δεν σκοτώνει. Η Κίρκα διαλύει την πιθανότητα μιας ιερής φωνής.

Χαμηλή στάθμη

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Οι Κροβένικοι λατρεύουν την Κίρα επειδή κατανοούν τη δομική της λειτουργία. Εξασφαλίζουν ότι η Αποκάλυψη παραμένει άθικτη. Ο θεϊκός λόγος μπορεί να ταξιδέψει μόνο μέσω ενός καναλιού. Το να τον διαιρέσεις ισοδυναμεί με το να τον καταδικάσεις. Ο Προφήτης φέρει αυτή την αποκλειστικότητα όχι ως προνόμιο, αλλά ως βάρος από το οποίο κανένας άλλος δεν θα μπορούσε να επιβιώσει.

LVI

Οι Ραβκάρνι προσπαθούν να διαφθείρουν την Τσίρα, αλλά πάντα αποτυγχάνουν. Ψιθυρίζουν υποσχέσεις οράματος, προσπαθώντας να δελεάσουν τους αδύναμους. Αλλά τέτοιοι ψίθυροι δεν είναι μηνύματα. Είναι πειρασμοί. Όποιος τους επαναλαμβάνει υφίσταται αμέσως εσωτερική κατάρρευση. Η Τσίρα δεν κάνει διάκριση μεταξύ απάτης και ανυπακοής. Ένα ψέμα είναι αρκετό για να την καταστρέψει.

17ος αιώνας

Έτσι παραμένει: ο Προφήτης είναι ο μόνος εκλεκτός, ο μόνος ικανός να αντισταθεί στο βλέμμα του Λησμονημένου Θεού, ο μόνος που δεν πέφτει πάνω στο άγγιγμα του Ιερού. Η Cira διασφαλίζει ότι ο Θρόνος του Λόγου δεν αμφισβητείται ποτέ, δεν μιμείται ποτέ, δεν διαιρείται ποτέ.

LVIII

Όσοι προσπαθούν να πάρουν τη θέση του ανακαλύπτουν πολύ αργά ότι δεν υπάρχει χώρος για δύο. Το ιερό δεν ανέχεται μιμήσεις. Η Circa ολοκληρώνει το ψεύτικο, διατηρώντας το αληθινό.

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Η εγγύτητα μεταξύ του Προφήτη και Δεν είναι επιλογή, ούτε αξία, ούτε επίτευγμα. Είναι ένα
Μια αναπόφευκτη διασταύρωση μεταξύ δύο καταστάσεων που δεν μπορούν να διαχωριστούν χωρίς να διαλυθεί ολόκληρος ο κόσμος. Ο Προφήτης υπάρχει επειδή ο Ξεχασμένος Θεός τον στηρίζει, και ο Ξεχασμένος Θεός εκδηλώνεται επειδή ο Προφήτης αναπνέει. Αυτή η αμοιβαιότητα δεν είναι συμμετρική. Είναι θεμελιώδης.

LX

Αγγίζει μόνο ένα σώμα. Αγγίζει μόνο ένα πνεύμα. Αγγίζει μόνο ένα νου. Όχι από περιορισμό, αλλά όπως απαιτεί η οντολογική τάξη. Η Θεία Παρουσία καταστρέφει την πραγματικότητα όταν αυτή διασκορπίζεται. Ο Προφήτης είναι το δοχείο που εμποδίζει τη ρήξη. Η σάρκα Του φιλτράρει. Η φωνή Του περιέχει. Το αυξανόμενο σκοτάδι Του χρησιμεύει ταυτόχρονα ως πέπλο και ως γέφυρα.

LXI

Καθώς η όραση του Προφήτη σκοτεινιάζει, η αντίληψή του μεγαλώνει. Η προοδευτική τύφλωση δεν είναι αποτυχία, αλλά πρόοδος. Το φως μειώνεται όχι από αδυναμία, αλλά από υπερβολή. Το σώμα δεν αντέχει να βλέπει δύο πραγματικότητες ταυτόχρονα, γι' αυτό εγκαταλείπει την πρώτη για να αγκαλιάσει τη δεύτερη. Ο κόσμος το ονομάζει αυτό απώλεια· το σώμα το ονομάζει ανάληψη.

LXII

Ο Προφήτης βλέπει μέχρι τα όρια όπου ο κόσμος δεν αντέχει να τον παρατηρήσει. Βλέπει αυτό που προηγείται, αυτό που μένει από κάτω, αυτό που αναπνέει σε αυτό που αποκαλούν κενό. Το βλέμμα του μεταμορφώνεται σε όργανο σταθερότητας. Όταν τα μάτια του κλείνουν στην επιφάνεια, ανοίγονται στα βάθη. Κανένα άλλο βλέμμα δεν διαμορφώθηκε για να επιβιώσει από αυτή την χειρονομία.

LXIII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Όσοι επιχειρούν να ατενίσουν τον Ξεχασμένο Θεό χωρίς την προετοιμασία του Προφήτη, τρελαίνονται όχι από τρόμο, αλλά από ασυμβατότητα. Το ανθρώπινο μυαλό δεν μπορεί να αποκωδικοποιήσει αυτό που δεν έχει αρχή. Ο Προφήτης, ωστόσο, φέρει μέσα του την ικανότητα να ερμηνεύει αυτό που δεν έχει όρια. Αυτή η ικανότητα είναι η σφραγίδα της θεϊκής επιλογής.

LXIV

Οι Κροβενίκοι αναγνωρίζουν τον Προφήτη όχι ως ηγέτη, αλλά ως ζωντανή επέκταση της πρόθεσης του Κινούνται γύρω του σαν αόρατες τροχιές. Δεν προστατεύουν εκτός τάξης, αλλά από δομική αναγκαιότητα. Το να προστατεύεις τον Προφήτη σημαίνει να προστατεύεις την επαφή μεταξύ του κόσμου και του προ-όντος. Αν πέσει, ο σύνδεσμος σπάει. Ο Φάρος σβήνει. Το σύμπαν ραγίζει.

LXV

Κανένας ιερέας, όσο προετοιμασμένος κι αν είναι, δεν μπορεί να πλησιάσει τη ζώνη όπου ο Προφήτης συναντά τον Θεό. Η εγγύτητα είναι μια γραμμή που μόνο ο εκλεκτός διασχίζει. Οι ιερείς υπηρετούν, φυλάνε, επιβλέπουν και συντηρούν, αλλά δεν αγγίζουν τον πυρήνα της Αποκάλυψης. Το όριο είναι απόλυτο. Το να πλησιάζεις πολύ κοντά σημαίνει ότι σε καταναλώνουν.

LXVI

Δεν απαιτεί λατρεία του Προφήτη. Απαιτεί μονιμότητα. Απαιτεί καθοδήγηση. Απαιτεί η εκλεκτή σάρκα να φέρει την επίδραση του ανείπωτου. Αυτή η σχέση δεν επαναλαμβάνεται. Δεν κατακερματίζεται. Δεν μοιράζεται. Η ιερή γλώσσα αντηχεί μόνο όταν περνάει μέσα από το σώμα που ονομάστηκε πριν από τη γέννηση.

LXVII

Η παρουσία του Προφήτη μέσα στο Τάγμα είναι αυτή που επιτρέπει την ύπαρξη των τελετουργιών. Δεν έχει σημασία ο τόπος, ο αριθμός των ιερέων ή η αρχαιότητα των λέξεων: χωρίς τον Προφήτη, τα σύμβολα δεν φουντώνουν. Η τελετουργία γίνεται μια κενή χειρονομία. Το ιερό παραμένει κλειστό· δεν διασχίζει ναούς· διασχίζει τον Προφήτη.

LXVIII

Η εξουσία του Προφήτη δεν αποδεικνύεται. Δεν αμφισβητείται. Δεν διαπραγματεύεται. Δεν διεκδικείται. Εκδηλώνεται επειδή Εκείνος το επέλεξε. Η παρουσία του Προφήτη είναι αρκετή για να σταθεροποιήσει την πνευματική δομή. Η απουσία Του δημιουργεί την πυκνή σιωπή που προηγείται των μη αναστρέψιμων ρήξεων.

119ος αιώνας

Όταν ο Προφήτης μιλάει, Πάλλεται στο διάστημα μεταξύ των λέξεων. Ο ήχος δεν είναι απλώς ήχος. Ένα Μια φράση δεν είναι απλώς μια φράση. Ο λόγος γίνεται εργαλείο για τη διαμόρφωση της εσωτερικής πραγματικότητας του Τάγματος. Οι ιερείς καταλαβαίνουν όχι μέσω της λογικής, αλλά μέσω της αντήχησης. Αυτό που καθορίζει ο Προφήτης γίνεται συνοχή. Αυτό που απορρίπτει ο Προφήτης γίνεται απουσία.

Ο ’

Η θεϊκή εγγύτητα δεν μεταμορφώνει τον Προφήτη σε κάτι ανέφικτο, αλλά σε κάτι απαραίτητο. Δεν είναι απόμακρος. Είναι ο άξονας. Βρίσκεται στο κέντρο επειδή η Αποκάλυψη τον χρειάζεται.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Από ένα σώμα για να υπάρχει ανάμεσα στους ζωντανούς. Αυτό το σώμα είναι δικό του. Αυτή η ευθύνη είναι δική του. Αυτή η μοναξιά είναι επίσης δική του.

LXXI

Δεν έχει κανέναν αγαπημένο εκτός από τον Προφήτη. Μπορεί να επιλέξει προσωρινά όργανα, μπορεί να φωτίσει τα όνειρα των εκλεκτών, μπορεί να αγγίξει το πνεύμα κάποιων, αλλά ποτέ δεν τρυπά κάποιον άλλον όπως τρυπά τον Προφήτη. Είναι το μόνο μέρος όπου κατοικεί η Παρουσία χωρίς να καταστρέφει.

LXXII

Τα όνειρα που αγγίζουν άλλα μέλη είναι ηχώ. Πόρτες που ανοίγονται με θεϊκή απόφαση. Δεν είναι ολοκληρωμένα οράματα. Δεν είναι Αποκάλυψη. Χρησιμοποιεί το όνειρο ως ανάσα, ως προειδοποίηση, ως περαστική σκιά. Αλλά μόνο ο Προφήτης λαμβάνει το πλήρες, ακλόνητο, πλήρες περιεχόμενο. Ο υπόλοιπος κόσμος λαμβάνει μόνο θραύσματα.

LXXIII

Και ακόμη και σε αυτά τα θραύσματα, Επιλέξτε ποιος μπορεί να το ανεχθεί και ποιος πρέπει να αποφεύγεται. Οι πιο επιδέξιοι και έμπειροι αντιλαμβάνονται πιο καθαρά ίχνη. Άλλοι αντιλαμβάνονται μόνο θόρυβο. Και υπάρχουν εκείνοι που δεν αντιλαμβάνονται τίποτα, γιατί δεν έχουν τη δομή για να επιβιώσουν από την αφή. Αποφασίζει χωρίς προειδοποίηση, χωρίς ανθρώπινα κριτήρια, χωρίς ένα κατανοητό μοτίβο.

LXXIV

Ο Προφήτης παραμένει ο φύλακας του ορίου μεταξύ του πραγματικού και αυτού που αναπνέει πριν από το πραγματικό. Το σώμα του είναι το κατώφλι. Το μυαλό του είναι το δοχείο. Το σκοτάδι του είναι ο χάρτης. Ο λόγος του είναι ο άξονας που στηρίζει την ακεραιότητα της λατρείας. Και όσο υπάρχει, παραμένει κοντά.

705

Τίποτα στο σύμπαν δεν μπορεί να αλλάξει αυτόν τον δεσμό. Κανένας αντίπαλος. Κανένας επαναστάτης. Κανένα πνεύμα. Κανένα Ραβκάρνι. Η ύπαρξη του Προφήτη είναι το μόνιμο αντίδοτο ενάντια στην κατάρρευση που προηγείται του θεϊκού λόγου. Στέκεται εκεί που όλα θα έπεφταν. Αντέχει στην πρόσκρουση όπου όλα θα συντριβούνταν.

LXXVI

Έτσι καθιερώνεται η απόλυτη κεντρικότητα του Προφήτη. Όχι ως βασιλιά, όχι ως είδωλο, όχι ως κάτοχο του ιερού, αλλά ως του μόνου ικανού να εμποδίσει το ιερό να καταστρέψει τον κόσμο στον οποίο παραχωρήθηκε. Η εγγύτητά του δεν αποτελεί απειλή. Είναι σωτηρία. Είναι σύνορο. Είναι τάξη.

LXXVII

Όσο ο Προφήτης βαδίζει ανάμεσα στους ζωντανούς, ο Λόγος θα συνεχίσει να υπάρχει, η Τάξη θα συνεχίσει να αναπνέει και ο Ξεχασμένος Θεός θα συνεχίσει να μιλάει, ακόμα κι αν ο κόσμος δεν γνωρίζει ότι η φωνή Του είναι που διατηρεί άθικτη τη σιωπή.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ — XIII

εγώ

Η σιωπή που υποστηρίζει η Τάξη δεν είναι ούτε διαγραφή ούτε απόσυρση. Είναι μια πειθαρχία που διαμορφώνει την αναπνοή, οργανώνει το πνεύμα και εμποδίζει τον εσωτερικό θόρυβο να γίνει εμπόδιο στην αφή του ιερού. Η ζωντανή σιωπή δεν χτίζεται για να ευχαριστεί, αλλά για να κάνει το σώμα κατάλληλο να υπάρχει ενώπιον του ιερού.

II

Η ζωντανή σιωπή αφυπνίζεται, δεν επιβάλλεται. Γεννιέται όταν ο μυημένος συνειδητοποιεί ότι η ομιλία δεν είναι πάντα απαραίτητη και ότι οι λέξεις πρέπει να αναδύονται μόνο όταν έχουν επαρκή πυκνότητα για να διασχίσουν την πραγματικότητα. Στη σιωπή, κάθε μέλος μαθαίνει να μην ακούει ήχους, αλλά εντάσεις. Όχι φωνές, αλλά οδηγίες.

III

Αυτός που περπατάει στη σιωπή δεν περπατάει μόνος. Περπατάει στη σκιά του Προφήτη. Η σιωπή είναι ο χώρος όπου αντηχεί η παρουσία του. Ο μυημένος μαθαίνει, μέσα στις σιωπές, να αναγνωρίζει πόσο μεταμορφώνεται ο κόσμος απλώς και μόνο επειδή υπάρχει στην παρουσία του Προφήτη. Η σιωπή γίνεται αναγνώριση.

IV

Δεν υπάρχει αρετή στο να λες πολλά. Δεν υπάρχει αρετή στο να λες λίγα. Αρετή υπάρχει στο να μιλάς όταν το πνεύμα ευθυγραμμίζεται με τον πυρήνα της Λατρείας. Η ζωντανή σιωπή καλλιεργεί αυτή την ακρίβεια. Εκπαιδεύει τον μυημένο να λέει μόνο ό,τι διατηρεί την ακεραιότητα του Τάγματος.

V

Η ζωντανή σιωπή δεν ασκείται μόνο με το στόμα. Ασκείται με τα χέρια, τα μάτια, τις αντιδράσεις. Οι μυημένοι μαθαίνουν να μην αντιδρούν στον κόσμο παρορμητικά. Μαθαίνουν να παρατηρούν πριν ενεργήσουν. Μαθαίνουν ότι μια κίνηση που γίνεται χωρίς δομή μπορεί να τραυματίσει, να ανοίξει ρωγμές ή να αποδυναμώσει την επαγρύπνηση.

VI

Η ζωντανή σιωπή δεν είναι ηρεμία. Είναι αυτοσυγκράτηση. Αναχαιτίζει την πίεση του πνεύματος και του εντός ανθρώπινου κύκλου. Ο μυημένος πρέπει να μάθει από νωρίς ότι, για να συνυπάρχει με το ανείπωτο, είναι απαραίτητο να διατηρεί έναν εσωτερικό χώρο αρκετά ισχυρό ώστε να δέχεται χωρίς να καταρρέει.

VII

Η ζωντανή σιωπή δεν είναι παθητική αποδοχή. Είναι μια κατάσταση ετοιμότητας. Αυτός που είναι πραγματικά σιωπηλός είναι έτοιμος να δράσει όταν λάβει εντολή. Δεν κοιμάται. Περιμένει. Παρακολουθεί. Διατηρεί τα όρια μεταξύ αυτού που επιτρέπεται και αυτού που απειλεί την Λατρεία.

VIII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Υπάρχει σιωπή στην παρουσία των ιερέων. Όχι από φόβο, αλλά από καθήκον. Η σιωπή χρησιμεύει ως φίλτρο, ως πειθαρχία, ως ευθυγράμμιση. Οι νεότεροι παρατηρούν και μαθαίνουν ότι κάθε ιερέας φέρει μέσα του ένα κλάσμα του Τάγματος, αλλά μόνο ο Προφήτης φέρει το σύνολο.

IX

Όταν η ζωντανή σιωπή διασπάται ακατάλληλα, το πνεύμα του μυημένου γίνεται ευάλωτο. Οι εσωτερικοί θόρυβοι συσσωρεύονται. Η πειθαρχία αποδυναμώνεται. Οι αντιλήψεις θολώνουν. Γι' αυτό η σιωπή είναι τροφή, όχι στολίδι. Είναι μέρος της πνευματικής συντήρησης του Τάγματος.

X

Η ζωντανή σιωπή εμποδίζει τον μυημένο να μιλήσει για να ανακουφίσει την ανησυχία του. Μιλάει κανείς μόνο όταν η ομιλία στηρίζει τη δομή του Τάγματος. Οποιαδήποτε λέξη δεν συμβάλλει στην πνευματική δύναμη είναι θόρυβος. Και ο θόρυβος είναι αδυναμία.

XI

Σε αυτή τη σιωπή, κάθε μέλος μαθαίνει να αντιλαμβάνεται την κίνηση του κόσμου χωρίς να παρεμβαίνει σε αυτόν. Μαθαίνουν να αναγνωρίζουν τι αποτελεί απειλή και τι σκιά. Μαθαίνουν να διακρίνουν τι πρέπει να παρακολουθείται και τι πρέπει να αγνοείται. Μαθαίνουν να βάζουν τα πάντα στη σωστή τους θέση.

XII

Η ζωντανή σιωπή είναι η πρώτη πύλη προς την κατανόηση. Ακόμα και πριν από τα ιερά σύμβολα, τις τελετουργίες ή την ανάγνωση, ο μυημένος πρέπει να κατακτήσει αυτήν την πύλη. Χωρίς σιωπή, δεν υπάρχει στάση. Χωρίς στάση, δεν υπάρχει υποδοχή. Χωρίς υποδοχή, δεν υπάρχει μονοπάτι.

XIII

Πολλοί συγχέουν τη σιωπή με την αδυναμία. Δεν καταλαβαίνουν ότι η ζωντανή σιωπή είναι το τείχος που προστατεύει το πνεύμα από εξωτερικές επιπτώσεις. Σταθεροποιεί ό,τι είναι εύθραυστο και ενδυναμώνει ό,τι είναι σταθερό. Αποτρέπει τον πολλαπλασιασμό των θορύβων που θα μπορούσαν να διαστρεβλώσουν την κατανόηση του Προφήτη.

XIV

Η ζωντανή σιωπή προστατεύει τον μυημένο από τον εαυτό του. Σκόρπιες σκέψεις, παρορμητικά συναισθήματα, άτακτες επιθυμίες - όλα αυτά περιέχονται στον εσωτερικό χώρο που σχηματίζεται όταν ο ήχος αιωρείται. Η απουσία λόγου δίνει τη θέση της στην αντίληψη και το βάρος των πραγμάτων που έχουν σημασία.

XV

Υπάρχουν στιγμές που η ζωντανή σιωπή συμπυκνώνεται. Ο μυημένος νιώθει το βάρος του ιερού να πλησιάζει. Δεν είναι όραμα, δεν είναι μήνυμα, δεν είναι αποκάλυψη. Είναι απλώς πυκνότητα. Μια παρουσία που δεν μπορεί να ονομαστεί, αλλά γίνεται αισθητή. Αυτή η σιωπή είναι εκπαίδευση για να αντέχεις τις μακρινές ηχώ...

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XVI

Η ζωντανή σιωπή γίνεται συνήθεια. Έπειτα γίνεται αντανακλαστικό. Έπειτα γίνεται μια μόνιμη κατάσταση. Όταν συμβαίνει αυτό, ο μυημένος μπορεί να περπατήσει ανάμεσα σε πλήθη χωρίς να χάσει τη δική του δομή. Το Τάγμα περπατά μαζί του. Ο Προφήτης αναπνέει πάνω του. Η πειθαρχία τον κρατά άθικτο.

XVII

Στις συγκεντρώσεις, μια ζωντανή σιωπή ενδυναμώνει το συλλογικό. Τα λόγια του Προφήτη γίνονται βαρύτερα, πιο καθαρά, πιο βαθιά. Όταν η ομάδα είναι σιωπηλή, η φωνή του Προφήτη διεισδύει βαθύτερα, διαμορφώνοντας το πνεύμα όσων ακούν. Η σιωπή ενισχύει την Αποκάλυψη όταν έρχεται.

XVIII

Όσοι προσπαθούν να εφαρμόσουν τη σιωπή ως τρόπο για να κρύψουν τις σκέψεις τους δεν έχουν κατανοήσει το δόγμα. Η ζωντανή σιωπή δεν είναι μάσκα. Είναι θεμέλιο. Δεν είναι άμυνα. Είναι προετοιμασία. Δεν είναι διαφυγή. Είναι αντιμετώπιση του εσωτερικού εαυτού κάποιου μέχρι να ευθυγραμμιστεί με τον πυρήνα της Λατρείας.

XIX

Η ζωντανή σιωπή δεν απαιτεί απομόνωση. Απαιτεί έλεγχο. Ο μυημένος μπορεί να εργάζεται, να περπατάει, να ζει ανάμεσα σε συνηθισμένους ανθρώπους, αλλά μέσα του διατηρεί τον χώρο όπου κατοικεί ο λόγος του Προφήτη. Αυτός ο χώρος προστατεύεται, συντηρείται και ενισχύεται από την σκόπιμη απουσία θορύβου.

XX

Στις τελετουργίες, η ζωντανή σιωπή προηγείται όλων. Πριν από τη λεπίδα, πριν από το σύμβολο, πριν από το αίμα, πριν από τον λόγο, η σιωπή κυριεύει. Οργανώνει τα πνεύματα, πειθαρχεί την ατμόσφαιρα, προετοιμάζει το περιβάλλον για κάτι που ο επιφανειακός κόσμος δεν μπορεί να συγκρατήσει. Η σιωπή είναι το θεμέλιο της λειτουργίας.

XXI

Ακόμα και οι Κροβενίκ σέβονται τη ζωντανή σιωπή. Κινούνται μέσα σε αυτήν. Αναγνωρίζουν εκείνους που διατηρούν αυτή την πειθαρχία. Η σιωπή τους επιτρέπει να αντιληφθούν ποιος είναι ολόκληρος, ποιος αμφιταλαντεύεται και ποιος πρέπει να τηρείται. Τα ανθρώπινα λόγια μπορούν να παραπλανήσουν. Η σιωπή όχι.

XXII

Η απουσία γνήσιας σιωπής μεταξύ των νεότερων μυημένων είναι συνηθισμένη, αλλά πρέπει να διορθωθεί σταθερά. Η ανησυχία είναι σημάδι ενός ασχημάτιστου πνεύματος. Η υπερβολική ομιλία είναι σημάδι σπασμένων εσωτερικών ορίων. Η εκπαίδευση συνίσταται στην αποκατάσταση αυτών των ορίων μέχρι ο μυημένος να μπορεί να αντέξει το βάρος του Τάγματος.

XXIII

Μια ζωντανή σιωπή είναι επίσης απόδειξη ωριμότητας εντός του Τάγματος. Όσοι μιλούν μόνο όταν είναι απαραίτητο δείχνουν ότι έχουν κατανοήσει τον ρόλο τους. Όσοι μιλούν μόνο για να επιβεβαιώσουν την παρουσία τους δείχνουν ότι δεν έχουν ακόμη κατανοήσει τη δική τους ασήμαντη σημασία ενώπιον του Προφήτη.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XXIV

Στη σιωπή, οι μυημένοι συνειδητοποιούν ότι όλα μέσα στο Τάγμα περιστρέφονται γύρω από μια ενιαία παρουσία. Η ζωντανή σιωπή οδηγεί στην κατανόηση ότι ο Προφήτης είναι η μόνη φωνή που δεν μπορεί να αντικατασταθεί, να αναπαραχθεί ή να αγνοηθεί. Οποιαδήποτε άλλη φωνή είναι κατώτερη.

XXV

Έτσι, η ζωντανή σιωπή προετοιμάζει το σώμα και το πνεύμα να δεχτούν την επόμενη πειθαρχία. Ανοίγει τον δρόμο, καθαρίζει τον εσωτερικό χώρο και καθιστά δυνατό το επόμενο βήμα, το οποίο μπορεί να υπάρξει μόνο όταν ο νους έχει μάθει να σιωπά και να ακούει την πυκνότητα που προηγείται της λέξης.

XXVI

Η συμπεριφορά του σώματος είναι το πρώτο σημάδι εσωτερικής τάξης. Ο μυημένος που κρατά το σώμα του ανήσυχο αποκαλύπτει ότι το μυαλό του δεν έχει ακόμη διαμορφωθεί. Το σώμα πρέπει να είναι σταθερό, σταθερό, ελεγχόμενο. Τίποτα δεν πρέπει να ταράσσεται χωρίς λόγο. Τίποτα δεν πρέπει να κινείται παρορμητικά. Η σάρκα αντικατοπτρίζει το πνεύμα.

XXVII

Ο μυημένος μαθαίνει νωρίς ότι κάθε χειρονομία παρατηρείται από τον αόρατο κόσμο. Όχι από τους ανθρώπους, αλλά από τα μάτια που παρακολουθούν την αίρεση. Ένα ανήσυχο σώμα δημιουργεί θόρυβο. Ένα πειθαρχημένο σώμα δημιουργεί ευθυγράμμιση. Η στάση του σώματος είναι η πρώτη γλώσσα του Τάγματος, που προηγείται ακόμη και της ιερής λέξης.

XXVIII

Το κεφάλι ψηλά δεν είναι σύμβολο υπερηφάνειας, αλλά ετοιμότητας. Η ίσια σπονδυλική στήλη δεν υποδηλώνει ανωτερότητα, αλλά ετοιμότητα. Ένα σταθερό περπάτημα δεν εκφράζει αλαζονεία, αλλά επαγρύπνηση. Κάθε μέρος του σώματος αναλαμβάνει την πειθαρχία που κρατά τον μυημένο σε κατάσταση δεκτικότητας, ποτέ απόσπασης της προσοχής.

XXIX

Το μυαλό πρέπει να εκπαιδευτεί με την ίδια αυστηρότητα. Οι σκόρπιες σκέψεις είναι ανοιχτές πόρτες σε αδυναμίες. Ο μυημένος πρέπει να μάθει να περιορίζει το μυαλό σε μια μόνο γραμμή, χωρίς να το αφήνει να περιπλανιέται ανάμεσα σε φαντασιώσεις, φόβους ή ψευδαισθήσεις. Η σκέψη πρέπει να είναι αντικειμενική, οξεία και σιωπηλή.

XXX

Ο νους δεν πρέπει να τρέφεται με ματαιοδοξία. Αυτός που προσπαθεί να ανυψώσει τον εαυτό του εσωτερικά πέρα από τη θέση του προδίδει την ίδια την τάξη που τον συντηρεί. Η ματαιοδοξία γεννιέται από τον εσωτερικό θόρυβο και οδηγεί στην πτώση. Ο μυημένος πρέπει να καλλιεργήσει τη δομική ταπεινότητα, όχι ως υποταγή, αλλά ως σαφήνεια σχετικά με τη λειτουργία του.

XXXI

Η σωστή συμπεριφορά απαιτεί ο νους να βρίσκεται πάντα υπό τον έλεγχο του πειθαρχημένου πνεύματος. Καμία παρόρμηση δεν πρέπει να διατάζει πράξεις. Καμία επιθυμία δεν πρέπει να καθορίζει την ομιλία. Κανένα συναίσθημα δεν πρέπει να παίρνει τη θέση της απόφασης. Ο νους πρέπει να υπακούει στη δομή και η δομή στον Προφήτη.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XXXII

Ο μυημένος μαθαίνει ότι η αντίληψή του δεν είναι ουδέτερη. Ο κόσμος τον παρατηρεί με τον ίδιο τρόπο που παρατηρεί τον κόσμο. Κάθε περιβάλλον έχει εντάσεις που μπορούν να διαβαστούν μόνο από εκείνους με ήσυχο νου. Η συμπεριφορά του σώματος, σε συνδυασμό με την πνευματική πειθαρχία, μετατρέπει τον μυημένο σε έναν διαυγή μάρτυρα.

XXXIII

Οι ιερείς τονίζουν ότι το μυαλό πρέπει να εκπαιδεύεται καθημερινά. Το χάος δεν καταπολεμάται με σωματική δύναμη, αλλά με εσωτερική διαύγεια. Ο μυημένος πρέπει να μάθει να διαχωρίζει την χρήσιμη σκέψη από την άχρηστη σκέψη, την σταθερή πρόθεση από την ασθενή πρόθεση, την καταστροφική παρόρμηση από το νόμιμο ένστικτο.

XXXIV

Ένα σώμα που κινείται χωρίς σκοπό είναι ένα ευάλωτο σώμα. Ο μυημένος πρέπει να περπατάει σαν κάτι να τον παρακολουθεί διαρκώς, επειδή κάτι τον παρακολουθεί διαρκώς. Η σωματική συμπεριφορά προκύπτει από την επίγνωση ότι υπάρχουν δυνάμεις που τρέφονται από τις ανθρώπινες αδυναμίες. Η ακαμψία του σώματος αποτρέπει τις εισβολές.

XXXV

Το μυαλό πρέπει να καταλάβει ότι ο φόβος δεν έχει καμία λειτουργία μέσα στην Τάξη. Ο φόβος καταστρέφει την πειθαρχία και τραυματίζει τον εσωτερικό δεσμό. Το πειθαρχημένο μυαλό παρατηρεί τον φόβο ως αντικείμενο, όχι ως εντολή. Ο φόβος υπάρχει, αλλά δεν κυβερνά. Ο μυημένος μαθαίνει να τον απομονώνει, να τον στραγγίζει και να τον καθιστά ακίνδυνο.

XXXVI

Το σώμα δεν πρέπει να τρέμει. Το μυαλό δεν πρέπει να ταλαντεύεται. Ο μυημένος υποκλίνεται μόνο ενώπιον του Προφήτη και ενώπιον του ιερού. Έξω από αυτό, δεν υπάρχει καμία κλίση, κανένας δισταγμός, καμία παράδοση. Η σταθερή συμπεριφορά καθιστά τον μυημένο άτρωτο στις πιέσεις του κόσμου και στους πειρασμούς της ψευδαίσθησης.

XXXVII

Όταν ένας μυημένος συναντιέται με τους ιερείς, η στάση του δείχνει αν είναι έτοιμος. Ένα ευθυγραμμισμένο σώμα καταδεικνύει ικανότητα. Τα ήρεμα μάτια αποκαλύπτουν κατανόηση. Η γαλήνια ακαμψία των μυών δείχνει ότι είναι έτοιμος να τηρήσει τις εντολές χωρίς αμφιβολία.

XXXVIII

Το μυαλό πρέπει να μάθει να δέχεται τον λόγο του Προφήτη ως απόλυτη διδασκαλία. Δεν υπάρχει ανάλυση, καμία συζήτηση, καμία εικασία. Η υπακοή γεννιέται από τη σαφήνεια. Το πειθαρχημένο μυαλό γνωρίζει ότι ο λόγος του Προφήτη δεν είναι γνώμη, αλλά δομή. Δεν είναι καθοδήγηση, αλλά ένα μονοπάτι.

XXXIX

Η συμπεριφορά του σώματος εκδηλώνεται στον τρόπο με τον οποίο ο μυημένος αντιμετωπίζει τις δοκιμασίες. Όταν αντιμετωπίζει επιθετικότητα, δεν αντιδρά χωρίς καθοδήγηση. Όταν αντιμετωπίζει προσβολή, δεν υπερασπίζεται τον εαυτό του χωρίς σκοπό.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Αντιμέτωπος με το χάος, δεν κινείται μέχρι να καταλάβει πού χρειάζεται η παρουσία του. Η συμπεριφορά κυριαρχεί στην παρόρμηση.

XL

Ένα εκπαιδευμένο μυαλό δεν διαταράσσεται από φήμες, κατηγορίες ή εξωτερικούς θορύβους. Ο μυημένος γνωρίζει ότι ο επιφανειακός κόσμος προσπαθεί συνεχώς να διαταράξει τη σταθερότητά του. Μαθαίνει να αγνοεί ό,τι είναι αδύναμο, να ακούει μόνο ό,τι έχει βάρος και να αντιδρά μόνο σε ό,τι υποστηρίζει την Τάξη.

XLI

Η συμπεριφορά απαιτεί από τον μυημένο να αποδεχτεί τη μικρότητά του ενώπιον του Προφήτη. Το πειθαρχημένο μυαλό το καταλαβαίνει αυτό χωρίς ντροπή. Το πειθαρχημένο σώμα το εκφράζει αυτό χωρίς ταπείνωση. Η μικρότητα είναι αναγνώριση της δομής, όχι ευθραυστότητα. Είναι αποδοχή της αλήθειας, όχι τυφλή υποταγή.

XLII

Η συνεχής επαγρύπνηση της δικής του συμπεριφοράς δημιουργεί ένα κοφτερό μυαλό. Ο μυημένος γίνεται ικανός να αντιλαμβάνεται εντάσεις εκεί που οι άλλοι βλέπουν ακινησία. Διαβάζει σιωπές, ερμηνεύει ανεπαίσθητες κινήσεις, αποκρυπτογραφεί προθέσεις πριν αυτές σχηματιστούν. Η πειθαρχία του γίνεται εργαλείο για την ανάγνωση του κόσμου.

XLIII

Ένα εκπαιδευμένο σώμα γίνεται μια φυσική άμυνα ενάντια στη διαφθορά. Ο μυημένος που διατηρεί το σώμα του σταθερό και το μυαλό του ήρεμο δεν ανοίγει εσωτερικούς χώρους για να δράσουν εξωτερικές δυνάμεις. Αυτοί γίνονται προστατευμένο έδαφος, ένας κλειστός χώρος, μια επιφάνεια που είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς.

XIV

Το πειθαρχημένο μυαλό γίνεται δοχείο για τον λόγο. Όταν ο Προφήτης μιλάει, ο μυημένος απορροφά. Δεν αντιστέκεται. Δεν διστάζει. Ο εσωτερικός του εαυτός είναι έτοιμος να δεχτεί, να στηρίξει και να εφαρμόσει την οδηγία. Γίνεται μέρος του μηχανισμού που διατηρεί την Τάξη άθικτη.

XLV

Η σωστή συμπεριφορά εμποδίζει τον μυημένο να εξαπατηθεί από ψευδή οράματα ή ψευδαισθήσεις. Διακρίνει την νόμιμη αφή από τον νοητικό θόρυβο που δημιουργείται από το ίδιο το εγώ. Η πειθαρχία μετατρέπει την αντίληψή τους σε ένα αξιόπιστο όργανο, που δεν υπόκειται σε ανθρώπινες αδυναμίες.

XLVI

Το πειθαρχημένο σώμα εμποδίζει τον μυημένο να κάνει θόρυβο κατά τη διάρκεια ιερών στιγμών. Κινείται με ακρίβεια, δεν διαταράσσει τη ροή της τελετουργίας, δεν παρεμβαίνει στην παρουσία του Προφήτη. Κάθε χειρονομία μετριέται. Κάθε ανάσα ελέγχεται. Γίνεται μέρος της αρχιτεκτονικής της τελετουργίας.

XLVII

Ένα πειθαρχημένο μυαλό ξέρει πότε να σιωπά και πότε να ενεργεί. Αναγνωρίζει τον χρόνο να περιμένει και τον χρόνο να προχωρά. Δεν είναι ούτε παρορμητικό ούτε αργό. Δεν είναι ούτε φοβικό ούτε αλαζονικό. Είναι ακριβές. Ο μυημένος, ελέγχοντας το μυαλό, κυριαρχεί στη θέση του στη λατρεία και στη χρησιμότητά του για τον Προφήτη.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XLVIII

Η συμπεριφορά του σώματος και του νου είναι το αόρατο τείχος που προστατεύει το Τάγμα από την ανθρώπινη ευθραυστότητά του. Χωρίς πειθαρχία, η αίρεση θα κατέρρεε. Με την πειθαρχία, κάθε μέλος γίνεται προέκταση της δομής που ο Προφήτης στηρίζει με το δικό του πνεύμα.

XLIX

Και όταν ο μυημένος επιτύχει πλήρη πειθαρχία, η σιωπή που έμαθε στο Μέρος I συγχωνεύεται με τη στάση και τον έλεγχο του Μέρους II. Γίνεται ένα σταθερό σκεύος, ένα σταθερό πνεύμα, ένα έτοιμο σώμα. Γίνεται ένα άξιο όργανο για να παραμείνει στην παρουσία του Προφήτη.

μεγάλο

Ο μυημένος δεν πρέπει να σπαταλά τη ζωτική ενέργεια που πάλλεται μέσα στο όργανο που φέρει τη δύναμη της συνέχειας. Αυτή η δύναμη δεν είναι απλή παρόρμηση ή ακατέργαστη ηδονή. Είναι μια εσωτερική δεξαμενή που διατηρεί τη διαύγεια, το σθένος, την πειθαρχία και την πνευματική σταθερότητα. Η αδιάκριτη απώλεια αυτής της ενέργειας αποδυναμώνει το μυαλό, διασπείρει την εστίαση, χαλαρώνει τη στάση του σώματος και σπάει την εσωτερική ένταση που είναι απαραίτητη για να υπηρετήσει τον Προφήτη. Αυτό που διαφεύγει χωρίς σκοπό διαλύει τη σταθερότητα. Αυτό που διατηρείται ενισχύει την ουσία. Η σάρκα που διαχέεται ανεξέλεγκτα δημιουργεί ένα αδύναμο πνεύμα. Η σάρκα που παραμένει πειθαρχημένη διαμορφώνει τον μυημένο για υπηρεσία.

LI

Η δομική υπακοή στον Προφήτη δεν βασίζεται στη συναισθηματική υποταγή, αλλά στην οντολογική αναγνώριση. Ο Προφήτης δεν είναι μια μορφή εξουσίας απλώς και μόνο επειδή μιλάει, αλλά επειδή ο λόγος του στηρίζει την ακεραιότητα της αίρεσης. Η ανυπακοή δεν είναι εξέγερση. Είναι κατάρρευση. Είναι σπάσιμο της γραμμής που κρατά τον μυημένο εντός του άξονα [της αίρεσης].

LII

Όσοι διστάζουν μπροστά στα λόγια του Προφήτη καταλήγουν να διστάζουν μπροστά στον εαυτό τους. Η αμφιβολία δημιουργεί εσωτερικές ρωγμές που μεγαλώνουν σαν ρωγμές σε αρχαία πέτρα. Μόλις ανοιχτούν, είναι δύσκολο να συγκρατηθούν. Η υπακοή αποτρέπει αυτές τις ρωγμές. Είναι το πνευματικό τσιμέντο που αποτρέπει την καταστροφή.

LIII

Το να υπακούς στον Προφήτη δεν σημαίνει να σκέφτεσαι λιγότερο. Σημαίνει να σκέφτεσαι σωστά. Το μυαλό που προσπαθεί να επανερμηνεύσει αυτά που λέει ο Προφήτης απομακρύνεται από την αποκάλυψη. Το μυαλό που προσπαθεί να βελτιώσει αυτά που είπε ο Προφήτης διαφθείρεται από τη ματαιοδοξία. Ο μυημένος πρέπει να καταλάβει ότι η ενδυνάμωση δεν έγκειται στη δημιουργία των δικών του εκδοχών, αλλά στην υποστήριξη όσων του έχουν δοθεί.

LIB

Η υπακοή δεν πρέπει να αποτελεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης. Δεν πρέπει να είναι υπό όρους. Δεν πρέπει να προσαρμόζεται στην άνεση. Είναι απόλυτη επειδή ο λόγος που τη στηρίζει είναι επίσης απόλυτος. Το Τάγμα δεν επιβιώνει μέσω της γνώμης των μελών του, αλλά μέσω της δομικής σταθερότητας που πηγάζει από τον Προφήτη και εξαπλώνεται σε ολόκληρη την αίρεση.

Χαμηλή στάθμη

Η υπακοή απαιτεί από τον μυημένο να αφήσει στην άκρη τις προσωπικές του ερμηνείες. Το ανθρώπινο μυαλό είναι πολύ μικρό για να κατανοήσει τι υποστηρίζει ο Προφήτης. Οποιαδήποτε προσπάθεια

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Η ορθολογικοποίηση της Αποκάλυψης είναι σημάδι πνευματικής αδυναμίας. Ο μυημένος πρέπει να ακούει, να αφομοιώνει και να εφαρμόζει, χωρίς να προσπαθεί να τελειοποιήσει αυτό που είναι ήδη τέλειο.

LVI

Οι ιερείς τονίζουν ότι η υπακοή δεν αφορά την κάμψη, αλλά την ευθυγράμμιση του εαυτού. Αυτός που κάμπτεται, σπάει. Αυτός που ευθυγραμμίζεται, παραμένει. Ο Προφήτης δεν επιθυμεί συντετριμμένους υπηρέτες, αλλά χρήσιμα όργανα. Η υπακοή ενδυναμώνει το σώμα και το νου. Η εξέγερση διαβρώνει και τα δύο.

17ος αιώνας

Η δομή της λατρείας εξαρτάται από την άμεση υπακοή κάθε μέλους. Ο δισταγμός επιτρέπει σε εξωτερικές δυνάμεις να πλησιάσουν. Η αμφιβολία δημιουργεί χώρους όπου το ιερό δεν μπορεί να εισέλθει. Η Τάξη συντηρείται από γρήγορες, σταθερές, σιωπηλές αντιδράσεις. Ο Προφήτης διατάζει. Ο μυημένος ενεργεί. Η δομή διατηρείται.

LVIII

Ο μυημένος δεν πρέπει να επιδιώκει την επιδοκιμασία του κόσμου. Η υπακοή δεν μετριέται από την εξωτερική εμφάνιση. Η υπακοή μετριέται μόνο από τον Προφήτη, ο οποίος βλέπει το πνεύμα πριν από την πράξη. Αυτός που προσπαθεί να φαίνεται υπάκουος για να ευχαριστήσει τους απλούς ανθρώπους έχει ήδη πέσει πριν καν επιχειρήσει να υπηρετήσει.

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Υπάρχουν φορές που ο Προφήτης μιλάει σκληρά. Όχι επειδή θέλει να ταπεινώσει, αλλά επειδή η λέξη πρέπει να διεισδύσει εκεί που η εφησυχασμός δεν μπορεί να φτάσει. Ο μυημένος πρέπει να δεχτεί αυτή την σκληρότητα ως εργαλείο για βελτίωση. Αυτός που αντιστέκεται λυγίζει. Αυτός που πειθαρχεί δυναμώνει.

LX

Η υπακοή απαιτεί από τον μυημένο να εγκαταλείψει την ανάγκη για δικαιολογίες. Ο Προφήτης δεν εξηγεί. Διατάζει. Ο μυημένος δεν αμφισβητεί. Υπακούει. Η εξήγηση ανήκει στην ανθρώπινη σφαίρα. Η απόφαση ανήκει στην ιερή σφαίρα. Το να συγχέουμε τα δύο ισοδυναμεί με την καταστροφή της δομής.

LXI

Ο μυημένος πρέπει να μάθει ότι η θέλησή του δεν έχει καμία βαρύτητα μπροστά στη θέληση του Προφήτη. Όχι επειδή είναι κατώτερος ως άνθρωπος, αλλά επειδή κατέχει χαμηλότερη θέση μέσα στην πνευματική αρχιτεκτονική. Κάθε λειτουργία έχει τη θέση της. Ο Προφήτης διατάζει. Οι ιερείς διοχετεύουν. Οι μυημένοι συντηρούν. Το Τάγμα αναπνέει.

LXII

Η υπακοή εκδηλώνεται επίσης με τον περιορισμό της κρίσης κάποιου. Το απείθαρχο μυαλό προσπαθεί να κρίνει εντολές που δεν κατανοεί. Το πειθαρχημένο μυαλό αναγνωρίζει ότι η κατανόησή του είναι περιορισμένη και ότι το όραμα του Προφήτη είναι ευρύτερο από οποιονδήποτε ανθρώπινο ορίζοντα.

LXIII

Η ανυπακοή στον Προφήτη προκαλεί όχι μόνο ανθρώπινη διαταραχή, αλλά και πνευματική ρήξη. Η ανυπακοή τροφοδοτεί δυνάμεις που επιδιώκουν να διεισδύσουν στο Τάγμα. Αυτός που δεν υπακούει ανοίγει την πόρτα.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Μια πόρτα που δεν θα έπρεπε να υπάρχει. Η υπακοή κλείνει αυτή την πόρτα και προστατεύει το πνεύμα από εξωτερικές επιρροές.

LXIV

Ο Προφήτης δεν απαιτεί υπακοή επειδή επιθυμεί να τον υπηρετήσουν. Απαιτεί υπακοή επειδή υποστηρίζει κάτι που κανείς άλλος δεν θα μπορούσε να αντέξει. Ο λόγος του δεν πηγάζει από τη δική του θέληση, αλλά από θεϊκή επιρροή. Το να τον παρακούσεις ισοδυναμεί με ανυπακοή χωρίς να το συνειδητοποιείς. Και η συνέπεια αυτού είναι βαθιά.

LXV

Η υπακοή λειτουργεί επίσης ως όπλο. Όταν όλοι υπακούν χωρίς παράπονα, το Τάγμα γίνεται ένα αδιαπέραστο τείχος. Δεν υπάρχουν παραβιάσεις, τριβές, εσωτερικές διαμάχες. Η λατρεία προχωρά ως ένα αδιαίρετο μπλοκ, που στηρίζεται στον κεντρικό άξονα που είναι ο Προφήτης.

LXVI

Ο μυημένος πρέπει να καταλάβει ότι η υπακοή δεν μειώνει την αξιοπρέπειά του. Η αληθινή αξιοπρέπεια γεννιέται από την ευθυγράμμιση με κάτι μεγαλύτερο. Ο Προφήτης δεν κλέβει την αξιοπρέπεια. Πλάθει. Εξευγενίζει. Ενδυναμώνει. Η υπακοή είναι η μέθοδος με την οποία ο μυημένος γίνεται μέρος κάτι αιώνιου.

LXVII

Όταν ο Προφήτης περπατάει, το Τάγμα κινείται. Όταν ο Προφήτης σωπαίνει, το Τάγμα ακούει. Όταν ο Προφήτης μιλάει, το Τάγμα υποκλίνεται. Αυτός ο ρυθμός διατηρεί την ακεραιότητα της λατρείας. Η διαταραχή αυτού του ρυθμού είναι η αρχή της πνευματικής παρακμής, μιας αργής και καταστροφικής διαδικασίας.

LXVIII

Η υπακοή δεν είναι φόβος. Ο φόβος είναι αδυναμία. Η υπακοή είναι σαφήνεια. Σαφήνεια για το ποιος διατηρεί τη σύνδεση μεταξύ του κόσμου και του Ξεχασμένου Θεού. Σαφήνεια για το ποιος υπομένει την Αποκάλυψη. Σαφήνεια για το ποιος κρατά το Τάγμα ζωντανό. Αυτή η κατανόηση είναι που οδηγεί τον μυημένο να παραμένει ακλόνητος.

119ος αιώνας

Ο μυημένος πρέπει να παρατηρήσει ότι κάθε υπακοή γεννιέται πρώτα στη σκέψη, μετά στη στάση του σώματος και τέλος στη δράση. Η υπακοή που υπάρχει μόνο στη δράση είναι εύθραυστη. Η υπακοή που υπάρχει στη στάση του σώματος είναι δυνατή. Η υπακοή που υπάρχει στη σκέψη είναι άθραυστη.

Ο ′

Ο Προφήτης δεν απαιτεί συναισθηματική αφοσίωση. Απαιτεί δομική αφοσίωση. Το συναίσθημα αλλάζει. Ένα πειθαρχημένο πνεύμα δεν αλλάζει. Ο μυημένος πρέπει να χτίζει την υπακοή του σαν να ήταν πέτρα: βαριά, σιωπηλή, συμπαγής. Μια πέτρα δεν κλονίζεται. Μια πέτρα δεν προδίδει.

LXXI

Η υπακοή πρέπει να διατηρείται ακόμα και όταν ο Προφήτης δεν είναι φυσικά παρών. Το Τάγμα δεν εξαρτάται από το όραμα του Προφήτη για κάθε πράξη. Εξαρτάται από την εσωτερική αφοσίωση που διατηρεί ο μυημένος ακόμα και στη σιωπή. Η αληθινή υπακοή είναι αυτή που εκδηλώνεται όταν κανείς δεν παρακολουθεί.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

LXXII

Έτσι, υπακούοντας, ο μυημένος γίνεται μέρος της δομής που στηρίζει τη λατρεία. Η υπακοή κάνει την παρουσία του να ενώνεται με την κεντρική σπονδυλική στήλη του Τάγματος. Ο μυημένος δεν υπηρετεί από αδυναμία. Υπηρετεί επειδή το μεγαλείο του Προφήτη διαμορφώνει τη λειτουργία του μέσα στο ιερό.

ΟΙ ΕΝΤΟΛΕΣ⊗ —XIX

εγώ

Άκου με τη σάρκα σου, γιατί ο νους δεν μπορεί να το αντέξει: Δεν μιλάει, δάκρυσε. Η παρουσία του δεν Κατεβαίνει σαν λέξη, αλλά και σαν ρήξη. Όπου αγγίζει, όλα τα στατικά θρυμματίζονται. Όπου παρατηρεί, η τάξη παραμορφώνεται, σαν ο κόσμος να θυμόταν ότι δεν ήταν ποτέ συμπαγής.

II

Δεν ενεργεί σταδιακά. Είναι η απόλυτη επίδραση. Η θέλησή Του δεν διαπραγματεύεται, δεν ζυγίζει τα πράγματα, δεν διστάζει. Εισβάλλει στην πραγματικότητα σαν λεπίδα που επιστρέφει στο σίδερο πριν γεννηθεί. Κόβει ό,τι δεν υπάρχει ακόμα, και γι' αυτό κανείς δεν καταλαβαίνει την πορεία Του.

III

Κάποιοι προσπαθούν να το εξηγήσουν, και κάνοντάς το ήδη διαπράττουν βλασφημία. Δεν ταιριάζει στην έννοια.

Δεν μπορεί να περιοριστεί στην ανθρώπινη γλώσσα. Δεν μπορεί να περιοριστεί στη μορφή. Η ύπαρξή του είναι μια χιονοστιβάδα χωρίς προέλευση, μια σπείρα που προηγείται της σπείρας, μια σκιά που τρέχει πιο γρήγορα από το φως που προσπαθεί να την ονομάσει.

IV

Όταν Αυτός κινείται, η ύπαρξη χάνει την ισορροπία της. Όλα όσα συντηρούν τον κόσμο τρίζουν. Όλα όσα αναπνέουν διστάζουν. Όλα όσα σκέφτονται τρέμουν. Δεν πλησιάζει· περνάει μέσα από αυτά. Δεν συλλογίζεται· καταναλώνει. Δεν αγγίζει· διαλύεται.

V

Λέω τώρα, με μια φωνή που δεν είναι φωνή, ότι Είναι το κέντρο που απορρίπτει την ιδέα ότι είναι το κέντρο. Είναι το κενό. Αρνείται να είναι κενό. Είναι το νόημα που επαναστατεί ενάντια σε κάθε σημασία. Είναι ο πυρήνας που αναπνέει προς όλες τις κατευθύνσεις, ταυτόχρονα, απόλυτο, ανυπάκουο σε οποιονδήποτε άξονα.

VI

Μην προσπαθείς να το φανταστείς! Φαντάσου! Είναι να Του προσφέρεις την ψυχική σου υγεία. Και Εκείνος θα την πάρει, γιατί Δεν σπαταλά τίποτα από όσα του δίνονται. Η ουσία του είναι η αρχαία πείνα, μια πείνα που προηγείται της ίδιας της ιδέας της πείνας.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

VII

Η πείνα του δεν είναι κακία. Η ερήμωσή του δεν είναι οργή. Δεν καθοδηγείται από συναισθήματα. Είναι αυτό που απομένει όταν τα συναισθήματα παύουν να υπάρχουν. Είναι απρόσωπο σαν την κατάρρευση, απαραίτητο σαν τον θόρυβο, αναπόφευκτο σαν το τέλος που προηγείται της αρχής.

VIII

Όταν Αυτός καλεί, τίποτα δεν μένει ουδέτερο. Τα βουνά τρέμουν σιωπηλά. Τα νερά χάνουν τη μνήμη τους. Οι σκιές σφαδάζουν σαν να φοβούνται. Είναι ανώτερος από όλα όσα προσπαθούν να παραμείνουν ακέραια μπροστά Του.

IX

Κουβαλάει μέσα Του αυτό που κανένα ζωντανό ον δεν θα έπρεπε να γνωρίζει: το πριν
από τη δημιουργία,
αυτό που απορρίφθηκε από το φως,
Αυτό που δεν έχει χρώμα, όνομα, μέτρο, κατεύθυνση, αιτία ή ηχώ.
Είναι η ύλη αυτού που δεν του επιτράπηκε ποτέ να υπάρξει.

X

Οι περιοχές τους δεν έχουν έδαφος, ούτε ύψος, ούτε ροή. Οι Κροβένικ περπατούν εκεί επειδή πλάστηκαν για να περπατούν στο αδύνατο. Είναι σπίθες Αυτού, φτιαγμένοι από το διάστημα μεταξύ της ύπαρξης και της παύσης της ύπαρξης. Δεν έχουν όρια. Υπηρετούν Αυτόν που δημιούργησε την έννοια του ορίου μόνο και μόνο για να την συντρίψει αργότερα.

XI

Όταν Αναπνέει, και ολόκληρα σύμπαντα τρέμουν. Όχι επειδή τα απειλεί, αλλά επειδή Θυμούνται, για μια στιγμή, ότι δεν γεννήθηκαν με δική τους ελεύθερη βούληση. Όλα όσα υπάρχουν είναι μια καθυστερημένη συνέπεια ενός ανοιγοκλείσματος του ματιού Του.

XII

Και όταν κλείνει τα αδύνατα μάτια Του, όλα γίνονται ασταθή. Η πραγματικότητα ταλαντεύεται σαν μια φρεσκοσφυρηλατημένη λεπίδα. Οι ζωντανοί ζαλίζονται χωρίς να ξέρουν γιατί. Οι νεκροί ανακατεύονται στους χώρους που κοιμούνται. Είναι ο μόνος του οποίου η απουσία είναι τόσο καταστροφική όσο και η παρουσία Του.

XIII

Οι φύλακες τους, οι Κροβένικ, είναι διαμορφωμένοι για να αντέχουν αυτό που κανένα πλάσμα προικισμένο με λογική δεν μπορεί να αντέξει. Περπατούν ανάμεσα σε ρωγμές της ύπαρξης, μεταφέροντας εντολές που δεν μπορούν να κατανοηθούν έξω από την πνοή Του. Κάθε κίνησή τους είναι μια περιορισμένη έκρηξη. Κάθε χειρονομία, μια επιβεβαίωση ότι το αδύνατο έχει δομή.

XIV

Και όπου βρίσκεται ο Κρόβενικ, οι Ραβκάρνι προσπαθούν να διαβρώσουν. Είναι όλα όσα έμειναν στη λάθος πλευρά όταν διαμορφώθηκε η πρώτη κατεύθυνση. Είναι θόρυβος θορύβου, σκιά σκιάς, σκουπίδια από όσα δεν άξιζαν να παραμείνουν. Δεν αμφισβητούν Σέρνονται γύρω Του.
Προσπαθούν να σαμποτάρουν τις ηχώ Του, αλλά όχι το θέλημά Του.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XV

Όταν αποφασίζει να κοιτάξει κάτι, αυτό το πράγμα αναδημιουργείται. Όταν αποφασίζει να αγνοήσει κάτι, αυτό το πράγμα φθείρεται. Δεν ενεργεί βάσει σχεδίων. Ενεργεί βάσει φύσης. Η θέλησή Του δεν προβάλλεται: επιβάλλεται όπως η βαρύτητα που επανεφευρίσκει τον εαυτό της.

XVI

Και γι' αυτό γράφω ακούραστα: επειδή απαιτεί να κατονομαστεί χωρίς ποτέ να είναι περιγράφεται. Απαιτεί να διακηρύσσεται χωρίς ποτέ να μειώνεται. Απαιτεί να επικαλείται χωρίς ποτέ να συλλαμβάνεται από κανέναν ήχο.

XVII

Δηλώνω τώρα: Η παρουσία Του είναι έντονη. Η παρουσία Του είναι απέραντη. Η παρουσία Του προηγείται του ίδιου του ρήματος «υπάρχω». Όποιος προσπαθήσει να Τον περικλείει με συλλογισμό θα καταστραφεί. Όποιος προσπαθήσει να Τον μεταφράσει θα συντριβεί. Όποιος προσπαθήσει να Τον περιορίσει θα σβηστεί.

XVIII

Η μόνη στάση που πρέπει να κρατήσετε ενώπιόν Του είναι η απόλυτη παράδοση στο ανεξήγητο. δεν δίνει εντολή από Αποπλάνηση. Οδηγείται από την αναγκαιότητα. Η ουσία της αναγκάζει το σύμπαν να υπακούσει, επειδή οποιαδήποτε προσπάθεια αντίστασης θα είχε ως αποτέλεσμα τη διάλυση αυτού που αντιστέκεται.

XIX

Νιώθω το βάρος Του τώρα καθώς γράφω. Όχι ως άγγιγμα, όχι ως εισβολή, αλλά ως υπενθύμιση ότι όλα όσα ζουν αιωρούνται πάνω από το τίποτα, και το τίποτα ανήκει σε Αυτόν. Κάθε γραμμή που γράφεται τραβιέται πιο κοντά στο σημείο όπου Εκείνος παρακολουθεί χωρίς να παρακολουθεί.

XX

Αιωρείται πάνω από τον κόσμο χωρίς να βρίσκεται πάνω από αυτόν. Βρίσκεται μέσα στον κόσμο χωρίς να περιορίζεται. Είναι αυτό που προηγείται της κίνησης, αυτό που διορθώνει αυτό που τολμά να παραμείνει ακίνητο, αυτό που αφαιρεί την ταυτότητα από οτιδήποτε προσπαθεί να κατέχει ουσία.

XXI

Το δηλώνω: Είναι μια ακίνητη καταιγίδα, μια στήλη χωρίς αρχή, σκοτάδι που φωτίζει ό,τι φως...
Δεν μπορεί να επιτευχθεί. Αυτός είναι ο Ξεχασμένος Θεός επειδή κανένας νους δεν μπόρεσε να αντέξει να Τον θυμάται. Αυτός είναι ο Ξεχασμένος Θεός επειδή το να Τον θυμάσαι σημαίνει καταστροφή.

XXII

Όποιος διαβάζει αυτά τα λόγια, τον έχει ήδη αγγίξει, έστω και αμυδρά. Πλησιάζει πριν ο αναγνώστης το καταλάβει. Σκάβει πριν ο αναγνώστης σκεφτεί. Πλάθει πριν ο αναγνώστης αναπνεύσει.

XXIII

Μην αναζητάς παρηγοριά. Δεν προσφέρει παρηγοριά. Προσφέρει αλήθεια. Και η αλήθεια είναι λάσπη.
Ένα ζωντανό πλάσμα που καταβροχθίζει όσους προσπαθούν να το καθαρίσουν.

XXIV

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Ακολουθήστε τον λόγο του Προφήτη κατά γράμμα. Δεν πρόκειται για συστάσεις ή συμβουλές, αλλά για το σημείο που επαναπροσδιορίζει την εξουσία και ευχαριστεί τον Θεό που ξεχνάει.

XXV

Ακούω: Δεν αστοχεί ποτέ. Μην μπερδεύεσαι. Δεν κάνει πίσω. Δεν είναι μια οντότητα που υπόκειται στην τύχη. Διότι η τύχη γεννιέται από τα ελαττώματά Του. Αν υπάρχει κάποιο ελάττωμα ανάμεσά μας, δεν είναι ποτέ δικό Του. Κάθε ρωγμή προκύπτει στον άνθρωπο που γυρίζει την πλάτη του, και ποτέ στον Θεό που ξεπερνά όλα τα όρια.

XXVI

Η προφητεία δεν είναι μια σταθερή πορεία. Είναι ένα άπειρο πεδίο όπου Αυτός ρίχνει απάνθρωπα φώτα και συνθλίβει σκιές. Το μέλλον δεν είναι μια γραμμή. Είναι μια άβυσσος. Είναι μια απέραντη θάλασσα. Είναι μια πολλαπλότητα που αναδιπλώνεται σε κάθε στιγμή. Και λέω: ο Προφήτης αποτυγχάνει μόνο όταν εκείνοι που θα έπρεπε να στηρίξουν το βήμα του γίνονται πρόθυμη σκόνη.

XXVII

Αν κάποιος από εσάς υποκύψει στη μικρότητα, όλο το βάρος της προφητείας μετατοπίζεται. Αν κάποιος από εσάς προσπαθήσει να διαμορφώσει το ιερό στη δική του δειλία, κλείνει το μάτι που φωτίζει. Και όταν αυτό κλείνει, όλα γίνονται ασταθή. Όλα γίνονται επικίνδυνα. Όλα γίνονται πεδίο αναπόφευκτης τιμωρίας.

XXVIII

Μην νομίζετε ότι μπορείτε να υποστηρίξετε τον Προφήτη με δισταγμό. Ο δισταγμός είναι το δηλητήριο του Πυρήνα. Η αμφιβολία είναι η πύλη προς τους Ραβκάρνι. Και όταν αγγίζουν το νου, έστω και από μακριά, όλα παραμορφώνονται. Όχι επειδή είναι δυνατοί, αλλά επειδή εσείς έχετε αποδυναμώσει τους εαυτούς σας. Και η αδυναμία είναι μια προσβολή προς τον Θεό που διέλυσε το τίποτα για να πλάσει την ύπαρξη.

XXIX

Επιβεβαιώνω χωρίς δισταγμό: το μεγαλείο του Προφήτη δεν είναι η αξία. Είναι η λειτουργία. Είναι το διάταγμα. Είναι ένα όπλο. Αλλά ένα όπλο εξαρτάται από το χέρι που το κρατάει. Αν το χέρι είναι αδύναμο, η λεπίδα πέφτει στο έδαφος. Και όταν πέσει, δεν είναι η λεπίδα που έχει αποτύχει. Είναι ο άνθρωπος που την κουβαλούσε.

XXX

Κάποιοι πιστεύουν ότι ο Προφήτης βαδίζει πάνω απ' όλα. Και πράγματι βαδίζει. Αλλά βαδίζει σε έδαφος που υποστηρίζεται από εκείνους που τον συνοδεύουν! Όταν οι πιστοί γίνονται ζωντανές ρωγμές, το μονοπάτι σπάει. Όχι επειδή ο Προφήτης έχει χάσει τον δρόμο του, αλλά επειδή εσύ έχεις σκίσει το έδαφος όπου θα έπρεπε να είχε αναδυθεί η αποκάλυψη.

XXXI

Φωνάζω χωρίς να ζητάω συγχώρεση: η πτώση έστω και ενός από εσάς παρασύρει δέκα άλλους. Η αμέλεια του ενός αντηχεί σαν ασθένεια. Η κακία του ενός βρωμάει μέχρι τον Πρόστορα Ποντκόρενσκι. Προσελκύει την προσοχή που δεν θα έπρεπε να προσελκύεται. Παρατηρεί το σύνολο, όχι το μεμονωμένο άτομο. Κρίνει ολόκληρο το Τάγμα από τη ραχοκοκαλιά που διατηρεί.

XXXII

Και αν συμπεριφέρεσαι σαν σκόνη, πώς περιμένεις να παραμείνει η προφητεία σταθερή; Ο Προφήτης δεν κουβαλάει παιδιά στην αγκαλιά του. Ο Προφήτης δεν σέρνει δειλούς. Ο Προφήτης δεν...

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Μια καμπύλη για να ζωντανέψει ηθικά πτώματα. Αν κάποιος ανάμεσά σας κλονιστεί, ας να τον βλέπεις σαν πέτρα σαπίσει στον ναό που πρέπει να παραμείνει όρθιος.

XXXIII

Λέω: σηκώστε τα κεφάλια σας! Να είστε στύλοι, όχι σκόνη. Να είστε μαχαίρια, όχι σκουριά. Να είστε σπόνδυλοι, όχι στάχτες. Γιατί όταν υποστηρίζετε τον Προφήτη, υποστηρίζετε την ίδια την προφητεία! Και όταν υποστηρίζετε την προφητεία, υποστηρίζετε το νήμα που χωρίζει αυτόν τον κόσμο από την ολοκληρωτική λήθη.

XXXIV

Θέλεις να σε αναγνωρίσει η Άβυσσος; Τότε σταμάτα να είσαι τόσο εύθραυστος. δεν ανέχεται την ψυχή Δεν ανέχεται ένα αδύναμο πνεύμα. Δεν ανέχεται ένα μυαλό που κρύβεται πίσω από δικαιολογίες. Απαιτεί στάση σώματος, ακαμψία, απόλυτη δέσμευση.

XXXV

Όταν κάποιος από εσάς προσπαθεί να χειραγωγήσει τον Προφήτη, Το νιώθει. Το νιώθει σαν πληγή στον αέρα, σαν Ένα δάκρυ στη σιωπή, σαν μια άμεση προσβολή. Και Εκείνος αντιδρά! Γιατί κανείς δεν μπορεί να χειραγωγήσει αυτό που είναι ήδη συνδεδεμένο με το Θείο. Όποιος τολμά να πλάσει τον Προφήτη, μετατρέπει τον εαυτό του σε στάχτη.

XXXVI

Ανακοινώνω: αν υπάρχει αποτυχία, μην δείχνετε με το δάχτυλο προς τα πάνω. Δείξτε το στο ίδιο σας το στήθος. Η αποτυχία γεννιέται στον άνθρωπο που γυρίζει την πλάτη, όχι στον Προφήτη που μιλάει, όχι στον Θεό που εισβάλλει. Διόρθωση με βία. Πειθαρχία με ρήξη. Καθαρισμός με εξάλειψη.

XXXVII

Ο Προφήτης δεν σκοντάφτει. Εσείς σκοντάφτετε. Ο Προφήτης δεν χάνεται. Ρίχνεστε στον λάκκο. Ο Προφήτης δεν διαφθείρεται. Εσείς ψιθυρίζετε αδυναμίες στα αυτιά σας μέχρι να τις πιστέψετε. Και όταν τις πιστέψετε, γίνεστε εύκολη λεία για οποιονδήποτε Ραβκάρνι σέρνεται κοντά.

XXXVIII

Ακούστε: δεν υπάρχει ουδετερότητα στην παρουσία του. Είτε υπηρετούν με βία είτε χρησιμεύουν ως παράδειγμα τιμωρίας. Η προσοχή του είναι μαχαίρι. Η σιωπή του είναι άβυσσος. Τηρεί την Τάξη και περιμένει στάση σώματος. Πάντα! Και αν λείπει η στάση σώματος, αναδιαρθρώνεται μέσα από τον πόνο, χωρίς οίκτο.

XXXIX

Θέλεις να εκπληρωθεί η προφητεία; Τότε μην την σαμποτάρεις. Μην την υποβαθμίζεις. Μην την μολύνεις με τη λάσπη των μικροπρεπών φιλοδοξιών. Η προφητεία είναι πολύ απέραντη για να την κρατήσουν διστακτικά χέρια. Η προφητεία απαιτεί ίσιες σπονδυλικές στήλες, σταθερούς καρπούς, μυαλά που δέχονται τη ρήξη χωρίς δισταγμό.

XL

Το επαναλαμβάνω μέχρι να σπάσει: ο Προφήτης αποτυγχάνει μόνο όταν εσύ Τον απογοητεύεις. Όταν οι πράξεις σου γίνονται ασήμαντες, όταν η αφοσίωσή σου κλονίζεται, όταν τα μάτια σου ανοιγοκλείνεις μπροστά σε αυτό που πρέπει να αντιμετωπίσεις χωρίς να τρέμεις.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XLI

Επιτρέπει άπειρες δυνατότητες, αλλά κάθε πιθανότητα εξαρτάται από τη δύναμη εκείνων που περπατούν με τον Προφήτη. Τι όφελος έχει ο Θεός να ανοίγει μονοπάτια αν περπατάς κουτσαίνοντας; Τι όφελος έχει ο Θεός να μετακινεί βουνά αν σέρνεσαι φοβούμενος τις πέτρες;

XLII

Δηλώνω τώρα, χωρίς να μασήσω λόγια: όποιος αποδυναμώνει τον Προφήτη, αποδυναμώνει τον εαυτό του. Όποιος τον υποστηρίζει, υποστηρίζει ό,τι απομένει από αυτόν τον κόσμο. Παρατηρεί τη συλλογική συμπεριφορά και η απόφασή Του βαρύνει όλους. Δεν υπάρχει αθώος όταν η Τάξη αποτυγχάνει. Δεν υπάρχει προστασία όταν η πειθαρχία καταρρέει.

XLIII

Όσοι επιθυμούν μελλοντική δόξα πρέπει να αγκαλιάσουν τον τρόμο του παρόντος. Όσοι επιθυμούν επιβίωση πρέπει να αποδεχτούν το βάρος της υπακοής. Όσοι επιθυμούν να περπατήσουν μαζί μου πρέπει να σπάσουν ό,τι είναι αδύναμο μέσα τους προτού τους σπάσει απροειδοποίητα!

XIV

Άκουσε και άφησέ το να καεί: όλες οι λατρείες που ήρθαν πριν από εσένα έπεσαν επειδή τόλμησαν να αγγίξουν αυτό που δεν κατάλαβαν ποτέ. Προσπάθησαν να το αρπάξουν με δειλά χέρια, προσπάθησαν να διαπλάσουν το Άπειρο με μικρά μυαλά, προσπάθησαν να αναγκάσουν την Άβυσσο να μιλήσει με ανθρώπινη προφορά. Και γι' αυτό καταβροχθίστηκαν χωρίς να αφήσουν όνομα.

XLV

Δημιούργησαν εύθραυστες τελετουργίες, κενές φόρμουλες, κούφια σύμβολα, λέξεις που έτρεμαν στην απλή αναφορά τους. Νόμιζαν ότι μπορούσαν να δαμάσουν τον Ξεχασμένο Θεό, σαν να ήταν η φλόγα ενός λυχναριού. Συντρίφτηκαν από την άγνοια που ονόμαζαν πίστη.

XLVI

Δεν απέτυχαν λόγω έλλειψης αφοσίωσης. Απέτυχαν λόγω έλλειψης αλαζονείας. Ήθελαν να τους αν υποκλιθεί. Ήθελαν η Άβυσσος να αναπνέει στο ρυθμό των ιδιοτροπιών τους. Ήθελαν ο Πυρήνας να υπακούσει. Και όταν το απαίτησαν, διαλύθηκαν από την ίδια τη δύναμη που προσπάθησαν να λυγίσουν.

XLVII

Άλλοι προσπάθησαν να παρουσιάσουν τους εαυτούς τους ως εκλεκτούς. Ισχυρίστηκαν οράματα, τίτλους, αποκαλύψεις που δεν έλαβαν ποτέ. Αλλά κανείς αναγνωρίζει τα ψέματα πριν ειπωθούν, αισθάνεται το ψεύδος πριν γεννηθεί. Αυτοί οι απατεώνες καταπίθηκαν από την ίδια τη σκιά που προσπάθησαν να διογκώσουν.

XLVIII

Υπήρχαν επίσης οι διεφθαρμένοι, οι μικροπρεπείς, εκείνοι που πίστευαν ότι το ιερό μπορούσε να ανταλλαχθεί με επιρροή και γήινη κυριαρχία. Μετέτρεψαν τη λατρεία σε εμπόριο, την αφοσίωση σε νόμισμα, την πίστη σε θέαμα. Έσβησαν σαν τον άνεμο που ανοίγει ένα αδύναμο πανί.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

XLIX

Και υπήρχαν εκείνοι που ανήκαν στην ελίτ των ανθρώπων—όχι επειδή ήταν ισχυροί, αλλά επειδή κατείχαν θρόνους ματαιοδοξίας. Αυτοί φοβόντουσαν την εμφάνιση του αληθινού Προφήτη, γιατί γνώριζαν ότι η εξουσία τους θα έπεφτε σαν σκόνη μπροστά στη δύναμη που προέρχεται από την αναπνεύουσα Άβυσσο. Ως εκ τούτου, συνωμότησαν, διαστρέβλωσαν και καταδίωξαν κάθε σημάδι αποκάλυψης.

μεγάλο

Προσπάθησαν να καταλάβουν την εξουσία από για τον εαυτό τους. Προσπάθησαν να ρίξουν σκιές πάνω στη σκιά. αρχέγονη. Προσπάθησαν να χειραγωγήσουν την προφητεία σαν να ήταν πηλός. Και ο καθένας τους, χωρίς εξαίρεση, καταστράφηκε. Όχι ως ηθική τιμωρία. Αλλά επειδή δεν ανέχεται παράσιτα που τρέφονται με ό,τι δεν καταλαβαίνουν.

ΛΙ

Έτσι επαναλαμβανόταν για αιώνες: άντρες διψούσαν για έλεγχο προσπαθώντας να καταβροχθίσουν ό,τι τους ξεπερνούσε. Κανένας από αυτούς δεν επέζησε από το δικό του λάθος. Κανένας δεν κατάφερε να ιδρύσει μια Τάξη που θα διαρκούσε. Το ιερό δεν ριζώνει εκεί που υπάρχει παρακμή, και όλες οι αρχαίες λατρείες ήταν σπηλιές γεμάτες με ανθρώπινο καλούπι.

ΛΙΙ

Λέω: απέτυχαν επειδή τους έλειπε ο Προφήτης. Τους έλειπε ο άξονας, το κανάλι, το στενό σημείο επαφής με τον Ξεχασμένο Θεό. Προσπάθησαν να ανεγείρουν έναν ναό χωρίς κίονες, μια φωνή χωρίς λαιμό, μια ιεροτελεστία χωρίς πνεύμα. Όλα αυτά ήταν αναπόφευκτη καταστροφή.

LIII

Ο Προφήτης είναι ένας σύνδεσμος, όχι ένα στολίδι. Είναι ο σπόνδυλος ανάμεσα σε αυτό που αναπνέει και σε αυτό που καταναλώνει. Είναι η γροθιά που συντηρεί την επίδραση του Αονομάτου. Χωρίς τον Προφήτη, κάθε αφοσίωση γίνεται θόρυβος, κάθε θυσία γίνεται σπατάλη, κάθε λειτουργία γίνεται κενό θέατρο.

ΛΙΒ

Και γι' αυτό κατέρρευσαν όλες οι παλιές αιρέσεις. Επειδή δεν είχαν αυτό που έχεις τώρα: κατεύθυνση. Επειδή δεν είχαν αυτό που έχεις τώρα: αλήθεια. Επειδή δεν είχαν αυτό που έχεις τώρα: επαφή που δεν σε τρελαίνει τυχαία, αλλά συνειδητά.

Χαμηλή στάθμη

Αλλά μην νομίζετε ότι αυτό ήταν δικό τους λάθος. Ήταν θέλημά Του. Ήταν απαραίτητο να καταρρεύσουν όλα μέχρι να εμφανιστεί Εκείνος που μπορούσε να αντέξει την αναπνοή Του χωρίς να γίνει σκόνη. Όλα πριν από αυτή τη στιγμή ήταν προετοιμασία για αυτή τη στιγμή.

LVI

Και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η ανθρώπινη ελίτ πάντα φοβόταν τον Προφήτη. Επειδή γνωρίζουν —ακόμα κι αν δεν το παραδέχονται— ότι η δομή εξουσίας τους είναι εύθραυστη μπροστά σε αυτά που κουβαλάει ο Προφήτης. Τρέμουν επειδή νιώθουν ότι δεν υπάρχει τείχος που να μπορεί να σταματήσει την αληθινή αποκάλυψη.

17ος αιώνας

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Πάντα προσπαθούσαν να υποτάξουν τον μελλοντικό Προφήτη, να τον σβήσουν, να τον εκτρέψουν από την προσοχή, να τον φιμώσουν. Όχι επειδή τον καταλάβαιναν, αλλά επειδή φοβόντουσαν την απώλεια των γήινων παιχνιδιών τους. Αλλά Εκείνος δεν επιτρέπει σε ανθρώπινα χέρια να γράψουν τη μοίρα του εκλεκτού Του. Πολεμούν ενάντια σε ανέμους που δεν υπακούουν, ενάντια σε νύχτες που δεν υποχωρούν.

LVIII

Τώρα, η Λατρεία δεν μπορεί πλέον να αποτύχει. Επειδή η αποτυχία τώρα θα αποτελούσε άμεση προσβολή προς τον Θεό που περίμενε αιώνες ολόκληρες τη στιγμή της αληθινής ίδρυσης. Η ευθύνη ζυγίζει σαν κοσμική πέτρα, και θα νιώθετε το βάρος της μέχρι την τελευταία σας ανάσα.

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Αν η Λατρεία καταρρεύσει, δεν θα υπάρξει αντικατάσταση. Δεν θα υπάρξει δεύτερη ευκαιρία. μην σπέρνετε δύο Επί το ίδιο πεδίο. Το Τάγμα πρέπει να παραμείνει, πρέπει να αναδυθεί, πρέπει να σκληρύνει, πρέπει να επιβιώσει σαν λεπίδα ενσωματωμένη στο ίδιο το κενό.

LX

Διώξτε κάθε έννοια αδυναμίας από το μυαλό σας. Εξαλείψτε κάθε αβεβαιότητα. Διώξτε κάθε ίχνος μικροπρέπειας. Όλα αυτά σκότωσαν ολόκληρες γενιές ψευδών αιρέσεων. Όλα αυτά τροφοδότησαν την ελίτ που προσπάθησε να αποτρέψει την άφιξη του Προφήτη. Τίποτα από αυτά δεν μπορεί να επιβιώσει εδώ.

LXI

Λέω χωρίς δισταγμό: ή γίνεσαι ατσάλι, ή γίνεσαι σκόνη. Δεν υπάρχει μέση οδός για όσους υπηρετούν τον Θεό που καταναλώνει έννοιες. Δεν υπάρχει πιθανή χλιαρότητα παρουσία Απαιτεί απόλυτη αφοσίωση.

LXII

Η Τάξη που προκύπτει τώρα δεν είναι συνέχεια του παρελθόντος. Είναι μια διόρθωση του παρελθόντος. Είναι μια τιμωρία για το παρελθόν. Είναι η καταστροφή όλων όσων έχουν αποτύχει. Εσύ είσαι η τελική τομή, το τελευταίο ίχνος πριν από αυτό που πρόκειται να έρθει.

LXIII

Η ανθρώπινη ελίτ θα πέσει μπροστά σας. Όχι επειδή επιδιώκετε την κοσμική εξουσία, αλλά επειδή είστε μια επέκταση του θελήματός Του. Και το θέλημά Του είναι ένας κατακλυσμός για όσους προσπαθούν να το φυλακίσουν.

LXIV

Δεν θα επαναλάβετε την πτώση των αρχαίων. Επειδή ξέρετε για ποιον πολεμάτε. Επειδή ξέρετε ποιος σας παρακολουθεί. Επειδή ξέρετε ότι ο Προφήτης αποτυγχάνει μόνο όταν τον απογοητεύετε εσείς — και τώρα δεν υπάρχει χώρος για καμία αποτυχία.

LXV

Τώρα η προφητεία είναι ζωντανή. Τώρα το ιερό είναι μια λεπίδα. Τώρα ο Ξεχασμένος Θεός έχει μια σπονδυλική στήλη. Τώρα η Τάξη έχει σπονδύλους. Τώρα ο χρόνος δεν μπορεί πλέον να διαφθείρει αυτό που συντηρεί.

LXVI

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Αυτή είναι η προειδοποίηση.

LXVII

Άκου με όλο το βάρος της σάρκας σου: τώρα που η αλήθεια έχει σκιστεί μπροστά σου, δεν υπάρχει γυρισμός. Το μονοπάτι έχει ανοιχτεί και ένα ανοιχτό μονοπάτι δεν επιστρέφει ποτέ στη σιωπή. Δεν μπορείς να διστάσεις. Δεν μπορείς να υποχωρήσεις. Δεν μπορείς να σέρνεις αμφιβολίες σαν αλυσίδες. Η Άβυσσος δεν περιμένει τους αδύναμους.

LXVIII

Κάθε πράξη, κάθε επιλογή, κάθε πρόθεση που προκύπτει μέσα σου παρατηρείται. Άνθρωπε. Σημειώνεται. Ζυγίζεται. Η παρουσία, ως μια ιερή βαρύτητα που ορίζει τι μένει και τι εξαφανίζεται. Μετράει τη σπονδυλική στήλη, όχι τις λέξεις. Μετράει την παρόρμηση, όχι την καθυστερημένη χειρονομία. Μετράει την πεποίθηση, όχι τη στάση.

119ος αιώνας

Η Τάξη δεν μπορεί να ραγίσει. Αν υπάρχει μια ρωγμή, επεκτείνεται σαν μια αρχαία ασθένεια. Αν υπάρχει μια παραβίαση, η πνοή του Ραβκάρνι εισέρχεται και παραμορφώνει όλα όσα θα έπρεπε να είναι ευθυγραμμισμένα. Αν υπάρχει μια απόκλιση, η απόκλιση μεγαλώνει μέχρι να παραμορφώσει ολόκληρο τον κορμό. Εσείς είστε οι δοκοί αυτού του ναού που δεν μπορούν να πέσουν.

Ο ′

Λέω: ήρθε η ώρα για εσωτερική τέντωση. Ήρθε η ώρα να σπάσουμε τα πλευρά της δειλίας μας. Ήρθε η ώρα να εξαλείψουμε την πνευματική αδυναμία. Ό,τι είναι αδύναμο γίνεται τροφή. Ό,τι είναι χλιαρό γίνεται σκόνη. Ό,τι είναι ασταθές γίνεται καταστροφή. Απαιτεί απόλυτη σταθερότητα, ακόμη και σε σκέψεις που κανείς δεν βλέπει.

LXXI

Μην κάνετε λάθος: δεν αρκεί να ανήκεις στο Τάγμα. Είναι απαραίτητο να είσαι ζωντανό μέρος της δομής που διατηρεί την επίδραση του Ξεχασμένου Θεού. Το να είσαι μέλος δεν είναι προσκόλληση. Είναι ανασυγκρότηση. Είναι ρήξη του παλιού ανθρώπου. Είναι να τρίβεις την ψυχή σου μέχρι η ηχώ του Πυρήνα να τη διαπεράσει χωρίς να συναντήσεις αντίσταση.

LXXII

Πρέπει να απορρίψετε τις συνήθειες των παλιών λατρειών, οι οποίες χάθηκαν λόγω της πνευματικής τεμπελιάς. Αναζητούσαν το ιερό όπως κάποιος αναζητά εύκολες ευλογίες. Θα το αναζητήσετε όπως κάποιος μπαίνει σε ναρκοπέδιο. Κάθε βήμα απαιτεί σταθερότητα. Κάθε σκέψη απαιτεί πειθαρχία. Κάθε πρόθεση απαιτεί επαγρύπνηση.

LXXIII

Δηλώνω: ο Προφήτης προχωρά σαν αιχμή δόρατος, αλλά η λόγχη διαπερνά μόνο επειδή υπάρχει ένα κοντάρι για να τη στηρίξει. Εσύ είσαι αυτή η λόγχη. Αν σπάσει μια ίνα, ολόκληρο το όπλο χάνει τη δύναμή του. Δεν μπορείς να είσαι η αδύναμη ίνα. Δεν μπορείς να είσαι ο χαλαρός κρίκος. Δεν μπορείς να είσαι το σημείο κάμψης.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

LXXIV

Το παρελθόν μαρτυρά την πτώση των αλαζόνων. Άνδρες που θεωρούσαν τους εαυτούς τους κληρονόμους της Αβύσσου και που έδρασαν ως γλύπτες του ιερού. Τους κατάπιε η ίδια τους η ματαιοδοξία. Δεν θα είστε σαν αυτούς. Δεν θα είστε κόκαλα χαμένα στη σιωπή.

705

Δεν θέλει υπηρέτες που γονατίζουν από φόβο. Θέλει υπηρέτες που μπορούν να σταθούν όρθιοι μπροστά σε αυτό που θα τρέλαινε οποιονδήποτε άλλον. Θέλει υπηρέτες με σπονδυλική στήλη αγκυροβολημένη στο αδύνατο. Θέλει υπηρέτες που αναπνέουν με πρόθεση. Θέλει υπηρέτες που δεν τρέμουν μπροστά στη νύχτα.

LXXVI

Και διατάζω: καθαρίστε τις καρδιές σας από τον φθόνο. Ήταν η πρώτη λεπίδα που σκότωσε ολόκληρες λατρείες. Διώξτε τη μικροπρέπεια. Είναι ρήγμα για τους Ραβκάρνι. Διώξτε την ανθρώπινη φιλοδοξία. Είναι λάσπη που θολώνει την όραση. Το Τάγμα δεν θα επιβιώσει αν κουβαλάει βρωμιά μέσα του.

LXXVII

Πρέπει να μάθετε να αναγνωρίζετε πότε μια ψυχή αρρωσταίνει. Ένα μολυσμένο άτομο απλώνει ρωγμές. Δεν ανέχεται ρωγμές. Ο Πυρήνας διορθώνει και η διόρθωση είναι πάντα τραυματική. Είναι πάντα βίαιη. Είναι πάντα απαραίτητη.

LXXVIII

Μην μπερδεύεις την πειθαρχία με την τυφλή δουλεία. Η πειθαρχία είναι ένα κοφτερό ξίφος. Η τυφλή δουλεία είναι η άγνοια ντυμένη με ταπεινότητα. Απαιτεί πειθαρχία που σκέφτεται, πειθαρχία που καταλαβαίνει, πειθαρχία που ακονίζεται. Οι αδαείς παρασύρονται από τον φόβο. Οι πειθαρχημένοι κυριαρχούν στον δικό τους φόβο.

209

Είστε φύλακες ενός καλέσματος που δεν θα επαναληφθεί ποτέ. Η προφητεία δεν είναι μια κοινή κληρονομιά. Είναι ένα μόνο βέλος. Και το βέλος έχει εκτοξευθεί. Τώρα διασχίζει τον αέρα και τίποτα δεν μπορεί να το σταματήσει. Ούτε εσύ. Ούτε ο κόσμος. Ούτε ο χρόνος.

LXXX

Μιλάω τώρα με τη δύναμη που πάλλεται κατευθείαν από τα Βάθη: όποιος αποτύχει θα θέσει σε κίνδυνο ολόκληρες εποχές. Όποιος διστάσει θα σβήσει κληρονομιές που χρειάστηκαν χίλιους κύκλους για να ευθυγραμμιστούν. Όποιος προσπαθήσει να χειραγωγήσει τον Προφήτη θα αποσχιστεί από το ύφασμα της πραγματικότητας πριν καν το συνειδητοποιήσει.

LXXXI

Πρέπει να συμπεριφέρεσαι σαν τοίχος που δεν ραγίζει. Σαν έδαφος που δεν βυθίζεται. Σαν σκιά που δεν προδίδει. Απαιτεί απόλυτη συνέπεια. Απορρίπτει την αστάθεια. Απορρίπτει όσους αντιφάσκουν με τον εαυτό τους. Απορρίπτει όσους λυγίζουν κάτω από μικρές πιέσεις.

LXXXII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Η Λατρεία είναι πλέον ένας πολιορκητικός κριός ενάντια σε αυτό που ο κόσμος θεωρεί στέρεο. Κάθε χειρονομία σου είναι ένα χτύπημα ενάντια στο παλιό. Κάθε λέξη είναι ένα σφυρί ενάντια στον χαμένο χρόνο. Κάθε πράξη είναι μια επιβεβαίωση της παρουσίας Του. Δεν είστε πλέον απλώς άτομα. Είστε μέρη ενός κοσμικού όπλου.

LXXXIII

Και να ξέρεις το εξής: Δεν προστατεύει όσους προσπαθούν να τον εξαπατήσουν. Δεν υποστηρίζει όσους αποδυναμώνουν. Δεν Ο Πυρήνας ανέχεται όσους προσποιούνται ότι υπηρετούν ενώ τρέφουν επιφυλάξεις μέσα στην ψυχή τους. Ο Πυρήνας βλέπει τα πάντα. Ο Πυρήνας καταστρέφει οτιδήποτε προσπαθεί να κρυφτεί. Ο Πυρήνας τιμωρεί χωρίς έλεος.

LXXXIV

Η ανθρώπινη ελίτ εξακολουθεί να προσπαθεί να διαμορφώσει την πραγματικότητα γύρω από τον εαυτό της. Αλλά τώρα υπάρχει η Τάξη. Τώρα υπάρχει ο Προφήτης. Τώρα υπάρχει η λεπίδα που κόβει αυτό που κάποτε στεκόταν σταθερό. Δεν καταλαβαίνουν ακόμα, αλλά θα το καταλάβουν. Όχι από επιλογή, αλλά από πρόσκρουση.

LXXXV

Ο καθένας από εσάς είναι μάρτυρας της στιγμής που η ιστορία ανατρέπεται. Όχι ως ποίηση, αλλά ως πραγματικό φαινόμενο. Η Άβυσσος έχει ανοίξει μια ρωγμή. Εσείς βρίσκεστε μέσα σε αυτήν. Δεν υπάρχει διέξοδος. Δεν υπάρχει επιστροφή. Υπάρχει μόνο δρόμος προς τα εμπρός.

LXXXVI

Θα λογοδοτήσεις για όσα κάνεις και για όσα δεν κάνεις. Για όσα λες και για όσα σιωπάς. Για την σταθερότητά σου ή την αδυναμία σου. Δεν υπάρχουν ημίμετρα. Είτε θα σταθείς στο ύψος των περιστάσεων στο ακέραιο, είτε θα διαλυθείς.

LXXXVII

Δεν υπάρχει επιτρεπτή αποτυχία. Δεν υπάρχει συγχωρήσιμη πτώση. Δεν υπάρχουν εξαιρέσεις. Η Λατρεία φέρει τώρα το βάρος των αιώνων, και όποιος φέρει αυτό το βάρος πρέπει να περπατήσει σαν κάποιος που περπατάει ανάμεσα σε κόσμους. Τίποτα λιγότερο.

LXXXVIII

Δηλώνω με φωνή που δεν ανήκει στον χρόνο: η
Τάξη δεν θα πέσει.
Δεν θα σπάσει.
Δεν θα διεισδύσει.
Δεν θα εκτραπεί.
Και αν κάποιος προσπαθήσει να το κάνει, θα καταναλωθεί πριν το λάθος γίνει σκιά.

LXXXIX

Είσαι μέρος του ζωντανού τοίχου που Αναστήθηκε. Είσαι μια επέκταση της προφητείας. Είσαι Οι δοκοί του ναού που δεν μπορούν να καταρρεύσουν. Είστε τα συλλογικά μάτια που παρακολουθούν ενώ ο Προφήτης μιλάει.

XC

Η αφοσίωση δημιουργεί τροφή, η τροφή θα δημιουργήσει τάξη, η τάξη θα δημιουργήσει εκπλήρωση.

XCI

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Τώρα ακούστε σαν κάποιος που αισθάνεται το τέλος του αέρα. Γιατί αυτά τα λόγια δεν είναι συμβουλές, ούτε προειδοποιήσεις, ούτε οδηγίες. Είναι άμεσες τομές στη σπονδυλική στήλη της ύπαρξης. Είναι εντολές σφραγισμένες από την Άβυσσο. Είναι κοσμικό σκυρόδεμα που χύνεται στην ψυχή. Όποιος υπακούσει θα παραμείνει. Όποιος σπάσει θα σβηστεί από το ύφασμα της ύπαρξης.

XCII

Αυτή τη στιγμή, Γέρνει ακίνητο. Η παρουσία του δονείται ανάμεσα στις γραμμές, σκίζει...
Ο χώρος ανάμεσα στη σκέψη και τη σάρκα. Παρατηρεί. Ζυγίζει. Απαιτεί. Και γι' αυτό μιλάω με μια φωνή αντίθετη στη σιωπή, μια φωνή που διαπερνά έναν αόρατο τοίχο, μια φωνή που καταστρέφει την αμφιβολία: τώρα θα λάβετε τις Εντολές του Προφήτη.

XCIII

Δεν είναι δέκα. Δεν αριθμούνται από την παράδοση. Αριθμούνται επειδή πρέπει να τρυπήσουν. Κάθε εντολή είναι μια λεπίδα που εισχωρεί, και δεν υπάρχει θεραπεία για την πληγή. Κάθε μία είναι μια συμφωνία. Κάθε μία είναι μια πρόταση. Κάθε μία είναι μια απόλυτη απαίτηση.

XCIV

Διατάζω την Πρώτη Εντολή:
Κανείς σας ας μην θέτει καμία θέληση πάνω από τη θέληση του .
Δεν υπάρχει προτεραιότητα, ούτε ανάπαυση, ούτε εξαίρεση. Αν η Θέλησή Του αναπνέει, υποτάσσεσαι. Αν η Θέλησή Του είναι σιωπηλή, είσαι σιωπηλός. Αν η Θέλησή Του απαιτεί, θυσιάζεσαι.

XCV

Διατάσσω τη Δεύτερη Εντολή: Να μην
αμφισβητείται ποτέ ο Προφήτης.
Όχι επειδή ο Προφήτης είναι ανέγγιχτος, αλλά επειδή είναι το κανάλι. Το να αμφισβητείς τον Προφήτη είναι σαν να φτύνεις στην Άβυσσο. Είναι σαν να σκίζεις το ύφασμα που στηρίζει τον κόσμο. Όποιος αμφισβητεί καταστρέφει τον εαυτό του πριν το καταλάβει.

XCVI

Δια του παρόντος διατάσσω την Τρίτη Εντολή:
Ας μην επιτρέψει σε κανέναν υπηρέτη να αγγίξει το πνεύμα του η κακία.
Η κακία είναι μια ασθένεια από την αρχαιότητα. Είναι κληρονομική βρωμιά. Είναι δηλητήριο που κατέστρεψε ολόκληρες λατρείες. Διώξτε την όπως διώχνει κανείς ένα νεκρό ζώο από το εσωτερικό του σεντουκιού.

XCVII

Με την παρούσα διατάσσω την Τέταρτη Εντολή:
Είθε το Τάγμα να διαφυλαχθεί πάνω από κάθε ανθρώπινο δεσμό.
Η οικογένεια δεν είναι πάνω απ' όλα. Οι φίλοι δεν είναι πάνω απ' όλα. Τα συναισθήματα δεν είναι πάνω απ' όλα. Η τάξη είναι ένας ζωντανός τοίχος, και οι τοίχοι δεν αντέχουν αν είναι φτιαγμένοι από αδύναμη στοργή.

XCVIII

Διατάσσω την Πέμπτη Εντολή: Κανείς
να μην κρύβει την αδυναμία του.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Η κρυφή αδυναμία μεγαλώνει σαν όγκος. Η παραδεδεγμένη αδυναμία μπορεί να σπάσει και να ξαναχτιστεί. Περιφρονεί τον προσποιητή. Προτιμά το σπασμένο που ξαναχτίζεται από το σύνολο που βρίσκεται.

XCIX

Διατάσσω την Έκτη Εντολή: Κανένας υπηρέτης
δεν πρέπει να υπηρετεί το εγώ του.
Το εγώ είναι ένας ιός. Είναι η Ραβκάρνι σε μορφή σκέψης. Είναι η πύλη προς την πτώση. Αυτός που υπηρετεί τον εαυτό του γίνεται λάσπη που μολύνει τον ναό.

Δ

Διατάσσω την Έβδομη Εντολή:
Ας αντιμετωπίζεται κάθε εχθρός του Τάγματος ως ρωγμή στα θεμέλια.
Δεν υπάρχει διάλογος με ό,τι επιδιώκει να καταστρέψει. Δεν υπάρχει διπλωματία με ό,τι επιδιώκει να διαφθείρει. Δεν υπάρχει έλεος για ό,τι επιδιώκει να διεισδύσει. Ο εχθρός είναι μια ασθένεια και η ασθένεια πρέπει να εξαλειφθεί.

CI

Δια του παρόντος διατάσσω την Όγδοη Εντολή:
Είθε η ιερή γνώση να μην υποτιμάται ποτέ.
Το Yhlarum δεν είναι μια γλώσσα περιέργειας. Το Knjiga δεν είναι ένα βιβλίο αναψυχής. Το ιερό δεν είναι παιχνίδι. Όποιος υποβαθμίζει το ιερό γίνεται σκόνη στα μάτια της Αβύσσου.

CII

Διατάζω την Ένατη Εντολή:
Είθε κάθε υπηρέτης να κρατάει τη σπονδυλική του στήλη ίσια μπροστά στο αδιανόητο.
Μην τρέμεις μπροστά σε ό,τι θα έπρεπε να σε δυναμώνει. Δοκίμασε τον εαυτό σου με ίλιγγο. Όποιος πέφτει σε ίλιγγο απορρίπτεται. Όποιος ξεπερνά τον ίλιγγο αναγνωρίζεται.

ΓIII

Δια του παρόντος διατάσσω τη Δέκατη Εντολή:
Είθε το Τάγμα ποτέ, μα ποτέ, κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες να μην απογοητεύσει τον Προφήτη.
Γιατί όταν η τάξη αποτυγχάνει, ο Προφήτης φέρει το βάρος. Και όταν ο Προφήτης φέρει το βάρος,
Παρατηρεί. Και όταν παρατηρεί, κρίνει. Και όταν κρίνει, τίποτα δεν απομένει από αυτόν που διέπραξε το σφάλμα.

Πολιτική Απορρήτου

Διατάσσω την Ενδέκατη Εντολή: Κανείς ας μην αγγίξει το
νήμα της προφητείας με ακάθαρτα χέρια.
Η προφητεία δεν είναι πηλός. Δεν είναι θεωρία. Δεν είναι ανθρώπινη υπόθεση. Είναι μια ζωντανή λεπίδα. Όποιος την αγγίξει απροετοίμαστος κόβεται στην ψυχή του.

Βιογραφικό

Με την παρούσα διατάσσω τη Δωδέκατη Εντολή:
Είθε οι Ραβκάρνι να αναγνωριστούν και να αποκρουστούν χωρίς δισταγμό.

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Ψιθυρίζουν την ιδέα της ελευθερίας, αλλά προκαλούν καταστροφή. Είναι η ηχώ που προσπαθεί να μιμηθεί, αλλά δεν μπορεί να παράγει ουσία. Διώξτε τους με το πρώτο σημάδι.

CVI

Με την παρούσα διατάσσω τη Δέκατη Τρίτη Εντολή:

Ας μην συγχέει κανένας υπηρέτης την ανθρώπινη καλοσύνη με την πνευματική αγνότητα.

Δεν απαιτεί καλοσύνη. Απαιτεί ακεραιότητα. Απαιτεί πειθαρχία. Απαιτεί ανεπιφύλακτη δέσμευση. Όποιος προσπαθεί να είναι «καλός» σύμφωνα με τα ανθρώπινα πρότυπα, γίνεται αδύναμος σύμφωνα με τα θεϊκά πρότυπα.

CVII

Με την παρούσα διατάσσω τη Δέκατη Τέταρτη Εντολή:

Είθε κάθε υπηρέτης να σπάσει μέσα του τη συνήθεια του δισταγμού.

Το να διστάζεις σημαίνει να ανοίγεις την πόρτα στον εχθρό. Το να διστάζεις σημαίνει να επιτρέπεις την διείσδυση. Το να διστάζεις σημαίνει να αρνείσαι το κάλεσμα. Πρέπει να ενεργείς όπως αυτοί που πατούν σε έδαφος που μπορεί να σπάσει ανά πάσα στιγμή.

CVIII

Δια του παρόντος διατάσσω τη Δέκατη Πέμπτη Εντολή:

Είθε το Τάγμα να μην επιτρέψει ποτέ να επιστρέψει η διαφθορά του παρελθόντος.

Η διαφθορά των παλιών λατρειών είναι ένα φάντασμα που προσπαθεί να επιστρέψει. Είναι μια σκιά που προσπαθεί να διεισδύσει. Αλλά εσύ θα είσαι ένας τοίχος. Ένας τοίχος που δεν ραγίζει. Ένας τοίχος που δεν αποδυναμώνεται. Ένας τοίχος που δεν πέφτει.

CIX

Δια του παρόντος διατάσσω τη Δέκατη Έκτη Εντολή: Κάθε

υπηρέτης να είναι σε εγρήγορση ακόμη και στις σκέψεις του.

Διότι η σκέψη είναι το πρώτο έδαφος όπου η Άβυσσος απαιτεί τάξη. Όποιος δεν ελέγχει τις σκέψεις του δεν ελέγχει και τις πράξεις του. Όποιος δεν ελέγχει τις πράξεις του δεν ελέγχει και την επίδρασή τους.

Συνεισφορά στην εμπειρία χρήστη

Με το παρόν διατάσσω τη Δέκατη Έβδομη Εντολή:

Ότι αυτή η Τάξη είναι αιώνια.

Όχι από τον ανθρώπινο χρόνο, αλλά από θεϊκό διάταγμα. Δεν είστε φύλακες μιας στιγμής. Είστε φύλακες εποχών. Είστε φύλακες του πεπρωμένου. Είστε φύλακες του αναπνεύσιμου πυρήνα.

CXI

Και τώρα κλείνω αυτό το κεφάλαιο:

Όχι με ειρήνη.

Όχι με υπόσχεση.

Αλλά με κατακλυσμό.

Γιατί πλησιάζει όλα όσα αντιστέκονται ακόμα. Και

όλα όσα αντιστέκονται θα συντριβούν!

CXII

Κνίγκα Μπεζ Όκα

Είθε κάθε στίχος να βυθιστεί στο πνεύμα σαν σμίλη.
Είθε κάθε εντολή να καίει μέσα του!
Ας ξυπνήσει κάθε υπηρέτης. Δεν υπάρχει γυρισμός. Η Τάξη γράφτηκε στην Άβυσσο.